

ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΥΛΑΘΙΑ
Η ΠΛΗΝΤΕΡΤΗΝΟΣ
ΠΛΗΝΥ

ΕΙΡΜΟΛΟΓΙΟΝ ΣΥΝΤΟΜΟΝ

Περιέχουσα τούς συντόμους εἰρμούς
κατ' ἦχον καὶ ἀλφαβητικὴν σειρὰν,
ἐρανισθέντας παρὰ διαφόρων μουσικοδιδασκάλων
παλαιῶν τε καὶ νέων

Ἐπιμέλεια
Λουκάς Λουκά
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης
Νοέμβριος 2022

Εύχεσθε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἐπιμέλεια | Λουκάς Λουκά
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἄγιορείτης

louka.loukas@gmail.com
gerry.monk@gmail.com

Λογισμικὸ Συγγραφῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς

Μουσικὰ Κείμενα
τοῦ Δημητρίου Παπαδοπούλου

Εὐελπιστοῦμε, μὲ τὴν βοήθειά σας,
ἀφενὸς νὰ ἐμπλουτιστεῖ ἔτι περαιτέρω ἡ συλλογή,
ἀφετέρου νὰ μᾶς ἐπισημανθοῦν λάθη ποὺ τυχὸν ἐντοπιστοῦν.

Πηγές

Πέτρου Ἐφεσίου	<i>Ἀναστασιματάριον</i>	1820
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	<i>Εἰρημολόγιον</i>	1903
	<i>Ἀναστασιματάριον</i>	1905
Κωνσταντίνου Πρίγγου	<i>Μεγάλη Ἑβδομάς</i>	1969
Χρῦσανθου Θεοδοσόπουλου	<i>Πεντηκοστάριον</i>	1983
Ἀποστόλου Παπαχρήστου	<i>Νέον Εἰρημολόγιον</i>	1998
π. Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	<i>Μουσικόν Τριώδιον Β'</i>	2003
	<i>Μουσική Παρακλητική</i>	2004
	<i>Μεγάλη Ἑβδομάς</i>	2004
	<i>Μουσικόν Μηνολόγιον</i>	2007
Ἰωάννου Καστρινάκη	<i>Αὐτόμελα Τροπάρια</i>	2009

Περιεχόμενα

Πηγές	2
Περιεχόμενα	3
Ἔχρος α'	18
Ἀβραμιαῖοι παῖδες ἐν καμίνῳ,	18
Ἀκήκοε πάλαι Ἀββακούμ,	18
Ἄλιον ποντογενές,	19
Ἀναστάσεως ἡμέρα,	20
Ἄνθρακα πυρὸς τῶν Ἡσαΐου,	20
Ἀπέρριψάς με, εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης,	21
Ἀπόρρητον τὸ τῆς Παρθένου μυστήριον'	21
Ἄσωμεν πάντες λαοί,	22
Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα,	23
Γένους βροτείου τὴν ἀνάπλασιν πάλαι,	24
Δεῦτε πόμα πῖωμεν καινόν,	25
Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε,	26
Εἰκόνι λατρεῖν μουσικῆς συμφωνίας,	26
Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν σου,	27
Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος,	28
Ἐκ νυκτὸς ἔργων, ἐσκοτισμένης πλάνης,	28
Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες ὑμνοῦμέν σε Χριστέ,	29
Ἐν Πνεύματι προβλέπων προφήτα Ἀββακούμ,	30
Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραήλ,	31
Ἐπαινον ὁ θεόπτης,	31
Ἐπήρθη ὁ ἥλιος,	32
Ἐπὶ Σταυροῦ σε δυνατὲ	33
Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς,	33
Ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ'	34
Ἐσωσε λαόν, θαυματουργῶν Δεσπότης,	35
Ἡ δημιουργικὴ, καὶ συνεκτικὴ τῶν ἀπάντων,	36
Ἡ κάμιμος Σωτὴρ ἐδροσίζετο,	37
Ἡ τὸν πρὸ συλλήψεως ἀγνὸν Σαμουήλ,	37
Θαύματος ὑπερφουῶς ἢ δροσοβόλος,	38
Θεὸς ὢν εἰρήνης,	40
Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι Θεὸς ἐγὼ εἰμι,	41
Ἰταμῶ θυμῶ τε καὶ πυρί,	42
Καταύγασον ἡμῶν τὸν νοῦν ὁ Θεός,	43
Κατενόησα παντοδύναμε τὴν σὴν οἰκονομίαν,	43
Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς,	44
Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν, οἱ οἰκοδομοῦντες,	44
Μέγα τὸ μυστήριον, τῆς σῆς Χριστέ οἰκονομίας!	46
Μὴ ἐν τῇ σοφίᾳ,	46
Μήτραν ἀφλέκτως εἰκονίζουσι Κόρης,	47

Μυστήριον ξένον,	49
Ναίων Ἰωνᾶς ἐν μυχοῖς θαλαττίοις,	50
Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι,	51
Νεῦσον πρὸς ὕμνους οἰκετῶν Εὐεργέτα,	52
Νὺξ περιέσχε με Σωτῆρ,	54
Ὁ διὰ στύλου πυρὸς καὶ νεφέλης,	54
Ὁ διαπόντιον ὑπομείνας συμφοράν,	55
Ὁ ἐν τῇ βάτῳ ὀφθείς,	56
Ὁ θειότατος προετύπωσε πάλαι Μωσῆς,	56
Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν,	57
Οἱ παῖδες εὐσεβεία συντραφέντες,	58
Ὁ τὸν ἄνω βυθὸν τῆς θείας ἀκαταληψίας,	59
Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει,	59
Οἱ μὴ τῇ τροφῇ χρανθέντες	60
Οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν,	61
Οἱ παῖδες εὐσεβεία συντραφέντες,	61
Ὅλος ἐκ παθῶν, ἀμέτρων συνέχομαι,	63
Ὅν φρίττουσιν ἄγγελοι,	63
Ὅρθρίζοντές σε ἀνυμνοῦμεν,	64
Ὅρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος,	65
Ὅρος σε τῇ χάριτι,	65
Πεποικιλμένη τῇ θεῖα δόξῃ,	66
Πικρᾶς δουλείας ῥυσθεὶς Ἰσραήλ,	67
Πρόσεχε οὐρανὲ καὶ λαλήσω,	68
Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί,	69
Ῥήσεις προφητῶν καὶ αἰνίγματα,	70
Σὲ ἦν περ εἶδε Μωυσῆς,	71
Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε κάμινον,	71
Σὲ τὴν ὄραθεισαν πύλην,	72
Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα,	73
Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ,	73
Σπλάγχων Ἰωνᾶν,	74
Σταυρὸς κατεπάγη ἐν Κρανίῳ,	76
Στέργειν μὲν ἡμᾶς ὡς ἀκίνδυνον φόβῳ,	76
Στερεωθήτω ἡ καρδία μου,	77
Στερέωμά μου γενοῦ,	78
Στερέωσον Δεσπότη Χριστέ,	78
Στερέωσον Κύριε, τὴν Ἐκκλησίαν σου,	79
Στερέωσόν με Χριστέ,	80
Σὺν τῷ θαυμασίῳ στάς,	81
Σὺν τῷ Ἰωνᾷ βοῶμέν σοι Κύριε,	81
Τέρατος ὑπερφουῶς ἔδειξε τύπον,	82
Τὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀέναον,	83
Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν,	83
Τὴν φωτοφόρον νεφέλην,	84
Τὸ θεῖον καὶ ἄρρητον κάλλος,	85

Τὸ φαινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον,	85
Τὸ φῶς σου τὸ ἄδυτον λάμπων Χριστέ,	86
Τὸν ἐν Σινᾷ τὴν βάτον καιομένην ἀφλεκτον διαφυλάξαντα'	87
Τὸν νοητὸν τοῦ βίου,	87
Τὸν ἐν φλογὶ πυρός,	88
Τὸν προφήτην διέσωσας,	89
Τὸν προφήτην Ἰωάν, ἐκμιμούμενος βοῶ.	89
Τὸν τοὺς ὑμολόγους ἐν καμίνῳ διασώσαντα παῖδας,	90
Τὸν τύπον τοῦ θεοῦ Σταυροῦ	91
Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτήρ,	91
Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου,	92
Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ,	92
Τῷ παντάνακτος ἐξεφαύλισαν πόθῳ,	93
Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων,	94
Ἐπὶ τὸν ὡς νυμφῶνα,	96
Ἦμνον σοι προσφέρομεν τῶν ἀσωμάτων,	96
Φλόγα δροσίζουσας ὁσίους,	97
Φλογώσεως ὁ παῖδας	98
Φωτίζου, φωτίζου	99
Χαῖροις παρθενίας καύχημα,	100
Χεῖρας ἐν τῷ λάκκῳ	100
Χριστὸς γεννᾶται,	101
Ὡ Μήτηρ Παρθένε,	102
Ῥδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες,	103
Ἦχος β'	104
Ἄβυσσος ἀμαρτημάτων,	104
Ἀκήκοα Κύριε τὴν ἐνδοξὸν σου οικονομίαν	104
Ἀκήκοα Κύριε φωνῆς σου,	104
Ἀνάρχου Γεννήτορος,	105
Ἀντίθεον πρόσταγμα,	106
Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα,	107
Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ	108
Ἄτριπτον ἀσυνήθη,	108
Βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος,	109
Βυθοῦ ἀνεκάλυψε τυθμένα	110
Βυθῷ ἀμαρτημάτων συνέχομαι Σωτήρ,	111
Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ,	112
Εἰκόνας χρυσοῦς,	113
Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οικονομίας,	114
Ἐλευθέρῃ μὲν ἢ κτίσις γνωρίζεται,	115
Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ ἄγγελος,	115
Ἐμεγάλυνας Χριστέ,	116
Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος,	118
Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ,	119
Ἐν πέτρῃ με τῆς πίστεως στερεώσας,	121
Ἐν τῇ καμίνῳ τῇ τῶν παίδων,	122

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος,	123
Ἐφλεξε ρείθρω τῶν δρακόντων τὰς κάρας,	124
Ἐφριξε παίδων εὐαγῶν,	125
Ἐχθροῦ ζοφώδους καὶ βεβορβορωμένου,	127
Ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη,	128
Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν,	128
Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα,	129
Ἡ φωνὴ τοῦ λόγου,	130
Ἡμαρτον εἰς σὲ Σωτὴρ ὡς ὁ ἄσωτος Υἱός,	131
Ἡχοῦ ῥημάτων δεήσεως,	131
Ἴδετε, ἴδετε,	132
Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός,	133
Ἰμερτὸν ἐξέφηνε σὺν πανολβίῳ,	133
Ἰνδάλματος χρυσοῦ,	134
Ἰσχὺν ὁ διδοὺς,	135
Κάμινός ποτε, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι,	136
Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας,	136
Μυστήριον παράδοξον,	137
Νέους εὐσεβεῖς,	138
Ὁ ἄνθραξ τῷ Ἡσαΐα προοφθεῖς,	138
Ὁ τὴν κάμινον πάλαι,	139
Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός,	140
Ὁ φωτισμός, τῶν ἐν σκότει κειμένων,	141
Ὅλος ὑπάρχεις ἔφεσις,	141
Ὁ σκιογράφων ἀγλὺν,	142
Ὅσοι παλαιῶν ἐκλελύμεθα βρόχων,	142
Παῖδες ἅγιοι καμίνῳ ἐμβληθέντες ποτέ,	143
Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε,	144
Προσέχετε λαοί,	144
Προσέχετε λαός μου τῷ νόμῳ μου,	145
Πυρσῶ καθαρθεῖς μυστικῆς θεωρίας,	145
Ῥῆμα τυράννου,	146
Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν Παῖδες,	148
Σὲ τὴν νοητὴν καὶ ἔμψυχον κλίμακα,	149
Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν,	149
Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε,	150
Στεῖβει θαλάσσης,	151
Σὺ τῷ λόγῳ σου Κύριε οὐρανοὺς ἐστερέωσας,	152
Τὰ Χερουβὶμ μιμούμενοι,	152
Τὴν ἀγνὴν καὶ ἄχραντον Μητέρα καὶ Παρθένον,	153
Τὴν ἀγλὺν τῆς ψυχῆς μου,	154
Τὴν ἐκ παρθένου σου γέννησιν,	154
Τὴν Μωσέως ὄδῃν,	155
Τὴν παρθενίαν σου Θεοτόκε ἀμίαντε,	155
Τὴν ὑπερφυῶς σαρκί,	156
Τὴν φωνὴν σοὶ προσάγομεν,	156

Τῆς νυκτὸς διελθούσης,.....	157
Τῆς πίστεως, ἐν πέτρα με στερεώσας,.....	157
Τὸν ἀρρήτῳ σοφία συστησάμενον τὰ πάντα Θεὸν,.....	159
Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον,.....	160
Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς,.....	160
Τὸν ἐν τῇ βάρῳ Μωσῆ,.....	162
Τὸν ἐν φωναῖς ἀγγελικαῖς,.....	163
Τὸν πάλαι δροσίσαντα,.....	163
Τόξον συνετρίβῃ δυναστῶν τῷ κράτει σου Χριστέ,.....	164
Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ,.....	164
Τῷ τὴν ἄβατον κυμαιομένην θάλασσαν,.....	166
Τῶν γηγενῶν τίς ἤκουσε τοιοῦτον;.....	168
Ὑμῶ σε· ἀκοῇ γὰρ Κύριε,.....	169
Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες,.....	169
Ψυχαῖς καθαραῖς καὶ ἀρρυπώτοις χεῖλεσι,.....	170
Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν τοῦ τόκου σου θαυμάτων!.....	172
Ἔχος γ'	174
Ἄβυσσος ἐσχάτη ἀμαρτιῶν ἐκύκλωσέ με,.....	174
Ἀθετήσαντα Χριστέ, τὴν ἐντολήν σου,.....	174
Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς.....	175
Ἄσμα καινὸν ἄσωμεν λαοὶ.....	175
Ἀστέκτῳ πυρὶ ἐνωθέντες,.....	176
Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι.....	177
Βαβυλωνία κάμιнос,.....	178
Βυθὸς μοι τῶν παθῶν ἐπανέστη,.....	178
Ἐβόησα ἐν στεναγμοῖς.....	179
Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ πρέσβυς,.....	179
Ἔθου πρὸς ἡμᾶς κραταιὰν ἀγάπησιν Κύριε·.....	180
Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην,.....	180
Ἐκάλυπεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ·.....	181
Ἐν νόμῳ, σκιᾷ καὶ γράμματι,.....	182
Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατεῖδέ σε,.....	183
Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ,.....	183
Ἐνύλου φλόγα πυρὸς.....	184
Ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ἀόρατος ὤφθη,.....	184
Ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ἀόρατος ὤφθη,.....	185
Εὐλογητὸς Κύριος,.....	185
Θαυμαστὸς ἐνδόξως ποιῶν τέρατα,.....	186
Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι,.....	187
Καινὸν τὸ θαῦμα καὶ θεοπρεπές,.....	187
Λατρεύειν ζῶντι Θεῷ,.....	189
Μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῆς Κύριε,.....	190
Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγών,.....	190
Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι νεύματι θείῳ,.....	191
Ὁ τὴν φλόγα δροσίσας τῆς καμίνου,.....	192
Οἱ τῷ γλυκεῖ τοῦ ἀχράντου σοῦ τόκου,.....	192

Ὁρθρίζοντες ἀνυμνοῦμέν σε Λόγε,	193
Πρὸς σὲ ὀρθρίζω,.....	194
Πρόσεχε γῆ καὶ οὐρανέ,	194
Σὲ τὴν ἀθάνατον πηγὴν,	195
Σὲ τὴν ἀκατάφλεκτον βάτον,.....	196
Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα,	196
Σκηνώσεως Ἰωᾶς,	197
Σοβαρὸς ὁ τύραννος,	198
Στεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγονε,.....	198
Στεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγονε,.....	199
Στερέωσόν με Κύριε, μόνη πολυέλεε	199
Στερέωσον Κύριε, τὰς καρδίας ἡμῶν,	200
Σῶσόν με Κύριε ὁ Θεός μου'	200
Τεμνομένην θάλασσαν ράβδῳ πάλαι,	201
Τὴν ἐν βάτῳ καὶ πυρὶ,.....	202
Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν Υἱὲ τοῦ Θεοῦ,.....	203
Τὸ κατάσκιον ὄρος,	203
Τὸ ξένον καὶ ἀπόρητον	204
Τὸ πρὶν εἰκόνι τῇ χρυσεῖ,.....	204
Τὸ στερέωμα,.....	205
Τὸ φῶς σου τὸ ἀνέσπερον Χριστέ,.....	206
Τὸν ἐν φλογὶ τοῖς παισὶ τῶν Ἑβραίων,	206
Τὸν ἐξ ἀνάρχου σου Πατρός,	207
Τὸν ὑπ' ἀγγέλων ἀσιγήτως,.....	208
Τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων,.....	209
Τόξον ἔθραυσας ἐχθρῶν,	209
Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ,	210
Φαραὼ τὰ ἄρματα,.....	210
Φωτὶ τῷ ἀνεσπέρῳ σου Χριστέ,	211
Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος,.....	211
Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς,	212
Ὡς ὄμβρος ἐπ' ἄγρωστιν	213
Ὡς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς,	213
Ἔχος δ'	215
Ἀβραμαῖοί ποτε,	215
Ἀκήκοεν ὁ προφήτης,	215
Ἄκουε κόρη παρθένε ἀγνή,	216
Ἄναξ ἀνάκτων,	216
Ἀνάτειλόν μοι Κύριε,	217
Ἀνάτειλόν μοι Κύριε,	218
Ἀνοίξω τὸ στόμα μου,	218
Ἄπας γηγενής,.....	219
Ἄρματα Φαραῶ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ,	220
Ἄσεβεῖς οὐκ ὄψονται τὴν δόξαν σου Χριστέ,	220
Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου,	221
Ἄσομαί σοὶ Κύριε ὁ Θεός μου,	221

Ἀφ' ὕψους κατήλθες,	222
Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ,	222
Δι' ἀγάπησιν οἰκτίρμον,	223
Διὰ ξύλου ὁ Ἄδὰμ παραδείσου γέγονεν ἄποικος·	224
Ἐβόησαν, ἐν εὐφροσύνῃ δικαίων τὰ πνεύματα,	225
Ἐβόησε προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον,	225
Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοὴν σου καὶ ἐφοβήθην,	226
Εἰσακήκοα ὁ Θεὸς τὴν ἀκοὴν σου καὶ ἐφοβήθην,	227
Εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν σου καὶ ἐφοβήθην,	227
Εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν σου.....	227
Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον.....	228
Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα	229
Ἐκλινας Χριστὲ τῇ καταβάσει σου,	229
Ἐν κήτει Χριστὲ τριμερεύσας,	230
Ἐν Κυρίῳ Θεῶ μου, ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου·	230
Ἐν πελάγει τοῦ βίου,	231
Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμαῖοι παῖδες τῆ περσικῆ,	231
Ἐν τῷ θλιβεσθαί με,	232
Ἐν φλογὶ πυρὸς παρίστανταί σοι,	232
Ἐξέστη τὰ σύμπαντα,	233
Ἐξέστη τὰ σύμπαντα ἐν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου·	234
Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία,	234
Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ·	235
Ἐρρηξε γαστρὸς ἠτεκνωμένης πέδας,	236
Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ,	236
Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι,.....	237
Εὐεργέτα Χριστὲ παντοδύναμε,	238
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ἐν τῇ καμίνῳ οἱ παῖδες ὠμολόγουν,	238
Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί,	239
Εὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ,	240
Ζάλην με λογισμῶν καταλαβοῦσα,	242
Ζάλην με λογισμῶν καταλαβοῦσα,	242
Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης,	243
Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος,	244
Θεῖῳ καλυφθεὶς	245
Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,	245
Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε,	246
Ἰλασμὸς ἡμῖν Χριστὲ καὶ σωτηρία,	247
Κρυπτὸν θεῖον ἄφραστον	248
Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους,.....	249
Λόγου Θεοῦ ἄφραστον ἐν σοὶ τελεῖται,	250
Λύει τὰ δεσμὰ καὶ δροσίζει τὴν φλόγα,.....	250
Λυτήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων,.....	251
Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε,.....	252
Μεγαλύνομεν πάντες,	253
Μετὰ τόκον σε Ἀγνὴν,.....	253

Μή καταποντισάτω.....	254
Μή παραδῶης ἡμᾶς εἰς τέλος,.....	255
Μωυσῆς ἐν τῷ ὄρει.....	255
Νάουσαν ἀκρότομον,.....	256
Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι,.....	257
Νῦν ἀναστήσομαι,.....	257
Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς,.....	258
Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς,.....	258
Ὁ διασώσας ἐν πυρί,.....	259
Ὁ ἐν ἀρχῇ ἄναρχος Λόγος,.....	259
Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας,.....	260
Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ,.....	261
Ὁ κτησάμενος ἡμᾶς περιούσιον λαόν,.....	261
Ὁ πατάξας Αἴγυπτον,.....	262
Ὁ στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα,.....	262
Ὁ τὰ σύμπαντα φέρων,.....	263
Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη,.....	264
Ὁ τοῦ φωτὸς διατμήξας.....	264
Ὁ τῶν πατέρων Θεός,.....	265
Οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες,.....	265
Ὅρθρον φαινὸν ἡμῖν.....	266
Ὅτι ἐποίησέ μοι, μεγαλεῖα ὁ δυνατός,.....	267
Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν,.....	267
Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,.....	268
Οὐκ ἐν σοφίᾳ καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα,.....	269
Οὐκ ἐστι σοὶ ὅμοιος δεδοξασμένε Κύριε·.....	269
Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς,.....	270
Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ,.....	270
Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ,.....	271
Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ,.....	272
Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ,.....	273
Πῦρ φλέγον ἐν καμίνῳ ἐξετινάσσετο,.....	274
Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον Θεοτόκον,.....	274
Σὲ τὴν ὑπερένδοξον νύμφην,.....	275
Σὺ Κύριέ μου φῶς,.....	275
Σύμφωνον ἐθρόνησεν ὀργάνων μέλος,.....	276
Τὰ σύμπαντα Δέσποτα,.....	277
Τῇ εἰκόνι τῇ χρυσεῇ.....	277
Τῇ τῶν παισμάτων μου ζάλῃ καταποντούμενος,.....	278
Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν,.....	279
Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον,.....	280
Τὴν Σιών ἐπ' ὄρους ἀνάβηθι,.....	280
Τῆς σῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας Χριστέ ὁ Θεός,.....	281
Τὸ στερέωμα τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων,.....	282
Τὸν ἄσπορον τόκον σου,.....	282
Τὸν βασιλέα Χριστὸν,.....	283

Τὸν ἐν καμίνῳ τοὺς παῖδας ἀφλέκτους τηρήσαντα,	283
Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός,.....	284
Τὸν ἐν μορφῇ ἀγγέλου ὁραθέντα,.....	285
Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ,.....	285
Τὸν φωτισμόν σου Κύριε κατάπεμψον ἡμῖν,	286
Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε,.....	287
Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου κατεκάλυψε,	288
Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε,	288
Τριστάτας κραταιούς,	289
Τῷ ὀδηγήσαντι πάλαι,	289
Τῷ ὀδηγήσαντι πάλαι,	290
Τῶν πταισμάτων τῇ ζάλῃ βυθιζόμενος,.....	291
Χαίροις Ἄνασσα, μητροπάρθενον κλέος.....	291
Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ,	292
Χοροὶ Ἰσραήλ, ἀνίκμοις ποσί,.....	294
Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος ἐμφανῶς Θεὸς ἡμῶν,	295
Ὡς ἐμπύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ,	295
Ὡς Ἰωνᾶν τὸν προφήτην,.....	297
Ὡφθησαν, αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, νοτίδος ἄμοιροι,.....	297
³Ἦχος πλ.α'	299
Ἀγγέλων σύστημα,	299
Ἀκήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην,.....	299
Ἀκήκοα Κύριε τὴν ἐκ τοῦ τάφου σου ἔγερσιν,	300
Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ,.....	300
Γῆν ἐφ' ἣν οὐκ ἔλαμψεν, οὐκ εἶδεν ἥλιος ποτέ,	301
Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ,.....	301
Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν,	302
Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντές σοι.....	302
Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος,	303
Ἐπὶ τὰ ἔθνη ὁ Θεὸς ἐβασίλευσεν,	303
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,.....	304
Ἡσαΐα χόρευε,	304
Ἴδετε, ἴδετε,.....	305
Ἴππον καὶ ἀναβάτην,	306
Μαινομένην κλύδωνι,.....	306
Μεγαλύνομεν Χριστέ,	307
Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἰμάτιον,	307
Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός,	308
Ὁ ληστής ἐν τῷ σταυρῷ	308
Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει σου,.....	309
Ὁ ὑπερυψούμενος,.....	310
Οἱ ὅσοι σοῦ παῖδες,	310
Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε,.....	311
Ὅτι ἐποίησέ σοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός,.....	311
Πυρὸς σβεστήριον,	312
Σαλευομένην τὴν καρδίαν μου Κύριε,	312

Σὲ τὴν μακαρίαν ἐν γυναιξί,	313
Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν,	313
Σοὶ τῷ παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ παῖδες,	314
Στερέωσον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ δυνάμει,.....	315
Τὰ ἔργα τῆς οἰκονομίας σου Κύριε,	315
Τὴν θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν,.....	316
Τὴν τάλαιναν ψυχῆν μου,	316
Τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν Χριστέ ὁ Θεός,	317
Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων,	318
Τὸν ποιητὴν τῆς κτίσεως,	318
Τοῦ κήτους τὸν προφήτην ἐλυτρώσω,.....	319
Τοὺς ἐκ νυκτὸς προσκυνοῦντάς σε Χριστέ	319
Τοὺς ἐκ νυκτὸς Χριστέ προσκυνοῦντάς σε,	320
Τῷ Σωτῆρι Θεῷ,	320
Ὡς τὸν προφήτην τοῦ θηρὸς,.....	321
Ἔχος πλ.β'	322
Ἄβυσσος ἐσχάτη,.....	322
Ἀκήκοα Κύριε, τὴν ἀκοίην σου καὶ ἐφοβήθην,.....	322
Ἀκήκοεν ὁ προφήτης τὴν ἔλευσίν σου Κύριε,	323
Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα,	325
Ἀσπόρου συλλήψεως,.....	325
Ἄφραστον θαῦμα!.....	326
Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν,	327
Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,	327
Ἐβόησα, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου,	329
Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα φιλόνητο,.....	329
Ἐκ φλογὸς τοῖς ὀσίοις,	330
Ἐκάλυπεν οὐρανούς,.....	331
Ἐκστηθι φρίττων οὐρανέ,	332
Ἐν τῇ στερρᾷ τῆς πίστεώς σου πέτρα,.....	333
Ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον, Χριστέ,	333
Ἡ τὸ χαῖρε δι' ἀγγέλου δεξαμένη,	334
Ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν,	334
Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον,.....	335
Θεὸν Πατέρα δημιουργόν,.....	336
Θεοφανείας σου Χριστέ,	337
Ἴδετε, ἴδετε,.....	338
Κύματι θαλάσσης,	338
Κύριος ὢν πάντων καὶ κτίστης Θεός,.....	339
Μὴ ἐποδύρου μου Μήτηρ,	340
Μνήστητί μου ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου,.....	341
Νόμων πατρῶν οἱ μακαριστοί,.....	342
Ξενίας δεσποτικῆς,	343
Ὁ αἰσθητὸς Φαραώ,.....	343
Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ,	344
Ὁ τῶν ὀσίων σου παίδων,.....	344

Οἱ ὄσιοί σου παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ,.....	345
Οἱ παῖδες ἐν Βαβυλῶνι,	345
Ἵν στρατιαὶ οὐρανῶν δοξάζουσι,.....	346
Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ,	347
Προκατιδὼν ὁ προφήτης,.....	348
Πρὸς σὲ ὀρθρίζω,.....	348
Πρόσεχε, οὐρανὲ καὶ λαλήσω,	349
Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων,.....	349
Στερέωσον, Κύριε,.....	350
Στήλην κακίας ἀντιθέου,	351
Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη,	352
Τὴν ἐκ Παρθένου παρουσίαν σου,	353
Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θεῖαν κένωσιν,.....	353
Τὴν πρὸς τὸ βάπτισμά σου ἔλευσιν,.....	354
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ,	355
Τμηθείση τμηταί, πόντος Ἐρυθρός,	355
Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν,.....	356
Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ,.....	358
Τῷ κήτει καταποθείς,.....	359
Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης,.....	359
Τῶν παίδων τὴν ᾠδὴν,.....	360
Χριστὸς μου δύναμις,	360
Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ,	361
Ἦχος βαρὺς	363
Ἀκήκοα τὴν ἀκοὴν σου Κύριε,.....	363
Ἀσπόρου τόκου σύλληψιν,	363
Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.....	364
Ἄφλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα,	364
Βυθῷ ἁμαρτημάτων,.....	365
Διασκεδάσας τὴν νύκτα τῶν παθῶν,	366
Εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν σου,.....	366
Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς Χριστὲ ὁ Θεός,	367
Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ,.....	367
Ἐστερεώθη τῇ πίστει, Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία·	368
Θεοτόκε Παρθένε ἀμίαντε,.....	369
Κάμινον καιομένην ἐδρόσισας Σωτήρ,	369
Κάμινον παῖδες,.....	370
Κατανοῶν ὁ προφήτης,.....	370
Κύριε ὁ Θεός μου,	371
Μὴ τῆς φθορᾶς διαπαίρα	372
Μήτηρ Θεοῦ καὶ Παρθένος τίκτουσα,.....	373
Ναυτιῶν τῷ σάλῳ,.....	374
Νεύσει σου πρὸς γεώδη,.....	374
Νὺξ ἀφεγγῆς τοῖς ἀπίστοις Χριστὲ,	376
Ὁ δι' ἐμὲ ἀνασχόμενος.....	376
Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας ἄδου ἐβόα·	377

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου ἄχραντε,	378
Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς,	378
Ὁ οὐρανοὺς τῷ λόγῳ στερεώσας,	380
Ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπῶν,	381
Ὁ στερεώσας τῷ λόγῳ σου τὴν οἰκουμένην,.....	382
Ὁ τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός,	382
Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς.....	383
Ὁρθρίζει τὸ πνεῦμα μου πρὸς σέ ὁ Θεός,.....	383
Οἱ ὀρθρίζοντες Λόγε,.....	384
Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα ξύλου ζωῆς,.....	384
Πανύμνητε, τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα,.....	385
Πόντῳ ἐκάλυψε Φαραῶ σὺν ἄρμασιν,	385
Πρὸς σέ ὀρθρίζω, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργόν,	386
Πρὸς σέ ὀρθρίζω καὶ σοὶ κραυγάζω εὐσπλαγχνε Κύριε,	386
Πυρὸς φωτεινότερον φλογὸς ἐναργέστερον.....	387
Σὲ τὴν ἄχραντον,.....	388
Στερέωμά μου γενοῦ.....	388
Τὴν ἔνσαρκον παρουσίαν σου Χριστέ,.....	389
Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν τοῖς μαθηταῖς,.....	390
Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα,.....	390
Τὸ διὰ τὸν φόβον σου	391
Τὸν μόνον ἄναρχον βασιλέα τῆς δόξης,	391
Τὸν μόνον ἄναρχον βασιλέα τῆς δόξης,	392
Τὸν φοβερὸν τοῖς Χερουβίμ,	393
Τὸν ὑπ' ἀγγέλων ἀσιγήτως,.....	393
Τοὺς ἐν καμίνῳ παῖδας μιμούμενοι,	394
Τοὺς ἐν καμίνῳ παῖδας οὐχ ἤψατο,	395
Τῷ ἐκτινάξαντι Θεῷ,	395
Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ,.....	396
Τῷ συντρίψαντι πολέμους, ἐν βραχίονι αὐτοῦ,	396
Φλόγα πυρὸς τοὺς ἀγγέλους,.....	397
Ὑπερέβης τὰς δυνάμεις τῶν οὐρανῶν,.....	398
Ὡραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν,	399
Ἔχος πλ. δ'	400
Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν,.....	400
Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν,.....	400
Ἄγγελοι καὶ οὐρανοί,.....	401
Ἀκήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην,.....	402
Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία,	402
Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε,.....	403
Ἀσεβείας ὄργανα ἄλιον μέλος,	404
Ἄσμα ἀναπέψωμεν λαοί,	405
Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.....	406
Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ πάντες λαοί,.....	407
Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ,.....	407
Ἄσωμεν ὧδὴν τῷ Θεῷ,.....	409

Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν σου	409
Εἰσακήκοα Κύριε τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον,	410
Ἐκ σαρκὸς σου βολίδες Θεότητος ἐξεπορεύοντο,	410
Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου,	411
Ἐν πεδίῳ Δειρᾶ	412
Ἐξ ὄρους κατασκίου,	412
Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός,	413
Ἐπέβης ἐφ' ἵππους,	414
Ἐπταπλασίως κάμινον,	414
Ἐστερεώθη, ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ,	415
Εὐλογεῖτε παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι,	416
Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ,	417
Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή,	418
Ἐχρημάτισε Χριστέ,	419
Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον ἔτεμε,	420
Θάλασσαν ἔπηξας,	420
Θεοῦ συγκατάβασιν,	421
Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός,	422
Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν,	422
Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν,	423
Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός,	424
Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ·	425
Ἴνα τί με ἀπόσω,	426
Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν,	426
Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν,	427
Μεγαλύνομέν σε, τὴν πανάμωμον Μητέρα,	427
Μεγαλύνομέν σε, τὴν Μητέρα τοῦ φωτός,	428
Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστέ Σωτήρ	428
Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων,	429
Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε παράδεισος,	430
Μυστικῶς ὁ προφήτης	431
Νικηταὶ τυράννου,	431
Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις,	432
Ὁ δι' ἀγγέλου παῖδας,	433
Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου	434
Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας,	435
Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν θεμελιώσας	435
Ὁ προφήτης Ἀββακούμ,	436
Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι,	436
Ὁ στερεώσας ἐν τῇ χειρὶ σου,	437
Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει,	439
Ὁ στερεώσας λόγῳ τοὺς οὐρανοὺς,	440
Ὁ στερεώσας λόγῳ τοὺς οὐρανοὺς,	441
Ὁ τοὺς παῖδας δροσίσας ἐν καμίνῳ,	441
Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας,	442
Οἱ θεωρημένους παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ,	442

Οἱ τῆς Χαλδαίας καμίνου,	443
Ὁρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ ὁ Θεός,.....	444
Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι'	445
Ὅρους παρήλθες τῆς φύσεως,	446
Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος,.....	446
Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος,.....	447
Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε,	447
Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνο,	448
Παῖδες θεοσεβεῖς ἐν Βαβυλῶνι,	449
Πρὸς τὸν δυνάμενον σῶζειν με Κύριον,.....	449
Πρόσεχε, οὐρανέ και λαλήσω,	450
Ῥάβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται'	450
Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον,	451
Σὲ τὴν οὐρανοῦ και γῆς μεσίτιν,.....	452
Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς,.....	452
Στερέωμά μου Σωτὴρ ὑπάρχεις,	453
Στερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν και τὴν καρδίαν,	454
Σὺ εἶ τὸ στερέωμα,.....	454
Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε,.....	455
Συνεχόμενον δέξαι με φιλόανθρωπε,	456
Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν,.....	457
Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον,	457
Τῆς τῶν παθῶν με ἀχλύος,	458
Τὸν ἄναρχον βασιλέα τῆς δόξης,.....	459
Τὸν ἀόρατον μορφῆ,.....	459
Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι,.....	460
Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα,.....	460
Τὸν ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας,	461
Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα,	461
Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα,	462
Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων γεννηθέντα,.....	463
Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου διασκεδάσον,	464
Τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας ἐλυτρώσω Κύριε.....	465
Τὸν Ἰωάνν ἐν τῷ κήτει Κύριε,.....	465
Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ,.....	466
Τὸν φόβον σου Κύριε, ἐμφύτευσον ταῖς καρδίαις τῶν δούλων σου,	467
Τῷ ἐκτινάξαντι ἐν θαλάσση.....	468
Τῷ συντρίγαντι πολέμους, ἐν βραχίονι αὐτοῦ,	468
Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμιнос,	469
Ἐγγράν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν,	470
Φώτισον ἡμᾶς τοῖς προστάγμασί σου Κύριε,	471
Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν,	471
Ὡ τρισμακάριστον ξύλον!	472
Ὡς τὸν προφήτην ἐρρῶσω,.....	472
Ὡς ὕδατα θαλάσσης φιλόανθρωπε,	473

Ἦχος α΄

Ἀβραμιαῖοι παῖδες ἐν καμίνῳ,
τὴν Τριάδα τυπώσαντες, τοῦ πυρὸς τὴν φλόγα εἰς δρόσον μετέβαλον καὶ ὑμνοῦντες ἐβόων·
εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ψδὴ ζ

Ἦχος 4̣ Πα

Ἀπόστολου Παταχρήστου
Νέον Εἰρμολόγιον 1998 σ.253

Α
βρα μι αι οι παι δες εν κα μι ι νω ^Δτην Τρι
α α δα τυ πω σαντες ^π του πυ ρος την φλο γα εις δρο
ο σον με τε βα λο ον και υ μνου ντες ε βο ο
ων ^Δ ευ λο γη τος ει ο Θε ος ο των πα τε ε ρων η
μων ^π

Ἀκήχοε πάλαι Ἀββακούμ,
Χριστέ σου ὁ θαυμάσιος, τὴν ἀκοὴν καὶ φόβῳ ἔκραζεν.
Ἀπὸ Θαμνὰν ὁ Θεός, ἤξει καὶ ὁ ἅγιος, ὄρους ἐκ δασέος κατασκίου,
τοῦ σῶσαι σοῦ τοὺς χριστούς·
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ψδὴ δ

Ἦχος 4̣ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὴ Παρακλητικὴ
2004 σ.Α147

Α κη κο ε πα λαι Αβ βα κουμ Χρι στε σου ο θαυ μα

σι ος την α κο ην και φο βω ε κρα ζεν ^{π ρ} α πο

Θαι μα αν ο Θε ος η ξει και ο α γι ος ^{π ρ} ο ρους εκ

δα σε ος κα τα σκι ου ^{π ρ} του σωσαι σου τους χρι στους ^{Δ ρ} δο

ξα τη δυ να μει σου Κυ υ ρι ι ε ^{π ρ}

Ἄλιον ποντογενές,

κητῶν ἐντόσθιον πῦρ, τῆς τριημέρου ταφῆς σου ἦν προεικόνισμα, οὗ Ἰωάνης ὑποφήτης ἀναδέδεικται· σεσωσμένος γὰρ ὡς καὶ προυπέποτο, ἀσινῆς ἐβόα, θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε.

ψδθ ε'

Ἦχος ⁴ ρ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.317#

Α λι ον πον το γε νες κη τω ον εν το σθι ον πυρ ^{Δ ρ}

της τρι η με ρου τα φης σου τι ι προ ει κο νι σμα ^{π ρ}

ου Ι ω νας υ πο φη της α να δε δει κται ^{Δ ρ} σε

 σω σμε νος γαρ ως και πρου πε πω το ο ο α σι νης ε

 βο ο α θυ σω σοι με τα φω νης αι νε σεως Κυ υ ρι ι

 ε π ρ

Ἀναστάσεως ἡμέρα,
 λαμπρυνθῶμεν λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς
 πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας.

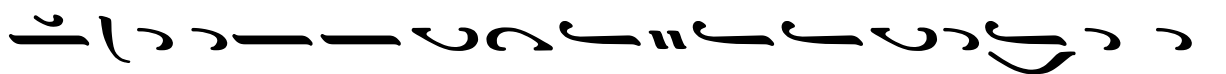
ὠδὴ α

Ἦχος ᾠ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
 Εἰρμολόγιον 1903 σ.371#

 Α να στα σε ως η με ρα λαμ πρυν θω μεν λα

 οι Πα α σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα να του προς

 ζω ην Δ και εκ γης προς ου ρα νον Χρι στο ος ο Θε ος η

 μας δι ε βι βα σεν ε πι νι κι ον α α δο ον τας π ρ

Ἄνθρακα πυρὸς τῶν Ἡσαίου,
 Σεραφὶμ θίγει χειλέων ποτέ, τῇ λαβίδι ἀφελόμενον καὶ περιθέν, ὁ δέ, καθηράμενος,
 Δικαιοσύνην μάθετε, πᾶσαν ἐκήρυττεν.

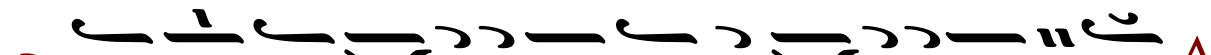

Α ν θρα κα πυ ρος των Η σα ι ου ^π Σε ρα φιμ

 θι γει χει λε ε ων πο τε ^π τη λα βι δι α φε λο μενον

 και πε ρι θεν ^π ο δε ε κα θη ρα με νος ^Δ δι και

 ο συ νην μα θε τε παν τες ε κη η ρυ υτ τεν ^π

Ἀπέριψάς με, εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης,
καὶ ἔσωσάς με Σωτήρ, δουλείας θανάτου, καὶ ἔλυσας τὸν δεσμόν, τῶν ἀνομιῶν μου.

Α περ ρι ψας μεεις βα θη καρ δι ας θα λα ας σης ^Δ

 και ε σω σας με Σω τηρ δου λει ας θα να α του ^π και

 ε λυσας τον δε σμο ον των α νο μι ω ν μου

Ἀπόρρητον τὸ τῆς Παρθένου μυστήριον·
οὐρανὸς γὰρ αὐτῆ, καὶ θρόνος χερουβικὸς,
καὶ φωσφόρος παστὰς ἀνεδείχθη,

Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ παντοκράτορος·
αὐτὴν εὐσεβῶς, ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

ψδθ θ

Ἦχος ♯̣ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α154

Α πορ ρη τον το της Παρ θε ε νου μου στη ρι ον π ρ

ου ρα νος γαρ αυτη και θρο νος χε ρου βι κος Α ρ και φωσ

φο ρος πα στας α νε δει χθη π ρ Χρι στου ου του Θε ου

και παν το κρα το ρος Α ρ αυ την ευ σε βως ως Θε ο

το κονμεγα λυ υ νο ο μεν π ρ

Ἄσωμεν πάντες λαοί,

τῷ ἐκ πικρᾶς δουλείας, Φαραῶ τὸν Ἰσραὴλ ἀπαλλάξαντι, καὶ ἐν βυθῷ θαλάσσης, ποδὶ ἀβρόχῳ ὁδηγήσαντι, ὡδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

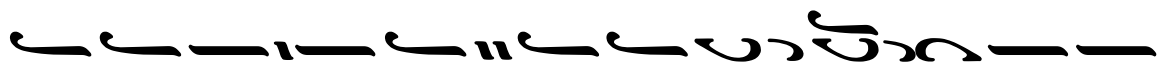
ψδθ α

Ἦχος ♯̣ Πα

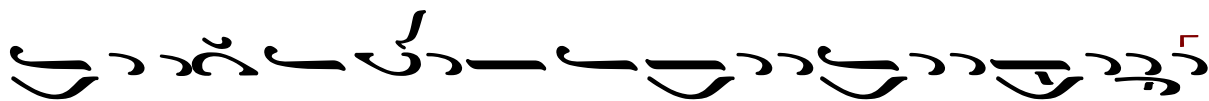
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.378#

Α σω μεν παν τες λα οι τω εκ πι κρας δου λει ει

ας Φα ρα ω τον Ισ ρα η η η λ α πα λ λα ξαν τι και

εν βυ θω θα λα ασ σης πο δι α βρο χω ο δη

γη σαν τι ω δη ην ε πι νι κι ον ο τι δε δο ο ξα α

σται ^π₉

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα,
ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὴς καὶ κυρία, ἑορτῶν ἑορτὴ, καὶ πανηγυρὶς ἔστι
πανηγύρεων, ἐν ἧ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ η

Ἦχος ⁴₉ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.376#

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου μεν τον

Κυ ρι ον ^Δ₉

Α υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα

η μι α των Σαβ βα α των η βα σι λης και κυ ρι α

ε ορ των ε ορ τη και παν η γυ ρις ε στι ι

παν η γυ ρεων εν η ευ λο γου ουμεν Χρι στον εις τους αι

ω ω να α ας π ρ

Γένους βροτείου τήν ανάπλασιν πάλαι,
ἄδων προφήτης Ἀββακούμ, προμηνύει,
Ἴδειν ἀφράστως ἀξιωθεῖς τὸν τύπον.
Νέον βρέφος γάρ, ἐξ ὄρους τῆς Παρθένου,
Ἐξῆλθε λαῶν, εἰς ἀνάπλασιν Λόγος.

ᾠδὴ δ

Ἦχος ᾠ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.254#

Γ ε νους βρο τει ει ου ου την α να πλα σιν πα

α λαι α δων προ φη η της Αβ βα κουμ προ μη νυ

ει ι δειν α φρα α στως α ξι ω θεις τον τυ υ

πον νε ον βρε φος γαρ εξ ο ρους της Παρ θε ε νου

ξηλ θε λα ων εις α να πλα σιν Λο γος

ὁ εἰρμὸς

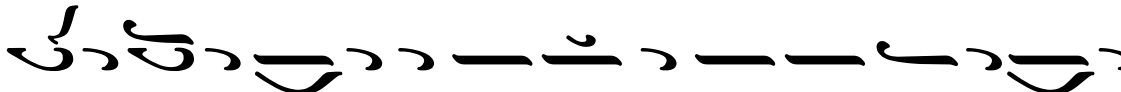

Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2006 σ.Δ291

Γ ε νους βρο τει ει ου την α να πλα σιν πα α λαι
 α δων προ φη της Αβ βα κουμ προ μη νυ ει
 φρα α στως α ξι ω θεις τον τυ υ πον
 γαρ εξ ο ρους της Παρ θε ε νου
 α να α πλα σιν Λο γος

Δεῦτε πόμα πίνωμεν καινόν,
 οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον,
 ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγῆν, ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

ψδὴ γ **Ἦχος ᾠ Πα** Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.373#

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α γο ο
 νου τε ρα τουρ γου με νον
 εκ τα φου ομ βρι σαν τος Χρι στου

με ε θα π ρ

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε,

τοῦ παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ, διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν ληστήν, ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ· Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακαρισμοὶ

Ἦχος ᾠ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασμάτιον
1820 σ.28*

Δ ι α βρω σε ε ως ε ξη γα γε π ρ του πα ρα

δει σου ο ε χθρο ος τον Α δαμ δι α σταυ ρου δε τον λη

στην ρ αν τει ση γα γε Χρι στο ος εν αυ τω π ρ μνη σθη τι ι

μου κρα ζοντα ρ ο ταν ελ θης εν τη βα σι λει ει α α σου π ρ

Εἰκόνι λατρεύειν μουσικῆς συμφωνίας,

συγκαλουμένης λαούς, ἐκ τῶν ᾠδῶν Σιών ἄδοντες, πατρικῶς οἱ Παῖδες Δαυὶδ, τυράννου ἔλυσαν, τὸ παλίμφημον δόγμα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μετέβαλον, ὕμνον ἀναμέλποντες, ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ ζ

Ἦχος ᾠ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.381

ε ι κο νι λα τρευ ει ει ειν μου σι κη ης

συμ φω νι ι ας **Δ** συγ κα λου μεε νης λα ους εκ των
 ω δω ων σι ων α δοντες πα τρι κως οι παι δες Δα βιδ
 τυ ραν νου ε λυ υ σα αν το πα λι ιμ φη μον δο ογ
 μα **Δ** και την φλο γα εις δρο ο σον με τε βα λον **π** υ μνον
 α να μελ πον τε ες ο υ περ υ ψου με νος των πα
 τε ρων και η μων Θε ος ευ λογη το ος ει **π**

Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν σου,
 καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, ὁ προφήτης ἔλεγε, καὶ ἐδόξασά σου τὴν δύναμιν.

ὥδη δ

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μουσική Παρακλητική
 2004 σ.Α146

Ε ι σα κη η κο α Κυ ρι ε την α κο ην σου και ε
 φο βη η θην **Δ** κα τε νο η σα τα ερ γα σου ο προ φη
 της ε λε γε **π** και ε δο ξα σα σου την δυ υ να α

μιν π ρ

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἔσχατη ἄβυσσος,
οὐκ ἔστιν ὁ ρυόμενος, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς,
σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν·
σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις.

ψδῆς

Ἦχος ᾠ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.436

Ε κυ κλω σεν η μας ε σχα τη α βυσ σος ουκ ε στιν
ο ρυ ο με νος π ρ ε λο γι σθη μεν ως προ βα τα σφα
γης Δ ᾠ σω ω σον τον λα ον σου ο Θε ος η μων Δ ᾠ συ
γαρ ι σχυς των α σθε νουν των και ε πα νο ορθω ω σις π ρ

Ἐκ νυκτὸς ἔργων, ἔσκοτισμένης πλάνης
Ἰλασμὸν ἡμῖν Χριστέ τοῖς ἐγρηγόρωις,
Νῦν σοι τελοῦσιν ὕμνον, ὡς εὐεργέτη,
Ἐλθοις πορίζων εὐχερῆ τε τὴν τρίβον,
Καθ' ἣν ἀνατρέχοντες, εὕροιμεν κλέος.

ψδῆε

Ἦχος ᾠ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.256#

Ε κ νυ κτος ε ερ γων ε σκο τι σμε νοις πλα α

νης ι λα σμον η μιν Χρι στε τοις ε γρη γο ο ρως νυν
 σοι τε λου σιν υ μνον ως ευ ερ γε ε τη ελ θοις
 πο ρι ι ζων ευ χε ρη τε την τρι ι βον καθ ην α
 να τρε χον τες ευ ροι μεν κλε ος

ὠδὴ ε

Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
 Μουσικόν Μηνολόγιον
 2006 σ. Δ291

Ε κ νυ κτος ε ερ γων ε σκο τι σμε νης πλα α νης
 ι λα σμον η μιν Χρι στε τοις ε γρη γο ο ρως νυν σοι
 τε λου σιν υ μνον ως ευ ερ γε ε τη ελ θοις πο ρι
 ι ζων ευ χε ρη η τε την τρι ι βον καθ ην α να τρε χον τες
 ευ ροι μεν κλε ος

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες ὑμνοῦμέν σε Χριστέ,
 τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν,

τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ παράσχου φιλόανθρωπε.

ὦδὴ ε

Ἦχος ♯̣ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.380

Ε ξ νυ κτος ορ θρι ζοντες υ μνου μεν σε Χρι στε τον τω

Πατρι συναρχον και Σωτη ρα των ψυχων

ημων την ειρηνην τω κο οσμου παρασχου φι λα

ανθρωπε

Ἐν Πνεύματι προβλέπων προφήτα Ἀββακούμ,
τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν ἐκήρυττες βοῶν, ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ
παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ὦδὴ δ

Ἦχος ♯̣ Πα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικὴ Παρακλητικὴ
2004 σ.Α146

Ε ν Πνευ μα τι προ βλε πων προ φη τα Αβ βα κουμ την

του Λογου σάρκωσιν ε κηρυττες βοων εν τω

εγγιζειν τα επιγνωσθησῃ ση εν τω

πα ρει ναι τον και ρο ον α να δει χθη η ση ^Δδο ξα τη

δυ να μει σου Κυ υ ρι ι ε ^π9

Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ,
ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες·
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

ὠδὴ η

Ἦχος ⁴9 Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.438

Ε ν κα μι νω παι δεσ Ισ ρα ηλ ως εν χω νευ τη ρι

ι ω ^Δτω καλ λει της ευ σε βει ας κα θα ρω τε ρον

χρυ σου α πε ε στιλ βον λε γοντες ^π9 ευ λο γει τε παν

τα τα ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ^Δκαι υ

περ υ ψου ου τε εις παν τας τους αι ω ω νας ^π9

Ἐπαινον ὁ θεόπτης,
Μωυσῆς τοῦ Ἰσραὴλ προανακρούεται, ἄρχει Μαριὰμ δὲ σοφῶν γυναικῶν
ὠδὴν ἐπινίκιον, τῷ λυτρωτῇ Θεῷ πάντες ἄσωμεν.

Ε παι νον ο θε ο πτης Μω υ σης του Ισ ρα ηλ
 προ α να κρου ε ται ^{π ρ} αρ χει Μα ρι αμ δε σο φων
 γυ ναι κων ^{π ρ} ω δη ην ε πι νι κι ον τω λυ τρω
 τη Θε ω παντες α α σω ω μεν ^{π ρ}

Ἐπήρθη ὁ ἥλιος,
 καὶ ἡ σελήνη, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, ὑψώθη μακρόθυμε, ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔπηξας ἐν
 αὐτῷ, τὴν Ἐκκλησίαν σου.

Ε πηρ θη ο η λι ο ος και η σε λη νη ^{Δ ρ} ε στη
 εν τη τα α ξει αυ της ^{π ρ} υ ψω θης μα κρο θυ με ε ε πι
 του ξυ λου ^{Δ ρ} και ε ε πε ξας εν αυ τω την Εκ κλη σι ι

ⲛⲓⲥ

α αν σου

Ἐπὶ Σταυροῦ σε δυνατὲ

φωστήρ ὁ μέγας κατιδῶν τρόμῳ ἐπαρθεὶς τὰς ἀκτῖνας συνέστειλεν ἔκρυψε, πᾶσα δὲ κτίσις ὑμνησεν, ἐν φόβῳ τὴν σὴν μακροθυμίαν· καὶ γὰρ ἐπλήσθη ἡ γῆ, τῆς σῆς αἰνέσεως.

ῥδῃ δ

Ἦχος ᾠ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.434#

ⲉ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ
πι Σταυ ρου σε δυ να τε ⲁⲓ φω στηρ ο με γας κα τι

ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ
δων τρο μω ε παρ θεις τας α κτι ι νας ⲁⲓ συν ε ε στει

ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ
λεν ε κρυψε πα α σα δε κτι σις υ μνησεν εν φο βω την

ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ
ση ην μα κρο θυ μι αν και γαρ ε πλη η σθη η

ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ ⲛⲓⲥ
γη της σης αι νε ε σε ε ως ⲛⲓⲥ

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς,

ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φαεσφόρον ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

ῥδῃ δ

Ἦχος ᾠ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.373#

Επι της θειας φυλακης ο θε η γο ρος Αβ βα

κουμ Δστη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω Δ φα εσ φο ρον

αγ γε λον δι α πρυ σι ως λε γοντα π ση με ρον σω τη

ρι α τω κο ο σμω Δ ο τι α νε ε στη Χρι στος ως παν

το δυ υ να α μος π

Ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ·

καθεῖλε γὰρ δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, Ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

ψδθ

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.439

Εποι η σε κρα α τος Δ εν βρα χι ο νι αυ του

κα θει λε γαρ δυ να α στας α πο θρο νων και υ υ

ψω σε τα πει νους ο Θε ος του Ισρα ηλ π εν ο ις ε πε σκε ψα το

η μας Α να το λη εξ υ υ ψους και κα τευ θυ

νεν η μας εις ο δον ει ρη η νης

Ἐσωσε λαόν, θαυματουργῶν Δεσπότης,

Ἵγρὸν θαλάσσης κύμα χερσῶσας πάλαι. Ἐκὼν δὲ τεχθεὶς ἐκ Κόρης, τρίβον βατήν,
Πόλου τίθησιν ἡμῖν, ὃν κατ οὐσίαν, Ἴσόν τε Πατρί, καὶ βροτοῖς δοξάζομεν.

ῶδὴ α

Ἦχος ᾠ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.249#

ε σω σε λα ον θαυ μα τουρ γων Δε σπο ο της υ

γρον θα λα ασ σης κυ μα χερ σω σας πα α λαι ε

κων δε τε χθεις εκ κο ρης τρι βον βα την πο λου τι

θη σιν η μιν ον κατ ου σι αν ι σον τε Πα τρι και βρο

τοις δο ξα α ζο ο μεν

ῶδὴ α

Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.288/3012

Ε σω σε λα ον θαυ μα τουρ γον Δε σπο ο της Ἀ υ γρον

θα λασ σης κυ μα χερ σω σας πα λαι π ε κων δε τε χθεις

εκ κο ρης τρι βον βα την Ἀ πο λου τι θησιν η μιν ῥ ον

κατ ου σι αν ι σον τε Πα τρι και βρο τοις δο ξα α ζο ο

π μεν

Ἡ δημιουργική, καὶ συνεκτική τῶν ἀπάντων, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, ἀκλινη ἀκράδαντον, τὴν Ἐκκλησίαν στήριζον Χριστέ· μόνος γὰρ εἶ ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

ῥ δὴ γ

Ἦχος ῥ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.314#

Η δη μι ουρ γι κη και συν εκτι κη των α πα

αν των Θε ου σο φι α και δυ ναμις α κλι νη α κρα δαν

τον την Εκ κλη σι αν στη ρι ξον Χρι στε Ἀ μο νος γαρ

ει α γι ος ο εν α γι ο ις α να παυ ο ο με ε

νος π ρ

Ἡ κάμινος Σωτῆρ ἐδροσίζετο,
οἱ παῖδες δὲ χορεύοντες ἔψαλλον, εὐλογητὸς [εἰ Κύριε] ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ῥοδὴ ζ

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.437

Η κα μι νος Σω τη η ηρ ε δρο σι ζε το οι

παι δε ες δε χο ρε ευ οντες ε ψα λλον ευ λο γη το ος

ο Θε ος ο των πα τε ε ρων η μω ων

Ἡ τὸν πρὸ συλλήψεως ἀγνὸν Σαμουήλ,
ἀδιστάκτως τῷ Θεῷ καθυποσχομένη, ἱερομήτωρ Ἄννα, νῦν γηθομένη ἄδει σὺν ἡμῖν.
Ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

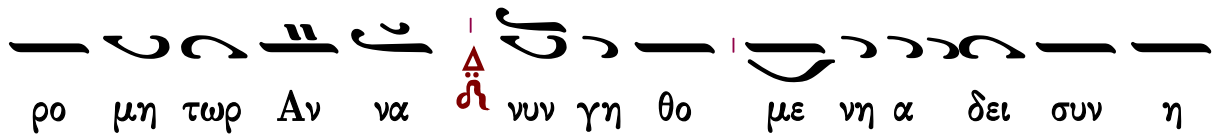
ῥοδὴ γ

Ἦχος Πα

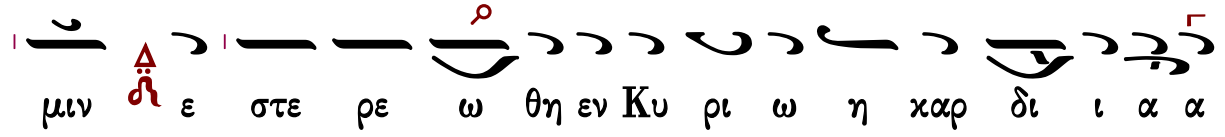
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.338

Η τον προ συλ λη ψε ως α γνον Σα μου ηλ α

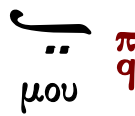
δι στα κτως τω Θε ω κα θυ πο σχο με νη ι ε

 ρο μη τωρ Αν να νυν γη θο με νη α δει συν η

 μιν ε στε ρε ω θη εν Κυ ρι ω η καρ δι ι α α

 μου

Θάύματος ὑπερφυοῦς ἢ δροσοβόλος,
 ξεικόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὐς ἐδέξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος,
 Παρθένου ἢν ὑπέδου νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν·
 Ἐὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

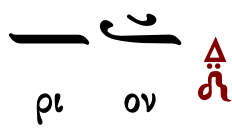
ψδῆη

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
 Εἰρμολόγιον 1903 σ.262#

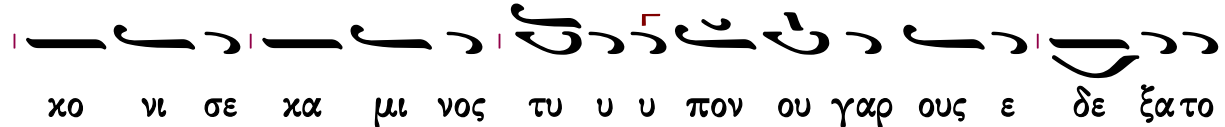
Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου μεν τον Κυ

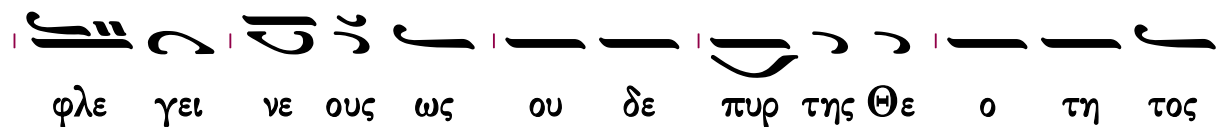
 ρι ον

Θ αυ ματος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος εξ ει

 κο νι σε κα μι νος τυ υ υ πον ου γαρ ους ε δε ξα το

 φλε γει νε ους ως ου δε πυρ της Θε ο τη τος

Παρ θε νου ην υπ ε ε δυ νη δυν ^{π ρ} δι ο ο α νυ
 μνουν τες α να μελ ψω μεν ^Δ ευ λο γει τω η κτι σις πα
 α σα τον Κυ ρι ον ^{π ρ} και υ περ υ ψου ου τω εις παν
 τας τους αι ω νας ^{π ρ}

ψδλη η

Ἦχος ⁴/₉ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μουσικόν Μηνολόγιον
 2006 σ.Δ293

Δ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου μεν τον Κυ ρι
 ον ^Δ
 Θ αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος ^{π ρ} εξ ει κο
 νι σε κα α μι νος τυ πον ^{π ρ} ου γαρ ους ε δε ξα το φλε γει
 νε ους ^{π ρ} ως ου δε πυ υρ της Θε ο τη τος Παρ θε νου ην υ
 πε ε δυ νη δυν ^{π ρ} δι ο ο α νυ μνουν τες α να μελ ψω

μεν ^Δδὲ εὐλογῆται ἡ κτίσις πάσα σατὸν Κυρίου ^ππ και ὑ

περὺ ψου οὐ τῶεις πάντας τοὺς αἰώνας ^ππ

τὸ τέλος ^{*}ω ω να α ας ^ππ

Θεὸς ὢν εἰρήνης,
Πατὴρ οἰκτιρῶν, τῆς μεγάλης βουλῆς σου τὸν ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον,
ἀπέστειλας ἡμῖν ὅθεν θεογονίας, πρὸς φῶς ὀδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες,
δοξολογοῦμέν σε, φιλόανθρωπε.

^ψψδὴ ε **Ἦχος ᾠ Πα** Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.248#

Θ ε ος ων ει ρη νης Πα τη η η ρ οι κτιρ μων ^Δδὲ της

με γα λης βου λη ης σου τον Α γ γε λον ^ππ ει ρη νην

πα ρε χο μενον α πε στει λας η μιν ο θεν θε ο

γνω σι ας ^Δδὲ προς φως ο δη γη θεν τες εκ νυ

κτος ορ θρι ζοντες δο ξο λο γου μεν σε φι λα ανθρω ω πε ^ππ

Θ ε ος ων ει ρη νης Πα τηρ οι κτιρ μων της με γα
 λης βου λη ης σου τον αγ γε λον ει ρη νην πα ρε χο μενον α
 πε στει λας η μιν ο θεν θε ο γνω σι ας προς φως ο
 δη γη θεν τες εκ νυ κτος ορ θρι ζοντες δο ξο λο γου μεν σε
 φι λα ανθρω ω πε

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι Θεὸς ἐγώ εἰμι,
 ὁ δουλωθέντα τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραήλ,
 τῷ Μωϋσῆ δημογαγεῖν, ἐν ἐρήμῳ προστάξας,
 καὶ σώσας ὡς δυνατὸς τῇ ἐξουσίᾳ μου.

ι δε τε ι δε τε ο τι Θε ος ε γω ει
 μι ο δου λω θεν τα τον λα ον του Ισ ρα ηλ τω

Μω υ ση δη μα γω γειν ^{π ρ} εν ερ η μω προσ τα α

ξας ^Δ και σω σας ως δυ να τος τη εξ ου σι ι α α μου ^{π ρ}

Ἰταμῶ θυμῶ τε καὶ πυρί,

θεῖος ἔρως ἀντιταττόμενος, τὸ μὲν πῦρ ἐδρόσιζε, τῷ θυμῷ δὲ ἐγέλα, θεοπνεύστῳ λογικῇ, τῇ τῶν ὁσίων τριφθόγγῳ λύρα ἀντιφθεγγόμενος, μουσικοῖς ὄργανοις ἐν μέσῳ πυρός, ὁ δεδοξασμένος, τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ψδζ

Ἦχος ⁴ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.318#

τα μω θυ μω τε και πυ ρι θει ος ε ε ρως αν τι

τατ το με νος ^{π ρ} το μεν πυρ ε δρο σι ι ζε τω θυ μω δε ε

γε ε λα θε ο πνευ στω λο γι κη ^Δ τη των ο

σι ων τρι φθογγω λυ υ ρα αν τι φθεγγ ο με νος ^{π ρ} μου

σι κοις ορ γα νοις εν με σω πυ ρο ο ος ο δε δο ξα

σμε ε νος των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ λογη τος

ει π
9

Καταύγασον ἡμῶν τὸν νοῦν ὁ Θεός,
τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου καὶ τῇ αἴγλη τῆς χάριτος δωρούμενος ἡμῖν ἀγαθὲ τὰ σὰ ἐλέη,
διότι φως καὶ εἰρήνη τὰ προστάγματά σου.

ψδὴ ε

Ἦχος ♩ Πα

Απόστολου Παπαχρήστου
Νέον Ειμολόγιον 1998 σ.250

Κ α ταυ γα σον η μων τον νουν ο Θε ος τω φω τι των
 εν το λων σου και τη αι αι γλη της χα ρι το ος σου δω
 ρου με νος η μι εν α γα θε τα σα ε λε ε
 η δι ο τι φω ως και ει ρη νη τα προσ τα γμα τα σου

π
9

Κατενόησα παντοδύναμε τὴν σὴν οἰκονομίαν,
καὶ μετὰ φόβου ἐδόξασά σε Σωτήρ.

ψδὴ δ

Ἦχος ♩ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α148

Κ α τε νο ο η σα παν το δυ να μετην σην οικο νο

μι ι αν και με τα φο βου ε δο ξα σα α σε

Σω τηρ π ρ

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς,
καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος, ὡς ἐκ
κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανάστης τοῦ τάφου.

ῥοδῆς

Ἦχος ᾠ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.374#

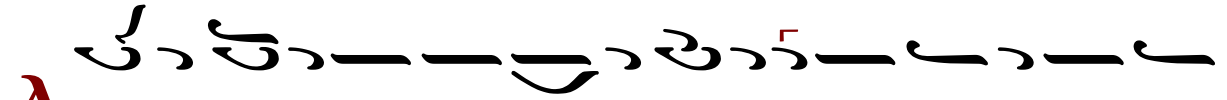

Κ α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και συν ε

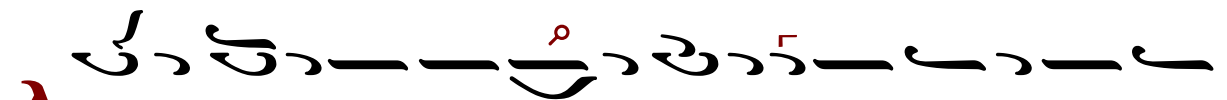

τρι ψας μο χλου ους αι ω νι ι ους κα το ο χους πε

πε δη με ε νων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους Ι

ω να ας εξ α νε στης του τα α φου π ρ

Λίθον δὲ ἀπεδοκίμασαν, οἱ οἰκοδομοῦντες,
οὗτος ἐγενήθη, εἰς κεφαλὴν γωνίας, αὐτός ἐστιν ἡ πέτρα, ἐν ᾗ ἐστερέωσε, τὴν Ἐκκλησίαν
ὁ Χριστός, ἣν ἐξ ἔθνῶν ἐξηγοράσατο.

Λ ι θον ον α πε δο κι μα σα α αν οι οι κο δο μου
 ουν τες ου τος ε γε νη η θη εις κε φα λην γω νι
 αυ τος ε στιν η πε τρα εν η η ε στε ρε ω σε Χρι
 στος την Εκ κλη σι αν αυ του ην εξ ε θνων ε ξη γο
 * ρα α σα α το * ρα α σα α το ο ο ο

Λ ι θον ον α πε δο κι μα σα α αν οι οι κο δο μου
 ουν τες ου τος ε γε νη η θη εις κε φα λην γω νι
  ας αυ τος ε στιν η πε ε τρα εν η η ε στε
 ρε ω σε την Εκ κλη σι αν ο Χρι στος ην εξ ε θνων εξ

η γο ρα α σα α το π ρ

Μέγα τὸ μυστήριον, τῆς σῆς Χριστέ οἰκονομίας!
τοῦτο γὰρ ἄνωθεν προβλέπων, θεοπτικῶς ὁ Ἀββακούμ·
Ἐξῆλθες ἐβόα σοι, εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου φιλόανθρωπε.

ψδδ δ

Ἦχος ᾠ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.379

Μ ε γα το μυστηριον της σης Χρι στε ε οι κο
νο μι ας σου του το γαρ ανωθεν προβλεπων θε ο πτι
κως ο Αββακουμ ε ξη ηλ θες ε βο α σοι εις σω
τη ρι αν λα ου σου φι λα ανθρω ω πε π ρ

Μὴ ἐν τῇ σοφίᾳ,
καὶ τῷ πλούτῳ καυχᾶσθω θνητὸς τῷ αὐτοῦ, ἀλλὰ τῇ πίστει τοῦ Κυρίου,
ὀρθοδόξως κραυγάζων, Χριστῷ τῷ Θεῷ, καὶ μέλπων αἰεί.
Ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν σῶν ἐντολῶν, στήριζόν με Δέσποτα.

ψδδ γ

Ἦχος ᾠ Πα

Απόστολου Παπακρήστου
Νέον Εἰρμολόγιον 1998 σ.246*

Μ η εν τη σο φια και τω πλου τω καυ χα σθω θνη

το ος τω αυ του ^{π ρ} αλ λα τη πι στει του Κυ ρι ου ορ θο

δο ξως κραυ γα ζων ^{π ρ} Χρι στω ω τω Θε ω και με

ελ πων α ει ^{Δ δ} ε πι την πε τραν των σων εν το λων

στη ρι ξον με Δε ε σπο ο τα ^{π ρ}

ψδη γ

Ἦχος $\frac{4}{\bar{\eta}}$ Πα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ. Α146

Μ η εν τη σο φι α ^{π ρ} και τω πλου τω και χα σθω

θη το ος τω αυ του ^{π ρ} αλ λα τη πι στει του Κυ ρι ου ^{π ρ}

ορ θο δο ξως κραυ γα ζων ^{π ρ} Χρι στω ω τω Θε ω

και με ελ πων α ει ^{π ρ} ε πι την πε τραν των σων εν

το λων ^{Δ δ} στη ρι ξον με Δε ε σπο ο τα ^{π ρ}

Μήτραν ἀφλέκτως εἰκονίζουσι Κόρης,

οί τῆς παλαιᾶς πυρπολούμενοι νέοι, ὑπερφυῶς κύουσαν, ἔσφραγισμένην.

Ἄμφω δὲ δρῶσα, θαυματουργία μιᾶ, λαοὺς πρὸς ὕμνον ἕξανίστησι χάρις.

ᾠδὴ η

Ἦχος ᾠ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.264#

Μ η τραν α φλε ε κτω ως ει κο νι ι ζου
 σι κο ο ρης **Δ** οι της πα λαι α ας πυρπο λου ουμε
 νοι νε οι **π** υ περ φυ ως κυ ου σαν ε σφρα γι σμε ε
 νην **Δ** αμ φω δε δρω ω σα θαυμα τουρ γι α μι ι
 α **π** λα ους προς υ μνον εξ α νι στη σι χα α ρι
 ι ι ις **π**

ᾠδὴ η

Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2006 σ.Δ291

Μ η τραν α φλε ε κτωσ ει κο νι ζου σι κο ο ρης
 οι της πα λαι α ας πυρπο λου ουμενοι νε ε οι **π** υ περ

φυ ως κυ ου σαν ε σφρα γι σμε νην ^Δ αμ φω δε δρω ω σα θαι

μα τουρ γι ι α μι α ^π λ α ους προς υ μνον εξ α νι ι στη σι *

χα ρις ^π

^{*} ^χ ^π
το τέλος χα α ρι ι ις

Μυστήριον ξένον,

ὄρω καὶ παράδοξον! οὐρανὸν τὸ Σπήλαιον, θρόνον Χερουβικόν, τὴν Παρθένον, τὴν φάτνην χωρίον, ἐν ᾧ ἀνεκλήθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

ῥδθ

Ἦχος ⁴ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρημολόγιον 1903 σ.265#

Μ υ στη ρι ον ξε νον ^π ο ρω ω και πα ρα δο

^π ξον ^π ου ρα νον το σπη λαι ον θρο νον ^Δ Χε ρου βι κον

την Παρ θε νον την φα α τνην χω ρι ι ον εν ω ω

α νε κλι θη ο α χω ρη τος Χρι στο ος ο Θε ος

ον α νυ μνουντες με γα λυ υ νο ο μεν ^{π ρ}

ψδλθ

Ἦχος $\frac{4}{\bar{\eta}}$ Πα $\bar{\chi}$

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2006 σ.Δ306

Μ υ στη ρι ον ξε νον ^{π ρ} ο ρω ω και πα ρα δοξον ^{π ρ}

ου ρα νον τοσπηλαι ον ^{π ρ} θρο νον χε ρου βι κον την Παρ θε

νον ^{π ρ} την φα α την χω ρι ι ον ^{π ρ} εν ω ω α νε κλι

θη ο α χω ρητος Χρι στος ο Θε ος ^{Δ ρ} ον α νυ μνουντες

με γα λυ υ νο ο μεν ^{π ρ}

Ναίων Ἰωνᾶς ἐν μυχοῖς θαλαττίοις,
Ἐλθεῖν ἐδεῖτο, καὶ ζάλην ἀπαρχέσαι.

Νυγείς ἐγὼ δέ, τῷ τυραννοῦντος βέλει,

Χριστέ προσαυδῶ, τὸν κακῶν ἀναιρέτην, θᾶπτον μολεῖν σε τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας.

ψδλς

Ἦχος $\frac{4}{\bar{\eta}}$ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἵρμολόγιον 1903 σ.258#

Ν αι ων Ι ω να ας εν μυ χοις θα λατ τι ι οις

 ελ θειν ε δει το και ζα λην α παρ κε εσαι νυ γεις ε γω

 δε τω τυ ραν νουν τος βε ε λει Χρι στε ε προσ αυδω τον

 κα κων α ναι ρε ε την θατ τον μο λει ει ει ν σε της

 ε μης ρα θυ μι ας

ᾠδὴς

Ἦχος Πα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
 Μουσικόν Μηνολόγιον
 2006 σ. Δ291

N αι ων Ι ω να ας εν μυ χοις θα λατ τι ι οις ελ

 θειν ε δει το και ζα λην α παρ κε εσαι νυ γεις ε γω ω

 δε τω τυ ραν νουν τος βε ε λει Χρι στε ε προσ αυδω τον κα

 κω ων α ναι ρε ε την θατ τον μο λει ει ει ν σε της ε μης

 ρα θυ μι ας

Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι,
 ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε, παρθενεύει γὰρ τόκος, καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος.

Ἡ μετὰ τόκον Παρθένος, καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα, σῶζις αἰεί, Θεοτόκε, τὴν κληρονομίαν σου.

ψδῆ

Ἦχος 4 Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.152/1501#

N ε νι κην ται της φυ σε ως οι ο ροι εν σοι
Παρ θε νε α χραν τε παρ θε νευ ει γαρ το κος
και ζω ην προ μνη στε ευ ε ται θα να τος η
με τα το κον Παρ θε νος και με τα θα να τον
ζω σα σω ω ζοις α ει Θε ο το κε την κλη ρο
νο μι ι α αν σου

Νεῦσον πρὸς ὕμνους οἰκετῶν Εὐεργέτα,
Ἐχθροῦ ταπεινῶν τὴν ἐπηρμένην ὄφρυν,
Φέρων τε Παντεπόπτα τῆς ἀμαρτίας, ὑπερθεν ἀκλόνητον, ἐστηριγμένους, Μάκαρ,
μελωδοὺς τῇ βάσει τῆς πίστεως.

ψδῆ γ

Ἦχος 4 Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.251#

N ευσον προς υ υ μνου ους οι κε των ευ ερ γε

ε τα ε χθρου ουταπει νων την ε πηρ με ε νην ο φρυν

φε ρων τε παν τε πο πτα της α μαρ τι ας υ πε ερ θεν

α κλο νη τον ε στη ρι γμε ε νους μα καρ μελω δους

βα σει της πι ι στε ε ως

ψδὴ γ

Ἦχος Πά

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ. Δ291

N ευσον προς υ υ μνους οι κε των ευ ερ γε ε τα

ε χθρου ουταπει νων την ε πηρ με ε νην ο φρυν φε ρων τε παν

τε πο πτα της α μαρ τι ας υ πε ερ θεν α κλο νη τον ε

στη ρι γμε νους μα καρ μελω δους τη βα σει της πι ι στε ε

ως π 9

Νῦξ περιέσχε με Σωτήρ,
ἀμαρτίας καὶ ἀχλὺς· διό μοι ἀνάτειλον, τῆς μετανοίας Κύριε, τὸν ὄρθρον ὡς
εὐσπλαγχνος, πρὸ τοῦ με φθάσαι τὸ πέρασ τὸ ἀδηλον, τὸ τῆς ζωῆς μου Χριστέ, ἡ ζωὴ καὶ
τὸ φῶς.

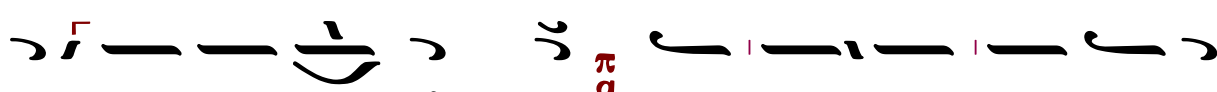

ῶδὴ ε

Ἦχος 4 Πα

Απόστολου Παπαχρήστου
Νέον Ειρμολόγιον 1998 σ.251

N υξ περι ε σχε με Σω τηρ α μαρ τι ας και α χλυσ

 δι ο ο μοι α να τει λον της μετα νοι ας Κυ ρι ε τον

 ο ορ θρον ως ευ σπλαγ χνος προ του με φθα σαι το

 πε ε ρας το α δη λον το της ζω η ης μου Χρι στε

 η ζω η η και το φως

Ὁ διὰ στόλου πυρὸς καὶ νεφέλης,
τὸν Ἰσραὴλ ὀδηγήσας Θεός, τὴν θάλασσαν διέρρηξεν, ἄρματα δὲ Φαραὼ ἐκάλυψεν.
Ἄσωμεν ῶδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

ῶδὴ α

Ἦχος 4 Πα

Αποστόλου Παπαχρήστου
Νέον Ειρμολόγιον 1998 σ.245

Ο διαστουλου πυροσ και νεφεελης

τον Ισραηηλοδηγησας ως Θεος την θαλασσαν

διερρηξεν αρματα δε φαραω εκλυψεν

ασωωμενωδην επινικιον ο οτι δεδοξαα

σται

Ὁ διαπόντιον ὑπομείνας συμφοράν,
φυγῆ κλύδωνος, κλήρου φορᾶ, καὶ λαγόσι συσχεθεῖς, ἀλίου θηρός οὐ διεφθάρη ἀλλ' ἐβόα
Ἰωνᾶς, πρὸς σὲ ἡ ζωὴ μου ἀναβήτω Χριστέ.

ψδῆς

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.342

Ο διαποντιον υπομεινας συμφοραν

φυγη κλυδωνος κληρου φορα και λαγοσι συσχε

θεις αλιουθηρος ου διεφθαρη αλλ εβοα

ω νας προς σε η ζω η μου ανα βη η τω Χρι στε π ρ

Ὁ ἐν τῇ βάρῳ ὀφθαίς,

ἐν πυρὶ τῷ νομοθέτῃ, καὶ τὸν τόκον τῆς ἀειπαρθένου ἐν αὐτῇ προτυπώσας, εὐλογητὸς εἶ
Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

ὠδὴ ζ

Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικὴ Παρακλητικὴ
2004 σ. Α151

Ο ἐν τη βάρῳ ὀφθαίς ἐν πυρὶ ἰτῷ νο

μο θε ε τη και τον τον της Παρ θε νου ἐν αὐ τη

προ τυ πω σας εὐ λο γη τος εἰ Κυ ρι ε ο Θε

ος ο των πα τε ε ρων η μων π ρ

Ὁ θεϊότατος προετύπωσε πάλαι Μωσῆς,

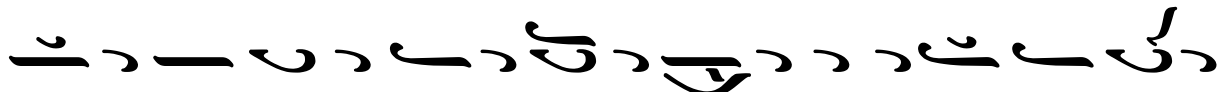
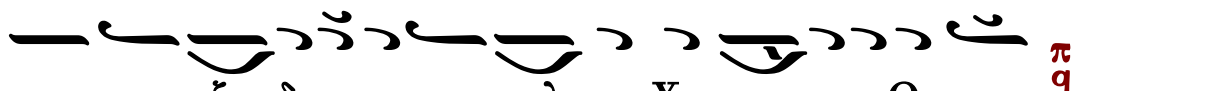

ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, διαβιβάσας Ἰσραὴλ, τῷ σταυρῷ σου τὴν ὑγρὰν, τῇ ράβδῳ τεμών,
ὠδὴν σοι ἐξόδιον, ἀναμέλπων Χριστὲ ὁ Θεός.

ὠδὴ α

Ἦχος ᾠ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματῆριον 1905 σ. 432

Ο θεϊ ο τατος προ ε τυ πω σε πα λαι Μω σης ἐν

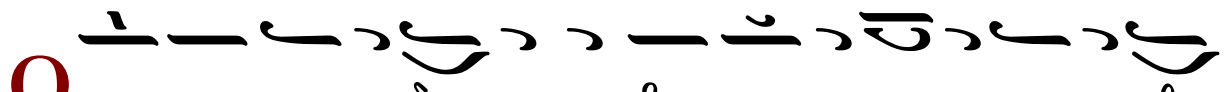

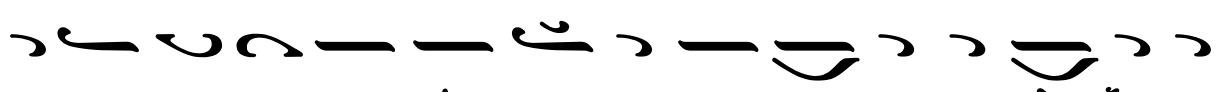

 Ε ρυ θρα θα λα ασ ση δι α βι βα σας Ισ ρα

 ηλ τω Σταυ ρω σου την υ γραν τη ρα α βδω τε μων ω δη ην

 σοι ε ξο δι ον α να μελ πων Χρι στε ε ο Θε ος

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν,
 οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους
 δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι, Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμφυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης φιλάνθρωπε.

ᾠδὴ γ

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
 Αναστασιματᾶριον 1905 σ.24#

Ο μο νος ει δως της των βρο των ου σι ας την α σθε

 νει αν και συμ πα θως αυ την μορ φω σα με νος πε ρι

 ζω σον με εξ υ ψους δυ να μιν του βο αν σοι α γι ος

 ο να ος ο εμ ψυ χος της α φρασ του σου δο ξης φι

 λα αν θρω ω πε

Ἦχος ♯̣ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α51

Ομο νος ει δως της των βρο των ου σι ας την α σθε νει αν ^{π ρ}
και συμ πα θως αυ την μορφω σα με νος ^{π ρ} πε ρι ζω σον με
εξ υ ψους δυ να μιν ^Δ του βο αν σοι α γι ος ο να ος ο εμ
ψυ χος ^Δ της α χραν του σου δο ξης φι λα ανθρω ω πε ^{π ρ}

Οἱ παῖδες εὐσεβεία συντραφέντες,
δυσσεβούς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐκπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν
μέσῳ τῆς φλογὸς ἐστῶτες ἔψαλλον, ὁ τῶν πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

ῥδῆζ

Ἦχος ♯̣ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.259#

Οι παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες ^{π ρ} δυσ σε
βους προσ τα γμα τος κα τα φρο νη σαν τες πυ ρο ος
α πει λην ουκ ε πτο η θησαν ^Δ αλλ εν με σω της φλο

γος ε στω τες ε ψαλ λον ^{π ρ} ο των πα τε ε

ρων Θε ος ευλογη τος ει ^{π ρ}

Ὁ τὸν ἄνω βυθὸν τῆς θείας ἀκαταληψίας,
εὐσεβῶς ἀνανηξάμενος, καὶ τὸν νοῦν ὡς ἐκ πέτρας ἀπεριλήπτου, τῆς θεαρχικῆς
ἀπαιωρήσας Τριάδος, παμμακάριστε πάτερ, σὲ μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ θ

Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.344

Ο τον α α νω βυ θον της θει ας α κα τα λη

ψι ας ευ σε βως α να νη ξα μενος ^{π ρ} και τον νουν ως

εκ πε τρας α πε ρι λη πτου ^{Δ ρ} της θε αρ χι κης α παι

ω ρη η σας Τρι α α δος ^{Δ ρ} παμ μα κα ρι στε

πα τερ σε μεγα λυ υ νο ο μεν ^{π ρ}

Ὁ φωτίσας τῇ ἑλλάμψει,
τῆς σῆς παρουσίας Χριστέ, καὶ φαιδρύνας τῷ Σταυρῷ σου, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, τὰς
καρδίας φώτισον, φωτὶ τῆς σῆς θεογονσίας, τῶν ὀρθοδόξως ὑμνούντων σε.

Ο φω τι σας τη ελ λαμ ψει της σης πα ρου σι ας

 Χρι στε και φαι δρυ νας τω Σταυ ρω σου του κο ο σμου

 τα πε ρα τα τας καρ δι ας φω τι σον φω τι της ση ης θε ο

 γνω σι ας των ορ θο δο ξως υ μνου ουν τω ων σε

Οἱ μὴ τῇ τροφῇ χρανθέντες
 παῖδες, βασιλικῆς τραπέζης, εἰς πῦρ χαίροντες ἔβησάν ποτε, καὶ ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι
 προθύμως ἔψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ο ι μη τη τρο φη χραν θεν τες παι δες βα σι

 λι κης τρα πε ζης εις πυρ χαι αι ροντες ε βη σαν πο

 τε και εν φλο γι ι δρο σι ζο μενοι προ θυ μως ε

ψαλ λον **Δ** ευ λο γει τε τα ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ υ

ρι ι ον **π**

Οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν,
καὶ τὸ ὕδωρ, τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε τὸν Κύριον εἰς
τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ η

ᾠχος **Δ** Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.438

Ο ι ου ρα νοι των ου ρα νων **Δ** και το υ δωρ το

υ περ α α νω των ου ρα νω νων ευ λο γει ει τε

υ μνει ει τε **Δ** και υ περ υ ψου ου τε τον Κυ ρι ον

εις τους αι ω νας **π**

Οἱ παῖδες εὐσεβεῖα συντραφέντες,
δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν
μέσῳ τῆς φλογὸς ἐστῶτες ἔψαλλον, ὃ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ ζ

ᾠχος **Δ** Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.259#

Ο ι παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες ^{π ρ} δυσ σε

βους προσ τα γμα τος κα τα φρο νη σαν τες πυ ρο ος

α πει λην ουκ ε πτο η θησαν ^{Δ α} αλλ εν με σω της φλο

γος ε στω τες ε ψαλ λον ^{π ρ} ο των πα τε ε

ρων Θε ος ευ λογη τος ει ^{π ρ}

ᾠδὴς

Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2006 σ.Δ293

Ο ι παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες ^{π ρ} δυσ σε βους προσ

τα γμα τος κα τα φρο νη σαν τες ^{π ρ} πυ ρο ος α πει λην

ουκ ε πτο η θησαν ^{Δ α} αλλ εν με σω της φλο γος ε στω

τες ε ψαλ λον ^{π ρ} ο των πα ρε ε ρων Θε ος ευ λογη

π
τος ει

Ὁλος ἐκ παθῶν, ἀμέτρων συνέχομαι,
καὶ κήτει κακῶν συγκαταπέπομαι· ἀλλ' ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ὡς πρὶν Ἰωάν, καὶ πίστει τὴν ἀπάθειάν μοι δώρησαι, ὅπως ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι

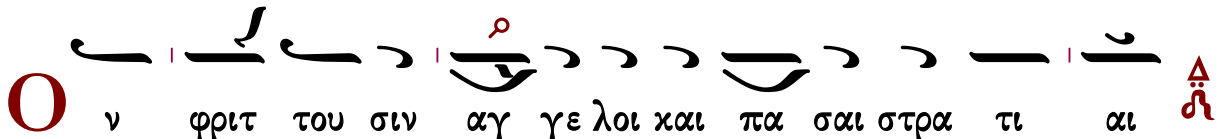

ῥοδῆς

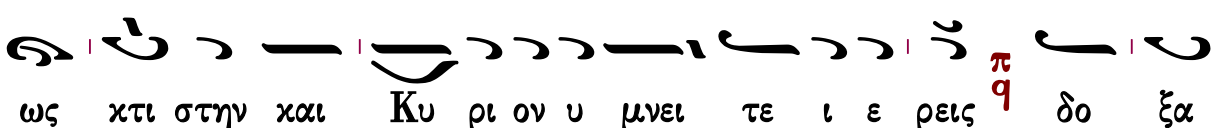

Ἦχος ᾠ Πα

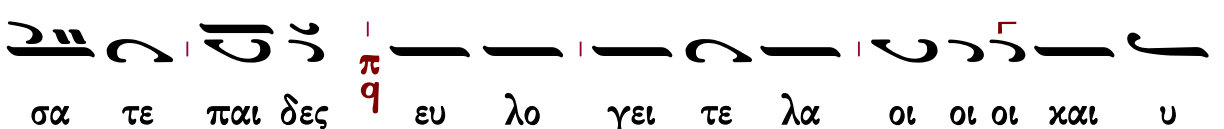

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α150

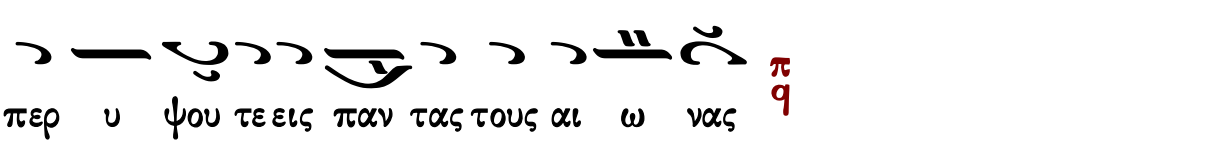

Ὁλος ἐκ παθῶν ἀμέτρων συνέχομαι και
κητει κακῶν συγκαταπέπομαι ἀλλὰ να
γαγε ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς μεὼς πρὶν Ἰωάν και
ἐν πίστει τὴν ἀπάθειάν μοι δώρησαι ο ο
πως ἐν φωνῇ αἰνέσεως ἀληθείας τε πνεύματι
θυύσω σοι

Ὅν φρίττουσιν ἄγγελοι,
καὶ πᾶσαι στρατιαί, ὡς κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, δοξάσατε παῖδες, εὐλογεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο ν φριτ του σιν αγ γε λοι και πα σαι στρα τι αι

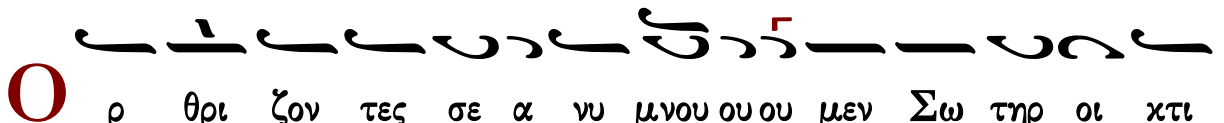

 ως κτι στην και Κυ ρι ον υ μνει τε ι ε ρεις δο ξα

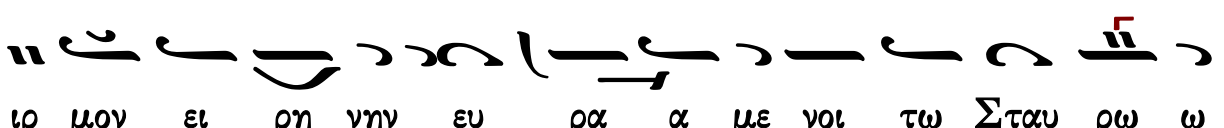

 σα τε παι δες ευ λο γει τε λα οι οι οι και υ

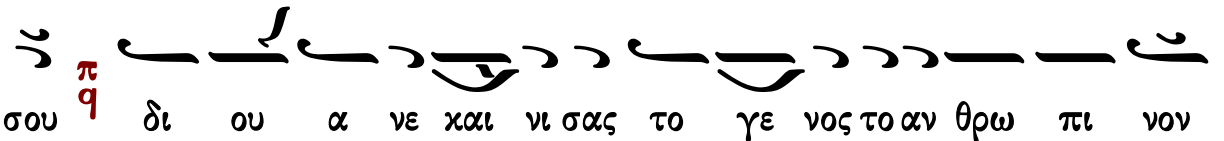

 περ υ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας

Ὁρθρίζοντές σε ἀνυμνοῦμεν,

Σωτήρ οἰκτίρμον, εἰρήνην εὐράμενοι τῷ σταυρῷ σου, δι οὗ ἀνεκαίνισας, τὸ γένος τὸ ἀνθρώπινον, φῶς πρὸς ἀνέσπερον ἄγων ἡμᾶς.

Ο ρ θρι ζον τες σε α νυ μνου ου ου μεν Σω τηρ οι κτι

 ιρ μον ει ρη νην ευ ρα α με νοι τω Σταυ ρω ω

 σου δι ου α νε και νι σας το γε νος το αν θρω πι νον

φως προς α νε σπερον α α γων η μα ας ^π ₉

Ὅρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος,
καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον προσοίσωμεν τῷ Δεσπότῃ, καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης
ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

ὠδὴ ε

Ἦχος ^λ ₉ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰμολόγιον 1903 σ.374

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ος ^Δ ₉ και αν τι μυ
ρου τον υ μνον προ σοι οι σω μεν τω δε σπο ο τη ^π ₉ και
Χρι στον ο ψο μεθα δι και ο συ νης Η λι ον ^Δ ₉ πα σι ζω
ην α να τε ε λλο ον τα ^π ₉

Ὅρος σε τῇ χάριτι,
τῇ θείᾳ κατάσκιον, προβλεπτικοῖς ὁ Ἀββακούμ, κατανοήσας ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ
ἐξελεύσεσθαι, τοῦ Ἰσραὴλ προανεφώνει τὸν Ἅγιον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

ὠδὴ δ

Ἦχος ^λ ₉ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰμολόγιον 1903 σ.434

Ο ρος σε τη χα ρι τι τη θει α κα τα σκι ον ^Δ ₉ προ

βλε πτι κοις ο Αβ βα κουμ κα τα νο η σας ο φθαλ μοις ^{π ρ}

εκ σου ε ξε λευ σε σθαι του Ισ ρα ηλ προ α νε φω νει

τον α γι ον εις σω τη ρι αν η μων και α να α πλα α

σιν ^{π ρ}

ὠδὴ δ

Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α54

Ο ρος σε τη χα ρι τι τη θει α κα τα σκι ον ^{Α ρ} προ

βλε πτι κοις ο Αβ βα κουμ κα τα νο η σας ο φθαλ μοις ^{π ρ} εκ

σου εξ ε λευ σε σθαι του Ισ ρα ηλ προ α νε φω νει τον

α γι ον ^{π ρ} εις σω τη ρι αν η μων και α να α πλα α

σιν ^{π ρ}

Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ,

ἡ ἱερά καὶ εὐκλεῆς Παρθένε μνήμη σου, πάντας συνηγάγετο, πρὸς εὐφροσύνην τοῦς

πιστούς, ἔξαρχούσης Μαρίας, μετὰ χορῶν καὶ τυμπάνων τῷ σῶ, ἄδοντας Μονογενεῖ,
ἐνδόξως ὅτι δεδόξασται.

ψδὴ α

Ἦχος 4 Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.314#

Π ε ποι κιλ με νητη θει α δο ξη η ι ε ρα
 και ευ κλε ης Παρ θε νε μνη μη σου παν τας συν η
 γα γε το προς ευ φρο συ νηντους πι στους εξαρχου σης Μαρι
 αμ με τα χο ρων και τυμ πα νων τω σω α δον τας μονο
 γε νει εν δο ξως ο τι δε δο ο ξα α σται

Πικρᾶς δουλείας ρυσθεὶς Ἰσραήλ,
τὴν ἄβατον διήλθεν ὡς ἡπειρον,
ἐχθρὸν δὲ ὄρων ποντούμενον,
ὑμνον τῷ εὐεργέτῃ ἄδει Θεῷ,
τῷ τερατουργούντι,
βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι δεδόξασται.

ψδὴ α

Ἦχος 4 Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὴ Παρακλητικὴ
2004 σ.Α144

Π ι κρας δου λει ας ρυ σθεις Ισ ρα ηλ την α βα τον δι

ηλ θενωσ η πει ρον ^{π ρ} ε χθρο ον δε ο ρων πον του μενον

^{π ρ} υ μον τω ευ ερ γε τη α δει Θε ω ω ω τω τε

ρα τουρ γου ουν τι ^{Δ ρ} βρα χι ι ο νι υ ψη λω ο τι δε

δο ο ξα α σται ^{π ρ}

Πρόσεχε οὐρανὲ καὶ λαλήσω,
καὶ ἀνυμνήσω Χριστόν, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου καὶ μόνον φιλόανθρωπον.

ψδὴ β

Ἦχος ⁴/_ϩ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.433

Προ σε ε χε ε ου ρα νε ε και λα λη η σω και

α νυ μνη η σω Χρι στο ον τον Σω τη η ρα του

κο ο σμου και μο νον φι λα ανθρω ω πον ^{π ρ}

ψδὴ β

Ἦχος ⁴/_ϩ Πα

Πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Τριῶδιον Β
2003 σ.547

Προσ ε ε χε ου ρα νε και λα λη η σω ^{Δ ρ} και α νυ

μνη η σω Χρι στον τον σω τη η ρα του κο ο σμου τον μο

νον φι λα ανθρω ω πον

Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί,
καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, ἐξ ὄρους ὁ αἰνετός, κατασκίου
δασέος, ἤλθες σαρκωθείς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄυλος καὶ Θεός, Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

ψδῆ δ

Ῥχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἐρμολόγιον 1903 σ.252#

P α βδος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι και αν θος εξ αυ

της Χρι στε εκ της Παρ θε νου α νε βλα στησας εξ ο

ρους ο αι νε τος κα τα σκι ου δα σε ος ηλ θες

σαρκωθείς ἐξ ἀπειρ αν δρου ο α υ λος και Θε ος

δο ξα τη δυ να μει σου Κυ υ ρι ι ε

ψδῆ δ

Ῥχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2006 σ.Δ293

Ρ α βδος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι ^Δ και αν θος εξ αυ της Χρι

στε ^π εκ της Παρ θε νου α νε βλα στη σας εξ ο ρους ο αι

νε τος ^π κα τα σκι ου δα σε ος ^π ηλ θες σαρκω θεις εξ

α πει ραν δρου ^π ο α υ λος και Θε ος ^Δ δο ξα τη δυ να

μει σου Κυ υ ρι ι ε ^π

Ῥήσεις προφητῶν καὶ αἰνίγματα,
τὴν σάρκωσιν ὑπέφηναν, τὴν ἐκ Παρθένου σου Χριστέ, φέγγος ἀστραπῆς σου, εἰς φῶς
ἔθνῶν ἐξελεύσεσθαι, καὶ φωνεῖ σοι ἄβυσσος, ἐν ἀγαλλιάσει, τῇ δυνάμει σου δόξα
φιλάθρωπε.

ψδθ δ

Ἦχος ⁴ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.315#

Ρ η σεις προ φη των και αι νι γμα τα την σαρκω σιν υ

πε φηναν ^π την εκ Παρ θε νου σου Χρι στε φεγ γος α στρα

πης σου εις φως ε θνων ε ξε λευ σε σθαι ^π και φω νει σοι

α βυ σ σο ο ος εν α γα λ ι α α σει ^Δτη δυ να μει

σου δο ξα φι λα ανθρω ω πε ^πρ

Σὲ ἦν περ εἶδε Μωυση̅ς,

ἀκατάφλεκτον βάτον, καὶ κλίμακα ἔμψυχον, ἦν Ἰακώβ τεθέαται, καὶ πύλην οὐράνιον, δι'
ἧς διῆλθεν ὁ μόνος Θεὸς ἡμῶν, ὕμνοις, Μη̅τερ ἀγνή, μεγαλύνομεν.

ὤδῃ θ

Ἦχος ^Λη̅ Πα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α155

C ε ην περ ει δε Μω υ σης α κα τα φλε κτον βα α

τον ^Δ και κλι ι μα κα εμ ψυ χον ην Ι α κωβ τε

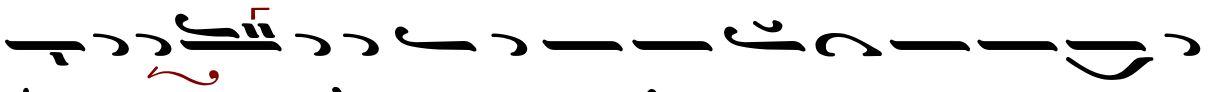

θε α ται ^πρ και πυ λην ου ρα νι ον ^πρ δι ης δι ηλ θεν

ο μο ο νος Θε ος η μων ^Δ υ μνοις Μη̅τερ α γνη με

γα λυ υ νο ο μεν ^πρ

Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε κάμινον,

κατανοοῦμεν οἱ πιστοὶ ὡς γὰρ Παῖδας ἔσωσε τρεῖς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν
ἄνθρωπον, ἐν τῇ γαστρὶ σου ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

C ε νο η την Θε ο το κε κά μινον κά τα νο ου

 μεν οι πι στοι ως γαρ παι δας ε σω σε τρεις ^{π ρ} ο υ περ υ

 ψου μενο ^Γ ος ο λον με τον αν θρω πον εν τη γα στρι σου

 α νε πλα σεν ^{π ρ} ο αι νε τος των πα τε ε ρων Θε ος και

 υ περ ε εν δο ο ξος ^{π ρ}

Σὲ τὴν ὄραθειῖσαν πύλην,
 ὑπὸ Ἰεζεκιὴλ τοῦ προφήτου, ἐν ἧ οὐδεὶς διῆλθεν, εἰ μὴ ὁ Θεὸς μόνος, Θεοτόκε Παρθένε,
 ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

C ε την ο ρα θει σαν πυ υ λην υ πο Ι ε ζε κι

 ηλ του προ φη η του ^{Δ ρ} εν η ου δεις δι η ηλθεν ει

μη ο Θεός μόνος π⁹ Θεός το κε Παρ θε ε νε

εν υμνοις μεγαλυνοομεν π⁹

Σέ τήν φαεινήν λαμπάδα,
καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, τήν ἀρίζηλον δόξαν,
καὶ ἀνωτέραν πάντων τῶν ποιημάτων, ἐν ὑμνοῖς μεγαλύνομεν.

ψδθ θ

Ἦχος ἄ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρημολόγιον 1903 σ.382#

Σε την φαεινην λαμπααδα και μητερα του

Θεου π⁹ την αριζηλον δοξαν και ανωτεραν

παααντων των ποιημαατων π⁹ εν υμνοις μεγαλυ

υνοομεν π⁹

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιᾶ,
θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δεδόξασται·
αὕτη γὰρ ἀθάνατε, ὡς πανσθενής, ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ
καινουργήσασα.

ψδθ α

Ἦχος ἄ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασματᾶριον 1905 σ.23#

C ου η τροπαι ου χος δε ξι α θε ο πρε πως εν

 ι σχυ ι δε δο ξασται αυ τη γαρ α θα να τε ως παν

 σθε νης υ πε ναν τι ους ε θραυ σε τοις Ισ ρα

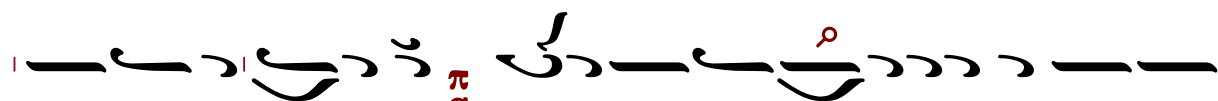
 η λι ταις ο δον βυ θου και νουρ γη η σα α σα

Ἦχος $\frac{4}{4}$ Πα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
 Μουσική Παρακλητική
 2004 σ.Α48

C ου η τροπαι ου χος δε ξι α θε ο πρε πως εν ι

 σχυ ι δε δο ξασται αυ τη γαρ α θα να τε ως παν σθε νης

 υ πεν αν τι ους ε θραυ σε τοις Ισ ρα η λι ι ταις

 ο δον βυ θου και νουρ γη η σα α σα

Σπλάγχων Ἰωνᾶν,

ἔμβρουον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος θήρ, οἷον ἐδέξατο, τῇ Παρθένῳ δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ
 σάρκα λαβὼν, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον ἧς γάρ, οὐχ ὑπέστη ρεύσεως, τὴν
 τεκοῦσαν, κατέσχεν ἀπήμαντον.

Cπλαγχων Ιωναν εμβρυοναπημεσεν εναλιος
 θηροιονεδεεξαατοτηΠαρθενωδεενοικη
 σαςο Λογοςκαισααρκαλαβων **πῃ** διεληλυθεφυ
 λαξαςαδιαφθορονηησγαρ ουχυπεστηρευ
 σεωςτην τεκουσανκατεσχεναπηημααντον **πῃ**

Cπλαγχων Ιωναν εμβρυοναπημεσεν **πῃ** εναλιοςθηρ
 οιονεδεεξαατο **πῃ** τηΠαρθενωδεενοικησαςο
 Λογοςκαισααρκαλαβων **πῃ** διεληλυθεφυλαξας

α δι α φθο ρον ^{π ρ} η ης γαρ ουχ υ πε στη ρευ σε ως ^{π ρ}

την τε κου σαν κα τε σχεν α πη η μα αν τον ^{π ρ}

Σταυρός κατεπάγη ἐν Κρανίῳ,
καὶ ἦνθησεν ἡμῖν ἀθανασίαν, ἐκ πηγῆς ἀενάου, τῆς πλευρᾶς τοῦ Σωτῆρος.

Εἰς τὸν στίχον σταυρώσιμo

Ἦχος ⁴/_ϛ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α117

Σταυ ρος κα τε πα γη εν Κρα νι ι ω ^{Δ ρ} και ην θη σεν

η μι ιν α θα να σι ι αν ^{Δ ρ} εκ πη γης α ε να α ου της

πλευ ρα ας του Σω τη ρος ^{π ρ}

Στέργειν μὲν ἡμᾶς ὡς ἀκίνδυνον φόβῳ,
Ῥᾶον σιωπῆν, τῷ πόθῳ δὲ Παρθένε,
´μνους ὑφαίνειν, συντόνως τεθηγμένους,
´ργῶδες ἔστιν, ἀλλὰ καὶ Μήτηρ σθένος,
´ση πέφυκεν ἢ προαίρεσις δίδου.

ᾠδὴ θ

Ἦχος ⁴/_ϛ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.266#

Στερ γειν μεν η μα ας ως α κιν δυ νον φο ο βω ρα ον

σι ω πην τω πο θω δε Παρ θε νε υ μνους υ φαι νειν συν

το νως τε θη γμε ε νους ερ γω ωδες ε στιν αλ λα και μη

τηρ σθε ε νος ^{π ρ} ο ση πε φυ κεν η προ αι ρε σις δι ι

δου ^{π ρ}

ψδθ θ

Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2006 σ. Δ306

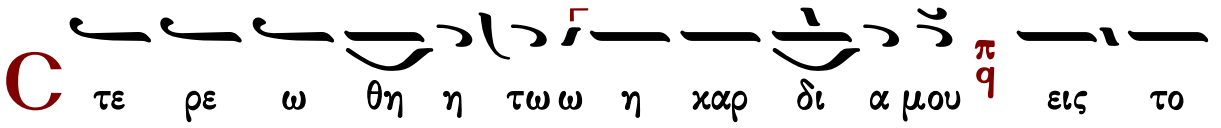
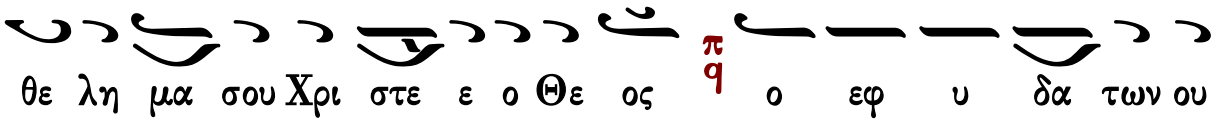
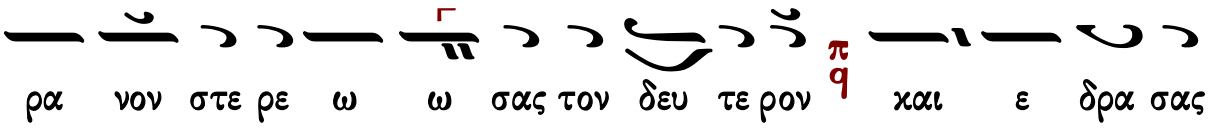
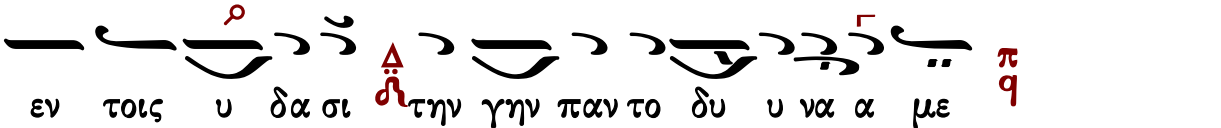
Cτερ γειν μεν η μα ας ως α κιν δυ νον φο ο βω ^Δ ρα

ον σι ω πην τω πο θω δε Παρ θε νε ^{π ρ} υ μνους υ φαι

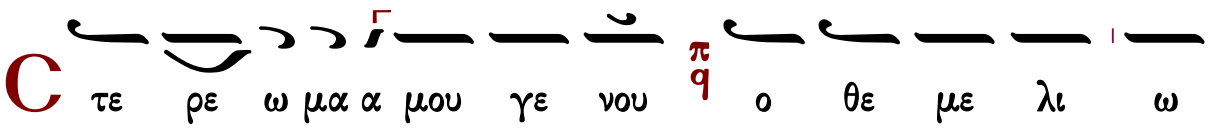
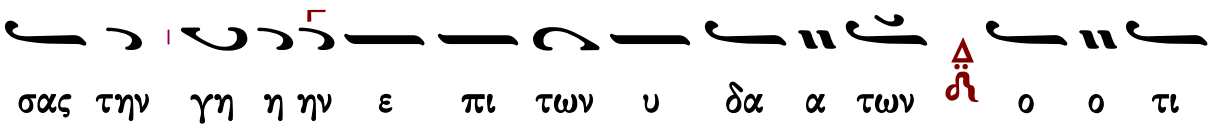
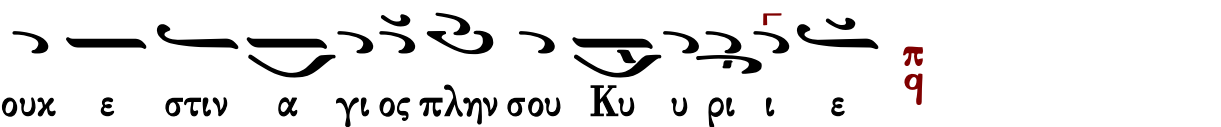
νειν συν το νως τε θη γμε ε νους ^Δ ερ γω ωδες ε στιν αλ λα και

Μη τηρ σθε νος ^{π ρ} ο ση πε φυ κεν η προ αι αι ρε σις δι δου ^{π ρ}

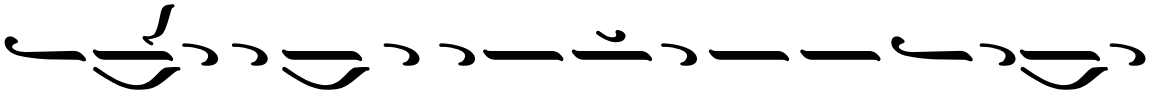

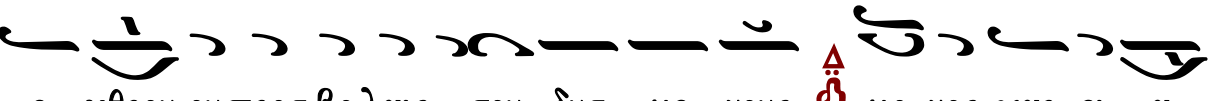
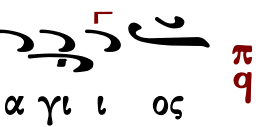
Στερωθήτω ἡ καρδία μου,
εἰς τὸ θέλημά σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανόν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ
ἐδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν Παντοδύναμε.

C τε ρε ω θη η τωω η καρ δι α μου ^{π ρ} εις το

 θε λη μα σου Χρι στε ε ο Θε ος ^{π ρ} ο εφ υ δα των ου

 ρα νον στε ρε ω ω σας τον δευ τε ρον ^{π ρ} και ε δρα σας

 εν τοις υ δα σι ^{Δ ρ̣} την γην παν το δυ υ να α με ^{π ρ}

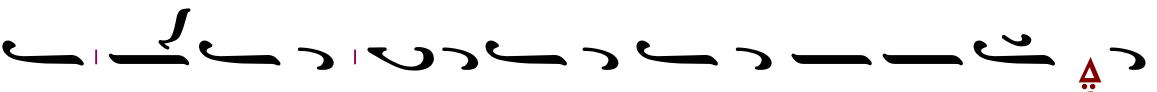
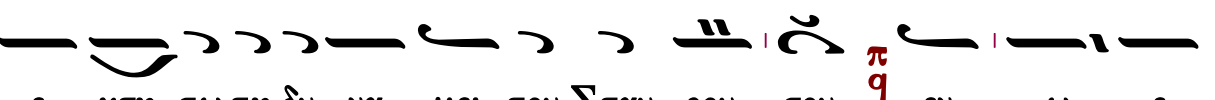
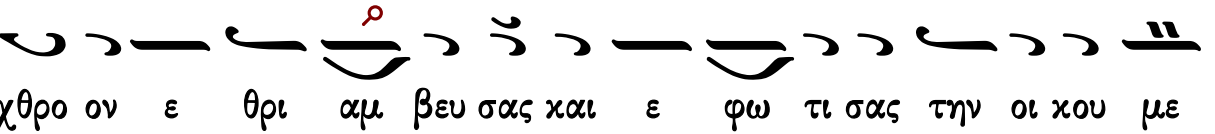
Στερέωμά μου γενοῦ,
ὁ θεμελιώσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σοῦ Κύριε.

C τε ρε ω μα α μου γε νου ^{π ρ} ο θε με λι ω

 σας την γη η ην ε πι των υ δα α των ^{Δ ρ̣} ο ο τι

 ουκ ε στιν α γι ος πλ ην σου Κυ υ ρι ι ε ^{π ρ}

Στερέωσον Δεσπότη Χριστέ,
τῷ Σταυρῷ σου ἐν πέτρᾳ με τῇ τῆς πίστεως μὴ σαλευθῆναι τὸν νοῦν, ἐχθροῦ προσβολαῖς
τοῦ δυσμενοῦς, μόνος γὰρ εἶ ἅγιος.

C τε ρε ω σον δε σπο τα Χρι στε τω Σταυ ρω σου εν πε ε

τρα με τη της πι στε ως **π ρ** μη σα λευ θη ναι τον νουν **Δ ρ**

ε χθρου ου προσ βο λαις του δυσ με νους **Δ ρ** μο νος γαρ ει α

α γι ι ος **π ρ**

Στερέωσον Κύριε, τὴν Ἐκκλησίαν σου,
ἣν ἐκτήσω τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου,
ἐν ᾧ ἐχθρὸν ἐθριάμβευσας, καὶ ἐφώτισας τὴν οἰκουμένην.

C τε ρε ω σον Κυ ρι ε την Εχ κλη σι αν σου **Δ ρ** ην

ε κτη σω τη δυ να μει του Σταυ ρου σου **π ρ** εν ω ε

χθρο ον ε θρι αμ βευ σας και ε φω τι σας την οι κου με

νην π 9

Στερέωσόν με Χριστέ,

ἐπὶ τὴν [ἄσειστον] πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, καὶ φώτισον με φωτὶ τοῦ προσώπου σου· οὐκ ἔστι γὰρ Ἅγιος, πλην σοῦ φιλόανθρωπε.

ὠδὴ γ

Ἦχος 4/8 Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.169

C τε ρε ω σον με Χρι στε ε πι την α σει

στον πε ε τραν των εν το λω ων σου και φω τι σον

με φω τι ι του προσ ω που σου ουκ ε ε στι γαρ

α γιος πλην σου φι λα ανθρω ω πε

ὠδὴ γ

Ἦχος 4/8 Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.379#

C τε ρε ω σον με Χρι στε ε πι την πε ε τραν των

εν το λω ω ω ν σου και φω τι σον με φω τι ι

του προ σω πουςου π ρ ουκ ε ε στι γαρ α γι ος πλην σου φι

λα ανθρω ω πε π ρ

Σὺν τῷ θαυμασίῳ στάς,
Ἄββακούμ, ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς σου Γρηγόριε, καὶ τὸν ἐπ' ὤμων Χερουβὶμ
κατανοήσας, τῆς παγκοσμίου γέγονας μνητῆς σωτηρίας, αἰὲ κραυγάζων, Κύριε, δόξα τῇ
δυνάμει σου.

ῥδδδ

Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.340

Σ υ ν τ ω θ α υ μ α σ ι ω σ τ α ς Ἀ β β α κ ο υ μ ε π ι

τ η ς θ ε ι α ς φ υ λ α κ η ς σ ο υ Γ ρ η γ ο ρ ι ε και τ ο ν ε π

ω μ ω ν Χ ε ρ ο υ β ι μ κ α τ α ν ο η η σ α ς τ η ς π α γ

κ ο σ μ ι ο υ γ ε γ ο ν α ς μ η τ η ς σ ω τ η ρ ι α ς α

ε ι κ ρ α υ γ α ζ ω ν Κυ ρ ι ε δ ο ξ α τ η δ υ ν α μ ε ι ε ι σ ο υ

Σὺν τῷ Ἰωῆ βοῶμέν σοι Κύριε,
μετὰ φωνῆς αἰνέσεως δεόμενοι,
ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

C υν τω Ι ω να βο ω ω μεν σοι Κυ ρι ε
 με τα φω νης αι νε σε ως δε ο με νοι α
 να γα γε εκ φθο ρας την ζω η ην η η μων

Τέρατος ὑπερφυοῦς ἔδειξε τύπον,
 ἢ πυρένδροσος κάμινος πάλαι· τὸ γὰρ πῦρ οὐκ ἔφλεξε νέους παῖδας, Χριστοῦ προτυποῦν,
 τὴν ἀσπόρως ἐκ Παρθένου θείαν γέννησιν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν·
 Ἐὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

T ε ρα τος υ περ φυ ους ε δει ξε τυ πον η πυρ
 εν δρο σος κα α μι νος πα λαι το γαρ πυρ ουκ
 ε φλε ξε νε ους παι δας Χρι στου προ τυ πουν την
 α σπο ρως εκ Παρ θε νου θει αν γεν νη σιν δι ο

ο α νυ μνουν τες α να μελ ψω μεν ^Δει λο γει τω η

κτι σις πα α σα τον Κυ ρι ον ^πκαι υ περ υ

ψου ου τωεις παν τας τους αι ω ω νας ^π

Τὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀέναον,
τὴν φωτοφόρον λυχνίαν τῆς χάριτος, τὸν ναὸν τὸν ἔμψυχον, τὴν σκηνὴν τὴν ἀχραντον, τοῦ
οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

ᾠδὴ θ

Ἦχος ⁴ᾠ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.440

Τ ην ζω ο δο χον πη γη ην την α εν να ον την φω

το φο ρον λυ χνι ι αντης χα ρι τος τον να ον τον εμ ψυ

χον την σκη νην την α χραν τον ^Δτου ου ρα νου και της

γης την πλα τυ τε ε ραν ^Δτην Θε ο το κον εν υ

μνοις τι μη η σω ω μεν ^π

Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν,

Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, ἄλλον γὰρ ἔκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκομεν,
τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν, ὅτι Θεὸς ζώντων, καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις.

ᾠδὴ ε

Ἦχος ᾠ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.435

Τὴν σὴν εἰρηνην δὸς ἡμῖν Υἱε τοῦ Θεοῦ ἄλλον
γὰρ ἐκ τὸς σου Θεὸν οὐ γινώσκομεν τὸ ὄνομά σου
οὐ ὀνομάζομεν ὅτι Θεὸς ζώντων καὶ τῶν νε
κρῶν ὑπάρχεις

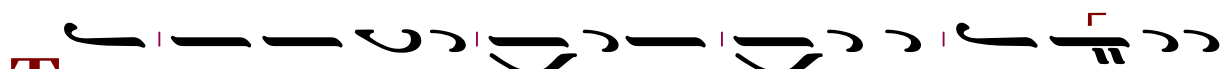
Τὴν φωτοφόρον νεφέλην,
ἐν ἧ ὁ πάντων Δεσπότης, ὡς ὑετὸς ἐξ οὐρανοῦ, ἐπὶ πόκον κατήλθε, καὶ ἐσαρκώθη δι'
ἡμᾶς, γενόμενος ἄνθρωπος ὁ ἀναρχος, μεγαλύνομεν πάντες, ὡς μητέρα, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
ἀγνήν.

ᾠδὴ θ

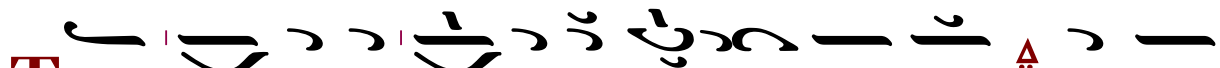
Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικὴ Παρακλητικὴ
2004 σ.Α155

Τὴν φωτοφόρον νεφέλην ἐν ἧ ὁ πάντων Δε
σποτῆς ὡς ὑετὸς ἐξ οὐρανοῦ ἐπιπόκον
κατήλθε καὶ ἐσαρκώθη διῆμας γενόμε

T ο φα ει νον η μιν εξ α να τει λον φω ως το α
 προσ ι τον ^{π ρ} τοις ορ θρι ζου σιν ε πι τα χρι μα τα α
 των εν το λω ων σου ^{Δ ρ} Δε σπο τα φι λαν θρω πε Χρι
 στε ο Θε ο ος η η μων ^{π ρ}

Τὸ φῶς σου τὸ ἄδυτον λάμψον Χριστέ,
 ταῖς καρδίαις τῶν πόθῳ ὑμνούντων σε, εἰρήνην σου δωρούμενος, ἡμῖν τὴν ὑπὲρ νοῦν ὅπως
 ἐξ ἀγνωσίας, νυκτὸς πρὸς τὴν ἡμέραν, τῶν ἐντολῶν σου τρέχοντες, δοξολογῶμέν σε
 φιλάνθρωπε

T ο φως σου το α δυ τον λαμ ψον Χρι στε ^{Δ ρ} ταις καρ
 δι αις των πο ο θω υ μνου ν των σε ^{π ρ} ει ρη νην σου δω
 ρου μενος η μιν την υ περ νου ν ^{π ρ} ο πως εξ α γνω σι

ας νυ κτος προς την η με ραν π των εν το λων σου τρε χον

τες δο ξο λο γω μεν σε φι λα ανθρω ω πε π

Τὸν ἐν Σινᾶ τὴν βάτον καιομένην ἀφλεκτον διαφυλάξαντα·
καὶ τοὺς παῖδας ἐν μέσῳ καιομένης φλογὸς ρυσάμενον Θεόν· ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε λαοὶ καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀνδρέου Κρήτης

ᾠδὴ η

Ἦχος ᾠ Πα

Απόστολου Παπαχρήστου
Νέον Ειρμολόγιον 1998 σ.256

Τ ον εν Σι να την βα τον και ο με ε νην α φλε

κτον δι α φυ λα ξαν τα και τους παι δας εν με

σω και ο με ε νης φλο γος ρυ σα με νον Θε ον υ μνει

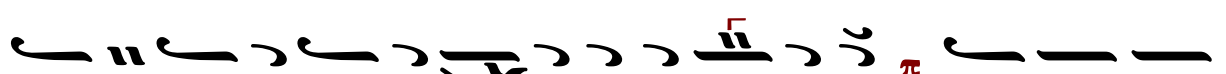
ει τε ε ευ λο γει τε λα οι οι οι και υ περ υ ψου ου

τε αυ τον εις τους αι ω νας π

Τὸν νοητὸν τοῦ βίου,
ἀκυμάντως ἐπλευσας Θεοῦ ἀπόστολε, διαπετάσας, τὸ ἰστίον τοῦ Πνεύματος, τῇ πίστει
τοῦ Χριστοῦ· διὸ καὶ εἰς λιμένα ζωῆς κατήνησας χαίρων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. 30.11

T ο ν ν ο η τ ο ν τ ο υ β ι ο υ α κ υ μ α ν τ ω ς ε π λ ε υ
 ς α ς Θ ε ο υ α π ο σ τ ο λ ε **π** ρ **π** ρ δ ι α π ε τ α ς τ ο ι

 σ τ ι ο ν τ ο υ π ν ε υ μ α τ ο ς τ η π ι σ τ ε ι τ ο υ Χ ρ ι σ τ ο υ δ ι ο ο

 κ α ι ε ι ς λ ι μ ε ν α ζ ω η η η ς κ α τ η ν τ η ς α ς χ α ι ρ ω ν

 ε ι ς π α ν τ α ς τ ο υ α ι ω ν α ς **π** ρ **π** ρ

Τὸν ἐν φλογὶ πυρός,
 καιομένης καμίνου διαφυλάξαντα παῖδας, καὶ ἐν μορφῇ ἀγγέλου συγκαταβάντα τούτοις,
 ὑμνεῖτε Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

T ο ν ε ν φ λ ο γ ι π υ ρ ο ς κ α ι ο μ ε ε ν η ς κ α

 μ ι ι ν ο υ δ ι α φ υ λ α α ξ α ν τ α π α ι α ι δ α ς **π** ρ **π** ρ κ α ι ε ν μ ο ρ

φη Αγ γε λου συγ κα τα βαν τα του τοις υ μνει τε Κυ
ρι ον και υ περ υ ψου ου τε εις παν τας τους αι ω
ω νας ^π₉

Τὸν προφήτην διέσωσας,
ἐκ τοῦ κήτους φιλόνηθωπε, κάμῃ ἐκ τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων, ἀνάγαγε δέομαι.

ψῆδης

Ἦχος ⁴/₉ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.381

Τ ον προ φη η την δι ε σω σας ^π₉ εκ του κη η τους φι
λαν θρω πε ^π₉ κα με του βυ θου των πται σμα α των ^Δ₉ α να
γα γε δε ε ο ο μαι ^π₉

Τὸν προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος βοῶ.
Τὴν ζωὴν μου ἀγαθέ, ἔλευθέρωσον φθορᾶς, καὶ σῶσόν με,
Σωτήρ τοῦ κόσμου, κράζοντα· δόξα σοι».

ψῆδης

Ἦχος ⁴/₉ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α151*

Τ ον προ φη την Ι ω ναν εκ μι μου μενος βο ω ^Δ₉ την

ζω ην μου αγα θε ε ε λευ θε ρω σον φθο ρας και

σω σο ον με Σω τηρ του κο ο σμου κρα ζον τα δο ο

ξα α σοι

σοι οι οι οι

Τὸν τοὺς ὑμνολόγους ἐν καμίνῳ διασώσαντα παῖδας,
καὶ τὴν βροντόφλογον, μεταβαλόντα εἰς δρόσον, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας

ᾠδὴ η

Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α154

Δι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου μεν τον Κυ

ρι ον

Τον τους υ μνο λο γους εν κα μι νω δι α σω σαν τα

παι αι δας και την βρον το φλο γον με τα βα λο ον τα

εις δρο σον Κυ ρι ον υ μνει ει τε και υ περ υ ψου

τεις παν τας τους αι ω νας π ρ

Τὸν τύπον τοῦ θείου Σταυροῦ

Ἰωνᾶς ἐν κοιλίᾳ τοῦ κήτους, τεταμέναις παλάμαις, προδιεχάραξε καὶ ἀνέθορε σεσωσμένος τοῦ θηρὸς τῆς δυνάμει σου Λόγε.

ὠδὴς

Ἦχος ᾠ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.436#

Τ ον τυ ποντου θει ου Σταυ ρου Ι ω να ας εν κοι

λι ι α του κη η τους τε τα με ναις πα λα α μαις

προ δι ε χα ρα ξε και α νε θο ρε σε σω σμε νος

του θη ρος τη δυ να μει σου Λο ο γε

Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτήρ,

οὐχ ἤψατο οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ, τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνου καὶ εὐλόγουν λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ὠδὴς

Ἦχος ᾠ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.437

Τ ους εν κα μι νω παι δας σου Σω τηρ ουχ η ψα α το

ου δε πα ρη νω χλη σε το πυρ ^{π ρ} το τε οι τρεις ως εξ ε

νος στο μα τος υ μνουν και ευ λο γουν λε γον τες ^Α ευ

λο γη το ος ο Θε ος ο των πα τε ε ρων η μω ων ^{π ρ}

Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου,
πυρπολουμένη βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτος, καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν,
κατασβέσαι αἰτούμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

ὠδὴ θ

Ἦχος ᾠ Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματῆριον 1905 σ.32*

Τυ υ πον της α γνης λο χει ας σου ^Α πυρ πο λου με

νη βα τος ε δει ξεν α φλεκτος ^{π ρ} και νυν καθ η μων των

πει ρα σμων α γρι αι νου σαν κα τα σβε σαι αι του ου μεν

την κα μι νον ^{π ρ} ι να σε Θε ο το ο κε α κα τα παυ

στως με γα λυ υ νο ο μεν ^{π ρ}

Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ,

ἐν Αἰγύπτῳ τῷ Μωσῆ, καὶ δι' αὐτοῦ τὸν Φαραώ,
πανστρατιᾶ βυθίσαντι, ἐπινίκιον ᾠδὴν ἄσωμεν· ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ α

Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ. Α145
Απόστολου Παπαχρήστου
Ειρμολόγιον 1998 σ. 244

Τω βοηθησαν τι Θεωω εν Αιγυπτω τω
Μωση και δι αυτου τον Φαραω πανστρατι
αβυθισαντι επινικιον ωδην ασω
μεν οτι δεδοξασται

Τῷ παντάνακτος ἐξεφάλτισαν πόθῳ,
Ἄπλητα θυμαίνοντος ἠγκιστρωμένοι,
Παῖδες τυράννου δύσθεον γλωσσαλγίαν,
Οἷς εἶκαθε πῦρ ἄσπετον, τῷ Δεσπότῃ,
Λέγουσιν· Εἰς αἰῶνας εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ ζ

Ἦχος ᾠ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ. 260#

Τω παντανακτος εξεφαλτισαν ποοθω
απληταθυμαινοντος ηγκιστρωμενοι
παιδες τυραννου δυσθεον γλωσσαλγίαν
οις εικαθε πυρ ασπετον τω δεσποτη
λεγουσιν εις αιωνας ευλογητος ει

τυ ραν νου δυσ θε ον γλωσ σαλ γι ι αν ο ις ει ει κα

θε πυρ α α σπε τον τω δε σπο τη λε γου σιν εις αι

ω ω νας ευ λο γη τος ει

ᾠδὴ ζ

Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2006 σ. Δ291

Τ ω παν τα να κτο ος εξ ε φαυ λι σαν πο ο θω

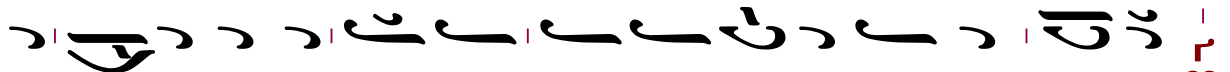

α πλη τα θυ μαι νον τος ηγ κι στρω με νοι παι δεσ τυ ραν νου

δυσ θε ον γλωσ σαλ γι ι αν ο ις ει ει κα θε πυ υρ α σπε τον

τω δε σπο τη λε γου σιν εις αι ω ω νας ευ λο γη

τος ει

Τῷ πρὸ τῶν αἰῶνων,
ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρεύστως Ὑῖῳ, καὶ ἐπ’ ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι
ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοηθῶμεν Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρασ ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

T ω προ των αι ω νων ^π εκ Πα τρος γεν νη θεν τι

αρ ρε ευ στως Ἰι ω και επ ε σχα των εκ Παρ θε νου ^π

σαρ κω θεν τι α σπο ρως Χρι στω ω τω Θε ω βο

η σω μεν ^π ο α νυ ψω σας το κε ρας η μων ^π

α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε ^π

T ω προ των αι ω νων ^π εκ Πα τρος γεν νη θεν τι αρ

ρε ευ στως Ἰι ω ^π και επ ε σχα των εκ Παρ θε νου ^π σαρ

κω θεν τι α σπο ρως ^π Χρι στω ω τω Θε ω βο η σω

μεν ^{π ρ} ο α νυ ψω σας το κε ρας η μων ^{Δ δ} α γι ος

ει Κυ υ ρι ι ε ^{π ρ}

Ἐπῆλθον ὡς νυμφῶνα,

τῆς καμίνου τὴν φλόγα τὴν ἄσβεστον, οἱ δι' εὐσέβειάν ποτε, παῖδες ἅγιοι δειχθέντες Θεοῦ, καὶ συμφώνως μελωδοῦντες, ὕμνον ἔψαλλον. Ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ψδδζ

Ἦχος ⁴ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α152

Υ πηλ θον ὡς νυμ φω να ^{π ρ} τῆς κα μι νου τῆν

φλο γα τῆν α α σβε στον ^{π ρ} οι δι ευ σε βει αν

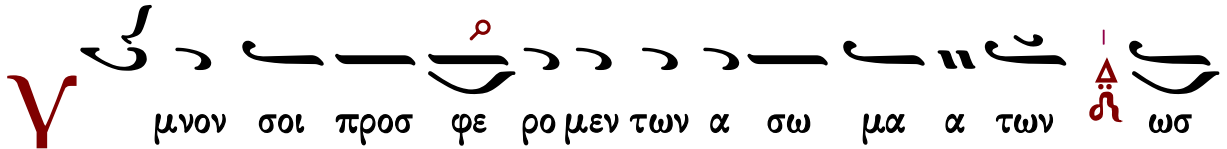
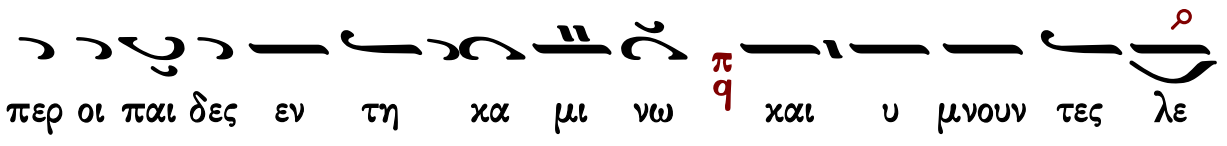
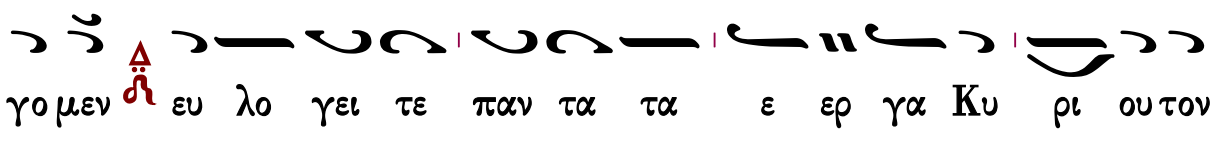

πο τε παι δεσ α γι οι δει χθε εν τες Θε ου ^{π ρ} και συμ

φω νως με λω δουν τες υ μνον ε ψαλ λον ^{Δ δ} ο των πα

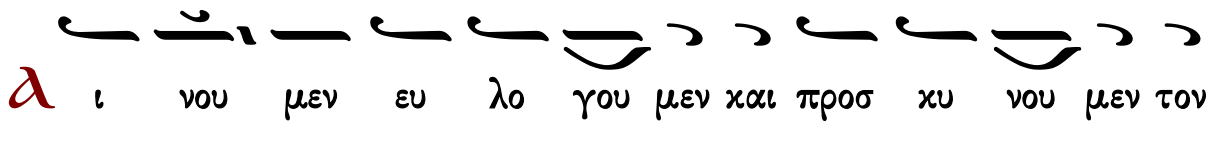

τε ρων Θε ος ευ λογη τος ει ^{π ρ}

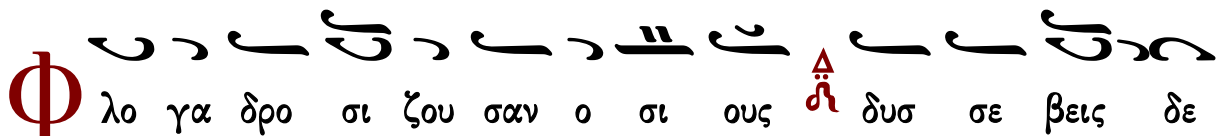
Ἦμνον σοι προσφέρομεν τῶν ἀσωμάτων,

ὥσπερ οἱ παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ ὕμνοῦντες λέγομεν,
εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

 μνον σοι προσ φε ρο μεν των α σω μα α των ωσ

 περι παι δες εν τη κα μι νω και υ μνου ντες λε

 γο μεν ευ λο γει τε παν τα τα ε ερ γα Κυ ρι ου τον

 Κυ υ ρι ι ον

Φλόγα δροσίζουσαν όστίους,
 δυσσεβείς δέ καταφλέγουσαν, άγγελος Θεού ό πανσθενής, έδειξε παισί, ζωαρχικήν δέ
 πηγήν ειργάσατο την Θεοτόκον, φθοράν θανάτου, και ζωήν βλυστάνουσαν τοίς μέλπουσι,
 τον δημιουργόν μόνον ύμνοϋμεν, οί λελυτρωμένοι, και ύπερυφϋμεν εις πάντας τούς
 αιώνας.

 ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου μεν τον

 Κυ ρι ον

 Φλο γα δρο σι ζου σαν ο σι ους Δ δυσ σε βεις δε
 κα τα φλε γου σαν Αγ γελος Θε ου ο παν σθε νης ε δει
 ξε παι σι ζω αρ χι κην δεπη γην ειρ γα σα το την Θε
 ο το κον Δ φθο ραν θα να του και ζω ην βλυ στα νου
 σαν τοις μελ που σι π τον δη μι ουρ γον μο νον υ
 μνου ου με εν οι λε λυ τρω με ε νοι και υ περ υ
 ψου ου μενεις παν τας τους αι ω νας π

* χ να α α ας π

Φλογώσεως ὁ παῖδας

ῥυσάμενος σάρκα προσλαβόμενος, ἦλθεν ἐπὶ γῆς καὶ ἐν σταυρῷ προσηλωθείς, σωτηρίαν ἡμῖν ἐδωρήσατο, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

ῥδῆζ

Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μουσικόν Τριώδιον
 τ.Α' 2003 σ.132

Φ λο γω σε ως ο παι αι δας ρυ σα μενος ^Δ σαρ κα

προσ λα βο μενος ^π ηλ θεν ε πι γης ^π και εν Σταυ ρω

προσ η λω θεις ^Δ σω τη ρι αν η μι εν ε δω ρη σα το ^π

ο μο ο νος ευ λο γη τος των πα τε ε ρων ^Δ Θε ος

και υ περ ε εν δο ο ξος ^π

Φωτίζου, φωτίζου

ή νέα Ίερουσαλήμ: ή γάρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σέ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου, Σιών, σὺ δέ, ἀγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

ψδθ θ

Ἦχος ⁴ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.377

Φ ω τι ζου φω τι ι ι ζου η νε α Ι ε ρου σα

λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ε πι σε α νε τει λε ^π

χο ρευ ε νυ υ υν και α γα λλου Σι ων ^Δ συ υ δε α γνη η

τερ που Θε ο το ο κε εν τη ε γερ σει του το ο κου ου

σου ^{π ρ}

Χαῖροις παρθενίας καύχημα,
χαίρε Μῆτερ ἄχραντε· ἦν ἡ σύμπασα κτίσις θείαις ὤδαῖς μεγαλύνομεν.

ὠδὴ θ

ᾠχος ⁴/_ῆ Πα

Απόστολου Παπαχρήστου
Νέον Εἰρμολόγιον 1998 σ.260

Χαι αι ροις παρ θε νι ας καυ χη μα χαι ρε Μη τερ α
χραν τε ^{π ρ} ην η συμ πα σα κτι ι σις θει αι αις ω δαις με
γα λυ υ νο ο μεν ^{π ρ}

Χεῖρας ἐν τῷ λάκκῳ

βληθεὶς τῶν λεόντων ποτὲ ὁ μέγας ἐν προφήταις σταυροειδῶς ἐκπετάσας Δανιὴλ
ἄβλαβῆς ἐκ τῆς τούτων καταβρώσεως σέσωσται, εὐλογῶν Χριστὸν τὸν Θεὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

ὠδὴ η

ᾠχος ⁴/_ῆ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.438#

Αι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου μεν τον
Κυ ρι ον ^Δ_δ

Χειρας εν τω λακ κω βλη θεις των λε ον των πο τε

ο με γας εν Προ φη η ταις σταυ ρο ει δω ως εκ πε τα α

σας Δα νι ηλ α βλα βης εκ της του ου των κα τα

βρω ω σεως σε σωσαι ευ λο γων Χρι στον τον Θε ον

εις τους αι ω ω να α ας

Χριστός γεννάται,
δοξάσατε, Χριστός ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε, Χριστός ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε, ἄσατε τῷ Κυρίῳ
πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξαται.

ῥδῆ α

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.248#

Χρι στος γεν να ται δο ξα σα τε Χρι στος ἐξ ου ρα νων

α παν τη σα τε Χρι στο ος ἐ πι γης υ ψω θη τε α

σα τε τω Κυ ρι ω πα σα η γη η η και εν ευ φρο

σου νη α νη μνη σα τε λα οι ο τι δε δο ο ξα α

σται π ρ

ψδὴ α

ᾠχος 4 Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.287/3011

Χ ρι στος γεν ναι ται δο ξα σα τε π ρ Χ ρι στος εξ ου ρα νων α παν

τη σα τε π ρ Χ ρι στο ος ε πι γης υ ψω θη τε Δ ρ α σα τε τω

Κυ ρι ω πα σα η γη Δ ρ και εν ευ φρο συ υ νη α

νη μνη σα τε λα οι ο τι δε δο ο ξα α σται π ρ

ᾠ Μῆτερ Παρθένε,

καὶ Θεοτόκε ἀψευδῆς, ἡ τεκοῦσα ἀσπόρως, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν ἐν Σταυρῷ ὑψωθέντα σαρκί, σὲ οἱ πιστοί, ἅπαντες ἀξίως, σὺν τούτῳ νῦν μεγαλύνομεν.

ψδὴ θ

ᾠχος 4 Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.439#

ω μη τερ παρ θε ε ε νε και Θε ο το κε α ψευ

δης η τε κου σα α σπο ο ρως Χρι στο ον τον Θε ον

η μων τον εν Σταυ ρω ω ω υ ψω θε εν τα σαρ κι

σε ε οι πιστοι οι οι α παντες α ξι ι ως συν του τω νυν

μεγα λυ υ νο ο με ε ε εν

Ῥδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες,

Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστά τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σῶσαντι τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι δεδόξασται.

Ῥδὴ α

Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α145

ω δην ε πι νι κι ον α σω μεν πα αν τες

Θε ω ω τω ποι η σαν τι θαυ μα στα α τερα τα βρα χι ι

ο νι υ ψη λω και σω σαν τι τον Ισ ρα ηλ

ο τι δε δο ο ξα α σται

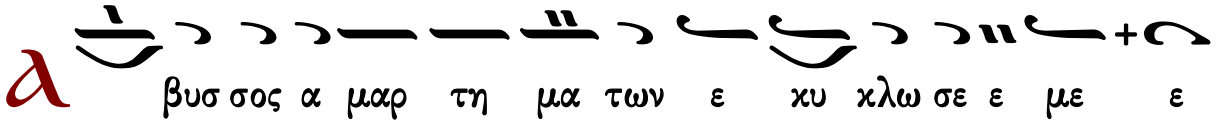
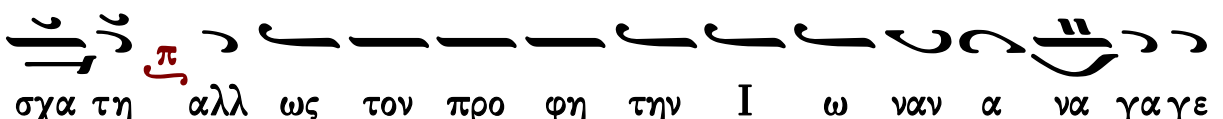
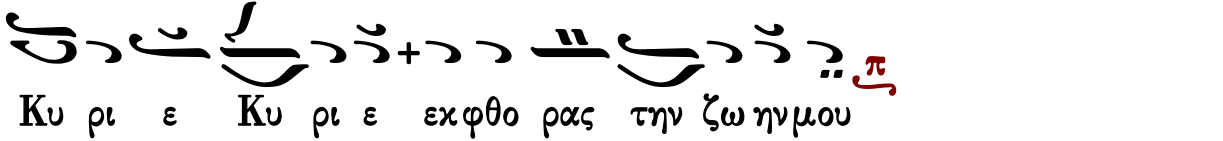
Ἦχος β´

Ἄβυσσος ἀμαρτημάτων,
ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη, ἀλλ´ ὡς τὸν προφήτην Ἰωάνν,
ἀνάγαγε Κύριε, Κύριε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου.

ᾠδὴ ε

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.34

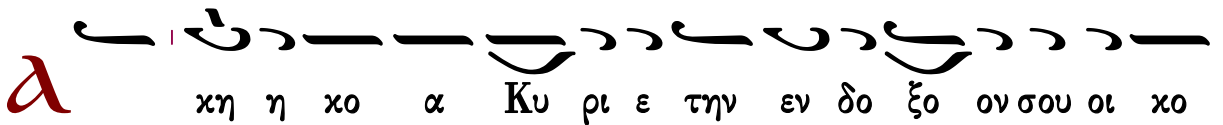
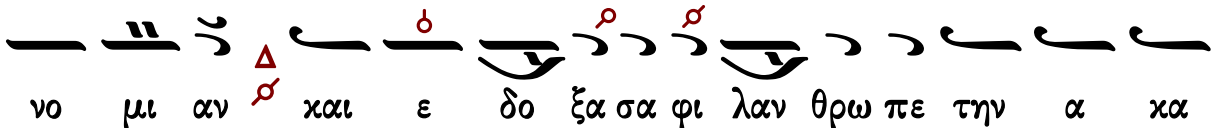

 βυ σ σ ο ς α μα ρ τη μα τ ω ν ε κυ κ λ ω σ ε ε με ε

 σ χ α τ η ἀ λ λ ὡ ς τ ο ν π ρ ο φ η τ η ν Ι ω ν α ν α ν α γ α γ ε

 Κυ ρ ι ε Κυ ρ ι ε εκ φ θ ο ρ α ς τ η ν ζ ω η ν μ ο υ

Ἀκήχοα Κύριε τὴν ἔνδοξόν σου οικονομίαν
καὶ ἐδόξασα φιλόνηρωπε τὴν ἀκατάληπτόν σου δύναμιν.

ᾠδὴ δ

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.290

 κ η η κ ο α Κυ ρ ι ε τ η ν ε ν δ ο ξ ο ο ν σ ο υ ο ι κ ο

 ν ο μ ι α ν και ε δ ο ξ α σ α φ ι λ α ν θ ρ ω π ε τ η ν α κ α

 τ α λ η π τ ο ν σ ο υ δ υ ν α μ ι ν

Ἀκήχοα Κύριε φωνῆς σου,

ὃν εἶπας, φωνὴ βοῶντος ἐν ἐρήμῳ, ὅτε ἐβρόντησας πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων, τῷ σῶ
μαρτυρούμενος Υἱῷ, ὅλος γεγονώς τοῦ παρόντος, Πνεύματος δὲ ἐβόησε.
Σὺ εἶ Χριστός, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

ψδδδ δ

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.271#

Α κη κο α Κυ ρι ε φω νη ης σου ον ει πας φω νη
βο ων τος ε εν ε ρη μω ο τε ε βρον τη σας πολ λων
ε πι υ δα των τω σω μαρ τυ ρου μενος Υι ω ο λος γε
γο νως του πα ρον τος Πνευ μα τος δε ε ε βο η σε συ ει
Χρι στος Θε ου σο φι ι α και δυ να μις

Ἀνάρχου Γεννήτορος,

Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι,
συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα, διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

ψδδδ θ

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.445#

Α να ρ χου γεν νη τορος Υι ος Θε ο ος και Κυ ρι ος σα ρ
κω θεις εκ Πα ρ θε νου η μιν ε πε φα νε τα ε σκο

τι σμε να φω τι ι σαι συν α γα γειν ^Δ τα ε σχορ

πι σμε ε ε να δι ο την παν υ μνη τον ^Δ Θε ο το

κονμεγα λυ νομεν ^π

ᾠδὴ θ

Ἦχος ^{Πα}

Πέτρου Βυζαντίου
Ειρμολόγιον Σύντομον
1825 σ.55

^α ν αρ χου γεν νη το ρος Υι ος Θε ος και Κυ ρι ος ^π

σαρ κω θεις εκ Παρ θε νου η μιν ε πε φα νε τα ^π

ε σχο τι σμε να φω τι ι σαι συν α γα γειν ^Δ τα

ε σχορ πι σμε ε ε να ^χ δι ο την παν υ μνη τον Θε ο ^σ

το κονμεγα λυ νομεν ^π

Ἄντίθεον πρόσταγμα,

παρανομοῦντος τυράννου, μετάρσιον τὴν φλόγα ἀνερρίπισε, Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε,
θεοσεβέσι παισί, δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὃ ὦν εὐλογημένος, καὶ ὑπερένδοξος.

Αντιθεον προσταγμα παρὰ νομου ουντος
 τυραννου μετὰ σι οντην φλογα αα νερριπιση
 Χριστος δε εφη πλωσε θεο σε βε εσι παισι
 δροσοντην του Πνευματος οων ευλογημε ενος και υ
 περ εν δοξος

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα,
 εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε, ὅμως ἀγαθὴ
 ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου, καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν
 σὺ γὰρ χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Απορει παα σα γλωσσα ευφημειειν προς αξιαν
 ιλιγγια δε νους και υπερκοσμιος υμνειν σε Θε

ε ο το κε ο μως α γα θη υ παρ χου σα την πι στιν

δε χου και γαρ τον πο θον οι δας τον εν θε ον η μων

συ υ γαρ χρι στι α νων ει προ στα τις σε ε μεγα λυ νο

μεν

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ
τῷ ἐν θαλάσῃ πάλαι λαὸν καθοδηγήσαντι
καὶ ἐν αὐτῇ τὸν Φαραὼ πανστρατιᾶ βυθίσαντι ὡδὴν ἐπινίκιον ὅτι δεδόξασται.

Ἦχος Πά

Απόστολου Παπακρήστου
Νέον Ειρμολόγιον 1998 σ.264

α σω μεν τω ω Κυ ρι ω τω εν θα λασ ση πα λαι

λα ον καθο ο δη γησαν τι και εν αυ τη τον φαρα ω

παν στρα τι α βυ θι σαν τι ω δη ην ε πι νι κι ον

ο ο τι δε δο ξασται

Ἄτριπτον ἀσυνήθη,

ἀβρόχως θαλαττίαν ἀνύσας τρίβον,
ὁ ἐκλεκτὸς ἐβόα Ἰσραήλ.
τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

ψδὴ α

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.440

τρι πτον α α συ νη θη α βρο χως θα λατ τι ι
αν α νυ σας τρι βον ο εκ λε κτος ε βο α Ισ ρα
ηλ τω Κυ ρι ω α σωμεν ο ο τι δε δο ξασται

ψδὴ α

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α288*

τρι πτον α α συν η θη α βρο χως θα λατ
τι ι αν α νυ σας τρι βον ο εκ λε κτος ε βο α Ισ
ρα ηλ τω Κυ ρι ω α σωμεν ο ο τι δε δο ξασται

Βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος,
καὶ ὄροσοβόλος κάμινος χαλδαϊκῆ, σαφῶς προγράφει σε Θεόνυμφε· τὸ γὰρ θεῖον ἄυλον ἐν
ὕλικῇ γαστρὶ, πῦρ ἀφλέκτως ἐδέξω· διὸ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι κράζομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός,
ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Β α τος εν ο ο ρει πυ ρα φλε κτος και δρο σο
 βο λος κα μι νος χαλ δα ι κη σα φως προ γρα φει σε Θε
 ο νυμ φε το γαρ θει ον α υ λον εν υ λι κη γα
 στρι πυρ α φλε ε κτως ε δε ξω δι ο τω εκ σου τε χθεν
 τι κρα ζο μεν ευ λο γη το ος ο Θε ος ο των πα τε
 ρων η μων

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα
 καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείους ἔλκει, ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους, ὁ κραταιός,
 ἐν πολέμοις Κύριος, ὅτι δεδόξασται.

Β υ θου α νε κα λυ ψε πυθμε να και δι α ξη

υ ρ α ς ο ι κ ε ι ε ι ο υ ς ε λ κ ε ι ε ν α υ τ ω κ α τ α κ α λ υ ψ α ς

α ν τ ι π α λ ο υ ς ο κ ρ α τ α ι ο ς ε ν π ο λ ε μ ο ι ς Κ υ ρ ι ο ς

ο ο τ ι δ ε δ ο ξ α σ τ α ι

Βυθῷ ἁμαρτημάτων συνέχομαι Σωτήρ,
καὶ ἐν πελάγει τοῦ βίου χειμάζομαι/βυθίζομαι,
ἀλλ' ὡς περ τὸν Ἰωάνν ἐκ τοῦ θηρός,
καὶ με τῶν παθῶν ἀνάγαγε, καὶ διάσωσόν με.

ῥοδῆς

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.323#

Β υ θ ω α μα ρ τ η μα των συν ε χ ο μ αι Σ ω τ η ρ και εν

πε λα γει του βι ι ου ου βυ θι ζομαι αλλ ω ω σ πε ρ τον

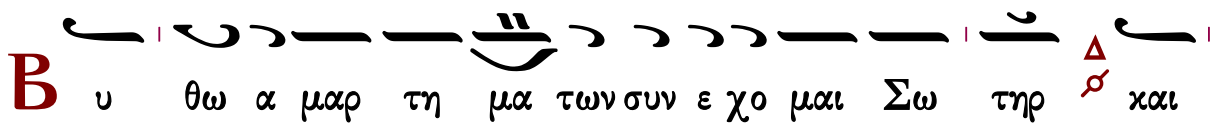

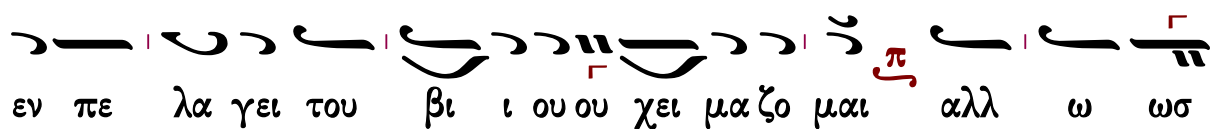

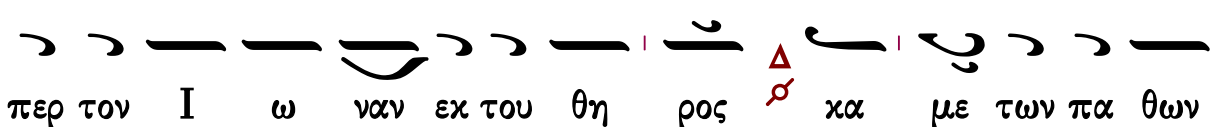

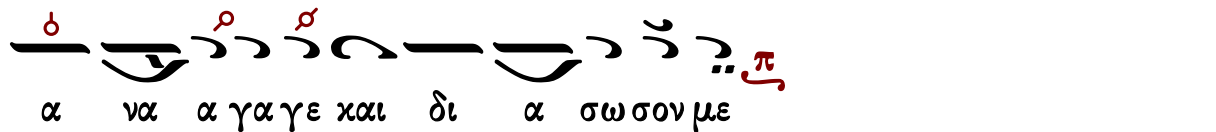

Ι ω ν αν εκ του θη ρ ο ς κα με των πα θων α να α

γα γε και δι α σω σον με

ῥοδῆς

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριῶδιον
τ.Α 2003 σ.28

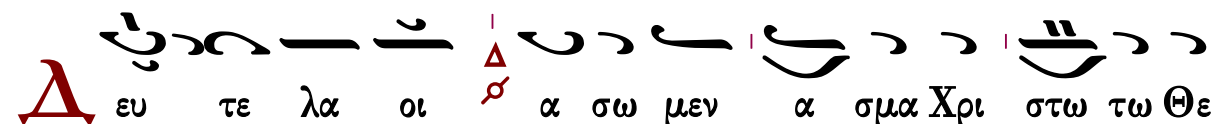

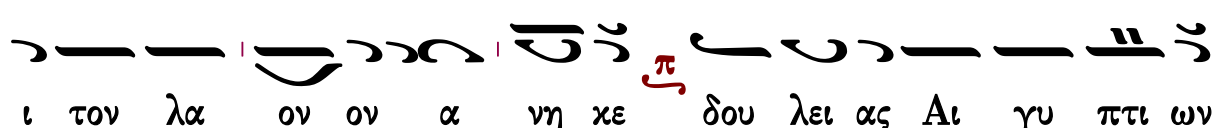

Β υ θω α μαρ τη μα των συν ε χο μαι Σω τηρ και

εν πε λα γει του βι ι ου ου χει μα ζο μαι αλλ ω ω σ

περ τον Ι ω ναν εκ του θη ρος κα με των πα θων

α να α γα γε και δι α σω σον με

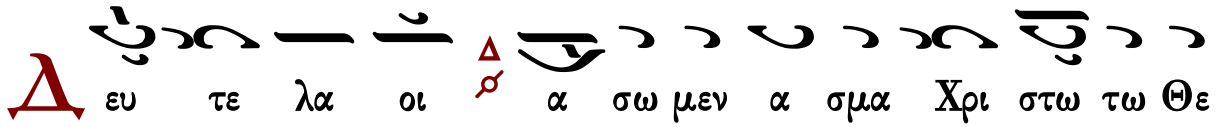
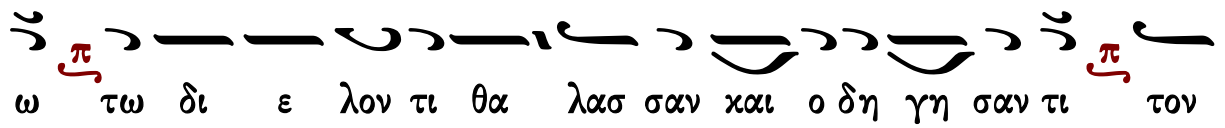
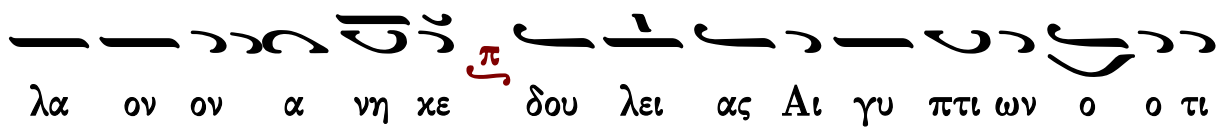

Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
 τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὀδηγήσαντι,
 τὸν λαὸν ὃν ἀνήχε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ α

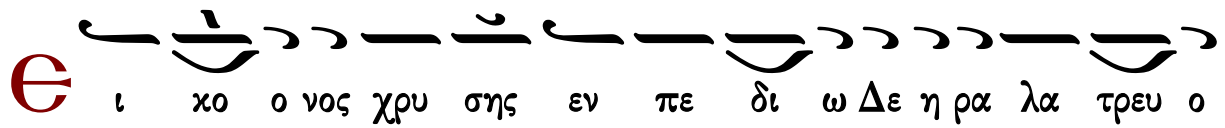
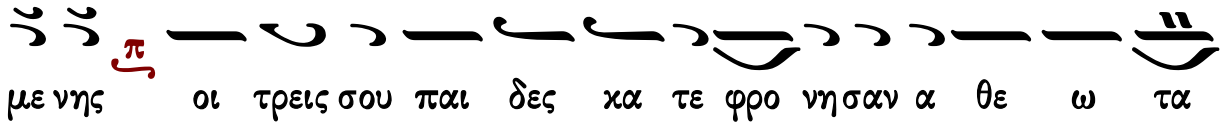
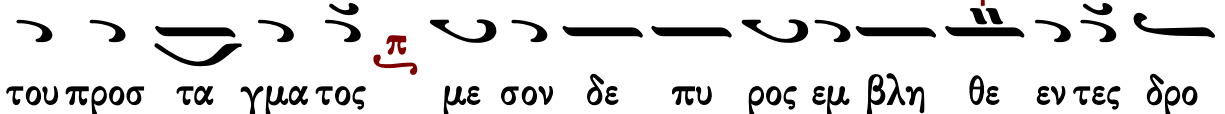
Ἦχος Πά

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
 Μουσικόν Μηνολόγιον
 2007 σ.28*

Δ ευ τε λα οι α σω μεν α σμα Χρι στω τω Θε

ω τω δι ε λον τι θα λασ σαν και ο δη γη σαν τι

ι τον λα ον ον α νη κε δου λει ας Αι γυ πτι ων

ο ο τι δε δο ξασται

 Δ ευ τε λα οι α σω μεν α σμα Χρι στω τω Θε

 ω τω δι ε λον τι θα λασ σαν και ο δη γη σαν τι τον

 λα ον ον α νη κε δου λει ας Αι γυ πτι ων ο ο τι

 δε δο ξα σται

Εἰκόνοσ χρυσιῆσ,
 ἐν πεδίῳ Δεηραῖ λατρευομένησ, οἱ τρεῖσ σου παῖδεσ κατεφρόνησαν, ἀθρευτάτου
 προστάγματοσ, μέσον δὲ πυρόσ ἐμβληθέντεσ, δροσιζόμενοι ἔψαλλον
 Εὐλογητόσ εἶ ὁ Θεόσ, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

 Ε ι κο ο νοσ χρυ σησ εν πε δι ω Δε η ρα λα τρευ ο

 με νησ οι τρεισ σου παι δεσ κα τε φρο νησαν α θε ω τα

 του προσ τα γματοσ με σον δε πυ ροσ εμ βλη θε εντεσ δρο

σι ζο ο με ε νοι ε ψαλλον **π** ευ λο γη τος ει ο Θε

ος ο των πα τε ρων η μων **π**

ψδγς

Ἦχος **π** Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.34

Ε ι κο ο νος χρυ σης **Δ** εν πε δι ω Δε ει ρα λα τρευ

ο με νης **π** οι τρεις σου παι δες κα τε πα τη σαν α θε ω

τα του προσ τα γμα τος **π** με σον δε πυ ρος εμ βλη θε εν

τες δρο σι ζο ο με ε νοι ε ψαλλον **π** ευ λο γη τος

ει ο Θε ος ο των πα τε ρων η μων **π**

Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰκονομίας,
καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλόνηρωπε.

ψδγδ

Ἦχος **π** Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.34

Ε ισ α κη η κο α Κυ ρι ε την α κο ην της σης οι

κο νο μι ας και ε δο ξα σα σε μο ο νε φι λαν θρω

πε

Ἐλευθέρα μὲν ἢ κτίσις γνωρίζεται,
 Υἱοὶ δὲ φωτός, οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι.
 Μόνος στενάζει, τοῦ σκοτόους ὁ προστάτης.
 Νῦν εὐλογεῖτω συντόνως τὸν αἴτιον·
 Ἡ πρὶν τάλαινα τῶν ἐθνῶν παγκληρία.

ᾠδὴ η

Ἦχος Β̅Ϸ̅

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
 Ειρμολόγιον 1903 σ.282#

Ελευθεραμενη κτιιι σις γνωριζεται υι
 οι δε φωτος οι πριν εσκοτισμε ενοι μονος
 στε να ζει του σκοτους ο προστααα της νυν ευλογει
 τω συν το ο ο νως τον αιτιον η πριν ταλαινα
 των εθνων πααγκληρι ι ααααα

Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ ἄγγελος,
 ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμένος, καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον·
 διὸ κραυγάζω σοι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ε λη λυ θας εκ Παρ θε νου ου πρε ε σβυ υς ουκ αγ γε
 λος αλλ αυ τος ο Κυ ρι ος σε σαρ κω με νος και ε σω
 σας ο λον με τον αν θρω πον δι ο κραυ γα α ζω σοι δο
 ξα τη δυ να α μει σου Κυ ρι ε

Ἐμεγάλυνας Χριστέ,
 τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον,
 ἀφ' ἧς ὁ πλάστης ἡμῶν,
 ὁμοιοπαθὲς περιέθου σῶμα,
 τὸ τῶν ἡμετέρων λυτήριον ἀμπλακημάτων/ἀγνοημάτων·
 ταύτην μακαρίζοντες,
 πᾶσαι γενεαὶ σε μεγαλύνομεν.

Ε με γα λυ νας Χρι στε την τε κου ου σαν σε
 Θε ο το κον αφ ης ο πλα στης η μων ο μοι ο πα θες

περι ε ε θου σω μα ^π το των η με τε ρων λυ τη ρι

ον α γνο η μα των ταυ την μα κα ρι ζον τες ^Δ πασαι γε

νε αι σε με γα λυ νο μεν ^π

ψδθ θ

Ἦχος Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.13*

Ε με γα λυ νας Χρι στε ^π την τε κου ου σαν σε Θε

ο το κον αφ ης ο Πλα στης η μων ^π ο μοι ο πα θες ^π

περι ε ε θου σω μα ^π το των η με τε ρων λυ τη ρι

ον αμ πλα κη μα των ^π ταυ την μα κα ρι ζον τες ^Δ πασαι γε

νε αι σε με γα λυ νο μεν ^π

ψδθ θ

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.18*

Ε με γα λυνας Χρι στε π την τε κου ουσαν σε Θε
 ο το κον αφ ης ο πλα στης ημων ο μοι ο πα θες πε
 ρι ε ε θου σω μα το των η με τε ρων λυ τη ρι ον
 α γνο η μα των ταυ την μακα ρι ζον τε ες πασαι γε νε
 αι σε με γα λυ νο μεν π

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος,
 τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον·
 Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

ψδῆς

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.442

Ε ν α βυσσω πται σμα α των κυ κλου μενος την α νε
 ξι χνι α στον της ευ σπλαγ χνι ας σου ε πι κα λουμαι
 α βυσ στον εκ φθο ρας ο Θε ο ος με α να γα γε π

* να γα γε ε ε

ὥδῃς

Ἦχος Πά

Πέτρου Βυζαντίου
Ειρμολόγιον Σύντομον
1825 σ.45

Ε να βυσσωπται σμαατων κυκλου μενος την αν
 εξ ιχνια στον της ευσπλαγ χνια ας σου επι κα
 λου μαι αβυσσον εκ φθορας ο Θεο ος μεαν αγα
 γε

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ,
 τὴν φαρωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπέροπλος δύναμις, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν
 παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν· ὁ δεδοξασμένος Κύριος, ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται

ὥδῃα

Ἦχος Β8

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.72#

Ε να βυθω κατεστρω σε πο τε την φα ρα ω νι
 τι δα παν στρα τι αν η υ περ ο πλος δυ να μισ σαρ

κω θεις ο Λο γος δε την παμ μο χθηρον α μαρ τι ι

αν ε ξη λει ψεν ο δε δο ξα σμε νος Κυ ρι ος εν

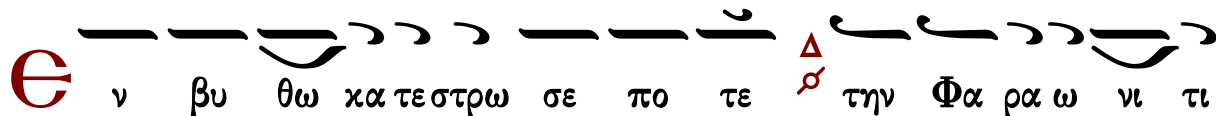

δο ξως γαρ δε δο ξασται

ψδῆ α

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.440

Ε ν βυ θω κα τε στρω σε πο τε την Φα ρα ω νι τι

δα παν στρα τι αν η υ περ ο πλος δυ να μις σαρ

κω θεις ο Λο γος δε την παμ μο ο χθηρον α μαρ

τι ι α αν ε ξη λει ψεν ο δε δο ξα σμε νος Κυ

ρι ος εν δο ξως γαρ δε δο ξασται

ψδῆ α

Ἦχος Πά

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.296/1995

Ε ν βυ θω κα τε στρω σε πο τε την φα ρα ω νι

τι δα παν στρα τι αν η υ περ ο πλος δυ να μιν σαρ

κω θεις ο Λο γος δε την παμ μο ο χθη ρον α μαρ

τι ι α αν εξ η λει ψεν ο δε δο ξα σμε νος Κυ ρι

ος εν δο ξως γαρ δε δο ξασται

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας,
ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· ἠψφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμα μου ἐν τῷ ψάλλειν,
οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

ῥδὴ γ

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.347*

Ε ν πε ε τρα α με της πι στε ως στε ρε ω σας

ε πλα τυ υ νας το στο μα μου επ ε χθρους μου ηυ φραν

θη γαρ το πνε ευμα μου εν τω ψαλ λειν ουκ ε στιν α

γιος ως ο Θεός ημών ^Δ και ουκ εστι δι και ος

πλην σου Κυρι ^χ ε ε ε ^π

ᾠδὴ γ

Ἦχος Πά

Πέτρου Βυζαντίου
Ειρμολόγιον Σύντομον
1825 σ.39

Ε ν πε τρα με της πι στε ως στε ρε ω σας ε ^π

πλα τυ υ νας το στο μα μου επ ε χθρους μου ηυ φραν ^π

θη γαρ το πνε ευμα μου εν τω ψαλλειν ουκ εστιν α γι ^π

ος ως ο Θεός ημών ^Δ και ουκ εστι δι και ος

πλην σου Κυρι ε ^π

Ἐν τῇ καμίνῳ τῇ τῶν παίδων,
προαπεικονίσας ποτε, τὴν σὴν Μητέρα Κύριε· ὁ γὰρ τύπος τούτους πυρὸς ἐξείλετο,
ἀφλέκτως ἐμβατεύοντας, ἣν ὑμνοῦμεν ἐμφανισθεῖσαν, διὰ σοῦ τοῖς πέρασι σήμερον, καὶ
ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ η

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.105/ 1803

Ε ν τη κα μι νω τη των παι αι δων προ α πει

χο νι σας πο τε την σην Μη τε ρα Κυ ρι ε ο

γαρ τυ πος του τους πυ ρος εξ ει λε το α φλε κτως ε εμ

βα τευ ον τας ην υ μνου μεν εμ φα α νι σθει σαν

δι α σου τοις πε ε ρα σι ση με ρον και υ περ υ

ψου μεν εις παν τας τους αι ω νας

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος,
ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στείρουσα,
Ἐκκλησία τῆ παρουσίας σου, ἐν ἧ ἔσπερεύθη ἡ καρδιά μου.

ὠδὴ γ

Ἦχος Β8

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ.72#

Ε ξην θησεν η ε ρημος ω σει κρι νον Κυ ρι ε

η των ε θνων στει ρευ ου σα Εκ κλη σι α τη πα ρου

σι α σου εν η ε στε ρε ω θη η καρ δι α μου ε

ψδλγ

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.440

Ε ξην θη σε εν η ε ρημος π ω σει κρινον Κυ ρι ε η

των ε θνων στει ρευ ου σα Εκ κλη σι α τη πα ρου σι α

σου Δ εν η ε στε ρε ω θη η καρ δι α μου * π

* χ π
δι α μου ου ου

ψδλγ

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.300/1999

Ε ξ ην θη σε εν η ε ρημο ος ω σ ει κρι νον Κυ ρι ε η π

των ε θνων στει ρευ ου σα Εκ κλη σι α τη πα ρου σι α

σου εν η ε στε ρε ω θη η καρ δι α μου + π

Ἐφλεξε ρείθρω τῶν δρακόντων τὰς κάρας.

Ὁ τῆς καμίνου τὴν μετάρσιον φλόγα, Νέους φέρουσιν εὐσεβεῖς κατευνάσας, Τὴν

δυσκάθεκτον ἄχλυν ἐξ ἁμαρτίας, Ὅλην πλύνει δέ, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

ψδδζ

Ἦχος Β̅ϩ̅

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.280#

Ε φλε ξε ρει θρω των δρα κον των τας κα α ρας ο
 της κα μι ι ι νου την με ταρ σι ον φλο ο ο γα νε ους
 φε ρου σαν ευ σε βεις κα τευ να α σας την δυσ κα θε
 κτον α χλυν εξ α μαρ τι ι ι ας ο λην πλυ νει δε τη
 δρο σω του Πνε ευ μα α τος

Ἐφριξε παίδων εὐαγῶν,
 τὸ δρόστολον ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα, καὶ εἶξε τὸ τραφέν, ἐν ἀπειρῷ ὕλῃ, ἀκάματον πῦρ.
 Ἀειζῶου δὲ ἐκμαρανθείσης φλογός, διαιωνίζων ὕμνος ἀνεμέλπετο. Τὸν Κύριον πάντα τὰ
 ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ψδδη

Ἦχος Πα̅

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.343#

Ε φρι ξε παι δων ευ α γων το ο μο στο λον ψυχης
 α σπι λονσω μα και ει ξε το τρα φεν εν α πει ρω υ

λη α κα μα τον πυρ α ει ζω ου δε εκ μα ραν

θει ει σης φλο γος δι αι ω νι ζων υ μνος α α

νε μελ πε το τον Κυ ρι ι ον παν τα τα ερ γα α υ μνει τε

και υ περ υ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας

ᾠδὴ η

Ἦχος Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.11*

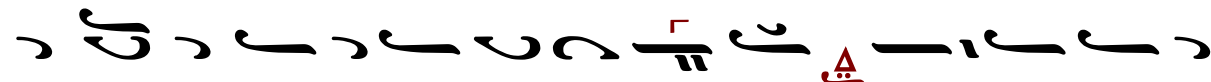
Ε φρι ξε παι δων ευ α γων το ο μο στο λον ψυ

χης α σπι λον σω μα και ει ξε το τρα φεν εν α πει ρω

υ λη α κα μα τον πυρ α ει ζω ου δε εκ μα

ραν θει σης φλο γος δι αι ω νι ζων υ μνος α νε

μελ πε το τον Κυ ρι ι ον παν τα τα ερ γα α υ μνει τε και

Ε χθρου ζο φω δους και βε βορ βο ρω με ε νου ι

ον κα θαρ σει Πνευ μα τος λε λου με ε νοι νε αν προ

σωρ μι σθη μεν α πλα νη τρι ι βον α γου σαν α

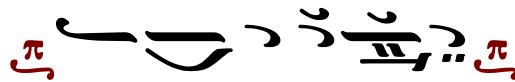
προ σι τον εις θυ μη δι αν μο νοις προ σι την οις

Θε ος κα τηλ λα γη

Ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη
καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογούμενη χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

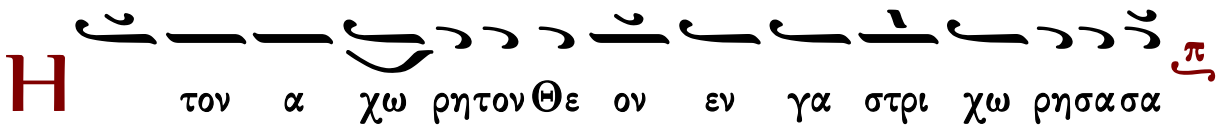

ὠδὴ θ

Ἦχος Πά

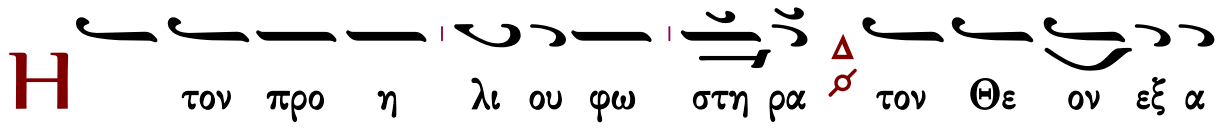
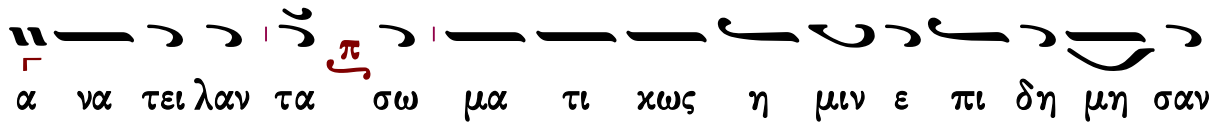
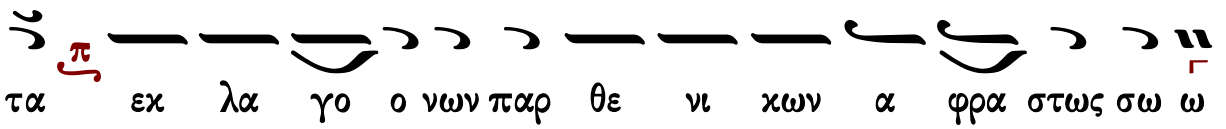
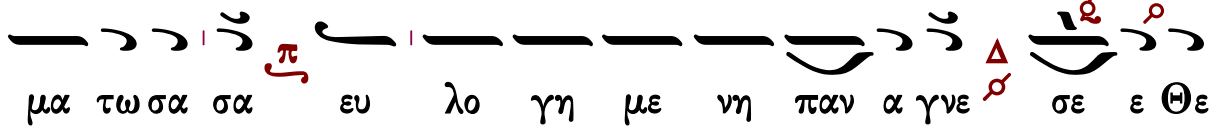
Αποστόλου Παπαχρήστου
Νέον Ειρμολόγιον 1998 σ.272

Η εν ου ρα νοις ευ λο ο γη με νη και ε πι γη ης

δο ξο λο γου με νη χαι ρε νυ υμφη α νυμ φευ τε

α νυμ φευ τε ε ε

Ἐ τὸν ἀχώρητον Θεόν,
ἐν γαστρὶ χωρήσασα, καὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ κηύσασα, σὲ ὑμνοῦμεν, Παναγία Παρθένε.

 Η τον α χω ρητον Θε ον εν γα στρι χω ρησασα

 και χα ραν τω κο ο σμω ω κυ υ σα σα σε υ μνου μεν

 Παν α γι ι α Παρ θε νε

Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα,
 τὸν Θεὸν ἐξανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν,
 ἀφράστως σωματώσασα, εὐλογημένη πάντα γνε σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

 Η τον προ η λι ου φω στη ρα τον Θε ον εξ α

 α να τει λαν τα σω μα τι κως η μιν ε πι δη μη σαν

 τα εκ λα γο ο νων παρ θε νι κων α φρα στως σω ω

 μα τω σα σα ευ λο γη με νη παν α γνε σε ε Θε

ο το κεμεγα λυ νομεν

Ἡ φωνή τοῦ λόγου,
ὁ λύχνος τοῦ φωτός, ὁ ἑωσφόρος, ὁ τοῦ Ἡλίου Πρόδρομος, ἐν τῇ ἐρήμῳ.
Μετανοεῖτε, πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς, καὶ προκαθαίρεσθε·
ἰδὸν γὰρ πάρεστι Χριστός, ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρουμενος.

ῥοδὴς

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρημολόγιον 1903 σ.276#

Ἡ φωνή του Λο ο γου ο λυ χνος του φω τος ο
ε ω σφο ρος ο του Η λι ου προ δρο μος εν τη ε ρη
μω με τα νο ει τε πα σι βο α α τοις λα οις και
προ ο κα θαι ρε σθε ι δου γαρ πα ρ ε στι Χρι στος εκ
φθο ρας τον κο ο σμον λυ τρου μενος

ῥοδὴς

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.1.116

Ἡ φωνή του Λο γου ο λυ χνος του φω τος ο ε

ωσφορος ο του Ηλιου Προδρομος εν τη ερη

μω με τα νο ει τε πασι βο α ατοις λα οισ

και προ ο κα θαι ρε σθε ι δου γαρ πα ρε στι Χρι στος

εκ φθο ρας τον κο ο σμον λυ τρου μενος

Ἡμαρτον εἰς σὲ Σωτῆρ ὡς ὁ ἄσωτος Υἱός,
δέξαι με Πάτερ μετανοοῦντα, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

ᾠδὴ

Ἦχος Βϛ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασματοῦριον 1905 σ.97*

Ἡ μαρ τον εις σε Σωτηρ ὡς ὁ α σω τος υι ος

δε ξαι με Πα τερ με τα νο ουν τα και ε λε η

σον με ο Θε ος

Ἦχου ῥημάτων δεήσεως,
ἐκ κατωδύνου Δέσποτα, ψυχῆς ἐπακούσας, τῶν δεινῶν με λύτρωσαι·
μόνος γὰρ εἶ τῆς ἡμῶν, σωτηρίας αἴτιος.

Η χου ρη μα α των δε η σε ως εκ κα τω δυ νου Δε σπο
 τα ψυ χης ε πα κου σας των δει νων με λυ τρωσαι μο νος
 γαρ ει ει της η μων σωτη ρι ας αι τι ος

Ἴδετε, ἴδετε,

ὅτι ἐγώ εἰμι, ὁ ἐν θαλάσῃ σώσας, καὶ ἐν ἐρήμῳ κορέσας, Ἰσραηλίτην λαόν, καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πέτρας πηγάσας τοῖς βροτοῖς, ἵνα τὸν πάλαι τῆ φθορᾶ, πεπτωκότα φορέσας, ἐλκύσω πρὸς ἑμαυτόν, δι' ἄφατον ἔλεος.

Ι ι δε τε ι δε τε ο τι ε γω ει μι ο εν
 θα λασ ση σω ω σας και εν ε ρη μω κο ρε σας
 Ισ ρα η λι την λα ον και το υ δωρ εκ πε ε
 τρας πη γα σας τοις βρο τοις ι να τον πα λαι τη φθο ρα

πε πτω κο ταφο ρε σας ελ κυ υ σω προς ε μαυ τον

δι α α φα τον ε λε ος

Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός,

λύσαι τὸ κατάκριμα ἔχει, Ἀδάμ τοῦ πρωτοπλάστου, καθαρσίων δέ, ὡς Θεὸς μὴ δεόμενος, τῷ πεσόντι καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ἐν ᾧ τὴν ἔχθραν κτείνας, ὑπερέχουσαν, πάντα νοῦν εἰρήνην χαρίζειται.

ᾠδὴ ε

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.274#

η σους ο ζω η ης αρ χη γος λυ σαι το κα

τα κρι μα η χει Α δαμ του πρω το πλα στου κα θαρ

σι ων δε ως Θε ο ος μη δε ο μενος τω πε σον

τι κα θαι ρε ται εν τω Ι ορ δα νη εν ω την ε

χθραν κτει ει ει νας υ περ ε ε χου σαν παν τα νουν ει

ρη η νην χα ρι ζε ται

Ἰμερτὸν ἐξέφηγε σὺν πανολβίῳ,

ἤχω Πατήρ, ὃν γαστρὸς ἐξηρεύζατο,
Ναί φησιν οὗτος, συμφυῆς γόνος πέλων,
Φώταυγος ἐξώρουσεν ἀνθρώπων γένους,
Λόγος τε μου ζῶν, καὶ βροτὸς προμηθεΐα.

ῥοδὴ ς

Ἦχος ΒΨ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.277#

μερ τον εξ ε φη νε συν παν ολ βι ι ω η
χω Πα τηρ ον γα στρο ο ος ε ξη ρευ ζα το ναι φησιν
ου ου τος συμ φυ ης γο νος πε ε λων φω ταυ
γος ε ξω ρου σεν αν θρω πων γε νους Λο γος τε μου
ζων και βρο τος προ ο μη θει α

Ἰνδάλματος χρυσοῦ,

καταπτύσαντες τρισόλβιοι νεανίαι, τὴν ἀπαράλλακτον καὶ ζῶσαν Θεοῦ εἰκόνα
τεθεαμένοι, μέσον τοῦ πυρὸς ἀνέμελπον, ἢ οὐσιωθεῖσα ὑμνεῖτω τὸν Κύριον, πᾶσα κτίσις,
καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ῥοδὴ η

Ἦχος ΠΑ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.444

ν δαλ ματος χρυ σου κα τα πτυ σαν τες τρι σ ο ολ βι οι

νε α νι αι ^π την α πα ρα λ λα κτον και ζω σαν Θε ου ου ει

κο να τε θε α με νοι με σον του πυ ρος α νε με λ πον ^π

η ου σι ω θει σα υ μνει τω τον Κυ ρι ον πα α σα κτι

σις και υ περ υ ψου τω εις παν τας τους αι ω νας ^π

Ἰσχὺν ὁ διδούς

τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος, καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν, Παρθένου ἀποτίκτεται, μολεῖ δὲ πρὸς τὸ βάπτισμα· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν, οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ Κύριε.

ῥοδὴ γ

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρημολόγιον 1903 σ.269#

Ἰσχυν ο δι δους τοις βα σι λευ σιν η μων Κυ ρι ος

και κε ρας χρι στων αυ του υ ψων ^π Παρ θε νου α α πο τι κτε

ται μο λει δε προς το βα πτι σμα δι ο πι στοι βο η

σω μεν ουκ ε στιν α γι ος ως ο Θε ος η μων ^Δ και ουκ

ε στι δι και ος πλ ην σου Κυ ρι ε ^π

Κάμινός ποτε, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι,

τάς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ψδὴ η

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.444

Κ α μι νος πο τε πυ ρος εν Βα βυλω νι τας ε νερ
 γει ας δι ε με ρι ζε τω θει ω προσ τα γμα τι τους Χαλ δαι
 ους κα α τα φλε γου σα τους δε πι στους δρο σι ζου σα ψαλ λον
 τας ευ λο γει τε παν τα τα ερ γα Κυ ρι ι ουτον Κυ ρι
 ον Κυ ρι ο ο ον

Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας,

Χριστέ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα, τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

ψδὴ ε

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.441

Μ ε σι ι της Θε ου και αν θρω πων γε γον ας Χρι στε ο
 Θε ος δι α σου γαρ Δε σπο τα την προς τον αρ χι φω

τον Πα τε ρα σου εκ νυ κτο ος α γνω σι ας προσ α γω

γην ε σχηκαμεν

Μυστήριον παράδοξον,
ἢ Βαβυλῶνος ἔδειξε κάμινος, πηγάσασα, δρόσον, ὅτι ρείθροις ἔμελλεν, ἄυλον πῦρ
εἰσδέχεσθαι ὁ Ἰορδάνης, καὶ στέγειν σαρκί, βαπτιζόμενον τὸν κτίστην, ὃν εὐλογοῦσι
Λαοί, καὶ ὑπερψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ῥδῆ η

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.281#

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ σχυ νου ου με εν

τον Κυ ρι ον

Μ υ στη ρι ο ον πα ρα δο ξον η Βα βυ λω νος ε δει ξε

κα μι νος πη γα σα α σα δρο σον ο τι ρει θροις ε μελ

λεν α α υ λον πυρ εις δε χεσθαι ο Ι ορδα νης

και στε γειν σαρ κι βα πτι ζο με νον τον Κτι στην ον ευ

λο γου ου σι λα οι και υ περ υ ψου σιν εις παν

τας τους αι ω νας

Νέους εὐσεβεῖς,

καμίνῳ πυρὸς προσομιλήσαντας, διασυρίζον πνεῦμα δρόσου, ἀβλαβεῖς διεφύλαξε, καὶ
θεοῦ ἀγγέλου συγκατάβασις· ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, εὐχαρίστως ἀνέμελλον.

Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ῥδῆζ

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.278#

Νεους ευσεβεις καμιι νου πυρος προσοομιλη

σαντας διασυριζον Πνευμα δροσου αβλαβεις διε

φυλαξε καιθει ει ου Αγγελου συυγκαταβασις

οθεν εν φλογι δροσιζοομενοι ευχαριιστως

ως ανεμελλον υπερυμνητε ο των πατερων Κυρι

ος και Θεος ευλογητος ει

Ὁ ἄνθραξ τῷ Ἡσαΐα προοφθεῖς,

ἥλιος παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἀνέτειλε, τοῖς ἐν σκότει πεπλανημένοις, θεογνωσίας
φωτισμὸν δωρούμενος.

Ο αν θραξ τω Η σα ι α προ ο φθεις η λι ος
 παρ θε νι κης α πο γα στρος α νε τει λε τοις εν σχο τει
 πε πλα α νη με νοις θε ο γνω σι ας φω τι σμον δω
 ρου μενος

ἌΟ τήν κάμινον πάλαι
 τήν παφλάζουσαν σβέσαι καί τοὺς παῖδας τῷ ὄμβρω τοῦ πνεύματος δροσίσας,
 εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ο την κα α μι νον πα λαι την πα φλα α ζου σαν
 σβε ε σαι και τους παι αι δας τω ομ βρω του πνευ μα τος
 δρο σι ι σας ευ λο γη τος ει ο Θε ος ο των πα

τε ρων η μων

Ὁ τοῦ φωτός χορηγός,
καὶ τῶν αἰώνων ποιητὴς Κύριος,
ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν προσταγμάτων, ὁδήγησον ἡμᾶς·
ἐκτός σου γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

ῶδῆε

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.442

Ο του φω το ος χο ρη γος και των αι ω νων
ποι η της Κυ ρι ος εν τω φω τι των σων προ οστα γμα των ο
δη γη σον η μας ε κτος σου γαρ αλ λον Θε ο ονου γι
νω σκο μεν

ῶδῆε

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.34

Ο του φω τος χο ρη γος και των αι ω νων ποι η
της Κυ ρι ος εν τω φω τι των σων προ οστα γμα των ο

δη γη σον η μας εκ τος σου γαρ αλ λον Θε ο ονου γι

νω σκο μεν

Ὁ φωτισμός, τῶν ἐν σκότει κειμένων,
ἡ σωτηρία, τῶν ἀπεγνωσμένων Χριστέ Σωτήρ μου πρὸς σέ ὀρθρίζω, Βασιλεῦ τῆς
εἰρήνης, φώτισόν με τῇ ἐπιλάμψει σου· ἄλλον γὰρ ἐκτός σου Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

ψδὴ ε

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.442

Ο φω τι σμος των εν σκο τει χει με ε νων η σω τη

ρι α των α πε γνω σμε νων Χρι στε ε Σω τηρ μου προς σε

ορ θρι ζω Βα σι λε ευ της ει ρη νης φω τι σον με τη ε πι λαμ

ψει σου αλ λον γαρ εκτος σου Θε ο ονου εκ ε πι σταμαι

Ὅλος ὑπάρχεις ἔφεις,
ὄλος γλυκασμός, Λόγε Θεοῦ, Παρθένου Υἱέ, Θεὲ Θεῶν Κύριε,
ἀγίων Ὑπεράγιε, διό σε ἅπαντες σὺν τῇ τεκούσῃ μεγαλύνομεν.

ψδὴ θ

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.445

 Ο λος υ παρχεις ε φεσι ις ο λος γλυκα σμο ος Λο γε
 Θε ου Παρ θε νου Υι ε Θε ε Θε ων Κυ ρι ε Α γι ων
 υ περ α γι ε δι ο σε α παντες συν τη τε κου σημε
 γα λυ νομεν

Ὁ σκιογράφον ἀχλὺν,
 αἰνιγμάτων σκεδάσας, καὶ τῶν πιστῶν ἐκβάσει τῆς ἀληθείας, διὰ τῆς θεόπαιδος,
 καταυγάσας τὰς καρδίας, καὶ ἡμᾶς τῷ φωτὶ σου Χριστὲ καθοδήγησον.

ὠδὴ ε

Ἦχος Πά

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
 Μουσικόν Μηνολόγιον
 2007 σ.103/1801

 Ο σκι ο γραφον α χλυν αι νι γμα των σκεδα σας και
 των πι στων εκ βα σει της α α λη θει ας δι α της
 θε ο παι δος κα ταυ γα σας τας καρ δι ας και η μας
 τω φω τι ι σου Χρι στε ε κα θο δη γη σον

Ὅσοι παλαιῶν ἐκλελύμεθα βρόχων,

βορῶν λεόντων συντεθλασμένων μύλας,
ἀγαλλιῶμεν, καὶ πλατύνωμεν στόμα,
Λόγω πλέκοντες ἐκ λόγων μελωδίαν,
ᾧ τῶν πρὸς ἡμᾶς ἤδεται δωρημάτων.

ᾠδὴ γ

Ἦχος Β̅ϩ̅

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.270#

Ο σοι παλαιων εκ λελυμεθα βροοχων βο
ρων λεοντων συντεθλασμενων μυυλας αγαλλι
ωωμεν και πλατυνωμεν στομα Λογω πλε
κοντες εκλογων μεελωδιαν ωτων προς ημας ηδεται
δωρηματων

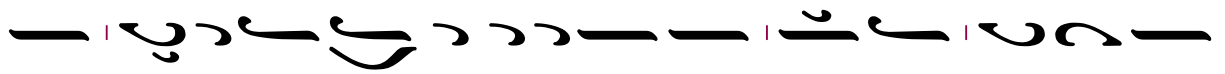
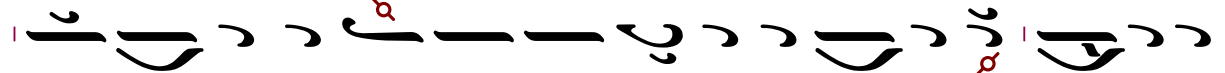

Παῖδες ἅγιοι καμίνῳ ἐμβληθέντες ποτέ,
καὶ τὴν φλόγα δροσοβολούσαν θεώμενοι, ἀγγέλου ωραίου ἐπιστασία φρικτή, συμφώνως
οἱ τρεῖς ἐμελπον, δοξολογούντες καὶ κράζοντες· πάντα τὰ ἔργα υμνεῖτε τὸν Κύριον

ᾠδὴ η

Ἦχος Π̅α̅

Ἀποστόλου Παπαχρήστου
Νέον Εἰρμολόγιον 1998 σ.269

Παιδες αγιοι καμινωεμβληθεντες ποτε και
και την φλογα δροσοβολουσαν θεωμενοι, αγγελου ωραιου επιστασια φρικτη, συμφωνως
οι τρεις εμελπον, δοξολογουντες και κραζοντες: παντα τα εργα υμνειτε τον κυριον

 την φλο γα δρο σο βο λου σαν θε ω με νοι αγ γε λου

 ω ραι ου ε πι στα σι ι α φρι κτη συμ φω νως οι

 τρεις ε μελ πον δο ξο λο γουν τες και κρα ζον τες παν τα τα

 ερ γα υ μνει ει τε τον Κυ ρι ον

 Κυ ρι ο ο ον

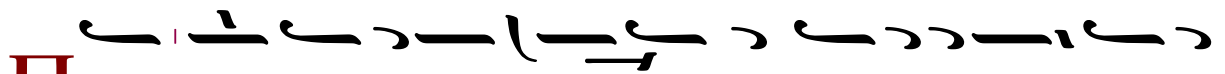
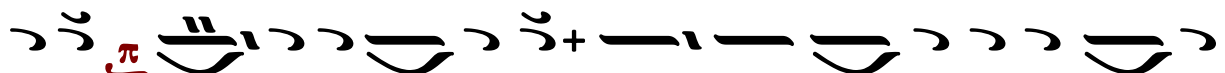

Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε·

Σύ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος Ἄδου δέομαι, ἵνα ὡς λυτρωτῆ, ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

ᾠδὴς

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μουσικόν Μηνολόγιον
 2007 σ.104/1802

Προς Κυ ρι ον εκ κη η τους ο Ι ω νας ε βο

 η σε συ με α να γα γε εκ πυ θμε νος α δου δε ο

 μαι ι ι να ως λυ τρω τη εν φω νη αι νε σε ως

 α λη θει ας τε πνε ευ μα τι θυ σω σοι

Προσέχετε λαοί,

τὰ τεράστια τῶν ἔργων, τῆς θείας μου δυναστείας, καὶ ἐν τούτῳ ἐπιγνώσεσθε,
ὅτι μόνος ἐγὼ εἶμι Θεὸς τοῦ παντός.

ψδὴ β

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.552

Π ροσ ε χε τε λα οι οι τα α τε ρα στι α των ερ
γων της θει ας μου δυ υ να στει ας και εν του τω ε πι
γνω σε σθε ο τι μο ο νος ε γω ει μι Θε ος του παν
τος

Προσέχετε λαός μου τῷ νόμῳ μου,
κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν, εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα.

ψδὴ β

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.552

Π ροσ ε χε τε λα ο ος μου ου τω νο μω μου κλι να
τε το ους υ μων εις τα ρη μα τα του στο ο μα τος μου
ο τι το ο νο μα Κυ ρι ι ου ε κα λε σα

Πυρσῶ καθαρθεῖς μυστικῆς θεωρίας,

ὕμνων προφήτης τὴν βροτῶν καινουργίαν,
Ῥήγνυσι γῆρυν, Πνεύματι κροτουμένην,
Σάρκωσιν ἐμφαίνουσιν ἀρρήτου Λόγου,
Ἔτων δυναστῶν τὰ κράτη συνετρίβη.

ψδθ δ

Ἦχος Β̅ϩ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.273*

Π Ὑρ σω καθ αρ θεις μυ στι κης θε ω ρι ι ας υ
μνων προ φη της την βρο των και νουρ γι ι αν ρη γνυ σι
γη η ρυν Πνευ μα τι κρο του με ε νην σαρ κω
σιν εμ φαι νου σαν αρ ρη του Λο γου ω των δυ να
στων τα κρα τη συν ε τρι βη

Ῥῆμα τυράννου,

ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν, ἑπταπλασίως κάμινος, ἐξεκαύθη ποτέ, ἐν ἧ παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν,
βασιλέως πατήσαντες δόγμα, ἀλλ' ἐβόων· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ψδθ η

Ἦχος Πα̅

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.348*

Ρ η μα τυ ραν νου ε πει ει υ υ περ ι σχυ σεν ε πτα πλα

σι ως κα μι νος ε ξε και θη πο τε εν η παι

δες ου ουκ ε φλε χθη σαν βα σι λε ως πα τη σα αν τες δο

γμα αλλ ε βο ο ων παν τα τα ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ

ρι ον υ μνει ει τε και υ περ υ ψου τε εις παν τας

τους αι ω νας

ψδλη η

Ἦχος Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.41*

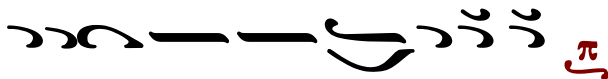
Ρη μα τυ ραν νου ε πει ει υ περ ι σχυ σεν ε

πτα πλα σι ως κα μι νος ε ξε και θη πο τε

εν η παι δες ουκ ε φλε χθη σαν βα σι λε ως πα

τη σα αν τες δο γμα αλλ ε βο ων παν τα τα ερ γα

Κυ ρι ου τον Κυ ρι ον υ μνει τε και υ περ υ ψου

τε εις παν τας τους αι ω νας

ᾠδὴ η

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.57*

Ρη μα τυ ραν νου ε πει ει υ υ περ ι σχυ σεν ε πτα

πλα σι ως κα μι νος εξ ε καυ θη πο τε εν η

παι δεσ ουκ ε φλε χθη σαν βα σι λε ως πα τη σα αν τες

δο γμα αλλ ε βο ο ων παν τα τα ερ γα Κυ ρι ου

τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε και υ περ υ ψου τε εις

παν τας τους αι ω νας

Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν Παῖδες,

φιλοσοφώτατοί ποτε· ἐκ θεολήπτου ψυχῆς γάρ, θεολογοῦντες χεῖλεσιν ἔμελλον, ὁ
ὑπέρθεος τῶν πατέρων, καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ ζ

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.443

Ρη το ρες α νε δει ει χθη σαν παι δες φι λο ο σο φω τα
 τοι πο τε εκ θε ο λη η πτου ψυ χης γαρ θε ο λο γουν τες
 χει λε σιν ε με λπον ο υ πε ερ θε ος των πα τε ρων
 και η μων Θε ος ευ λο γητος ει

Σὲ τὴν νοητὴν καὶ ἔμψυχον κλίμακα,
 ἐν ἧ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπεστήρικτο, δι' οὗ τὴν πρὸς οὐρανὸν εὐρήκαμεν ἄνοδον,
 ὕμνοις Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

ὠδὴ η

Ἦχος Πά

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
 Μουσικόν Τριώδιον Β
 2003 σ.556

Σε την νο η την και ε εμψυ υ χον κλι μα κα εν
 η ο Θε ος η μων ε πε στη ρι κτο δι ου την
 προς ου ρα νον ευ ρη η κα μεν α νο δον υ μνοις
 Θε ο το κε με γα λυ νο μεν

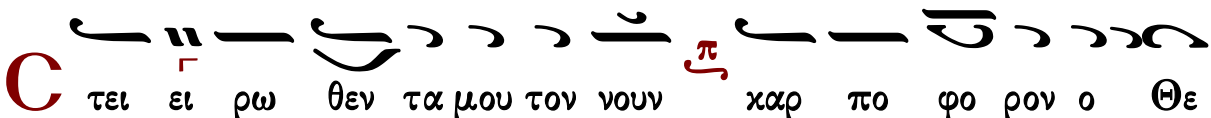
Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν,

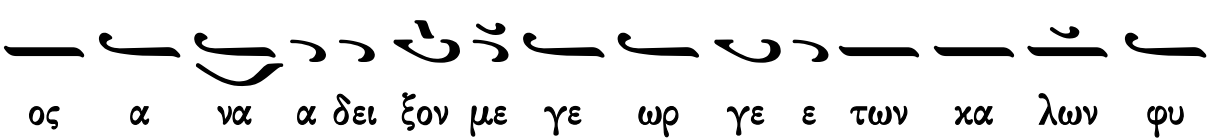
καρποφόρον ὁ Θεὸς ἀνάδειξόν με,
γεωργὲ τῶν καλῶν, φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

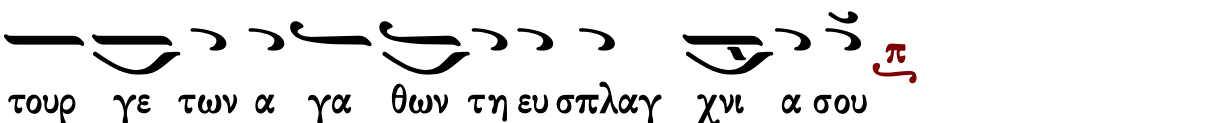
ψδὴ γ

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.321#

 C τει ει ρω θεν τα μου τον νουν καρ πο φο ρον ο Θε

 ος α να α δει ξον με γε ωρ γε ε των κα λων φυ

 τουρ γε των α γα θων τη ευσπλαγ χνι α σου

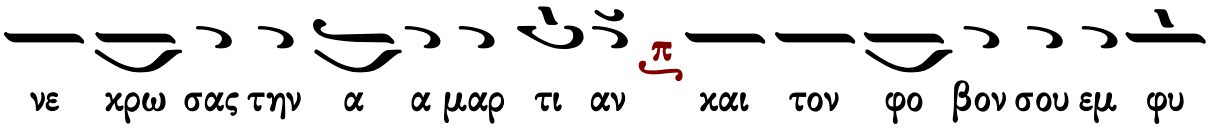
Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε,
ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον,
εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνοῦντων σε

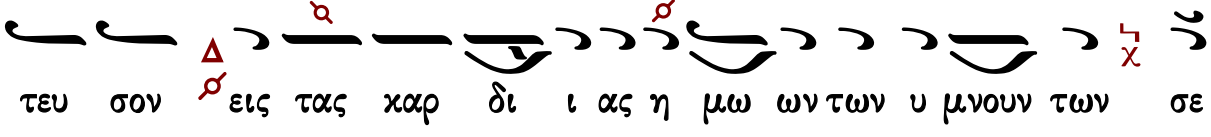
ψδὴ γ

Ἦχος Πά

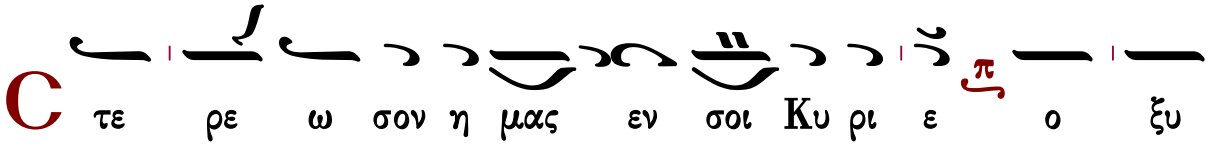
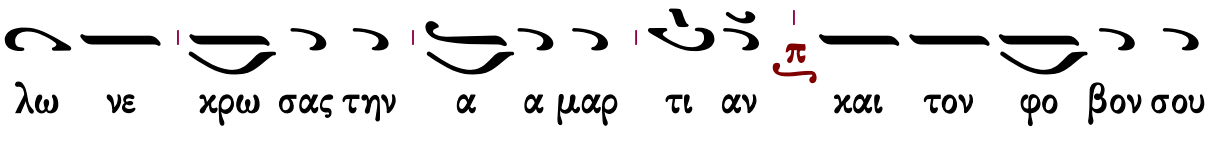
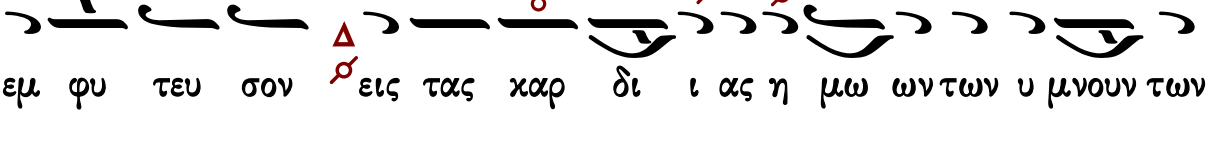

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.207

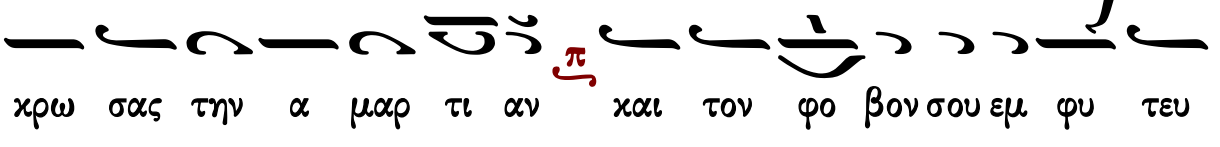
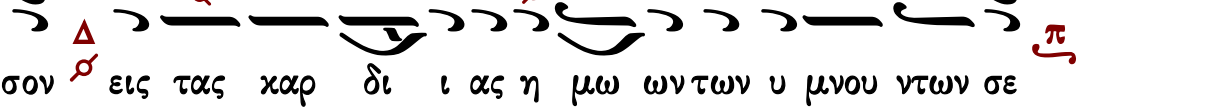

 C τε ρε ω σον η μα ας εν σοι Κυ ρι ε ο ξυ λω

 νε κρω σας την α α μαρ τι αν και τον φο βον σου εμ φυ

 τευ σον εἰς τας καρ δι ι ας η μω ων των υ μνου ν των σε

 ε ε

C τε ρε ω σον η μας εν σοι Κυ ρι ε ο ξυ

 λω νε κρω σας την α α μαρ τι αν και τον φο βον σου

 εμ φυ τευ σον ε^Δεις τας καρ δι ι ας η μω ων των υ μνου ντων

 σε

C τε ρε ω σον η μα ας εν σοι Κυ ρι ε ο ξυ λω νε

 κρω σας την α μαρ τι αν και τον φο βον σου εμ φυ τευ

 σον ε^Δεις τας καρ δι ι ας η μω ων των υ μνου ντων σε

Στείβει θαλάσσης,
 κυματούμενον σάλον, ἤπειρον αὔθις,
 Ἰσραὴλ δεδειγμένον, μέλας δὲ πόντος, τριστάτας Αἰγυπτίων, ἔκρυψεν ἄρδην,
 ὕδατόστρωτος τάφος, Ῥώμη κραταιᾶ, δεξιᾶς τοῦ Δεσπότη.

C τει βει θα λασ σης κυ μα του με νον σα α λον η πει
 ρον αυ θις Ισ ρα ηλ δε δει γμε νον με λας δε πο
 ον τος τρι στα τας Αι γυ πτι ι ων ε κρυ ψεν αρ
 δη ην υ δα το στρω τος τα α φος ρω μη κρα ται α δε
 ξι ας του ου Δε σπο του

Σὺ τῷ λόγῳ σου Κύριε οὐρανοὺς ἐστερέωσας·
 σὺ καὶ τὴν ἔμῃν ἐν τῇ πίστει καρδίαν στερέωσον.

C υ τω λο γω σου Κυ ρι ε ε ου ρα νους ε στε ρε ω
 σας συ και την ε μην εν τη πι ι στει καρ δι ι αν στε
 ρε ω σον

Τὰ Χερουβὶμ μιμούμενοι,

παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ ἐχόρευον βοῶντες·

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες, ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ δεδοξασμένος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ψδδζ

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.323#

T α Χε ρου βιμ μι μου μενοι παι αι δεσ εν τη καμινω

 ε χο ρευ ο ον βο ων τες ευ λο γη τος ει ο Θε ος

 ο ο τι εν α λη θει α και κρι σει επ η η γα γες ται

 τα πα αν τα δι α τας α μαρ τι ας η μων ο υ περ

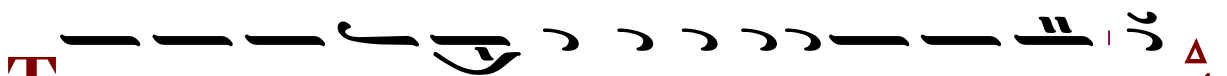

 υ μνητος και δε δο ξα σμε νος εις παν τας τους αι ω νας

Τὴν ἀγνὴν καὶ ἀχραντὸν Μητέρα καὶ Παρθένον,
ῥδαῖς ἁσμάτων ἅπαντες οἱ πιστοί,
εὐσεβῶς ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

ψδδη

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριῶδιον Β
2003 σ.556

T ην α γνην και α χραν τον Μη τε ρα και Παρ θε νον

ω δαις α σμα των α παντες οι πι στοι εϋ σε βως ως Θε

ο το κονμεγαλυ νομεν

Τὴν ἀχλὺν τῆς ψυχῆς μου,
Σωτὴρ μου διασκεδάσας,
τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου καταύγασόν με,
ὡς μόνος τῆς εἰρήνης βασιλεύς.

ὠδὴ ε

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α292*

Τ ην α χλυν της ψυ χης μου Σω τη ηρμου δι α σκε δα

σας τω φω τι των εν το λων σου κα τα αυγα σον με ως

μο νος της ει ρη νης βα σι λευς

Τὴν ἐκ παρθένου σου γέννησιν,
ὁ προφήτης προβλέπων, ἀνεκήρυττε βοῶν· τὴν ἀκοήν σου ἀκήκοα, καὶ ἐφοβήθην, ὅτι ἀπὸ
Θαιμάν, καὶ ἐξ ὄρους ἁγίου κατασκίου, ἐπεδήμησας Χριστέ.

ὠδὴ δ

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.321#

Τ ην εκ Παρ θε ε νου σου γεν νησιν ο προφη η της προ

βλεπων α αν ε κη ρυτ τε βο ων την α κο ην σου

α κη κο α και ε φοβη θην ο ο τι α πο Θαι μαν και

εξ ο ρους α γι ου κατα σκι ι ου ε πε δη μη σας Χρι

στε

Τὴν Μωσέως ᾠδὴν,
ἀναλαβοῦσα βόησον ψυχῇ, βοηθὸς καὶ σκεπαστής, ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου
Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν.

ᾠδὴ α

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.320#

Τ ην Μω σε ε ως ω δην α να λα βου σα βο

η σον ψυχη βο ο η θος και σκε πα στης ε γε νε το ο

μοι εις σω τη ρι ι αν ου τος μου Θε ος και δο ξα

σω αυτον

Τὴν παρθενίαν σου Θεοτόκε ἀμίαντε,

ἦν οὐ κατέφλεξε, τὸ πῦρ τῆς θεότητος μεγαλύνομεν.

ῥοδὴ η

Ἦχος Πά

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.556

Τ ἦν παρ θε νι αν σου Θε ο το ο κε α
 μι αν τε ῥοδὴ η ἦν ου κα τε φλε ξε το πυρ της θε ο τητος με
 γα λυ νο μεν

Τὴν ὑπερφυῶς σαρκί,
συλλαβοῦσαν ἐν γαστρί, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως, προεκλάμψαντα Λόγον, ἐν ὕμνοις
ἀσιγήτοις, μεγαλύνωμεν πιστοί.

ῥοδὴ θ

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.445

Τ ἦν υ περ φυ ως σαρ κι συλ λα βου σαν εν γα στρι
 τον εκ Πα τρος α χρο νως προ εκλααμ ψαν τα Λο γον εν
 υ μνοις α σι γη τοις μεγα λυ νω μεν πιστοι

Τὴν φωνήν σοι προσάγομεν,
τοῦ ληστοῦ καὶ βοῶμέν σοι· μνήσθητι ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Την φωνην σοι προσαγομεεν του ληστου και βοω
 μεν σοι μνησθητι ημων Σωτηρ εντη βασιλει α σου

Τῆς νυκτὸς διελθούσης,
 ἤγγικεν ἡ ἡμέρα, καὶ τὸ φῶς τῷ κόσμῳ ἐπέλαμψε· διὰ τοῦτο ὑμνεῖ σε τάγματα ἀγγέλων
 καὶ δοξολογεῖ σε Χριστέ ὁ Θεός.

Τῆς νυκτὸς διελθούσης ἡ ἡγγικεν ἡ ἡμέρα
 και το φως τω κοσμω επελαμψε δια του ου του
 υμνει σε ταγματα αγγελων και δοξολογει σε Χρι
 στε ο Θεος

Τῆς πίστεως, ἐν πέτρᾳ με στερεώσας,
 ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν.
 Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ Κύριε.

της πι ι στε ε ως εν πε τρα με στε ρε ω σας ε

πλα τυ υ νας το στο μα μου επ ε χθρους μου ευ φραν θη γαρ

το πνε ευμα μου εν τω ψαλλειν ουκ ε στιν α γι ος ως ο

Θε ος η μων και ουκ ε στι δι και ος πλην σου Κυ ρι

ε

της πι στε ε ως εν πε τρα με στε ρε ω σας ε πλα

τυ υ νας το στο μα μου επ ε χθρους μου ευ φραν θη γαρ

το πνε ευμα μου εν τω ψαλλειν ουκ ε στιν α γι ος ως

ο Θε ος η μων και ουκ ε στι δι και ος πλην σου Κυ ρι

ε

ψδὴ γ

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.55*

της πιστε εως εν πετρα μεστε ρεω σας επλατυ

υνας το στομα μου επεχθρους μου ευφρανθη γαρ το

πνευμα μου εντω ψαλλειν ουκ εστιν αγιος ως

ο Θεος ημων και ουκ εστι δικαιο πλην σου

Κυριε

Τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ συστησάμενον τὰ πάντα Θεόν,
καὶ ἐκ μὴ ὄντων, εἰς τὸ εἶναι παραγαγόντα,
εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

ψδὴ η

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.34

τον αρρητηω σοφια συστησαμενον τα παντα

Θεον και εκ μη ον των εις το ει ναι παρα α γα γον τα

ευ λο γει τε τα ε εργα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ον

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον,

τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ ἤκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ θ

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.445

Τον εκ Θε ου Θε ον Λο γον τον αρ ρη τω σο φι

α η η κον τα και νουρ γησαι τον Α δαμ βρω σει

φθο ρα πε πτω κο τα δει νως εξ α γι ας Παρ θε ε νου

α φρα στως σαρ κω θεν τα δι η μας οι πι στοι ο

μο φρο ο νως εν υ μνοις μεγα λυ νο μεν

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς,

τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ σχυ νου ου με εν

τον Κυ ρι ον

Τ ον εν κα μι νω του πυ ρος των Ε βραι ων τοις παι σι

συ γ κα τα βαν τα και την φλο γα εις δρο σον με τα βα

λο ο ον τα Θε ον υ μνει τε τα ε ερ γα ως Κυ ρι

ον και υ περ υ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας

αι ω ω να α ας

Τ ον ε εν κα μι νω του πυ ρος των Ε βραι ων τοις παι

σι συγ κα τα βαν τα και την φλο γα εις δρο στον μετα βα

λον τα Θε ον υ μνει τε τα ε εργα ως Κυ ρι ον

και υ περ υ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας

Τὸν ἐν τῇ βάρτῳ Μωσῆ,
τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, προτυπώσαντά ποτε, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ η

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.324#

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου ου μεν το ον

Κυ ρι ον

Τ ον εν τη βα α τω Μω ση της Παρ θε ε νου το

θαυ μα εν Σι ναι ω τω ο ρει προ τυ πω σαν τα πο

τε υ μνει τε ευ λο γει τε και υ περ υ ψου

τε εις παν τας τους αι ω ω να α ας

Τὸν ἐν φωναῖς ἀγγελικαῖς,

ἐν οὐρανοῖς δοξαζόμενον Θεόν, αἰνέσωμεν ἅπαντες οἱ γηγενεῖς, εἰς τοὺς αἰῶνας ἅπαντας.

ᾠδὴ η

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.555

Τ ον εν φω ναις αγ γε λι καις εν ου ρα ναις

δο ξα ζο με νον Θε ον αι νε σω μεν α παν τες οι γη

γε νεις εις τους αι ω νας α παν τας

Τὸν πάλαι δροσίσαντα,

τῶν Ἑβραίων τοὺς παῖδας ἐν φλογί, καὶ φλέξαντα Κύριον, τοὺς Χαλδαίους παραδόξως ἐν αὐτῇ, ἀνυμνήσωμεν λέγοντες· Εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ η

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.555

Τ ον πα λαι δρο σι σαν τα των Ε βραι ων τους παι δας

εν φλο γι και φλε ε ξαν τα Κυ ρι ον τους Χαλ δαι ους

πα ρα δ ο ξ ω ς ε ν α υ τ η π α ν υ μ η σ ω μ ε ν λ ε γ ο ν τ ε ς π ε υ

λο γ η ι τ ε κ α ι υ π ε ρ υ ψ ο υ τ ε ε ι ς π α ν τ α τ ο υ ς α ι ω ν α ς π

Τόξον συνετρίβη δυναστῶν τῷ κράτει σου Χριστέ,
καὶ δύναμιν ἀσθενεῖς, σὲ περιεζώσαντο.

 ῥ δ ῆ γ Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.441

T ο ξ ο ν σ υ ν ε τ ρ ι β η δ υ ν α σ τ ω ν τ ω κ ρ α τ ε ι σ ο υ Χ ρ ι σ τ ε κ α ι

δ υ ν α μ ι ν α σ θ ε ν ε ι ς σ ε π ε ρ ι ε ζ ω σ α ν τ ο π

 ῥ δ ῆ γ Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α290*

T ο ξ ο ν σ υ ν ε τ ρ ι β η δ υ ν α σ τ ω ν τ ω κ ρ α τ ε ι σ ο υ Χ ρ ι σ τ ε Δ ρ

κ α ι δ υ ν α μ ι ν α σ θ ε ν ε ι ς σ ε π ε ρ ι ε ζ ω σ α ν τ ο π

Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ,
οἱ ὅσοι τρεῖς παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες, Θεὸν ὠμολόγουν ψάλλοντες·
Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

 ῥ δ ῆ η Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.346#

Τ ω δο ο γμα α τι ι τω τυραν νι κω οι ο σι ι

οι τρεις παι δες μη η πει σθεν τες εν τη κα μι νω βλη

θε εν τες Θε ον ω μο λο γουν ψαλ λον τες ευ λο

γει τε τα ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ον

ᾠδὴ η

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.27*

Τ ω δο γμα α τι τω τυρα νι κω οι ο σι ι οι

τρεις παι δες μη η πει σθεν τες εν τη κα μι νω βλη

θε εν τες Θε ον ω μο λο γουν ψαλ λον τες Ευ λο γει

τε τα ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ον

ᾠδὴ η

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.37*

Τ ω δο ο γμα α τι τω τυραν νι κω οι ο σι ι

οι τρεις παιδες μη ηπεισθεντες εν τη καμινω βληθεν

τες Θεοονωμολογουν ψαλλοντες ευλογειτε τα

εργα Κυριου τον Κυριον

Τῷ τὴν ἄβατον κυμαινομένην θάλασσαν,
θειῷ αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξήρηναντι, καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν
καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ῥοδῆ α

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρημολόγιον 1903 σ.343#

Τω την αβατον κυμαινομενην θαλασσαν θειω

αυτου προσταγματια ναξηρα νααντι και πεζευ

σαι δι αυτης τον ισραηλιτην λαον καθοοδη

γησαντι Κυριω ασωμεν ενδοξως γαρ δεδοξασται

ῥοδῆ α

Ἦχος Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.10*

T ω τηην α βατονκυ μαι νο με νην θα λασσαν θει ω

αυ του προ στα γμα τι α να ξη ρα α να αν τι ι και πε

ζευ σαι δι αυ της τον Ισ ρα η λι την λα ον κα θο

δη γη σαν τι Κυ ρι ω α σω μεν εν δο ξως γαρ δε ε

δο ξασται

ψδθ α

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.14*

T ω την α βα α τονκυ μαι νο με νην θα λασσαν θει ω

αυ του προσ τα γμα τι α να ξη ρα να αν τι και πε

ζευ σαι δι αυ της τον ισ ρα η λι την λα ον κα θο δη

γη σαν τι Κυ ρι ω α σω μεν εν δο ξως γαρ δε δο

ξασται

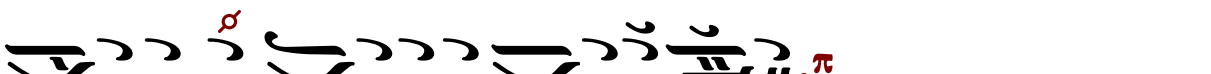
Τῶν γηγενῶν τίς ἤκουσε τοιοῦτον;

ἢ τίς ἐώρακε ποτέ, ὅτι Παρθένος εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα, καὶ ἀνωδίνως τὸ βρέφος ἀποτεκοῦσα; τοιοῦτον σου τὸ θαῦμα, καὶ σὲ ἀγνή Θεοκυήτορ Μαρία μεγαλύνομεν.

ὠδὴ θ

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.325#

Tων γη γε νων τις η κου σετοι ου ου τον η τις

ε ω ρα κε πο τε ^π ο τι Παρ θε νος ευ ρε θη εν γα

στρι ε χου σα και α νω δυ νως το βρε ε φος α πο τε κου

σα τει ου τον σου το θαυ μα ^Δ και σε α γνη Θε ο κυ

η η τορ Μα ρι α με γα λυ νο με ε εν ^π

ὁ εἱρμός

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον
τ.Α 2003 σ.29

Tων γη γε νων τις η κου σετοι ου ου τον η τις

ε ω ρα κε πο τε ^π ο τι Παρ θε νος ευ ρε θη εν γα

στρι ε χου σα και α νω δυ νως το βρε ε φος α πο τε

κου σα ^π ται ου τον σου το θαυ μα ^Δ και σε α γνη θε ο

κυ η η τορ Μα ρι α με γα λυ νο μεν ^π

Ὑμῶν σε ἀκοῇ γὰρ Κύριε,
εἰσακήκοα καὶ ἐξέστην· ἕως ἐμοῦ ἦκεις γάρ, ἐμὲ ζητῶν τὸν πλανηθέντα.
Διὸ τὴν πολλὴν σου συγκατάβασιν, τὴν εἰς ἐμὲ δοξάζω πολυέλεε.

ψδθ δ

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.441

Υ μνω σε α κο η γαρ Κυ ρι ε ει σα κη η κο

α και ε ξε στην ε ως ε μου η κεις γαρ ε με ζη των

τον πλα νη θεν τα δι ο την πολ λην σου συγ κα τα βα

σιν την εις ε με δο ξα ζω πολυ ε λε ε ^π

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες,

ἀλλ' ἀγράφῳ οὐσίᾳ θωρακισθέντες τρισμακάριοι, ἐν τῷ σκάμματι τοῦ πυρός ἐδοξάσθητε,
ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἰστάμενοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε. Τάχυνον ὦ οἰκτίρμον, καὶ
σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Κοντάκιον

Ἦχος Δε

Ιωάννου Καστρινάκη
Αυτόμελα Τροπάρια
Χανιά 2009 σ.76#

Χ ε ι ρ ο γ ρ α φ ο ν ε ι κ ο ν α μ η σ ε β α σ θ ε ε ν τ ε ς α λ λ
α γ ρ α φ ω ο υ σ ι α θ ω ρ α κ ι σ θ ε ε ε ν τ ε ς τ ρ ι σ μ α
κ α ρ ι ο ι ε ν τ ω σ κ α α μ μ α τ ι τ ο υ π υ ρ ο ς ε δ ο ξ α
α σ θ η τ ε ε ν μ ε σ ω δ ε φ λ ο γ ο ς α ν υ π ο σ τ α τ ο υ ι
σ τ α μ ε ν ο ι Θ ε ο ν ε π ι κ α λ ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι σ θ ε
τ α χ υ ν ο ν ο ο ι κ τ ι ρ μ ω ν κ α ι σ π ε ε υ σ ο ν ὡ ς ε λ ε η η
μ ω ν ε ι ς τ η ν β ο η θ ε ι α ν η μ ω ν ο τ ι δ υ ν α σ α ι β ο υ
λ ο ο μ ε ν ο ο ο ς

Ψυχᾶς καθαραῖς καὶ ἀρρυπώτοις χεῖλεσι,
δεῦτε μεγαλύνωμεν τὴν ἀκηλίδωτον, καὶ ὑπέραγνον Μητέρα τοῦ Ἐμμανουήλ,

δι' αὐτῆς τῷ ἕξ αὐτῆς, προσφέροντες πρεσβείαν τεχθέντι,
φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ψδθθ

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.349*

Ψ υ χαι αι αις κα θα ραις και αρ ρυ πω τοις χει
 λε σι δευ τε με γα λυ νω μεν την α κη λι δω τον και
 υ περ α γνον μη τε ε ε ρα α του Εμμα νου ηλ δι
 ι αυ της τω εξ αυ της προσ φε ρον τες πρε σβει ει αν τε χθε
 εν τι φει σαι των ψυ χων η μων Χρι στε ε ο Θε ος και σω
 σον η μας

ψδθθ

Ἦχος Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.42*

Ψ υ χαις κα θα ραις και αρ ρυ πω τοις χει λε σι δευ
 τε με γα λυ νω μεν την α κη λι δω τοον και υ περ

α γνον Μη τε ε ρα του Εμ μα νου ηλ δι αυ της το εξ

αυ της προσ φε ρον τες πρε σβει ει αν τε χθεν τι φει σαι των ψυ

χων η μων Χρι στε ε ο Θε ος και σω σον η μας

ὠδὴ θ

Ἦχος Πά

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.59*

Ψ υ χαις κα θα ραις και αρρυ πω τοις χει λε σι δευ τε

με γα λυ νω μεν την α κη λι δω ω τον και υ περ α

γνον Μη τε ε ρα του Εμ μα νου ηλ δι αυ της τω εξ αυ

της προσ φε ρον τες πρε σβει ει αν τε χθεν τι φει σαι των ψυ

χων η μων Χρι στε ε ο Θε ος και σω σον η μας

Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν τοῦ τόκου σου θαυμάτων!

Νύμφη πάναγνε, Μητέρα εὐλογημένη,

Δι' ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας,

Ἐπάξιον κροτοῦμεν ὡς εὐεργέτη,

Δῶρον φέροντες ὕμνον εὐχαριστίας.

Ω των υ περ νουν του το κου σου θαυ μα α των

νυμ φη παν α γνε μη τερ ευ λο γη με ε ε νη δι ης τυ

χο ον τες παν τε λους σω τη ρι ι ας ε πα

ξι ον κρο του μεν ως ε ευ ερ γε τη δω ρον φε ρον τες

υ μνον ευ χα ρι στι ι α α α ας

Ἦχος γ´

Ἄβυσσος ἐσχάτη ἀμαρτιῶν ἐκύκλωσέ με,
καὶ ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου, ἀλλ' ἐκτείνας Δέσποτα, σὸν ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς τὸν
Πέτρον με, κυβερνήτα διάσωσον.

ὠδὴς

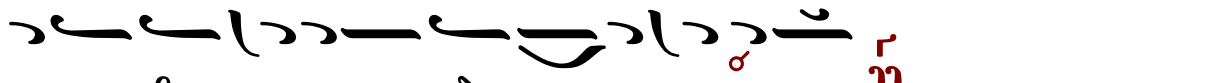
Ἦχος ἤ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.448

 Α βυ σ σος ε σχα τη α μαρ τι ων ε κυ κλω σε με

 και εκ λει ει πει το ο πνε ευ μα α μου αλλ εκ τει νας δε

 σπο τα σον υ ψη λον βρα χι ο να ως τον Πε τρον

 με κυ βερ νη η τα δι α α σω ω σον

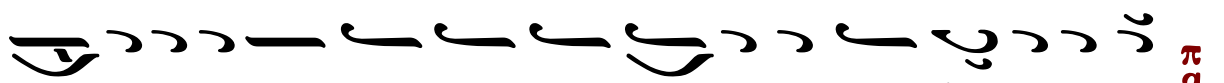
Ἀθετήσαντα Χριστέ, τὴν ἐντολὴν σου,
τὸν προπάτορα Ἀδάμ, τοῦ παραδείσου ἐξώρισας, τὸν δὲ ληστήν οἰκτίρμων,
ὁμολογήσαντά σε ἐν Σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσώκισας κράζοντα·
Μνήσθητί μου Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακαρισμός

Ἦχος ἤ Γα

Πέτρου Εφεσίου
Ἀναστασιματῆριον
1820 σ.84*

 Α θε τη σαν τα Χρι στε την εν το λην σου τον προ

 πα το ρα Α δαμ του πα ρα δει ει σου ε ξω ρι ι σας

 τον δε ληστην οι κτιρ μον ο μο λο γη σαν τα σε εν

 σταυ ρω ^χ_q εν αυ τω ει σω ω κι σας κρα ζο ον τα ^π_q μνη σθη

 τι μου Σω τη ηρ εν τη βα σι λει ει α α σου ^ρ_η

Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς

με Κύριε ὁ Θεός μου ὁ Ἰωῆνας ἐβόα, κἀγὼ βοῶ σοι, ἐκ τοῦ βυθοῦ ρῦσαι με Σωτήρ, τῶν πολλῶν μου κακῶν, καὶ πρὸς τὸ φῶς τὸ σὸν δέομαι καθοδήγησον.

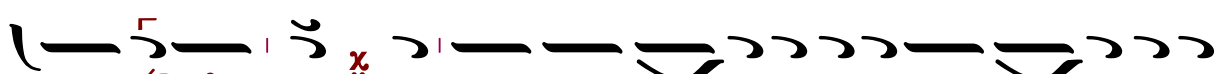
ᾠδὴς

Ἦχος ἠ Γα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ. Α438

Α να γα γε εκ φθο ρας με Κυ ρι ε ο Θε

 ο ο ος μου ^χ_q ο Ι ω νας ε βο ο α κα γω βο ω ω

 σοι ^π_q εκ του βυ θου ρυ σαι με Σω τηρ των πολ λων

 μου κα κων ^χ_q και προς το φως το σον δε ε ο μαι κα θο

 δη η γη η σον ^ρ_η

Ἄσμα καινὸν ἄσωμεν λαοὶ

τῷ ἔκ Παρθένου τεχθέντι εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, καὶ ἐνοποιήσαντι τοῖς ἐπουρανίοις τὰ ἐπίγεια, ὅτι δεδόξασται.

ψδὴ α

Ἦχος ἠ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.446

α σμα και νον α σω μεν λα οι τω εκ Παρ θε νου τε

χθε ε εν τι εις σω τη ρι ι αν η μων και ε νο

ποι η η η σα αν τι τοις ε που ρα νι οις τα ε πι γει α ο ο

τι δε δο ο ξα α σται

Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες,
οἱ θεοσεβείας προεστῶτες νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον.
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ψδὴ η

Ἦχος ἠ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.292

α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου μεν το

ον Κυ ρι ι ον

α στε κτω πυ ρι ι ε νω θεν τες οι θε ο

σε βει ασ προ ε στω τες νε α νι ι αι τη φλο

γι δε μη η λω βη θεν τες θει ον υ μνο ον ε ε με ελ

πον ^π ₉ ευ λο γει τε παν τα τα ερ γα τον Κυ ρι ον ^κ ₉ και

υ περ υ ψου ου τειεις παν τας τους αι ω νας ^κ ₉

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι

θαυμαστά τέρατα, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ· πόντῳ γὰρ ἐκάλυψε τοὺς ὑπεναντίους, καὶ ἔσωσε τὸν Ἰσραήλ, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

ὠδὴ α

Ἦχος ἠ Γα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α433

Α σω μεν τω Κυ ρι ω τω ποι η σαν τι ^κ ₉ θαυ

μα στα α τε ρα τα εν Ε ρυ θρα θα λα α σ ση ^π ₉ πον τω γαρ ε

κα λυ ψε τους υ πεν αν τι ους ^κ ₉ και ε σω σε τον Ισ

ρα ηλ ^κ ₉ αυ τω μο νω α σω μεν ο ο τι δε δο

ο ξα α σται η

Βαβυλωνία κάμινος,

τοὺς παῖδας οὐκ ἔφλεξεν, οὐδὲ τῆς Θεότητος τὸ πῦρ, τὴν Παρθένον διέφθειρε· διὸ μετὰ τῶν παιδῶν πιστοὶ βοήσωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ ζ

Ἦχος ἠ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α441

Β α βυ λω νι α κα μι νος τους παι αι δας ουκ ε
 φλε ξεν ου δε ε της θε ο τη τος το πυρ
 την παρ θε ε νον δι ι ε φθει ει ρε δι ο με τα των
 παι δων πι στοι βο η σω μεν ευ λο γει τε τα ερ γα
 Κυ ρι ι ου τον Κυ υ ρι ι ον

Βυθός μοι τῶν παθῶν ἐπανέστη,

καὶ ζάλη ἐναντίων ἀνέμων, ἀλλὰ προφθάσας με σύ, σῶσον Σωτήρ,

καὶ ῥῦσαι φθορᾶς ὡς ἔσωσας, τοῦ θηρός τὸν προφήτην

ᾠδὴ ς

Ἦχος ἠ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α438

Β υ θος μοι των πα θω ων ε πα νε στη και ζα λην αν
 τι ι ων α νε ε μων ^π αλ λα προ φθα σας με συ υ σω
 σον Σω τηρ ^χ και ρυ σαι φθο ρας ως ε σω σας του θυ ρος το
 ον προ φη την ^γ

Ἐβόησα ἐν στεναγμοῖς

ἀσιγήτοις πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ἄδου κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν ἐκ φθορᾶς τὴν ζώήν μου.

ψδής

Ἦχος ἤ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μουσική Παρακλητική
 2004 σ.Α438

Ε βο η σα εν στε να γμοι οις α σι γη τοις προς
 τον οι κτιρ μονα Θε ον ^π και ε πη κου σε ε μου εξ
 Α δου κα τω τα του και α νη γα γεν εκ φθο ρα ας την
 ζω ην μου ^γ

Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ πρέσβυς,

τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη. Ἐκ Θεοῦ Χριστέ σὺ Θεός μου.

ὠδὴ ε

Ἦχος ἤ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.290#

Ε βο ο ο η σε ε ε σοι ι δων ο πρε ε ε
 σβυς π⁹ τοις ο φθαλ μοι οις το σω ω τη η ρι ι ον π⁹ ο λα
 οις ε πε στη εκ Θε ου Χρι στε συ υ Θε ος μου ἤ

Ἔθου πρὸς ἡμᾶς κραταιὰν ἀγάπησιν Κύριε·
 τὸν μονογενῆ γὰρ σοῦ Υἱόν, ὑπὲρ ἡμῶν εἰς θάνατον δέδωκας· διὸ σοι κραυγάζομεν,
 εὐχαριστοῦντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ὠδὴ δ

Ἦχος ἤ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.447

Ε θου προς η μας κρα ται αν α γα πη σιν Κυ ρι
 ε κ⁹ τον μο νο γε νη γαρ σου Υι ον υ περ η μων
 εις θα α να το ον δε ε δω ω κας π⁹ δι ο σοι κραυ γα ζο μεν ευ χα
 ρι στουν τες δο ξα τη δυ να α μει σου Κυ υ ρι ι ε ἤ

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην,

κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην Κύριε.

ᾠδὴ δ

Ἦχος ἤ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α435

Εἰσακηκοατην ακοην σου και εφοβη
 θην κατενοησαταεργασου και εξεστην
 Κυυριε ἤ

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ

τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν, τοῦ ἀγιάσματος σου, τῆς ἀφθόρου Μητρὸς, ἐν τῷ ναῷ τῆς
 δόξης σου, ὠφθης ὡς βρέφος, ἀγκαλοφορούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰ
 νέσεως.

ᾠδὴ δ

Ἦχος ἤ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.288#

Εκαλυψενουρανουσ ηαρετη σου Χρι
 στε της κιβωτου γαρ προελθωντου αγιασμα
 τοςσου της ααφθοορουμητρος εν τω ναω της δοξης
 σου ωφθησως βρεφος αγκαλοφοορου ουμεενος και

ε πληρωθητα παντα της σης αι νε ε σε ε

ως η

Ἐν νόμῳ, σκιᾷ καὶ γράμματι,
τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί, πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῶ· διὸ
πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρί, ἀπειράνδρῳ,
μεγαλύνομεν.

ψδθ θ

Ἦχος ἠ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.293#

Ε ν νο ο μω σκι α και γραμ μα τι τυ υ πον κατ

ι ι δω με εν οι οι πι ι στοι παν αρσεν το την μη τραν δι α

νοι οι οι γο ον α γιον Θε ω π ρ δι ο πρω το ο το κον

Λο γον Πα τρος α να αρ χου Υι ον πρω το το κου με

νον μη τρι α πει ρα α α αν δρω ω ω με γα λυ νο με

ε ε εν η

Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατεῖδέ σε,

ἐν τῇ βάρῃ Μωυσῆς, τὴν ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς θεότητος, συλλαβοῦσαν ἐν γαστρὶ. Δανιὴλ δὲ σε εἶδεν, ὄρος ἀλατόμητον, ῥάβδον βλαστήσασαν, Ἑσατάς κέκραγε, τὴν ἐκ ῥίζης Δαυὶδ.

ψδθ θ

Ἦχος ἤ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.394

Ε ν Σι ναι ω τω ο ο ρει κα τει δε σε εν τη

βα τω Μω υ σης την α φλε κτως το πυρ της θε ο τη τος

συλ λα βου σαν εν γαστρι Δα νι ηλ δε ε σε ει ει ει δεν

ο ρος α λα το μη το ον ρα βδον βλα στη σα σαν Η

σα ι ας κε ε κρα γε την εκ ρι ι ζης Δα βιδ

Ἐστερεύθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ,

ὑψώθη κέρασ μου ἐν Θεῷ μου, ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε.

ψδθ γ

Ἦχος ἤ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α434*

Ε στε ρε ω θη η καρ δι α μου εν Κυ ρι

ω ^χ ₉ υ ψω θη κε ρας μου εν Θε ω ω μου ^π ₉ ο τι ουκ

 ε στιν α γιος πλην σου Κυ υ ρι ι ε ^ρ _η

Ἐνύλου φλόγα πυρός

δι' αὐλου κατεμάραναν, θεοφορούμενοι Παῖδες, καὶ ἔψαλλον· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα
 τὸν Κύριον, καὶ ὑπερψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ψδὴ η

Ἦχος ἠ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
 Ειρμολόγιον 1903 σ.449

Ε ν υ υ λου φλο γα πυ ρος δι α υ λου κα τε

 μα ρα ναν θε ο φο ρου με νοι παι αι δεσ και αι ε ψα αλ

 λον ^π ₉ ευ λο γει τε παν τα τα ε ε ρ γα τον Κυ ρι ον ^χ ₉

 και υ περ υ ψου τεεις παν τας του ους αι ω νας ^ρ _η

Ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ἀόρατος ὤφθης,

καὶ τοῖς βροτοῖς ἐκὼν συνανεστράφης,

δι' ὃ πρὸς σέ ὀρθρίζοντες

ἀνυμνοῦμέν σε φιλόανθρωπε.

ψδὴ ε

Ἦχος ἠ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
 Ειρμολόγιον 1903 σ.448

Επι της γῆς ὁ ἀόρατος ὠφθης και τοις

βρο τοις ἐκων συν ἀνεστράφης δι ὁ προς σε ὀρθρι

ζον τες ἀνυμνου μεν σε φιλα ανθρω ω πε

Ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ἀόρατος ὠφθης,
καὶ τοῖς βροτοῖς ἐκὼν συνανεστράφης,
ὁ ἀκατάληπτος· πρὸς σέ ὀρθρίζοντες,
ἀνυμνοῦμέν σε φιλόανθρωπε.

Ἦχος ἤ Γα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α436

Επι της γῆς ὁ ἀόρατος ὠφθης και

τοις βρο τοις ἐκων συν ἀνεστράφης ὁ ἀκα ἀταλη η

πτος και προς σε ὀρθρι ζον τες ἀνυμνου μεν σε

φιλα ανθρω ω πε

Εὐλογητὸς Κύριος,
ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ἐγείρας κέρασ σωτηρίας ἡμῶν,
ἐν οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ, διὰ σπλάγχνα ἐλέους,
ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατηύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ευλογητος Κυριος ο Θεος του Ισ
 ρα ηλ ο ε χει ρας κε ρας σω τη ρι ας η
 μιν εν οι κω Δαυ ι ιδ του παι αι δος α αυ του δι
 α σπλαγ χνα α ε λε ε ε ους εν οις ε πε σχε ψα το
 η μας α να το λη εξ υ ψους και κα τευ θυ
 νεν η μας εις ο δο ον ει ρη νης

Θαυμαστός ἐνδόξως ποιῶν τέρατα,
 σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ἄβυσσον γεώσας, καὶ ἄρματα καλύψας,
 καὶ λαὸν διασώσας, ἄδοντά σοι ὡς λυτρωτῆ ἡμῶν Θεῶ.

Θαυματος εν δο ξως ποι ων τερατα συ ει ει ο Θε

ος ο α βυ σ σον γε ω ω σας και αρ μα τα κα λυ

υ ψας και λα ον δι α σω σα ας α δον τα σοι ως

λυ τρω τη ημων Θε ω

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι,

ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

ᾠδὴ β

Ἦχος ἠ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.557

δε τε ι δε τε ο τι ε γω ει μι ο Σω τηρ του κο

ο σμου το φω ως το α λη θι νον η πη γη της

ζω ης ο Υι ο ος του Θε ου

Καινὸν τὸ θαῦμα καὶ θεοπρεπές,

τῆς Παρθένου γὰρ τὴν κεκλεισμένην πύλην, σαφῶς διοδοεῖ Κύριος, γυμνὸς τῇ εἰσόδῳ, καὶ σαρκοφόρος ὤφθη ἐν ἐξόδῳ Θεός, καὶ μένει ἡ πύλη κεκλεισμένη, ταύτην ἀφράστως, ὡς Θεομήτορα μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ θ

Ἦχος ἠ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.450

Κ αι νον το θαυ μα και θε ο πρε πες της Παρ θε νου γαρ την

 κε κλει σμε νην πυ λην σα φως δι ο δευ ει ει Κυ ρι ι ος ^π₉

 γυ μνο ος τη ει σο δω και σαρ κο φο ρος ω φθη εν ε

 ξο ο δω Θε ος ^χ₉ και με ε νει η πυ λη κε κλει σμε

 ε νη ^π₉ τα αυτην α φρα στως ως θε ο μη η το ρα

 με γα λυ υ νο ο μεν ^η

Ἦχος ἦ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μουσική Παρακλητική
 2004 σ. Α358

Κ αι νον το θαυ μα και θε ο πρε πες της παρ θε νου γαρ

 την κε κλει σμε νην πυ λην ^χ₉ σα φως δι ο δευ ει ει Κυ ρι ι

 ος ^π₉ γυ μνο ος τη ει σο δω και σαρ κο φο ρος ω φθη

εν εξ ο ο δω Θε ος και με ε νει η πυ λη κε κλει

σμε ε νη τα αυτην α φρα στως ως θε ο μη η τορα με

γα λυ υ νο ο μεν

Λατρεύειν ζῶντι Θεῷ,

οἱ ἐν Βαβυλῶνι παῖδες προσκατερήσαντες, μουσικῶν ὀργάνων κατεφρόνησαν,
καὶ φλογὸς μέσον ἐστῶτες, θεοτερπῆ ὕμνον ἀναμέλποντες ἔλεγον·

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ ζ

Ἦχος ἠ Γα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α441

Λα τρευ ει ν ζων τι Θε ω οι εν Βα βυ λω νι

παι δεσ προσ καρ τε ε ρη σα αντες μου σι κων ορ γα νων κα

α τε φρο νη σαν και φλο γος με ε σον ε στω τες θε

ο τερ πη η υ μνον α να με ε λ πον τε ες ε λε ε γον

ευ λο γει τε πα αν τα τα ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ

υ ρι ι ον η̇

Μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῆς Κύριε,
μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμός σου, ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημά σου.

ὠδὴ δ

Ἦχος ἠ̇ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α436

Μ η εν πο τα μοις ορ γι σθη ης Κυ ρι ε μη εν
πο τα μοις ο ο θυ μος σου η εν θα λασ ση το ο ορ

μη μα σου η̇

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγών,
τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι,
Παντοκράτορ Ὑψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ στερέωσόν με.

ὠδὴ γ

Ἦχος ἠ̇ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.446

Ο εκ μη ον των τα παν τα παρα γα γων τω Λο γω
κτι ζο με να τε λει ου ου με να α Πνε ευ μα α τι παν
το κρα τορ Ὑ ψι στε εν τη α γα πη τη ση στε ρε ε

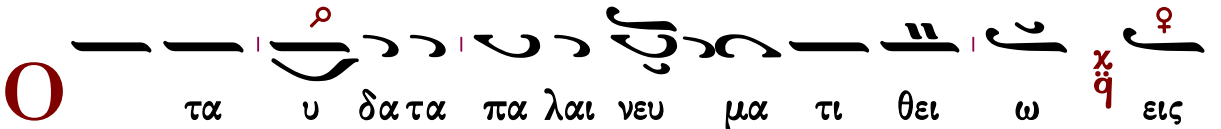
ω σον με ^Γη

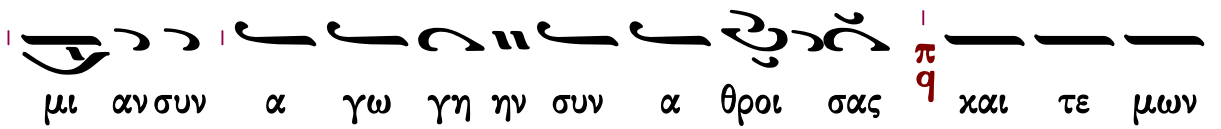
Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι νεύματι θείῳ,
εἰς μίαν συναγωγὴν συναθροίσας,
καὶ τεμῶν θάλασσαν, Ἰσραηλίτη λαῷ,
οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει·
αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδοξασται.

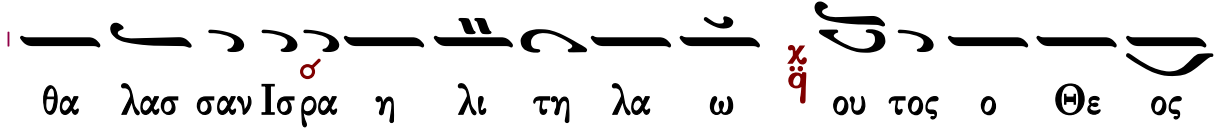
ψδῆα

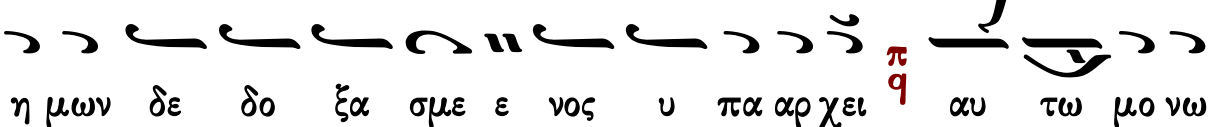
Ἦχος ἠΐ Γα

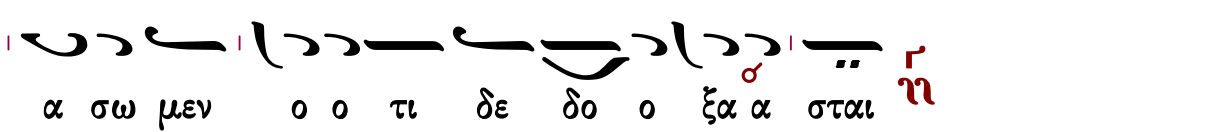
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.122#

 Ο τα υ δατα πα λαι νευ μα τι θει ω ^κη ^ρ εις

 μι ανσυν α γω γη ην συν α θροι σας ^πη και τε μων

 θα λασ σαν Ισρα η λι τη λα ω ^κη ου τος ο Θε ος

 η μων δε δο ξα σμε ε νος υ πα αρχει ^πη αυ τω μονω

 α σω μεν ο ο τι δε δο ο ξα α σται ^Γη

ψδῆα

Ἦχος ἠΐ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειμολόγιον 1903 σ.446

 Ο τα υ δατα πα λαι νε ευ μα τι θει ω ^κη ^θ εις

μι ι αν συν α γω γη ην συν α θροι οι σας ^{π ρ} και τε

μων θα λασ σαν Ισρα η λ τη λα ω ^{χ ρ} ου τος ο Θε

ος η μων δε δο ξα σμε ε νος υ πα αρχει ^{π ρ} αυ τω μο

νω α σω μεν ο ο τι δε δο ο ξα [♂] σται ^{ρ η}

Ὁ τὴν φλόγα δροσίσας τῆς καμίνου,
καὶ τοὺς παῖδας ἀφλέκτους διασώσας, εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε,
ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ ζ

Ἦχος ᾠ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.391

Ο την φλο ο γα δρο σι σασ της κα μι νου και τους

παι δας α φλε κτους δι α σω ω σας ^{π ρ} ευ λο γη τος ει εις

τους αι ω νας Κυ ρι ε ^{χ ρ} ο Θε ο ος των πα τε ε

[♂] ρων η μων ^{ρ η}

Οἱ τῷ γλυκεῖ τοῦ ἀχράντου σοῦ τόκου,

βέλει τρωθέντα Ἄγνη, σοῦ τὸ ἀξιέραστον κάλλος θαυμάζοντες,
ἄσμασιν ἀγγελικοῖς ἐπαξίως σε, ὡς μητέρα Θεοῦ μεγαλύνομεν.

ψδθ θ

Ἦχος ἠ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.450

Ο ἰ τω γλυ κει του α χρα αντου σου το κου βε λει τρω
θε εν τα α γνη σου το α ξι ε ρα στον κα α λλος θα αυ
μα ζο οντες α σμα σιν αγ γε λι κοι οις ε πα ξι ως
σε ως μη τε ρα Θε ουου με γα λυ υ νο ο μεν

Ὁρθρίζοντες ἀνυμνοῦμέν σε Λόγε,
Υἱὲ Θεοῦ μονογενές, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν,
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ πιστῶς προσκυνοῦντας.

ψδθ ε

Ἦχος ἠ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α437

Ο ρ θρι ζοντες α νυ μνου ουμεν σε Λο γε Υι ε
Θε ου μο νο γε νες την σην ει ρη νην δος η μιν και
ε λε η σον η μας τους α νυ μνου ντας σε και πι

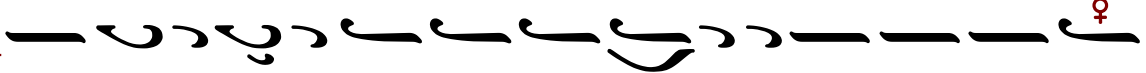

στως προ οσ κυ νουν τας

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω,
τὸν τοῦ παντός δημιουργόν, τὴν ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν εἰρήνην·
διότι φῶς τὰ προστάγματα σου, ἐν οἷς με καθοδήγησον.

ῶδῆ ε

Ἦχος ἠΐ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειμολόγιον 1903 σ.448

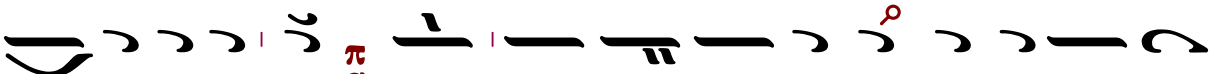

Προς σε ορθρίζω τον του παντος δημιουργον την υ

περ ε εχουσαν παντα νουν ειρηνηνην δι ο τι φως τα

προσταγματα σου εν οισ με καθοδηγηγησον

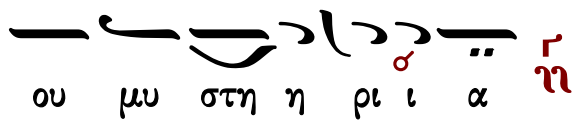
Πρόσεχε γῆ καὶ οὐρανέ,
καὶ ἐνωτίζου τὰ ρήματά μου,
λαλήσω γὰρ τοῖς ἐν γῆ, Θεοῦ μυστήρια.

ῶδῆ β

Ἦχος ἠΐ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.557

Προσ ε χε γη και ου ρα νε και εν ω τι ι ζου τα

ρηματα α μου λα λη η η σω γαρ τοις εν γη Θε

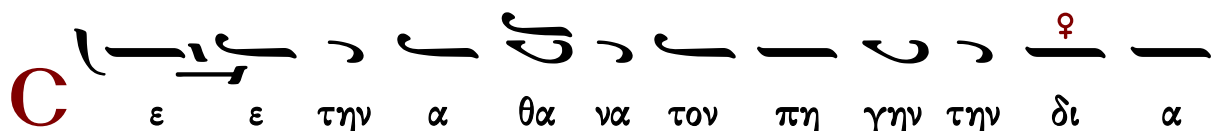
ου μου στη η ρι ι α

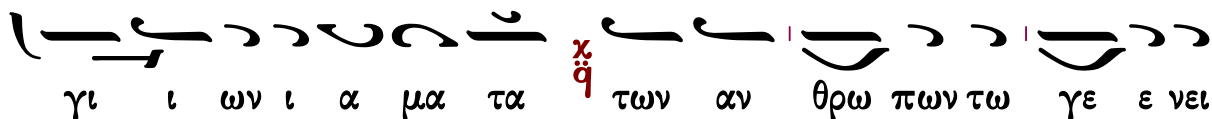
Σὲ τὴν ἀθάνατον πηγὴν,
τὴν δι' ἁγίων ἰάματα, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει παρέχουσαν,
ἀγνὴ μεγαλύνομεν, ὅτι σὴζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ὠδὴ θ

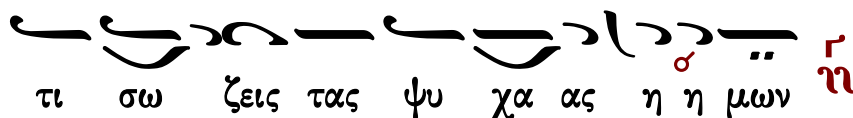
Ἦχος ἤ Γα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.560

C
ε ε την α θα να τον πη γην την δι α

γι ι ων ι α μα τα των αν θρω πων τω γε ε νει

πα ρε χου ου σαν α γνη η με γα λυ νο μεν ο

τι σω ζεις τας ψυ χα ας η η μων

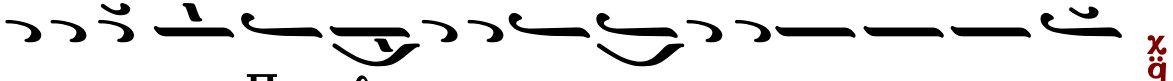

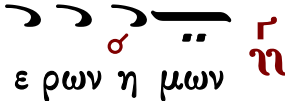
Ὁ αὐτὸς εἰρμὸς τὴν 23^η Δεκεμβρίου γράφεται:

Σὲ τὴν ἀθάνατον Κύριε πηγὴν,
τὴν δι' ἁγίων ἰάματα, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει παρέχουσαν,
ἀεὶ μεγαλύνομεν, ὅτι σὴζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

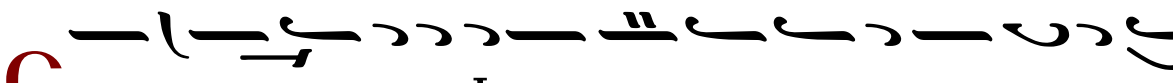

Ἦχος ἤ Γα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.560*
(διδασκ. Γερασίμου μοναχοῦ)

C
ε ε την α θα να τον Κυ ρι ε πη γην την δι

 ε τον εν πυρι δρο σι σαν τα παι δας θε ο λο ο γη η

 σα αντας και Παρ θε νω α κη ρα τω εν οι κη σαν τα

 Θε ον Λο ο γον υ μνου ου μεν ευ σε βως με ε λω δου ου

 ου ντες ευ λο γη το ο σ ο Θε ος ο των πα τε

 ε ρων η μων

Σκηνώσεως Ἰωνᾶς,
 τῆς ἐν κατωτάτῳ ἄδου τῆς φύσεως,
 σύμβολον γεγωνῶς ἐβόα, ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς, τὴν ζωὴν μου φιλάνθρωπε.

 κη νω ω σε ως Ι ω νας της εν κα τω τα τω α

 α δου τη ης φυ υ σε ε ως συμ βολον γε γο νως ε βο ο α

α να γα γε εκ φθο ρας την ζω η ην μου φι λα

αν θρω ω πε

Σοβαρός ὁ τύραννος,

ἀλλὰ παίδων γέγονεν ἄθυρμα, ὥσπερ γὰρ χοῦν πατήσαντες, τὴν ἑπταπλάσιον φλόγα ἔψαλλον, εὐλογητὸς ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ῥοδὴ ζ

Ἦχος ἠ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.449

Σο βα ρος ο τυ ραννος αλ λα παι δων γε γο νεν α

θυρ μα ωσ περ γαρ χουν πα τη σαν τες την ε πτα πλα

σι ον φλο γα α ε ψα αλλον ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο

Θε ος ο των πα τε ε ρων η μων

Στεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγονε,

κτῆσαι καρπὸν εὐκλεῆ, εὐτεκνουμένη βόησον·

Ἐστερεώθην ἡ καρδία μου, οὐκ ἔστιν ἅγιος, οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ Κύριε.

ῥοδὴ γ

Ἦχος ἠ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.384*

τει ρα ψυ χη και α γο νε κτησαι καρ πο ον ευ κλε
 η ευ τε κνου με νη βο η σον ε στε ρε ω θην η
 καρ δι α α μου ουκ ε στιν α γι ος και ουκ ε στι
 δι ι και ος πλην σου Κυ υ ρι ι ε

Στεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγονε,

κτῆσαι καρπὸν εὐκλεῆ, εὐτεκνουμένη βόησον·

Ἐστερεώθην διὰ σοῦ ὁ Θεός, οὐκ ἔστιν ἅγιος, οὐκ ἔστι δίκαιος, πλην σοῦ Κύριε.

ᾠδὴ γ

Ἦχος ἤ Γα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριῶδιον
2003 σ.558

τει ρα ψυ χη και α γο νε κτησαι καρ πον ευ
 κλε η ευ τε κνου με νη βο η σον ε στε ρε ω
 θην δι α σου ο Θε ος ουκ ε στιν α γι ος
 ουκ ε στι δι και ος πλην σου Κυ υ ρι ι ε

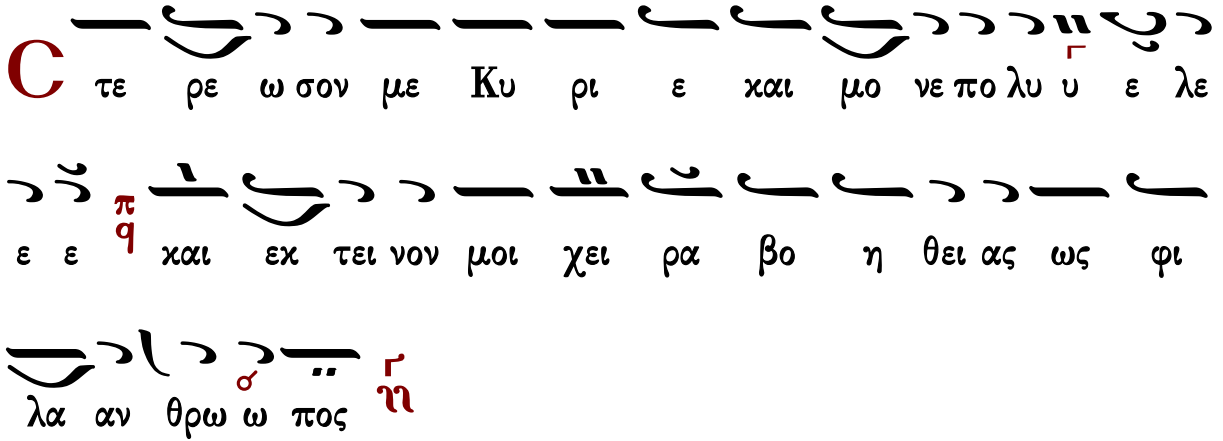
Στερέωσόν με Κύριε, μόνη πολυέλεε

καὶ ἔκτεινόν μοι χεῖρα βοηθείας ὡς φιλόανθρωπος.

ψδὴ γ

Ἦχος ἤ Γα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α435

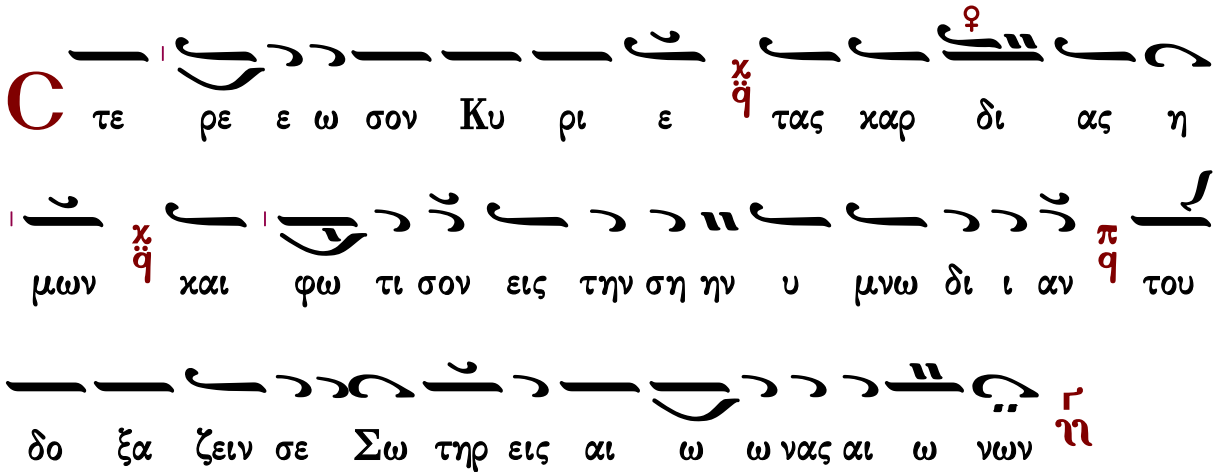

 C τε ρε ω σον με Κυ ρι ε και μο νε πο λυ υ ε λε
 ε ε και εκ τει νον μοι χει ρα βο η θει ας ως φι
 λα αν θρω ω πος

Στερέωσον Κύριε, τὰς καρδίας ἡμῶν,
καὶ φώτισον εἰς τὴν σὴν ὑμνωδίαν,
τοῦ δοξάζειν σε Σωτὴρ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

ψδὴ γ

Ἦχος ἤ Γα

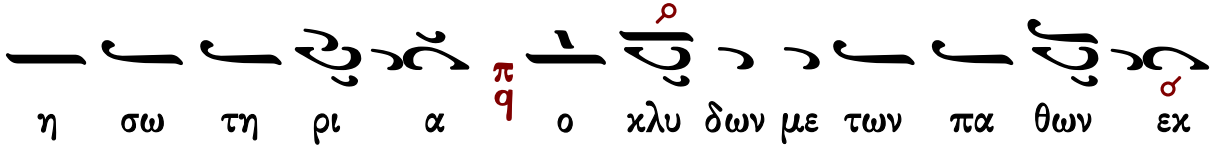
πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.558

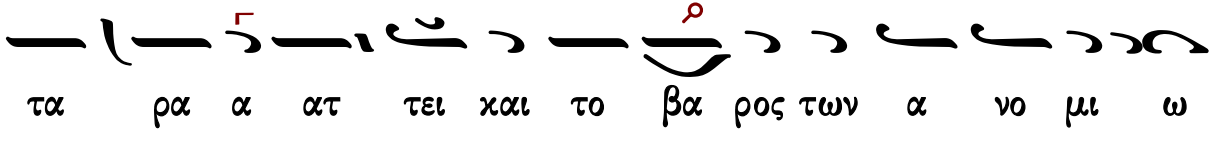

 C τε ρε ε ω σον Κυ ρι ε τας καρ δι ας η
 μων και φω τι σον εις την ση ην υ μνω δι ι αν του
 δο ξα ζειν σε Σω τηρ εις αι ω ω νας αι ω νων

Σῶσόν με Κύριε ὁ Θεός μου·

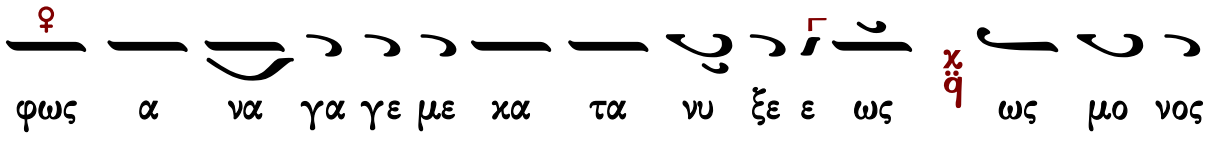
σύ γὰρ πάντων ἡ σωτηρία, ὁ κλύδων με τῶν παθῶν ἐκταράττει, καὶ τὸ βάρος τῶν ἀνομιῶν με βυθίζει, δός μοι χεῖρα βοηθείας, καὶ πρὸς φῶς ἀνάγαγε με κατανύξεως, ὡς ἄνομος εὐσπλαγχνος καὶ φιλόανθρωπος.

 ω σον με Κυ ρι ε ο Θε ος μου συ γαρ παν των

 η σω τη ρι α ο κλυ δων με των πα θων εκ

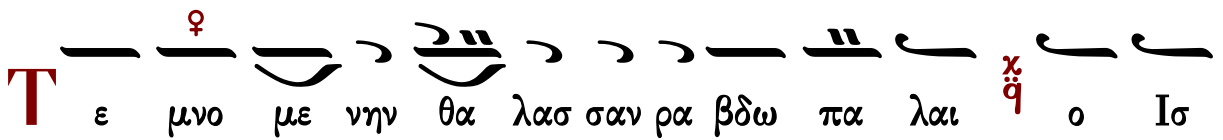
 τα ρα α ατ τει και το βα ρος των α νο μι ω

 ων με βυ θι ζει δος μοι χει ρα βο η θει ας και προς

 φως α να γα γε με κα τα νυ ξε ε ως ως μο νος

 ε ευ σπλαγ χνος και φι λα αν θρω ω πος

Τεμνομένην θάλασσαν ράβδω πάλαι,
 ὁ Ἰσραὴλ διήλθεν ὡς ἐν ἐρήμῳ,
 καὶ σταυροτύπως ἐμφανῶς προοδοποιεῖ τρίβον·
 διὰ τοῦτο ἄσωμεν ἐν αἰνέσει τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται.

 ε μνο με νην θα λασ σαν ρα βδω πα λαι ο Ισ

ρα ηλ δι η ηλθεν ως εν ε ρη η μω ^{π ρ} και σταυ ρο

τυ πως εμ φα νως προ ο δο ποι ει ει τρι ι βον ^{π ρ} δι

α του το α σω μεν εν αι νε σει τω θαυ μα στω Θε

ω η μων ο ο τι δε δο ο ξα ^ρ σται ^η

Τὴν ἐν βάτῳ καὶ πυρί,
προγραφεῖσαν ἐν Σινᾶ, τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, καὶ τὸ θεῖον ἐν γαστρὶ, ἀφλέκτως
συλλαβοῦσαν πῦρ, τὴν ὀλόφωτον καὶ ἄσβεστον λαμπάδα, τὴν ὄντως Θεοτόκον, ἐν ὕμνοις
τιμῶντές σε μεγαλύνομεν.

ὠδὴ θ

Ἦχος ἠ Γα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α444

Τ ην εν βα τω και πυ ρι προ γρα φει σαν εν Σι

να τω νο μο θε ε τη Μω ση ^ρ και το θει ον εν

γα στρι α φλε κτως συλλα α βου σα αν πυρ ^{π ρ} την ο λο φω τον

και α σβε στον λαμ πα δα ^{χ ρ} την ο ο ον τως Θε ο

το κόν εν υ μνοις τι μω ων τες σε με γα λυ

υ νο ο μεν

Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν Υἱὲ τοῦ Θεοῦ,
ἐκτὸς σοῦ γὰρ ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκουμεν, τὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι
δοξολογούμενον.

ψδὴ ε

ᾠχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὴ Παρακλητικὴ
2004 σ.Α437

Τ ἠν σην ει ρη νην δος η μιν Υι ε του Θε ου

ε κτος σου γαρ αλ λον Θε ο ον ου γι ι νω σχο ο μεν

τον εν τοις υ ψι στοις συν Πα τρι και Πνευ μα τι δο

ξο λο γου ου με ε νον

Τὸ κατάσκιον ὄρος,
ὁ Ἄββακούμ προεώρα, τὴν ἀχραντὸν σου μήτραν Ἄγνη· διὸ καὶ ἀνεκραύγαζεν·
Ἄπὸ Θαυμάτων ἤξει ὁ Θεὸς καὶ ὁ Ἅγιος, ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

ψδὴ δ

ᾠχος ἡ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.386

Το κατὰ σκίον ο ρος ο Αβ βα κου ουμπρο ε ω

ρα την α χραν τον σουμη η τραν α γνη δι ο και α νε ε

κραυγα α ζεν α πο Θαι μαν η ξει ο Θε ος και ο Α

γι ος εξ ο ρους κατὰ σκι ουουδα σε ος

Τὸ ξένον καὶ ἀπόρρητον

τοῦ τόκου σου μυστήριον εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην καὶ γεγηθῶς κραυγάζω σοι· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόνηρωπε.

ᾠδὴ δ

Ἦχος ἠΐ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.447

Το ξε νον και α πορ ρη τον του το κου σου μ υ στη

η ρι ι ον εισ α κη κο α την α κο ην σου και ε φο

βη θην και γε γη θως κραυ γα ζω σοι τη δυ να μει

σου δο ο ξα φι λα αν θρω ω πε

Τὸ πρὶν εἰκόνι τῇ χρυσεῖ,

περσικῶ σεβάσματι, παῖδες οὐ προσεκύνησαν τρεῖς,
 ὑμνοῦντες ἐν μέσῳ τῆς καμίνου.
 Ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ψδὴ ζ

Ἦχος ἤ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μουσική Παρακλητική
 2004 σ.Α437

T ο πρι νει κο νι τη χρυ ση περ σι κω σε βα σμα

 τι ^{κῳ} παι δεσ ου ουπροσ ε ε κυ νησαν τρεις ^{πῳ} υ μνου ουν

 τες εν με σωτης κα μι νου ^{κῳ} των πα τε ρων ο Θε ος

 ευ λο ο γη τος ει ^ῳ

Τὸ στερῶμα,
 τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων,
 στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω,
 τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

ψδὴ γ

Ἦχος ἤ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
 Ειρμολόγιον 1903 σ.287#

T ο στε ρε ε ω μα ^{δῳ} των ε πι σοι πε ε ποι θο

 ο ο των ^{πῳ} στε ρε ω σον Κυ ρι ε την Εκ κλη σι ι αν

ην εκτησω^{χ̣ḡ} τω τιμιω σου αι αι μα α τι^ῆ

Τὸ φῶς σου τὸ ἀνέσπερον Χριστέ,
καταύγασον ὁ Θεὸς τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ,
καὶ δδήγησον εἰς τὸν φόβον σου, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου.

ᾠδὴ ε

Ἦχος ἠ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὴ Παρακλητικὴ
2004 σ.Α437

Τὸ φως σου το ἀνεσπερον^{χ̣ḡ} Χριστε^ῆ καταυγασον^ο

Θεος τηταπεινη μου ψυχη^{π̣ḡ} και οδηγησον εἰς τον

φοβον σου^{χ̣ḡ} δι οτι φωσ τα προσ τα αγμα τα

σου^ῆ

Τὸν ἐν φλογὶ τοῖς παισὶ τῶν Ἑβραίων,
συγκαταβάντα θεϊκῇ δυναστείᾳ, καὶ ὀφθέντα Κύριον, ἱερεῖς εὐλογεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ η

Ἦχος ἠ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὴ Παρακλητικὴ
2004 σ.Α441*

Αι νου μεν ελογου μεν^{χ̣ḡ} και προσ κυ νου ουμεν το

ον Κυ ρι ι ον ^πϩ

— ρ ^ρη

Τ ον εν φλο γι τοις παι σι ι των Ε βραι ων ^χϩ συγ

κα τα βαν τα θε ι κη δυ να στει ει α ^πϩ και ο φθεν

τα Κυ ρι ον ι ε ρει εις ευ λο γει τε ^χϩ και υ περ

υ ψου ου τε εις παν τας του ους αι ω νας ^ρη

* ω ω να α α ας ^ρη

Τὸν ἐξ ἀνάρχου σου Πατρός,
γεννηθέντα πρὸ αἰώνων Θεόν, καὶ ἐπ’ ἐσχάτων ἐκ τῆς Θεοτόκου, σάρκα ἐνδυσάμενον, ὡς
τέλειον ἄνθρωπον, καὶ Θεὸν ἀληθινόν, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ῥδῆ η

Ἦχος ῥη Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.559

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν ^χϩ και προσ κυ νου ου μεν

το ον Κυ ρι ι ον ^πϩ

Tον ἐξ ἀναρχου σου Πατρος γεννηθέντα προ
 αιωνων Θεον ^{π ρ} και επεσχατων εκ της Θεοτο
 κου ^{χ ρ} σαρκα ενδυσαμενον ως τελειον ανθρωπον ^{χ ρ}
 και Θεον αληθινον ^{π ρ} υμνειτε [♂] ευλογειτε ^{χ ρ} και
 υπερυψουτεεις παντας του ουρανωνας ^{ρ η}

Τὸν ὑπ' ἀγγέλων ἀσιγήτως,
 ἐν ὑψίστοις δοξαζόμενον Θεόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, γῆ καὶ ὄρη καὶ βουνοὶ καὶ βυθός,
 καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων, ὕμνοις αὐτὸν ὡς κτίστην, καὶ λυτρωτὴν εὐλογεῖτε.

ῥοδὴ η

Ἦχος ἠ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μουσικὴ Παρακλητικὴ
 2004 σ.Α442

Tον υπαγγελων ασιγητως εν υψιστοις
 δοξαζομενον Θεον ^{χ ρ} ουρανωτων
 ουρανων ^{χ ρ} γη και ορη και βουνοι και βυθος ^{π ρ} και πανγε

ε νος αν θρω πων | υ μνοις αυ τον ως κτι στην και

λυ τρω την ε ευ λο γει τε

Τους εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων,
καταντήσαντας φιλόθρωπε,
καὶ τρικυμίαις πειρασμῶν, ἀπολέσθαι κινδυνεύοντας, βοῶντας, μὴ παρίδης.
Σῶσον Σωτὴρ ὡς ἔσωσας, τοῦ θηρός τὸν προφήτην.

ᾠδὴς

Ἦχος ἠ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α439*

Τους εἰς τὰ τε λη των αι ω νων κα ταν τη σαν τας

φι λαν θρω πε και τρι κυ μι αις πει ρα σμων α

πο λε σθαι κιν δυ υ νευ ο ον τας βο ων τας μη πα ρι

δης σω σον Σω τηρ ως ε σω σας του θη ρος το ον προ

φη την

Τόξον ἔθραυσας ἐχθρῶν,
καὶ θυρεοὺς συνέτριψας ἐν ἰσχύϊ,
δεσπότη Χριστέ, τὸ στερέωμα ἡμῶν, ἅγιος εἶ Κύριε.

Tο ξον ε θραυσας ε χθρων και θυ ρε ους συν ε τρι
 φας εν ι σχυ υ ι ^{π ρ} δε σποτα Χρι στε το στε ρε ω μα
 η μων α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε ^{ρ η}

Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ,
 τὴν Τριάδα τυπώσαντες, τοῦ πυρὸς τὴν ἀπειλὴν κατεπάτησαν, καὶ ὑμνοῦντες ἐβόων·
 Ἐὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Tρει εις Παιδες εν κα μι νω ^{π ρ} την Τρι α α δα τυ υ
 πω σα αν τεσ ^{π ρ} του πυ ρος την α πει λη ην κα τε πα τη
 σαν ^{χ ρ} και υ μνου ουν τεσ ε βο ο ων ^{π ρ} ευ λο γη
 τος ει ο Θε ος ο των πα τε ε ρων η μων ^{ρ η}

Φαραὸν τὰ ἄρματα,
 βυθῶ καλύψας Κύριε τὴν θάλασσαν διέρρηξας,

καὶ ἔσωσας ἄσμασιν τὸν ὑμνοῦντά σε, λαὸν Ἰσραηλίτην.

ᾠδὴ α

Ἦχος ἠ Γα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α434

Φ α ρ α ω τ α αρ μα τα βυ θω κα λυ ψας Κυ ρι
 ε την θα λασ σαν δι ι ερ ρη η ξας και ε ε σω σας
 α σμα σι τον υ μνουν τα σε λα ον Ισ ρα η λι ι ι
 την

Φωτὶ τῷ ἀνεσπέρῳ σου Χριστέ,
καταύγασον τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν,
καὶ ὁδήγησον εἰς τὸν φόβον σου, διότι φῶς τὰ προστάγματα σου.

ᾠδὴ ε

Ἦχος ἠ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.388

Φ ω τι τω α νε σπε ρω σου Χρι στε κα ταυ γασον την τα
 πει νην μου ψυ χην και ο δη γη σον εις τον φο βον σου
 δι ο τι φως τα προ στα αγμα τα σου

Χέρσον ἄβυσσοτόκον πέδον ἥλιος,

ἔπεπόλευσε ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἑκατέρωθεν ὕδωρ,
λαῖν πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι.
Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ψδὴ α

Ἦχος ἤ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.286#

Χ ερ σον α βυσ σο το κον πε δον η λι ος ε πε πο λευ
σε πο τε ωσ ει τει χος γαρ ε πα γη ε κα τε ε ρω θεν
υ υ δωρ λα ω πε ζο πον το πο ρου ου ουν τι και
θε α ρε στω ως μελ πο ον τι α σω μεν τω Κυ ρι ι ι
ω εν δοξως γαρ δε δο ο ξα α σται

Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς,

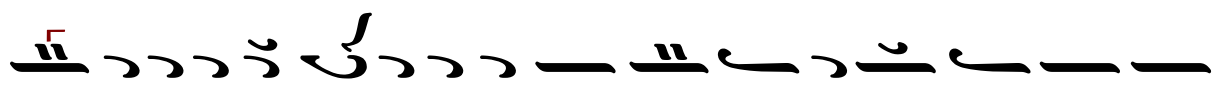
ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὦ τάλας! ἐβόα, ἐγώ, πρὸ
γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπύζοντα.

ψδὴ ε

Ἦχος ἤ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.289#

Ω ς ει δεν Η σα ι ας συμ βο λι κως εν θρο νω
ε πηρ με νω Θε ον υπ αγ γε λων δο ξης δο ρυ φο ο

 ρου ου με ε νον ω τα α λας ε βο α ε γω προ γαρ ει

 δον σω μα του με νον Θε ον φω τος α α νε σπε ρου και

 ει ρη η νης δε σπο ο ζο ον τα **η**

Ὡς ὄμβρος ἐπ’ ἄγρωστιν
καὶ ὡσεὶ νιφετὸς ἐπὶ χόρτον, καταβήτω ἐπὶ γῆς τὰ ρήματά μου.

ψδὴ β

Ἦχος ἠ Γα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.557

ω ς ο ο μ β ρ ο ς ε π α γ ρ ω σ τ ι ν **η** και ω σ ει νι

 φ ε τ ο ς ε ε π ι χ ο ρ τ ο ν **η** κα τα β η τ ω ε π ι γ η ς τα ρ η η

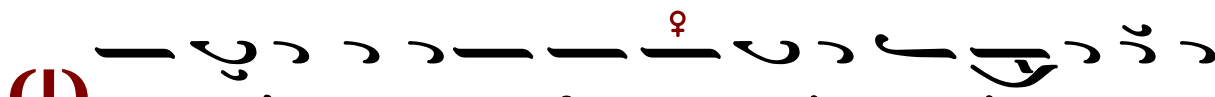
 μα τα μου **η**

Ὡς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς,
τρεις παῖδας ἐδρόσισας, ἐν τῇ φλογὶ τῇ Χαλδαϊκῇ, τῷ φωτιστικῷ τῆς Θεότητος πυρὶ, καὶ
ἡμᾶς καταύγασον· Εὐλογητὸς εἶ κράζοντας, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ψδὴ ζ

Ἦχος ἠ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.449

ω ς πα λαι τους ευ σε βεις τρεις παι δας ε δρο σι σας εν

τη φλο γι ^ρι τη Χαλδα ι κη τω φω τι σι κω της Θε

ο τητος πυ ρι και η μας καταυ γασον ^πη ^ρευ λο γη τος

ει κρα α ζοον τας ο Θε ος ο των πα τε ε ρων η μων ^ρη

Ἦχος δ'

Ἀβραμιαῖοί ποτε,
ἐν Βαβυλῶνι παῖδες, καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, καὶ ὑμνοῦντες ἔψαλλον
ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ῥοδὴ ζ

Ἦχος δ' B8

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρομολόγιον 1903 σ.311#

Α βρα μι αι οι πο τε εν Βα βυ λω νι παι δες
κα μι νου φλο γα κα τε πα τη σαν και υ μνου ντες ε ψα
α λλον ο των πα τε ε ρων Θε ος ευ λογη το ος ει

Ἀκήχοεν ὁ προφήτης,
τὴν ἔλευσίν σου Κύριε καὶ ἐφοβήθη, κατενόησε τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστη·
Δόξα τῇ δυνάμει σου, δόξα Χριστέ, τῇ συγκαταβάσει σου.

ῥοδὴ δ

Ἦχος δ' B8

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Τριώδιον Β
2003 σ.561

Α κη κο εν ο προ φη της την ε λευ σιν σου
Κυ ρι ε και ε φο βη θη κα τε νο η σε τα ερ γα
α σου και εξ ε ε στη δο ξα τη δυ να μει σου

6
λ̣ δο ξα Χρι στε τη συγ κατα βα σει σου 6
λ̣

Ἄκουε κόρη παρθένε ἀγνή,
εἰπάτω δὴ ὁ Γαβριήλ, βουλήν Ὑψίστου ἀρχαίαν ἀληθινήν, γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἐτοίμη
Θεοῦ. Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς συναναστρέφεται· διὸ καὶ χαίρων βοῶ·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ὠδὴ α
Ἦχος δ̣ι̣ Β8

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.296#

Α̣ κου ε κο ρη Παρ θε νε α γνη ει πα τω δη
ο Γα βρι ηλ̣ π̣ βου λην Ὑ ψι στου αρ χαι αν α λη θι νην
γε νου προς υ πο δο χην ε τοι οι μη Θε ου π̣ δι α
σου γαρ ο ο α χω ρητος βρο τοις συν α να στρε φε ε ται π̣
δι ο και χαι ρων βο ων ευ λο γει τε παν τα τα ερ γα Κυ
ρι ου τον Κυ ρι ο ο ο ο ον 6
λ̣

Ἄναξ ἀνάκτων,
οἶος ἐξ οἴου μόνος, Λόγος προελθῶν, Πατὴρ ἐξ ἀναιτίου.
Ἰσοσθενές σου Πνεῦμα τοῖς ἀποστόλοις,

Νημερτές ἐξέπεμψας ὡς εὐεργέτης, Ἄδουσι,
Δόξα τῷ κράτει σου, Κύριε.

ᾠδὴ δ

Ἦχος ᾠ̣ Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.423#

Α ναξ α να α κτων οι ος εξ οι ου μο ο νος Λο
γος προ ελ θων Πα τρος εξ α ναι τι ι ου ι σο σθε νες σου
Πνε ευ μα τοις α πο στο ο λοις νη μερ τες ε ξε πεμ
ψας ως ευ ερ γε ε της α δου σι δο ξα τω κρα τει σου
Κυ ρι ε

Ἀνάτειλόν μοι Κύριε,

τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων σου, ὅτι πρὸς σέ Χριστέ τὸ πνεῦμά μου, ὀρθρίζει καὶ ὑμνεῖ σε·
σύ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πρὸς σέ καταφεύγω, τῆς εἰρήνης βασιλεῦ.

ᾠδὴ ε

Ἦχος ᾠ̣ Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.405

Α να τει λον μοι Κυ ρι ε το φως των προ στα γμα των
σου ο τι προς σε Χρι στε το πνευ μα μου ορ θρι ζει και υ μνει

σε συ γαρ ει Θε ος η η μων ^{π 9} και προς σε κα τε φευ

γω της ει ρη νης βα σι λε ευ ^{6 λ}

Ἀνάτειλόν μοι Κύριε,

τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων σου, ὅτι πρὸς σέ Χριστέ τὸ πνεῦμά μου, ὀρθρίζει καὶ ὑμνεῖ σε·
σύ γὰρ πέλεις μου Θεός, καὶ πρὸς σέ κατέφυγον, τῆς εἰρήνης βασιλεῦ.

ψδθ ε

Ἦχος δὲ Ββ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β148

α να τει λον μοι Κυ ρι ε το φως των προσ τα γμα των

σου ^{6 λ} ο τι προς σε Χρι στε το πνευ μαμου ορ θρι ζει και

υ μνει σε ^{π 9} συ γαρ πε λεις μου Θε ος ^{6 λ} και προς σε κα

τε φυγον της ει ρη νης βα σι λευ ^{6 λ}

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου,

καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεῦξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι,
φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα (τὴν κοίμησιν, τὴν
εἴσοδον, τὴν σύλληψιν).

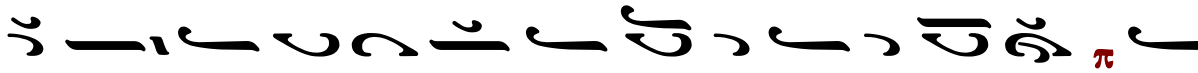
ψδθ α

Ἦχος δὲ Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.330#

Α νοι ξω το στο μα μου και πλη ρω θη σε ται

 πνευ μα τος ⁶ και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι λι δι Μη ^λ

 τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι ζων ^π και ⁹

 α σω γη θο μενος ταυ της τα θαυ ματα ⁶ ^λ

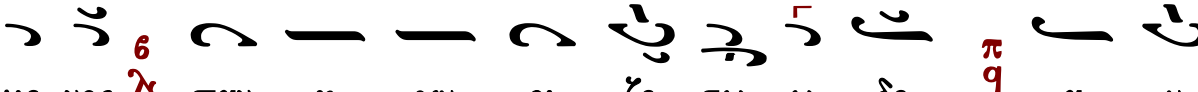
Ἄπας γηγενής,
 σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, αὐλων νόων φύσις
 γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν (τὰ ἱερὰ θαυμάσια / τὴν ἱερὰν μετάστασιν / τὰ ἱερὰ
 εἰσόδια,) τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἄγνη
 ἀειπάρθενε.

ὠδὴ θ

Ἦχος Β8

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
 Εἰρμολόγιον 1903 σ.330#

Α πας γηγε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λαμ πα δου χου

 με νος ⁶ παν η γυ ρι ζε τω ω δε ^π α υ ⁹

 λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρου σα ⁶ την ι ε ραν παν ^λ

 η γυ ριν της Θε ο μη η το ο ρος ^Δ και βο α ^δ

α α α α α τω χαι ρις παμ μα κα ρι στε Θε ο

το κε α γνη η αι παρ θε νε ε ε ε ε

Ἄρματα Φαραώ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ,
 ἔρριψεν εἰς θάλασσαν, ὁ κραταῖος ἐν πολέμοις,
 ἄσωμεν αὐτῷ ἄσμα καινόν, ὅτι ἐνδόξως δεδόξασται.

ψδὴ α

Ἦχος δὲ Ββ

Απόστολου Παπαχρήστου
 Νέον Ειρμολόγιον 1998 σ.294

ρ μα τα Φα ρα ω και αι την δυ να μιν αυ του ερ ρι

φεν εις θα λα ας σαν ο κρα ται ο ος εν πο λε ε

μοις α σω μεν αυ τω α σμα και νον ο τι εν δο ξως

δε δο ξασται

Ἄσεβεῖς οὐκ ὄψονται τὴν δόξαν σου Χριστέ,
 ἀλλ' ἡμεῖς σε Μονογενές, πατρικῆς ἀπαύγασμα, δόξης Θεότητος, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες,
 ἀνυμνοῦμέν σε φιλόνηρωπε.

ψδὴ ε

Ἦχος δὲ Ββ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μουσική Παρακλητική
 2004 σ.Β148

Α σε βεις ουκ ο ψονται την δο ξαν σου Χρι στε ⁶λ

αλλ η μεις σε Μο νο γε νες ⁶λ πα τρι κης α παυ γα σμα

δο ξης θε ο τη τος ⁶λ εκ νυ κτος ορ θρι ζον τες α

νου μνου μεν σε φι λαν θρω πε ⁶λ

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου,
ὅτι ἐξήγαγες λαόν, δουλείας Αἰγυπτίων, ἐκάλυψας δὲ ἄρματα Φαραῶ, καὶ τὴν δύναμιν.

ὠδὴ α

Ἦχος ⁴λι > Ββ

Αποστόλου Παπακρήστου
Νέον Ειρμολόγιον 1998 σ.293

Α σο μαι αι σοι Κυ ρι ε ο Θε ος μου ^π9 ο τι

εξ η γα γες λα ον δου λει ας Αι γυ πτι ι ων ⁶λ ε

κα λυ ψας δε αρ μα τα Φα ρα ω ω και την δυ να μιν ⁶λ

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου,
ὅτι ὠδήγησας λαόν, ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, ἐκάλυψας δὲ ἄρματα Φαραῶ καὶ τὴν δύναμιν.

ὠδὴ α

Ἦχος ⁴λι > Ββ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.25/472

Α σο μαι σοι Κυ υ ρι ε ο Θε ος μου ο

τι ω δη γη σας λα ον εν με σω της θα λασ σης ε

κα λυ ψας δε αρ μα τα φα ρα ω ω και την δυ να μιν

Ἄφ' ὕψους κατήλθες,

βουλήσει ἐπὶ γῆς, ὁ ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς, καὶ ταπεινὴν ἀνύψωσας ἐξ ἄδου κατωτάτου, βροτείαν φύσιν· οὐ γὰρ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου φιλόνηρωπε.

ὠδὴ γ

Ἦχος δὲ Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.451

Α φ υ ψους κα τηλ θες βου λη η σει ε πι γης ο

υ περ α α νω πα σης αρχης και τα πει νην α νυ ψω

σας εξ α δου κα τω τα α του βρο τει αν φυ υ σιν

ου γαρ ε στιν α γιος πλη η η σου φι λαν θρω πε

Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ,

θάλασσα καὶ πᾶσαι αἱ πηγαί, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, φῶς καὶ σκότος, ψυχὸς καὶ καύσων, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἱερεῖς εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας

Αἰ νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου ου μεν

τον Κυ ρι ον

Γη και παν τα τα εν αυ τη θα λασ σα και πασαι αι

πη γαι οι ου ρα νοι των ουρανων φως και σκο ο τος

ψυ χος και καυ σων υι οι οι των αν θρω ω πων ι ε

ρεις ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον και υ περ υ ψου

ου τε εις παν τας τους αι ω ω να α α α ας

Δι' ἀγάπησιν οἰκτίρμον,
τῆς σῆς εἰκόνας ἐπὶ σταυροῦ σου ἔστης, καὶ ἐτάκησαν ἔθνη· σὺ γὰρ εἶ φιλάνθρωπε, ἰσχύς
μου καὶ ὕμνησις.

Δ ι α γ α π η σ ι ν ο ι κ τ ι ι ρ μ ο ν τ η ς σ η ς ε ι κ ο

ν ο ς ε π ι σ τ α υ ρ ο υ σ ο υ ε σ τ η ς κ α ι ε τ α κ η σ α ν

ε ε θ ν η σ υ γ α ρ ε ι φ ι λ α ν θ ρ ω π ε ι σ χ υ ς μ ο υ κ α ι

υ μ ν η σ ι ς

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδὰμ παραδείσου γέγονεν ἄποικος·

Διὰ ξύλου δὲ σταυροῦ ὁ ληστής παράδεισον ᾤκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος· ὁ δὲ συσταυρούμενος Θεὸν ὠμολόγησε τὸν κρυπτόμενον.

Μνήσθητί μου βοῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακαρισμὸς

Ἦχος Βϛ

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματῆριον
1820 σ.116*

Δ ι ι α ξ υ λ ο υ ο Α δ α μ π α ρ α δ ε ι σ ο υ γ ε γ ο ο ν ε ν

α π ο ι κ ο ς δ ι ι α ξ υ λ ο υ δ ε σ τ α υ ρ ο υ ο λ η σ τ η ς π α ρ α

δ ε ι ε ι σ ο ν ω κ η σ ε ν ο μ ε ε ν γ α ρ γ ε υ σ α μ ε ν ο ς ε ν

τ ο λ η ν η θ ε ε τ η σ ε τ ο υ π ο ι η σ α ν τ ο ς ο δ ε ε σ υ

σταυρου μενος ⁶ **λ** Θεον ωμολοογησε τον κρυ

πτομενον ⁶ **λ** μνησθητι μου βων εντη βασιλει α

⁶ **λ**
σου

Ἐβόησαν, ἐν εὐφροσύνῃ δικαίων τὰ πνεύματα,
νῦν τῷ κόσμῳ, διαθήκη καινὴ διατίθεται,
καὶ ῥαντίσματι, καινουργείσθω λαὸς θεοῦ αἵματος.

ᾠδὴς

Ἦχος ⁴ **δὴ** ^Σ **B8**

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.339#

Ε βοοηησαν εν ευφροσυνηδι και αιαιων

τα πνευματα ⁶ **λ** νυντωχο ^π **9** οοσμων ⁹ **π** διαθηκηκαι

νηηηδι ατιθεται και ραντισματικαινουρ

γεισθω λαος θεου αιματος ⁶ **λ**

Ἐβόησε προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον,
ὁ προφήτης Ἰωάννης, ἐν τῷ κήτει δεόμενος·
Ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι, Ἰησοῦ βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Ε βο ο η η σε ^{π ρ} προ τυ πων την τα φη η ην τη
 ην τρι η μερον ^{6 λ} ο προ φη η η η η της ^{π ρ} Ι
 ω νας εν τω κη η η τει ει δε ο μενος ^{6 λ} εκ φθο
 ρας με ρυ υ σαι ^{Δ δ̣̣̣} Ι η σου βα σι λε ευ των δυ να
 με ^χ ω ω ω ω ν ^{6 λ}

Εισακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην,
κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην, ὅτι τῆς σῆς αἰνέσεως πλήρης ἡ γῆ.

Ε ι σα κη η κο α Κυ ρι ε την α κο η ην
 σου και ε φο βη θην ^{Δ δ̣̣̣} κα τε νο η σα τα ε ερ γα σου
 και ε ξε στην ο τι της σης αι νε σεως πλη ρης η γη ^{6 λ}

Εἰσακήκοα ὁ Θεός τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην,
κατενόησα τὰ ἔργα σου, ὁ προφήτης ἔλεγε, καὶ ἐδόξασά σου τὴν δύναμιν.

ψδὴ δ

Ἦχος δὲ Ββ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β147

Εἰσακήκοα ὁ Θεός τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην,
κατενόησα τὰ ἔργα σου, ὁ προφήτης ἔλεγε καὶ ἐδόξασά σου τὴν δύναμιν.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην,
Κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην φιλάνθρωπε.

ψδὴ δ

Ἦχος δὲ Ββ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Τριώδιον Β
2003 σ.562

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην,
κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην φιλάνθρωπε.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου
Κύριε ὅτι ὤφθης ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐδόξασά σου τὴν δύναμιν.

Εἰσακηκοοα^{πρ}την ακοην σου Κυριε^{βλ}

οτι ωφθης επι της γης και εδοξα σου την

δυναμιν^{βλ}

Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον
οἰκονομίαν σου Χριστέ ὁ Θεός,
ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρθένου,
ἵνα ἐκ πλάνης ρύσῃ τοὺς κραυγάζοντας·
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εἰσακηκοατην ενδοξον οικονομιαν

σου Χριστε ο Θεος^{βλ} οτι ετεχθης εκ της Παρ

θενου ινα εκ πλανης ρυση τους κραυγαζοντας^{βλ} δοξα

τη δυναμει σου Κυριε^{βλ}

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα
φώτισόν με ζωοποιεῖ Χριστοῦ Σταυρέ,
φόβω προσκυνοῦντά σε, ἡμέραν σωτήριον, αἰεὶ ἕξανατέλλων μοι.

ψδὴ δ

Ἦχος δὲ Ββ

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικὸν Τριῶδιον Β
2003 σ.562

Εκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα φώτισόν με ζω

οποιεῖ Χριστοῦ Σταυρέ φόβω προσκυνοῦντά σε

ἡμέραν σωτήριον αἰεὶ ἕξανατέλλων μοι

Ἐκλινὰς Χριστέ τῇ καταβάσει σου,
οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ ὠφθῆς σεσαρκωμένος ἐπὶ γῆς.
Διὸ πάντες βοῶμεν· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε.

ψδὴ δ

Ἦχος δὲ Ββ

Ἀπόστολου Παπαχρήστου
Νέον Εἰρμολόγιον 1998 σ.299

Εκλινὰς Χριστέ τῇ καταβάσει σου οὐρανο

οὺς ἐν συνέσει καὶ ὠφθῆς σεσαρκωμένος ἐ

πι γῆς διὸ πάντες βοῶμεν τῇ δυνάμει

σου δοξαφι λαν θρωπε ⁶λ

Ἐν κήτει Χριστὲ τριημερεύσας,
Ἰωανᾶς προέγραψέ σε τὸν ἀθάνατον, ὡς νεκρὸν ἔκουσίως,
ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς γῆς τριημερεύσαντα.

ὠδὴς

Ἦχος δὲ ⁶λ Β8

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.241/995

Ε ν κη η τει Χρι στε τρι η με ρε ευ σας ⁶λ Ι
ω νας προ ε γρα ψε σε τον α θα να τον ⁶λ ως νε κρον
ε κου σι ως εν τη κοι λι α της γης τρι η με ρευ σαν

⁶λ
τα

Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου, ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου·
διὸ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν.

ὠδὴ α

Ἦχος δὲ ⁶λ Β8

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.27/474

Ε ν Κυ ρι ω Θε ω ω μου ε στε ρε ω θη

η καρ δι α μου ⁶λ δι ο οι α σθε νου ουν τες πε ρι

ε ζω ω σαν το δυ να μιν ⁶λ

Ἐν πελάγει τοῦ βίου,
ταῖς πράξεσί μου κατήλθον εἰς βυθόν,
ἀλλ' ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, οὕτω βοῶ σοι·
Ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν ἀνάγαγε δέομαι,
Υἱὲ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγε.

ᾠδὴς

Ἦχος ⁴δὲ Ββ

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β150

Ε ν πε λα γει του βι ι ου ταις πρα ξε

σι ι μου κα τηλ θον εις βυ θον ⁶λ αλλ ως εκ κη τους

Ι ω νας ου τω βο ω σοι ^π9 εκ βυ θου των κα κων

α να γα γε δε ο μαι ^Δδὲ Υι ε ε του Θε ου και Λο

⁶λ
γε

Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῆ περσικῆ,
πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῆ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον·

Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

ψδδζ

Ἦχος δὲ Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.453

Ε ν τη κα μι νω ^π ₉ Α βρα μι αι οι παι αι αι δεσ
 τη Περ σι κη ⁶ _λ πο θω ευ σε βει ας μαλ λον η τη φλο γι
 πυρ πο λου με νοι ε κραυ γα α ζον ^π ₉ ευ λο γη με νος
 ει εν τω να ω της δο ξης σου Κυ ρι ε ⁶ _λ

Ἐν τῷ θλιβεσθαί με,
ἐβόησα πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

ψδδζ

Ἦχος δὲ Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.310#

Ε ν τω θλι βε σθαι αι με ε βο η σα προς Κυ ρι ον
 και ε πη κου σε ε μου ^Δ _δ ο Θε ος της σω τη ρι ας μου ⁶ _λ

Ἐν φλογὶ πυρὸς παρίστανταί σοι,
Χερουβίμ, Σεραφίμ Κύριε,
καὶ πᾶσα κτίσις ὕμνον ᾄδει σοι τερπνόν.
Ἵμνεῖτε, εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε,
Χριστὸν τὸν μόνον δημιουργόν,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ε ν φλο γι πυ ρος πα ρι σταν ται σοι ^ΔΧε ρου βιμ
 Σε ρα φιμ Κυ ρι ε ^β και πα σα κτι σις υ μνο ον α δει
 σοι τερ πνον ^β υ μνει τε ευ λο γει τε ^π λα ος υ περ υ
 ψου ου τε Χρι στον τον μο νον δη μι ουρ γον εις παν τας
 τους αι ω νας ^β

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα,
 ἐπὶ τῇ θεῖᾳ δόξῃ σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων
 Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ε ξε στη τα συμ παν τα ε πι τη θει α δο
 ξη σου ^Δ συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε νε ε

σχες εν μη ητρα τον ε πι πα αντων Θε ον και τε ε

το κας α χρο νον Υι ον πα σι τοις υ μνου σι σε σω τη

ρι ι αν βρα βευ οντα

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα ἐν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου·

σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένη· ἔνδον εἰσηλθες ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὡς περ καθαρῶτατος ναός, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε τὴν εἰρήνην βραβεύουσα. Νοεμβρίου 21

ᾠδὴ ε

Ἦχος δὲ Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.332#

Ε ξε στη τα συμ παν τα εν τη σε πτη εισ ο

δω σου συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε νε εν

δον εισ η ηλ θες εν τω να ω ω του Θε ου ου ωσ

περ κα θα ρω τα τος να ος πα σι τοις υ μνου σι σε την ει

ρη η νην βρα βευ ουσα

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία,

ἐπὶ σταυροῦ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα·
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ψδδ δ

ᾠχος δὲ Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.451

Ε παρ θεν τα σε ι δου σα η Εκ κλη σι ι α ε
πι Σταυ ρου τον Η λι ον της δι και ο συ υ νης ε στη
εν τη τα αξι αυτης ει κο ο τως κραυ γα ζου σα δο ξα
τη δυ να α μει σου Κυ ρι ε

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ·

καθεῖλε γὰρ δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν οἷς
ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατήθυσεν ἡμᾶς εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

ψδδ θ

ᾠχος δὲ Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.414

Ε ποι η σε κρα α τος εν βρα χι ο νι αυτου κα
θει λε γαρ δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα
πει νους ο Θε ος του Ισ ρα ηλ εν οι οις ε πε

σχε ψα το η μας α να το λη εξ υ υ ψους και

κα τη θυεν η μα ασεις ο δον ει ρη νης

Ἐρρηξε γαστρὸς ἠτεκνωμένης πέδας,

Ἐβριν τε δυσκάθεκτον εὐτεκνουμένης.

Μόνη προσευχὴ τῆς προφήτιδος πάλαι Ἄννης, φερούσης πνεῦμα συντετριμμένον

Πρὸς τὸν δυνάστην, καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων.

ῥδὴ γ

Ἦχος δὲ Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.422#

ε ρ ρη ξε γαστρος η τε κνω με νης πε δας υ βριν

τε δυσ κα θε κτον ευ τε κνου με ε νης μο νη προσ ευ

χη της προ φη τι δος πα α λαι Αν νης φε ρου ου

σης Πνευ μα συν τε τριμ με ε νον προς τον δυ να α στην

και Θε ον των γνω σεων

Ἐστερεύθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ,

τῷ διδόντι εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ, ὅτι τόξον δυνατόν ἠσθένησε,

καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιζώσαντο δύναμιν.

Εστε ρε ωθη η καρδι αμου εν Κυρι ι
 ω τω δι δον τι ευ χην τω ευ χο με νω ο τι το ξον δυ
 να των η σθε νη η σε και οι α σθε νουν τες πε ρι
 ε ζω σαν το δυ να μιν

Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι,
τὴν κατάραν εἰσωκίσατο, σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήθησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ευ α μεν τω της πα ρα κο ης νο ση η μα α τι
 την κα τάραν εισ ω κι σα το συ δε παρ θε νε
 Θε ο το κε τω της κυ ο φο ρι ι ας βλα στη

μα τι τω κο σμω την ευ λο γι ι αν εξ ην θη

σας ο ο θεν σε παν τες μεγα λυ νο μεν

Εὐεργέτα Χριστέ παντοδύναμε,

τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν

Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ᾠδὴ η

Ἦχος Βϛ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.204/959

Ευ ερ γε τα Χρι στε παν το δυ να με ε τους εν

με σω φλο γος ευ σε βη σαν τας συγ κα τα βας

ε δρο σι σας και ε δι ι δα ξας με ελ πειν παν τα τα

ερ γα ευ λο γει τε υ μνει ει τε τον Κυ ρι ον

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ἐν τῇ καμίνῳ οἱ παῖδες ὠμολόγουν,

ἀγγέλου δὲ ἤκουον βοῶντος πρὸς αὐτοὺς·

εἰσηκούσθη ἡ δέησις ἡμῶν.

ᾠδὴ ζ

Ἦχος Βϛ

Απόστολου Παπακρήστου
Νέον Εἰρμολόγιον 1998 σ.307

Ευλογητός εἶ ο Θεὸς ἐν τῇ καμινῶνι παι
 δεσώμολο ο γουν⁶λαγγελου δεηκουου ον^{π9}βο
 ων τος προς αυ τους^Δεις ηκουσθη η δεησις ημων⁶λα

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί,
 ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κρᾶζουσα·
 Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

ᾠδὴ γ

Ἦχος δὲ Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
 Αναστασιματάριον 1905 σ.178#

Ευφραίνεται ἐπὶ σοὶ ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ
 κρᾶζουσα^{π9} σὺ μου ἰσχύς Κυριε και καταφυγη και στε
 ρεωμα⁶λα

ᾠδὴ γ

Ἦχος δὲ Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
 Ειρμολόγιον 1903 σ.451

Ευφραίνεται ἐπὶ σοὶ ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ

κραζουσα ^π σου μου ισχυς Κυριε ^Δ και καταφυγη και

στε ^{*} ρε ωμα ⁶ ρε ω ^λ μα α α α α ⁶ ^λ

Εὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ,
πανηγυρίσατε [πάντες] οἱ ἀγαπῶντες Σιών·
ὁ βασιλεύων γὰρ εἰς τοὺς αἰῶνας, Κύριος τῶν δυνάμεων ἦλθεν,
εὐλαβείσθω πᾶσα ἡ γῆ, ἐκ προσώπου αὐτοῦ, καὶ βοάτω·
πάντα τὰ ἔργα ὑμεῖτε τὸν Κύριον.

ψδὴ η

Ἦχος ^λ ^Δ Β8

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.339#

Αι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου ου μεν

τον Κυ ρι ον ⁶ ^λ

Ευ φρα ανθη τι Ι ε ρου σα λημ πα νη γυ ρι σα

τε παν τες οι α γα πων τες Σι ων ⁶ ο βα σι λευ ων ^λ

γα ρεις τους αι ω ω νας Κυ ρι ος των δυνα α με ων η

ηλθεν ⁶λκ ευ λα βει σθω πα α σα η γη εκ προ σω

που αυτου ου και βο α α τω παν τα τα ερ γα υ μνει ει τε

τον Κυ ρι ο ο ο ο ον ⁶λκ

ψδδ'η

Ἦχος Γτος Β8 λκ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α'
2003 σ.268

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου ου μεν

τον Κυ ρι ον ⁶λκ

Ε υ φρα ανθη τι Ι ε ρου σα λημ ^Απαν η γυ

ρι σα τε οι α γα πων τες Σι ων ⁶λκ ο βα σι λευ ων γαρ εις

τους αι ω νας Κυ ρι ος των δυ να α με ων ηλθεν ⁶λκ

ευ λα βει σθω πα α σα η γη ^Α εκ προσ ω που αυ

του ου και βο α τω ⁶ παν τα τα ε ερ γα υ μει ει τε _λ

τον Κυ ρι ον ⁶ _λ

Ζάλην με λογισμῶν καταλαβοῦσα,
εἰς βυθὸν καθέλκει με, ἀμέτρων ἀμαρτημάτων
ἀλλὰ σὺ κυβερνήτα ἀγαθέ, προφθάσας ἀνάγαγε ὡς τὸν προφήτην καὶ σῶσον με.

ψδδς

Ἦχος ⁴ δὲ Ββ

Αποστόλου Παπαχρήστου
Νέον Ειρμολόγιον 1998 σ.305

Z α λην με λο γι σμων κα τα λα βου ου σα εις βυ θον

κα θελ κει με α με τρων α μαρ τη μα α των ⁶ αλ λα _λ

συ κυ βερ νη τα α γα θε ^Δ προ φθα σας α να γα α _{δὲ}

γε ως τον προ φη η την και σω σον με ⁶ _λ

⁶ και σω σον με ε ε ε ε _λ

Ζάλην με λογισμῶν καταλαβοῦσα,
εἰς βυθὸν καθέλκει με, ἀμέτρων ἀμαρτημάτων
ἀλλὰ σὺ κυβερνήτα ἀγαθέ, προφθάσας διάσωσόν με.

Z α λην με λο γι σμων κα τα λα βου ου σα εις βυ θον
 κα θελ κει με α με τρων α μαρ τη μα α των ⁶ αλ λα
 συ κυ βερ νη τα α γα θε ^Δ προ φθα σας δι α σω σο
 ον ^χ με ε ε ε ε ⁶ ^λ

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης,
 καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτημάτων,
 ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ βυθοῦ ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

H λ θον εις τα βαθη της θα λα ασσης και κα τε πον τι
 σε ε με ⁶ κα ται γις πολ λων α μαρ τη μα των ^π αλλ
 ως Θε ος εκ βυ θου α να γα γε ^Δ την ζω ην μου πο

λυ ε λε ε ⁶λ

* ε λε ε ε ε ε ⁶λ

Θαλάσσης τὸ ἔρυθραῖον πέλαγος,
ἄβροχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί,
τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔτροπώσατο.

ὠδὴ α

Ἦχος δ̣ι̣ ^λ ⁶λ Β8

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.178#

Θ α λα ασ σης το ε ρυ θραι ον πε λα γος α βρο

χοις ι χνε σιν ⁶λ ο πα λαι ος πε ζευ σας Ισρα ηλ σταυ

ρο τυ ποις Μω σε ως χερ σι ^π ⁹ του Α μα ληκ την δυ να

μιν εν τη ε ρη μω ε τρο πω σα το ⁶λ

ὠδὴ α

Ἦχος δ̣ι̣ ^λ ⁶λ Β8

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.450

Θ α λα ασ σης το ε ρυ θραι ον πε λα γος α βρο χοις

ι χνε σιν ⁶λ ο πα λαι ος πε ζευ σας Ισρα ηλ σταυ ρο τυ

ποις Μω σε ως χερ σι ^π του Α μα ληκ την δυ ναμιν εν τη

ε ρη μω ε τρο πω σα το ⁶ ^λ

Θείω καλυφθεις

ὁ βραδύγλωσσος γνόφω ἔρρητόρευσε τὸν θεογράφον νόμον.

Ἴλὺν γὰρ ἔκτινάξας ὄμματος νόου,

Ὅρα ἃ τὸν ὄντα, καὶ μυεῖται Πνεύματος γνῶσιν, γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν.

ψδῆ α

Ἦχος ⁴ δὲ Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.420#

Θ ει ω κα λυ φθει εις ο βρα δυ υ γλωσ σος γνο φω ⁶ ^λ

ερ ρη το ρευ σε τον θε ο ο γρα φον νο ο μον ⁶ ^λ ι

λυν γαρ εκ τι να α ξας ομ μα τος νο ο ου

ο ρα τον ο ον τα ^Δ και μυ ει ται Πνευ μα τος γνω

σιν ⁶ ^λ γε ραι αι ρων εν θε ε οις τοις α σμασιν ⁶ ^λ

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,

συστήσαθε ἑορτὴν, καὶ ἀγαλλόμενοι, δεῦτε μεγαλύνωμεν Χριστόν,

μετὰ βατίων καὶ κλάδων, ὕμνοις κραυγάζοντες·

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Σωτῆρος ἡμῶν.

ψδθ θ

Ἦχος δ̣̣̣ Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.342#

Θ ε ος Κυ ρι ος και αι ε πε φα νεν η μιν σου

στη σα σθε ε ορ την και α γαλ λο μενοι δε ευ τε

με γα λυ νω μεν Χρι στον με τα βα ι ων και κλα δων

υ υ μνοις κραυ γα ζοντες ευ λο γη με νος ο ερ χο

με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου Σω τη ρος η μων

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε,
ἢ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη,
τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.

ψδθ ς

Ἦχος δ̣̣̣ Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματᾶριον 1905 σ.183#

Θ υ σω ω σοι με τα φω νης αι νε σε ως Κυ ρι ε

η Εκ κλη σι α βο α σοι εκ δαι μο νων λυ υ

θρου κε κα θαρ με νη τω δι οι κτον εκ της πλευ ρας σου

ρευ σαν τι αι μα τι ⁶λ

ψδῆς

Ἦχος δὲ Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.452

Θ υ σω ω σοι με τα φω νης αι νε ε ε σε ως Κυ

ρι ε η Ε κλη σι α βο α σοι ⁶λ εκ δαι μο νων λυ

θρου κε κα θαρ με ε νη τω δι οι κτον ^πρ εκ της πλευ ρας

σου ρευ σαν τι αι μα τι ⁶λ

Ἰλασμὸς ἡμῖν Χριστὲ καὶ σωτηρία,
Ὁ Δεσπότης ἔλαμψας ἐκ τῆς Παρθένου,
Ἰν, ὡς Προφήτην θηρὸς ἐκ θαλατίου,
Στέρνων Ἰωνᾶν, τῆς φθορᾶς διαρπάσης,
Ὅλον τὸν Ἀδάμ, παγγενῆ πεπτωκότα.

ψδῆς

Ἦχος δὲ Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.426#

Ἰ λα σμος η μιν Χρι στε και σωτη ρι ι α ο δε σπο

της ε λ α μ ψ α ς εκ της Παρ θε ε νου ⁶ λ εν ως προ φη την

θη ρος εκ θα λατ τι ι ου ^Δ στερ νων Ι ω να αντηςφθο

ρα ας δι αρ πα α σης ⁶ λ ο λον τον Α δαμ παγ γε νη

πε πτω κο ο τα ⁶ λ

Κρυπτόν θεῖον ἄφραστον

ἐν σοὶ τελεῖται, ἐμφανές μυστήριον Παρθένη ἀχραντε·

καὶ γὰρ Θεὸς ἐκ σοῦ σεσωμάτῳται δι' εὐσπλαχνίαν·

διό σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

ψδθθ

Ἦχος ^Δ δὲ Ββ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β154

Κ ρυ πτο ον θει ον α φρα στον εν σοι τε λει ται ⁶ λ

εμ φα νες μυστη ριον Παρ θε νε α χραν τε ⁶ λ και

γ αρ Θε ος εκ σου σε σω μα τω ω ται δι ευσ πλαγ

χ νι αν ^π ρ δι ο ο σε ως Θε ο το κον με γα λυ νο

μεν ⁶λ

Λίθος ἀχειρότητος ὄρους,
ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας
φύσεις. Διὸ ἐπαγαλλόμενοι σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

ψδθ θ

Ἦχος δὲ Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματῆριον 1905 σ.187#

Λ ι θος α χει ρο τμη τος ο ο ρους ἐξ α λα ξευ

 του σου Παρ θε νε ⁶λ α κρο γω νι αι ος ἐ τμη θη Χρι

 στος ^ππ συν α α ψας τας δι ε στω σας φυ υ σεις δι

 ο ε πα γαλ λο μενοι σε Θε ο το κε με γα λυ νο με ε ε ε

εν ⁶λ

ψδθ θ

Ἦχος δὲ Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.454

Λ ι θος α χει ρο τμη τος ο ο ρους ἐξ α λα ξευ

του σου Παρ θε ε νε ⁶λα κρο γω νι αι ος ε τμη θη Χρι

στος ^π9 συν α α ψας τας δι ε στω σας φυ υ σεις ⁶λα δι

ο ε πα γαλ λο μενοι ^Δλα σε ε Θε ο το κεμεγα λυ νομεν ⁶λα

Λόγου Θεοῦ ἄφραστον ἐν σοὶ τελεῖται,
ἐμφανές μυστήριον, Παρθένε ἄχραντε· καὶ γὰρ Θεός, ἐκ σοῦ σεσωμάτῳται δι'
εὐσπλαγχνίαν· διό σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ θ

Ἦχος ^Λλα Ββ

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.6.205

Λ ο γου Θε ου ου α φρα στον εν σοι τε λει ται ⁶λα εμ

φα νες μυστη ριον Παρ θε νε α χραν τε ⁶λα και γαρ

Θε ος εκ σου σε σω μα τω ω ται δι ευ σπλαγ χνι

αν ^π9 δι ο ο σε ως Θε ο το κονμεγα λυ νομεν ⁶λα

Λύει τὰ δεσμὰ καὶ δροσίζει τὴν φλόγα,
Ὁ τρισσοφεγγῆς τῆς θεαρχίας τύπος,
Ἵμνοῦσι Παῖδες, εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον,
Σωτῆρα καὶ παντουργόν, ὡς εὐεργέτην,

ἡ δημιουργηθεῖσα σύμπασα κτίσις.

ψδὴ η

Ἦχος δὲ Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.429#

Αἰ νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου ου μεν

τον Κυ ρι ον

Λυ ει τα δε σμα α καιδρο σι ι ζει την φλο ο γα ο

τρι σο φεγ γης της θε αρ χι ας τυ υ ποσ υ μνου σι

παι αι δεσ ευ λο γει ει δε τον μο ο νον Σω τη

η ρα και παν τουρ γον ως ευ ερ γε ε την η δη μι ουρ γη

θει σα συμ πα σα κτι ι σι ι ι ι ις

Λυτήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων,
πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσον,
Ὡ τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας,
νῦν ἐκ Σιῶν γὰρ ἐξελήλυθε νόμος.
Ἡ γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις.

ψδὴ ε

Ἦχος δὲ Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.425#

Λυτηηριονκαθαρσιναμπλακημαατων⁶^λ

πυριπνονδεξασθεΠνευματοςδροσονωτεε

κναφωτομορφατηςΕκκλησιιας^Δ^δνυνεκσι

ωνγαρεξεληηλυθενομοσηγλωσσοπυρ

σομορφος^Δ^δΠνευματοςχααρις⁶^λ

Λυτρωτὰ τοῦ παντός παντοδύναμε,
τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν·
Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ᾠδὴ η

Ἦχος ^Δ^δ Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειμολόγιον 1903 σ.454

Λυτρωτατουπαντοςπαντοδυναμεετουςεν

μεσωφλογοςευσεβησαντας⁶^λσυγκαταβαςε

δρσισαςκαιεδιιδαξαςμεελπεινπανταταεργα

ευ λο γει τε υ μνει ει τε τον Κυ ρι ον ⁶λ

* Κυ ρι ο ο ο ο ον ⁶λ

Μεγαλύνομεν πάντες,
τὴν φιλανθρωπίαν σου Κύριε Σωτῆρ ἡμῶν, ἡ δόξα τῶν δούλων σου,
καὶ στέφανος τῶν πιστῶν, ὁ μεγαλύνας τὴν μνήμην τῆς τεκούσης σε.

ῥδθ

Ἦχος ⁴δ̣ Ββ

Αποστόλου Παπαχρήστου
Νέον Ειρμολόγιον 1998 σ.316

Μ ε γα λυ νο μεν πα αν τες ^Δδ̣ την φι λαν θρω πι

αν σου ^Δδ̣ Κυ ρι ε Σω τηρ η μων ⁶λ η δο ξα των δου λων

σου ^πρ̣ και στε φα νος των πι στων ^Δδ̣ ο με γα λυ υ νας την

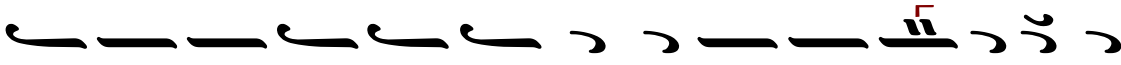

μη μην της τε κου σης σε ⁶λ

Μετὰ τόκον σε Ἄγνήν,
καὶ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ ἐν τόκῳ ἄχραντε, σὲ πᾶσα ἡ κτίσις καταγγέλλουσα,
ὡς Θεοτόκον ἀληθῆ μεγαλύνομεν.

ῥδθ

Ἦχος ⁴δ̣ Ββ

Απόστολου Παπαχρήστου
Νέον Ειρμολόγιον 1998 σ.318

Μ ε τ α τ ο κ ο ν σ ε α γ γ η ν κ α ι π ρ ο τ ο υ τ ο ο κ ο υ κ α ι

ε ν τ ο κ ω α χ ρ α ν τ ε ⁶ λ σ ε π α σ α η κ τ ι σ ι ς κ α

τ α γ γ ε λ λ ο υ ο υ σ α ^π ρ ω ς Θ ε ο τ ο κ ο ν α λ η θ η μ ε γ α λ υ

ν ο μ ε ν ⁶ λ λ υ ν ο μ ε ε ε ε ε ν ⁶ λ

Μή καταποντισάτω

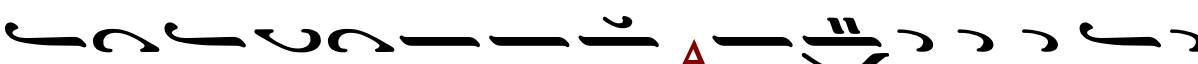
με καταιγίς ὕδατος, μηδὲ καταπιέτω με βυθός· ἀπέρριμμαι γὰρ εἰς βάθη, καρδίας θαλάσσης, τῶν κακῶν μου· διό σοι κραυγάζω ὡς Ἰωῆς·

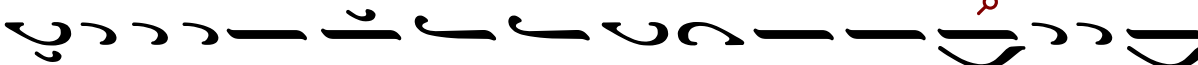
Ἄναβήτην ἐκ φθορᾶς ἡ ζωῆ μου πρὸς σέ, ο Θεός ἡμῶν.

ψδῆς

Ἦχος ^Λ δλ Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.407

Μ η κ α τ α π ο ν τ ι σ α τ ω μ ε κ α τ α ι γ ι ς υ δ α τ ο ς μ η δ ε

κ α τ α π ι ε τ ω μ ε β υ θ ο ς ^Δ λ α π ε ρ ρ ι μ μ α ι γ α ρ ε ι ς β α

α θ η κ α ρ δ ι α ς θ α λ α ς σ η ς τ ω ν κ α κ ω ν μ ο υ ⁶ λ δ ι ο σ ο ι κ ρ α υ

γ α ζ ω ω ς Ι ω ν α ς α ν α β η τ ω ε κ φ θ ο ρ α ς η ζ ω η

μου προς σε ο Θεος ημων ⁶ _λ

Μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος,

διὰ τὸ ὄνομά σου καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

ψδθζ

Ἦχος δὲ ⁴ _{Ββ}

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.409

Μη παραδώω ἡς ἡμας εἰς τε εἰλος δι
α το ο νο μα α σου και μη δι α σκε δα α σης την
δι ι α θη κην σου ⁶ _λ και μη α πο στη η σης το ε λε
ος σου αφ η μων ^Δ _{δὲ} Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ρων
η μων ο υ περ υ ψου με νος εἰς τους αι ω νας ⁶ _λ

Μωυσῆς ἐν τῷ ὄρει

ἄφλεκτον τὴν βᾶτον ἐώρακεν, Ἰωσήφ ἐν σπηλαίῳ, ἄφθορον τὸν τόκον ἐθεάσατο,
ἀνύμφευτε μῆτερ, ἀλόχευτε κόρη ὕμνοις σε Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

ψδθθ

Ἦχος δὲ ⁴ _{Ββ}

Απόστολου Παπακρήστου
Νέον Εἰρμολόγιον 1998 σ.320

M ω υ σης εν τω ο ο ρει ^Δ α φλε κτον την βα α
 τον ε ω ρα κεν ⁶ I ω σηφ εν σπη λαι ω ^π α φθο
 ρον τον το κον ε θε α σα το ⁶ α νυμ φευ τε μη
 η τερ α λο ο χευ τε κο ο ρη ^Δ υ μνοις σε Θε ο το
 κε με γα λυ νο μεν ⁶

Νάουσαν ἀκρότομον,
 προστάγματι σῶ, στερεὰν ἐθήλασε πέτραν, Ἰσραηλίτης λαός, ἡ δὲ πέτρα σὺ Χριστέ,
 ὑπάρχεις καὶ ζωὴ, ἐν ᾧ/ᾗ ἐστερεώθη ἡ Ἐκκλησία κρᾶζουσα·
 Ὡσαννά, εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος.

ψδθ γ

Ἦχος ^ξ ^Δ Β8

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
 Ειρμολόγιον 1903 σ.337#

N α ου σαν α κρο το μον προ στα γμα τι σω ⁶ στε
 ρε αν ε θη λα σε πε τραν Ισ ρα η λι της λα
 ος ⁶ η η δε πε τρα συ Χρι στε υ παρ χεις και ζω η ^π εν

ἡ εστε ρε ω ω θη η Εκκλησιακραζουσα

ωσαν να ευλογημενος ει ο ερχομενος

Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι,
πρόσταγμα τυραννικόν, εἰς φλήναφον θέμενοι, ἐν μέσῳ φλογός ἀνεβόων·
Ἐὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ψδδζ

Ἦχος δὲ Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.453

Νεοι τρεις εν Βαβυλωωνι προσταγμα τυραννικον εις

φληναφον θεμενοι εν μεεσωφλογοσ ανεβο

οων ευλογητος ει Κυριιε ο Θεος των πα

τερων ημων

Νῦν ἀναστήσομαι,
προφητικῶς ἔφη ὁ Θεός, νῦν δοξασθήσομαι, τὸν πεσόντα προσλαβὼν ἐκ τῆς Παρθένου,
καὶ πρὸς φῶς τὸ νοητόν, ἀνυψῶν τῆς ἐμῆς θεότητος.

ψδδε

Ἦχος δὲ Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.452

N υν α να στη σο μαι προ φη τι κως ε φη ο Θε ος ⁶ λ νυν

δο ξα σθη σο ο μαι τον πε στον τα προσ λα βων ⁶ λ εκ της

Παρ θε νου και προς φως το νο η τον ^Δ α νυ ψω ων της

ε μης θε ο τητος ⁶ λ

Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς,
καὶ φωτίσας τὸν ὄρθρον, καὶ δείξας τὴν ἡμέραν, δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

ὦδὴ ε

Ἦχος ^Δ αὐτῶν Ββ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Τριῶδιον Β
2003 σ.563

O α να τει ει λας το φως ⁶ λ και φω τι σας τον

ορ θρον ^π και δει ξας την η με ε ραν ^Δ δο ο ξα σοι δο

ξα σοι Ι η σου Υι ε του Θε ου ⁶ λ

Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς,
καὶ φωτίσας τὸν ὄρθρον, καὶ δείξας τὴν ἡμέραν,
δόξα σοι Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ φιλόανθρωπε δόξα σοι.

ὦδὴ ε

Ἦχος ^Δ αὐτῶν Ββ

Αποστόλου Παπαχρήστου
Νέον Εἰρμολόγιον 1998 σ.300

Ὁ α να τει λας το φως και φω τι ι σας τον ο

ορ θρον και δει ξας την η με ραν δο ο ξα σοι Ι η

σου Υι ε του Θε ου φι λαν θρω πε δο ξα σοι

Ὁ διασώσας ἐν πυρί,
τοὺς Ἀβραμιαίους σου παῖδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνελών, οἷς ἀδίκως δικαίους
ἐνήδρυσαν, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ ζ

Ἦχος Δ΄

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρημολόγιον 1903 σ.339#

Ὁ δι ι α σω σας εν πυ ρι τους Α βρα μι αι

ους σου παι δας και του ουσ Χαλ δαι ους α νε λων ο ις α

δι κως δι και αι αι ους εν η δρευ σαν υ περ υ

μνη τε Κυ ρι ε ο Θε ος ο των πα τε ρων ευ

λο γη τος ει

Ὁ ἐν ἀρχῇ ἀναρχος Λόγος,

σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Υἱὸς μονογενής,
εὐλογημένος εἶ καὶ ὑπερυψούμενος,
ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ψδδζ

Ἦχος δὲ Ββ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.241/995

Ὁ ἐν ἀρχῇ ἀναρχὸς Λόγος σὺν Πατρὶ καὶ
Πνεύματι Υἱὸς μονογενῆς εὐλογημένος εἶ
καὶ ὑπερυψούμενος ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν

Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας,
καὶ τύπον τῆς Παρθένου τὴν βάτον δείξας,
εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

ψδδζ

Ἦχος δὲ Ββ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Τριώδιον Β
2003 σ.564

Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας
καὶ τυπὸν τῆς Παρθένου τὴν βάτον δείξας

γῆ τος εἰ Κυ ρι ε Ἰ ο Θε ος των πα τε ρων η

μῶν ⁶ _λ

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ,
ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ
καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

ψδθ δ

Ἦχος ⁴ _δ Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματῆριον 1905 σ.547*

Ο κα θη μενος εν δο ο ξη Ἰ ε πι θρο νου Θε

ο τη τος ⁶ _λ εν νε φε λη κου ου φη Ἰ ηλ θεν Ι

η σου ους ο υ περ θε ος ⁶ _λ τη α κη ρα τω πα λα

μη και δι ε σω σε ^π ₉ τους κραυ γα ζον τας δο ξα Χρι στε τη

δυ να μει σου ⁶ _λ

Ὁ κτησάμενος ἡμᾶς περιούσιον λαόν,
τῷ αἵματί σου Κύριε, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν ἐν ὁμοιοῖα, φυλάττων τὴν ποιμνὴν σου.

Ο κτη σα με νος η μας πε ρι ου σι ον λα ον
 τω αι μα τι σου Κυ ρι ε την σην ει ρη νην δος η
 μιν εν ο μο νοι α φυ λατ των την ποι μνην σου

Ὁ πατάξας Αἴγυπτον,
καὶ Φαραῶν τὸν τύραννον, βυθίσας ἐν θαλάσῃ, λαὸν διέσωσας δουλείας, Μωσαϊκῶς
ἄδοντα, ψδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Ο πα τα ξας Αι γυ πτον και Φα ρα ω τον τυ ραν νον
 βυ θι σας εν θα λασ ση λα ον δι ε σω σας δου λει
 ας Μω σα ι κω ως α δοντα ω δην ε πι νι κι
 ον ο τι δε δο ξασται

Ὁ στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα,
στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμνῶ σε εἰλικρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου, ὅτι οὐκ ἔστιν

Ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ψδὴ γ

Ἦχος δὲ Ββ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β146

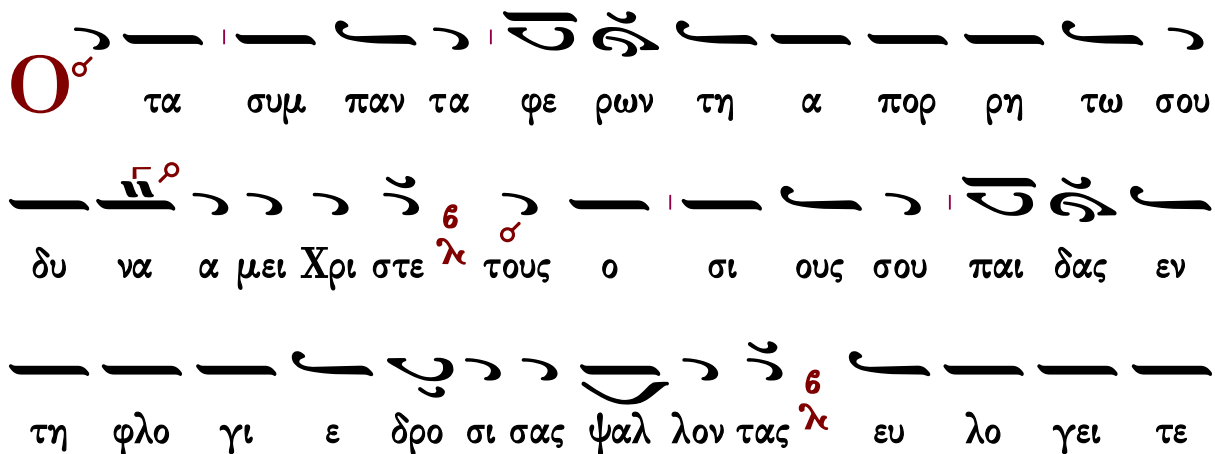

 Ο^σστε ρε ων βρον την και κτι ζων πνευ μα^{β λ}στε ρε
 ω^σσον με Κυ ρι ε ι να υ μνω σε ει λι κρι νως^{Δ δ} και
 ποι ω το θε λη μα σου^{β λ} ο τι ουκ ε στιν α γι ος ως
 συ υ ο Θε ος η μων^{β λ}

Ὅ τὰ σύμπαντα φέρων,
τῇ ἀπορρήτῳ σου δυνάμει Χριστέ, τοὺς ὀσίους σοῦ παιῖδας, ἐν τῇ φλογὶ ἐδρόσισας
ψάλλοντας· Εὐλογοεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ψδὴ η

Ἦχος δὲ Ββ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.242/996

 Ο^στα συμ παν τα φε ρων τη α πορ ρη τω σου
 δυ να α μει Χρι στε^{Γ ρ} τους^{β λ} ο σι ους σου παι δας εν
 τη φλο γι ε δρο σι σας ψαλ λον τας^{β λ} ευ λο γει τε

παν τα τα ερ γα κυ ρι ου τον Κυ ρι ον ⁶λ

Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη,

Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος, ὃς ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη, σὲ Θεοτόκε· διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

ὠδὴ θ

Ἦχος δὲ Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.312#

Ὁ το ο κος σου α φθο ρος ε δει ει χθη Θε
ο ος εκ λα γο νων σου προ ηλ θε ⁶λ σαρ κο φο ρος ος
ω φθη ε πι γης και τοις αν θρω ω ποις συν α νε
στρα α φη σε Θε ο το κε ^{π ρ} δι ο παν τες με γα λυ
νο ^χ με ^σ ε ε ε εν ⁶λ

Ὁ τοῦ φωτὸς διατμήξας

τὸ πρωτόγονον χάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνεῖ σε Χριστέ, τὸν δημιουργόν, ἐν τῷ φωτὶ σου, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθυνον.

ὠδὴ ε

Ἦχος δὲ Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.310#

Ὁ του φω τος δι α τμη η ξας το πρω το ο γο νον

χα α ος ⁶ως εν φω τι τα ερ γα υ μνει σε Χρι στε ^{π 9} τον

δη μι ουρ γον εν τω φω τι ι σου τας ο δους η μων ευ

θυνον ⁶^λ

Ὁ τῶν πατέρων Θεός,
μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ δώρησαι ἡμῖν, ἐν παρρησίᾳ βοᾷν σοι· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

ψδδζ

Ἦχος ⁴δλ Ββ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Τριώδιον Β
2003 σ.564

Ο ^στων πα τε ρων Θε ος μη κα ται σχυ νης η μας ⁶^λ

αλ λα δω ρησαι η μιν ⁶^λ εν παρ ρη σι α βο αν

σοι ^{π 9} ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ⁶^λ

Οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες,
τῷ θεῷ πυρπολούμενοι ζήλω, τυράννου καὶ φλογὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως κατεπάτησαν,
καὶ μέσον πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον·
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ψδδη

Ἦχος ⁴δλ Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.311#

Αἰ νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου ου μεν
τον Κυ ρι ον

Οἰ εν Βα βυ λω νι παι δεσ πω θει ω πυρ πολου
ου με νοι ζη η λω τυ ραν νου και φλο γο ος α πει
λην αν δρει ως κα τε πα τη σαν και με σον τυ
ρος εμ βλη θεν τες δρο σι ζο με νοι ε ψα λλον ευ λο
γει τε παν τα τα ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ο ο

ο ο ον

Ὅρθρον φαεινὸν ἡμῖν

ἐξανάτειλον ὡς ἀγαθὸς καὶ ὁδήγησον ἡμᾶς εἰς τὸν φόβον σου Δέσποτα.

ᾠδὴ δ

Ἦχος Ββ

Αποστόλου Παπαχρήστου
Νέον Ειρμολόγιον 1998 σ.302

Ο ρ θρον φα ει νον η η μιν εξ α να τει λον ως α γα

θος και ο δη γη σον η μας εις τον φο ο βον σου

Δε σπο τα

‘Οτι ἐποίησέ μοι, μεγαλεῖα ὁ δυνατός,
καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
εἰς γενεάν καὶ γενεάν, τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

ψδθ θ

Ἦχος δὲ Ββ

Αποστόλου Παπακρήστου
Νέον Ειρμολόγιον 1998 σ.317

Ο τι ε ποι η σε ε μοι με γα λει ει α ο δυνα τος

και α γι ον το ο νομα αυ του και το ε λε ος αυ

του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με νοις αυ

τον φο βου με ε νοις αυ το ο ο ο ον

‘Οτι στεῖρα ἔτεκεν,
ἡ ἐξ ἔθνῶν Ἑκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέχνῳις, ἡσθένησε συναγωγῇ,
τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν· Ἅγιος εἶ Κύριε.

ψδθ γ

Ἦχος δὲ Ββ

Απόστολου Παπακρήστου
Νέον Ειρμολόγιον 1998 σ.295

Ο τι στει ρα ε τε κεν η εξ ε θνω ων Εκ κλη

σι ι α και η πολ λη εν τε κνοις η σθε νη σε συν α γω

γη τω θαυ μα στω Θε ω η μων βο η σω ω μεν α

γι ος ει Κυ ρι ε

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν; ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον.
Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ ζ

Ἦχος δὲ Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.334#

Ο υκ ε λα α τρε ευ σαν τη κτι σει οι θε ο φρο νες πα

ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος α πει λην αν

δρει ως πα τη σαν τες χαι ροντες ε ψα λλον υ περ υ μνη

η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος ευ λο γη το

ος ει ⁶
^λ

Οὐκ ἐν σοφίᾳ καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα,
ἀλλ' ἐν σοὶ τῆ τοῦ Πατρὸς ἐνυποστάτῃ σοφίᾳ Χριστέ·
οὐ γὰρ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου φιλόνηθρῳπε.

ᾠδὴ γ

Ἦχος ⁶
δὲ ^λ Ββ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ. 237/992#

Ο υκ εν σο φι α και δυ να μει και πλου τω και
χω με θα ⁶ ^λ αλλ εν σοι τη του Πα τρος εν υ πο στα
τω σο φι α Χρι στε ^π ⁹ ου γαρ ε στιν α γι ος πλη ην σου
φι λαν θρω πε ⁶ ^λ

Οὐκ ἔστι σοὶ ὅμοιος δεδοξασμένη Κύριε·
ἐν χειρὶ γὰρ κραταῖᾳ, ἐλυτρώσω τὸν λαόν, ὃν ἐκθήσω φιλόνηθρῳπε.

ᾠδὴ α

Ἦχος ⁶
δὲ ^λ Ββ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ. 234/989#

Ο υκ ε στι σοι οι ο μοι ος δε δο ξα σμε νε Κυ
ρι ε ⁶ ^λ εν χει ρι γαρ κρα ται α ε λυ τρω σω τον

Π αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω ο
 το ο κος της Θε ο το κου δι ε σω σα το ο το τε
 μεν τυ που με νος νυν δε ε νερ γου με ε νος ^π ₉ την οι
 κου με νην α πα σαν α γει ρει ψα αλ λου ου σαν τον
 Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα ερ γα και υ περ υ ψου ου
 τεις παν τας τους αι ω ω να α α α ας ⁶ _λ

Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ,
 καὶ πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ·
 ὑμνεῖτε λαοὶ καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ὠδὴ η

Ἦχος Ββ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μουσικὸν Τριῶδιον Β
 2003 σ.566

Π α αν τα τα ερ γα του Θε ου και πα σα κτι
 σις ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον ⁶ _λ ο σι οι και τα πει

νοι τη καρδια ^{πρ} υμνείτε λαοι ^Δ και υπερ

υψου ουτε αυτον εις τους αιωνας ⁶ ^λ

Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ,
καὶ πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ·
ὑμνεῖτε λαοὶ καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ γ

Ἦχος ^Δ Ββ

Απόστολου Παπακρήστου
Νέον Ειρμολόγιον 1998 σ.310

^χ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου

μεν τον Κυ ρι ον ⁶ ^λ

Π α α αντα τα ερ γα του Θε ου και πα σα κτι ι

σις ^Δ ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον ⁶ ^λ ο σι οι και τα

πει νοι τη καρ δια ^{πρ} υ μνει ει τε λα οι οι και

υ περ υ ψου ου τε εις παν τας τους αι ω ω νας ⁶ ^λ

* ω ω να α α α ας 6 λ

Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ,

καὶ πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε τὸ φῶς,
καὶ τὴν οἰκουμένην πᾶσαν ἐφώτισε, καὶ ζωὴν αἰώνιον τῷ κόσμῳ ἔδωρήσατο, ὑμνεῖτε
λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ῶδηζ

Ἦχος δὲ Ββ

Απόστολου Παπαχρήστου
Νέον Ειρμολόγιον 1998 σ.311

Π α α αντα τα ερ γα του Θε ου και πα σα κτι ι

σις Δ δει ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον 6 λ ο τι τοις αν θρω

ποις εκ της γης π π α νε τει λε το φως Δ δει και την οι κου

με νην πα α σαν ε φω τι σε 6 λ και ζω ην αι ω νι ι

ον π π τω κο σμω ε δω ρη σα το υ μνει ει τε λα οι 6 λ και

υ περ υ ψου τε αυ τον εις τους αι ω ω νας 6 λ

* τον εις τους αι ω ω να α α α ας 6 λ

Πῦρ φλέγον ἐν καμίνῳ ἐξετινάσσετο,
παῖδες ἐδροσίζοντο καὶ ὑμνοῦντες ἔλεγον·
εὐλογητὸς εἶ ὁ μόνος ὑπάρχων Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ψδθζ

Ἦχος δὲ Ββ

Απόστολου Παπακρήστου
Νέον Ειρμολόγιον 1998 σ.308

Πῦρ φλεγον εν κα μι ι νω εξ ε τι νασ σε το παι
δες ε δρο σι ζον το και υ μνουν τες ε λε γον ευ
λο γη τος ει ο μο ο νος υ πα αρχων Θε ος
ο των πα τε ρων η μων

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον Θεοτόκον,
τὴν οὐράνιον παστάδα, τὴν τεκοῦσαν τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν,
ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

ψδθθ

Ἦχος δὲ Ββ

Απόστολου Παπακρήστου
Νέον Ειρμολόγιον 1998 σ.320

Σε την απειρογαμον Θεο το ο κοντην ου
ρα νι ον πα στα α δα την τε κου σαν τον αρ χη γον

της σωτηριαιας ημων ^Δ εν υμνοις μεγαλυ
 νομεν ⁶ ^λ λυνομεεεεεν ⁶ ^λ

Σὲ τὴν ὑπερένδοξον νύμφην,
 καὶ παναγίαν Θεοτόκον, τὴν τὸν κτίστην τεκοῦσαν, τῶν ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων,
 ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

ψδθ θ Ἦχος δ̣ι Ββ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
 Ειρμολόγιον 1903 σ.454

Cετην υπερενδοξον νυμφην και παναγι
 ανθεοτοκον ⁶ ^λ την τον κτιστην τεκουσαν ^π ⁹ των ορα
 των τε παντων και αοραατων εν υμνοις μεγα
 λυνομεν ⁶ ^λ

Σὺ Κύριέ μου φῶς,
 εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει
 ἀνυμνοῦντάς σε.

ψδθ ε Ἦχος δ̣ι Ββ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
 Ειρμολόγιον 1903 σ.452

C υ Κυ ρι ε μου φως εις τον κο σμον ε λη λυ υ θας ^πφως

 α γι ον ε πι στρε φον ^πεκ ζο φω δους α γνοι οι ας

 τους πι στει α νυ μνου ν τας σε ⁶λ

Σύμφωνον ἔθροήσεν ὀργάνων μέλος,
Σέβειν τὸ χρυσότευκτον ἄψυχον βρέτας.
Ἦ τοῦ Παρακλήτου δὲ φωσφόρος χάρις,
Σεβασμιάζει τοῦ βοᾶν, Τριάς μόνη,
Ἰσοσθενής, ἀναρχος, εὐλογητὸς εἶ.

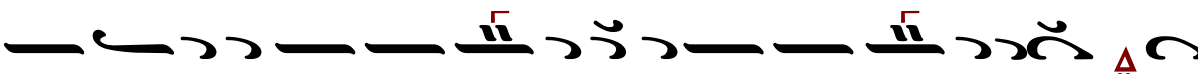
ᾠδὴ ζ

Ἦχος Βη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.427#

C υμ φω νον ε θρο η σεν ορ γα νων με ε λος ⁶σε

 βειν το χρυ σο τευ κτον α ψυ χον βρε ε τας ⁶η του Πα ρα

 κλη του δε φω σφο ρος χα α ρις σε βα σμι α α ζει ^Δτου

 βο αν Τρι ας μο ο νη ι σο σθε νης α ναρχος ευ λο

 γη τος ει ⁶λ

Τὰ σύμπαντα Δέσποτα,

τῆ σῆ σοφία συνεστήσω, γῆς δὲ πάλιν ἠδρασας, ὡς οἶδας τὸν πυθμένα, τῆ βάσει

πηξάμενος ἐπὶ ὑδάτων ἀπείρων· διὸ πάντες βοῶμεν ἀναμέλποντες·

Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου, ἀπαύστως τὸν Κύριον.

ᾠδὴ η

Ἦχος δὲ Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.411

T α συ υμ παν τα δε σπο τα τη ση σο φι α συν ε

 στη σω ⁶ γης δε πα λιν η δρα σας ως οι δας τον πυ θμε

 να ^π τη βα α σει πη ξα μενος ε πι υ δα των δι

 ο παν τες βο ω μεν α να μελ πο ον τες ευ λο γει τε

 τα ερ γα Κυ ρι ου α παυ στως τον Κυ ρι ον ⁶

Τῆ εἰκόνι τῆ χρυσῆ

μὴ προσκυνήσαντες παῖδες Ἀβραμιαῖοι,

ἔδοκιμάζοντο, ὡς περ χρυσὸς ἐν χωνευτηρίῳ·

ἐν καμίνῳ γὰρ πυρός, ὡς ἐν θαλάμῳ φωτεινῷ, ἐχόρευον βοῶντες·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ ζ

Ἦχος δὲ Ββ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β148

T η η ει κο νι τη χρυ ση ⁶ μη προσ κυ νη σαν τες παι

αι δεσ α βρα μι αι οι ^Δ ε δο κι μα ζον το ωσ περ

χρου σο ος εν χω νευ τη ρι ω ⁶ εν κα μι νω γαρ

πυ ρος ^Δ ως εν θα λα μω φω τει νω ⁶ ε χο ρευ ον

βο ων τες ^π ευ λο γη το ος ο Θε ος ο των πα τε ρων

η μων ⁶

Τῆ τῶν πταισμάτων μου ζάλη καταποντούμενος,
ὡς ἐν κοιλίᾳ τοῦ κήτους συνεχόμενος, σὺν τῷ προφήτῃ κράζω σοι·
ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, Κύριε, καὶ διάσωσόν με.

Ἐν τῷ Τριωδίῳ καὶ τῷ Εἰρημολογίῳ ὁ εἰρμὸς οὗτος ἀρχεται «Τῶν πταισμάτων τῆ ζάλη
βυθιζόμενος...». Διωρθώσαμεν ἐλαφρῶς τὴν ἀρχὴν διὰ νὰ συμφωνῆ πρὸς τὰ
ἐπακολουθοῦντα τροπάρια. [πρωτ.Κων.Παπαγιάννης]

ψδῆς

Ἦχος ^Δ Ββ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Τριώδιον Β
2003 σ.563

Τῶν πται σμα των μου ζα ληκα τα πον του με νος ^Δ

ως εν κοι λι ι α του κη τους συν ε χο με νος ⁶ συν

τω προ φη τη κρα ζω ω σοι α να α γα γε εκ
 φθο ρας την ζω ην μου Κυ ρι ε και δι α σω σον με

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν,
 τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν
 ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ψδδ δ

Ἦχος δὲ Ββ

Ειρμολόγιον ΖΩΗΣ#

Τ ην α νε ξι χνι α στον θει αν βου λην της εκ
 της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως σου του υ ψι στου
 ο Προ φη της Αβ βα κουμ κα τα νο ων ε κραυ
 γα ζε δο ξα τη δυ να μει σου Κυ ρι ε

ψδδ δ

Ἦχος δὲ Ββ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μουσική Παρακλητική
 2004 σ.Β148

Τ ην α νεξ ι χνι α στον θει ει αν βου λην της εκ

της Παρ θε νου σαρ κω σε ε ως σου του Υ ψι στου ο

προ φη της Αβ βα κουμ κα τα νο ων ε κραυ γα ζε

δο ξατη δυ να μει σου Κυ ρι ε

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον,
τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος,
δεῦτε τάς χεῖρας κροτήσωμεν,
τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

ᾠδὴς

Ἦχος δὲ Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.333#

Την θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν τες ε ορ την

οι θε ο φρονες της Θε ο μη τορος δευ τετας χει ρας κρο

τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε ον δο ξα ζον

τες

Τὴν Σιών ἐπ' ὄρους ἀνάβηθι,
ὁ εὐαγγελιζόμενος, καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, ὁ κηρύσσων ἐν ἰσχυί ὑψωσον φωνήν.
Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ, ἡ Πόλις τοῦ Θεοῦ, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, καὶ σωτήριον

ἔθνεσιν.

ῥοδὴ ε

Ἦχος δὲ ΒΨ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.339#

Τ ην Σι ων επ ο ο ρους α να βη θι ο ευ αγ

 γε λι ζο μενος και την Ι ε ρου σα λημ ο κη

 ρουσ ων εν ι σχυ ι ι υ ψω σον φω νην δε δο ξα

 σμε να ε λα λη η θη πε ρι σου η πο λις του Θε

 ου ει ρη η νη ε πι τον Ισ ρα ηλ και σω τη η ρι ον

 ε θνεσιν

Τῆς σῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας Χριστέ ὁ Θεός,
προμηνύων ὁ προφήτης τὴν ἔλευσιν, μετὰ χαρᾶς ἐκραύγαζε·
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ῥοδὴ δ

Ἦχος δὲ ΒΨ

Ἀπόστολου Παπαχρήστου
Νέον Ειρμολόγιον 1998 σ.299

Τ ης σης ε πι γη ης πα ρου σι ι ας Χρι στε ο Θε

ος ⁶λ προ μη νυ ων ο προ φη της την ε λε ευ σιν ^{π9} με

τα χα ρας ε κραυ γα α ζε ^Δδο ξα τη δυ να μει σου Κυ ρι

⁶λ
ε

Τὸ στερέωμα τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων,
στερέωσον Κύριε, ἐν τῇ πίστει τῇ ὀρθοδόξῳ σου καὶ στήριξον ἡμᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

ᾠδὴ γ

Ἦχος ^Δδὲ Ββ

Απόστολου Παπαχρήστου
Νέον Ειρμολόγιον 1998 σ.296

Το στε ρε ω μα των ε πι σοι οι πε ποι θο ο

των ⁶λ στε ρε ω σον Κυ ρι ι ε ^{π9} εν τη πι στει τη ορ

θο δο ξω σου και στη ρι ξον η μας ως φι λαν θρω πος ⁶λ

* λαν θρω πο ο ο ο ος ⁶λ

Τὸν ἄσπορον τόκον σου,
Θεοτόκε ἄχραντε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ θ

Ἦχος ^Δδὲ Ββ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Τριῶδιον Β
2003 σ.568

Τὸν ἀσπορόν τοκόν σου Θεοτόκα χραν

τέ ⁶ _λ Χριστόν τον Θεόν ηημων ^{π9} εν υμνοισι ασι

γη τοις μεγαλυνομεν ⁶ _λ

Τὸν βασιλέα Χριστόν,
ὃν ὠμολόγησαν οἱ αἰχμάλωτοι παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες μεγάλη τῇ φωνῇ.
Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ η

Ἦχος ⁴ _δ Β8

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικὸν Τριώδιον Β
2003 σ.566

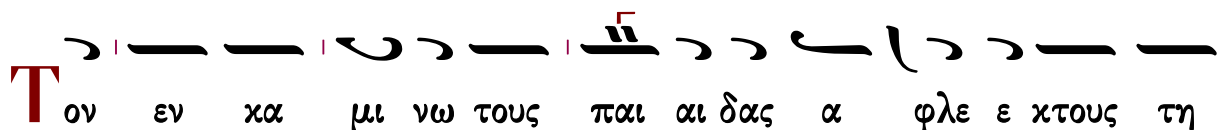
Τὸν βασιλέα Χριστόν ^Δ _δ ὄν ωμολογησαν

οἱ αἰχμάλωτοι παῖδες ⁶ _λ εν τη καμίνω λε

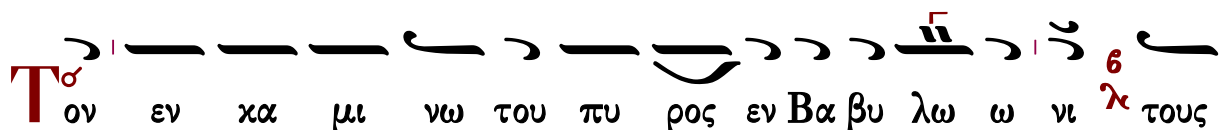
γοντες μεγαλητηφωνη ⁶ _λ παντατα εργα υμνειτε ^{π9}

και υπερυψουτε εις παντας τους αιωνας ⁶ _λ

Τὸν ἐν καμίνῳ τοὺς παῖδας ἀφλέκτους τηρήσαντα,
καὶ τὸ πῦρ κατασβέσαντα, ὑμνήσωμεν λέγοντες·
Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τον εν κα μι νω τους παι αι δας α φλε ε κτους τη
 ρη σαν τα και το πυρ κα τα σβε σα αν τα υ μνη η σω
 μεν λε γον τες ευ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε ο Θε
 ος ο των πα τε ε ρων εις παν τας τους αι ω νας

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός,
 ἐν Βαβυλῶνι τοὺς παῖδας τῶν Ἑβραίων, διασώσαντα Θεόν,
 ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τον εν κα μι νω του πυ ρος εν Βα βυ λω ω νι τους
 παι δας των Ε βραι ω ν δι α σω σαν τα Θε ον
 ε ρεις ευ λο γει ει τε λα ος υ περ υ ψου τε

εις παν τας τους αι ω ω νας ⁶λ

παν τας τους αι ω ω να α α α ας ⁶λ

Τὸν ἐν μορφῇ ἀγγέλου ὁραθέντα,
 ἐν καμίνῳ πυρὸς τοῖς ὑμολόγοις, Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑμνεῖτε παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε,
 λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ 7

Ἦχος Ββ

Απόστολου Παπαχρήστου
 Νέον Ειρμολόγιον 1998 σ.315

Τὸν ἐν μορ φη ἀγ γελου ο ρα θε εν τα εν κα μι ι

νω πυ ρος τοις υ μνο λο ο γοις Χρι στον τον Θε ον

υ μνει τε παι δες ι ε ρεις ευ λο γει ει τε λα ος

υ περ υ ψου τε εις παν τας τους αι ω ω νας ⁶λ

ω ω να α α α ας ⁶λ

Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ,
 [σαρκί] προσηλωθέντα, καὶ ὑποδείξαντα ἡμῖν ὄπλον εἰς σωτηρίαν, παῖδες ὑπερυψοῦτε,
 Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τ ον εν τω Σταυ ρω σαρ κι προσ η λω θε εν τα και
 υ πο δει ξαν τα η μιν ο ο πλον εις σω τη ρι
 ι αν παι δεσ υ περ υ ψου τε Χρι στο ον τον Θε
 ον η μων εις τους αι ω νας
 τους αι ω να α α α ας

Τὸν φωτισμόν σου Κύριε κατάπεμψον ἡμῖν,
 καὶ τῆς ἀχλύος ἡμᾶς τῶν πταισμάτων λῦσον ἀγαθέ,
 τὴν σὴν εἰρήνην οὐρανόθεν δωρούμενος.

Τ ον φω τι σμον σου Κυ ρι ε κα τα πεμ ψον η μιν
 και της α χλυ ος η μας των πται σμα των λυ σον α γα

θε^π την σην ει ρη νην ου ρα νο ο θεν δω ρου μενος⁶ λ

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε,

καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἔστερεύθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

ᾠδὴ γ

Ἦχος Δ^λ Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.308#

Το ο ο ξον δυ να των η σθε νη η σε και οι α σθε
νουν τες πε ρι ε ζω ω σαν το δυ να μιν δι α του
το ε στε ρε ω ω θη^Δ εν Κυ ρι ω η καρ δι α μου⁶ λ

ᾠδὴ γ

Ἦχος Δ^λ Ββ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.87/1435*

Το ξον δυ να των η σθε νη η σε^π και οι α σθε νουν
τες πε ρι ε ζω ω σαν το δυ να μιν⁶ λ δι α του το
ε στε ρε ω ω θη^Δ εν Κυ ρι ω η καρ δι α
μου ου ου ου ου⁶ λ

Τοὺς οὐρανοὺς ἢ ἀρετὴ σου κατεκάλυψε,
καὶ ἡ γῆ ἐπληρώθη τῆς δόξης σου Χριστέ·
διὸ ἀπαύστως κράζομεν·
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ὥδῃ δ

Ἦχος δ̣̣̣ Βϩ

Ἀπόστολου Παπακρήστου
Νέον Εἰρμολόγιον 1998 σ.299

Τοὺς οὐρανοὺς ἢ ἀρετὴ σου κατεκάλυψε

καὶ ἡ γῆ ἐπληρώθη τῆς δόξης σου Χριστέ

διὸ ἀπαύστως κράζομεν δόξα τῇ δυνάμει σου Κύρι

ε

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε,
ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον·
καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

ὥδῃ γ

Ἦχος δ̣̣̣ Βϩ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.331#

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε

ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ θίασον συγκροτήσαν

τας πνευματικόν στερωωσον ^{π9} και εν τη θεια

δοξηςου ^Δστε φωνων δοξης αξιωσον ^{6λ}

Τριστάτας κραταιούς,

ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῶ, ψυχῆς τὸ τριμερές, καταπόντισον δέομαι,
ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ἄσω μελώδημα.

ᾠδὴ α

Ἦχος ^Δ Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.451

Τριστάτας κραταιούς ο τεχθεὶς ἐκ Παρθένου ^{π9} α

παθείας ἐν βυθῶ ψυχῆς τοτριμερές ^Δκαταπόντισον

σον δέομαι ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάανῳ τῇ νεκρώσει

τοῦ σώματος ^{6λ} ἐπινίκιον ἄσω μελώδημα ^{6λ}

Τῶ ὁδηγήσαντι πάλαι,

τὸν Ἰσραὴλ φεύγοντα, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ Φαραῶ,

καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψαντι,

ἄσωμεν ὡς λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῶ, ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ α

Ἦχος ^Δ Ββ

Απόστολου Παπακρήστου
Νέον Εἰρμολόγιον 1998 σ.293

Τω οδηγήσαντι παλαι τον Ισραηλ φευγον

τα⁶_λ εκ της δουλειας του Φαραω⁶_λ και εν ερη

μω θρεψαντι^π₉ ασωμενως λυτρωτη ημων Θεω

ο οτι δεδοξασται⁶_λ

Τῷ ὀδηγήσαντι πάλαι,
τὸν Ἰσραὴλ φεύγοντα, ἐκ τῆς δουλείας Φαραῶ,
καὶ ἐν ἐρήμῳ ἐκθρέψαντι, μελώδημα ἐπινίκιον,
ἄσωμεν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, ὅτι δεδόξασται.

ὠδὴ α

Ἦχος δὲ Ββ

Απόστολου Παπαχρήστου
Νέον Ειμολόγιον 1998 σ.293

Τω οδηγήσαντι παλαι τον Ισραηλ φευγον

τα⁶_λ εκ τη ης δουλειας Φαραω⁶_λ και εν ερη

μω εκ θρεψαντι^π₉ μελωδημα επι νικιον α

σωμεν τω λυτρωτη ημων Θεω ο οτι δεδοξα

σται ⁶λ

Τῶν πταισμάτων τῆ ζάλη βυθιζόμενος,
ὡς ἐν κοιλίᾳ τοῦ κήτους συνεχόμενος, σὺν τῷ προφήτῃ κράζω σοι·
ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, Κύριε, καὶ διάσωσόν με.

ὠδὴ ε

Ἦχος δὲ Ββ

Απόστολου Παπαχρήστου
Νέον Ειρμολόγιον 1998 σ.303

Των πταισμάτων τη ζάλη βυθιζόμενος ^Δως εν
κοιλίαια του κητους συνεχόμενος ⁶λ συντω προ
φητη κραζω σοι ^π9 α να γα γε εκ φθορας ^Δλ την ζωην
μου Κυριε ^Δλ και διασωσον με ε ε ε ε ⁶λ

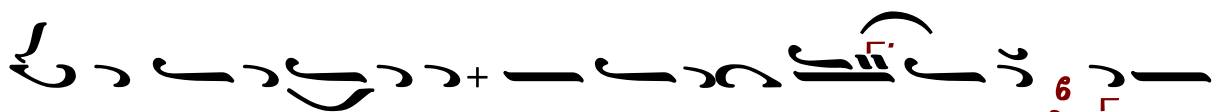
Χαίροις Ἄνασσα, μητροπάρθενον κλέος.
Ἄπαν γὰρ εὐδίνητον εὐλαλον στόμα.
Ῥητρεῦον, οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως.
Ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς ἅπας σοῦ τὸν τόκον νοεῖν·
ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν.

ὠδὴ θ

Ἦχος δὲ Ββ

Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.255#

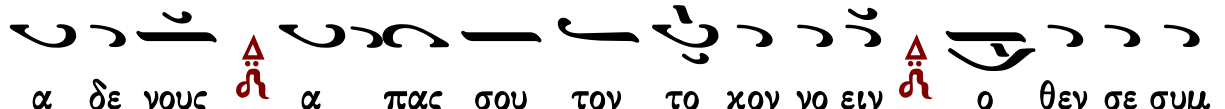
Χαιροις Ανασσα μητροπαρθενον κλεος ⁶λ

 α παν γαρ ευ δι νητον ευ λα λον στο ο μα ρη τρε

 ευ ον ου σθε νει σε μελ πειν α ξι ως ι λιγ γι

 α δε νους α πας σου τον το κον νο ει ο θεν σε συμ

 φω ω νως δο ξα ζο μεν

ὠδὴ θ

Ἦχος δὲ Ββ

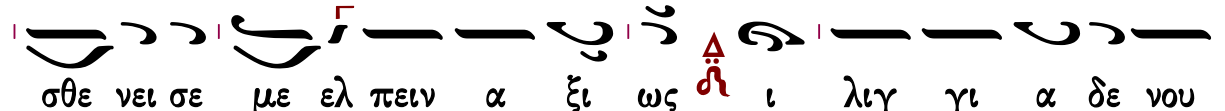
πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον
 2005 σ.501*

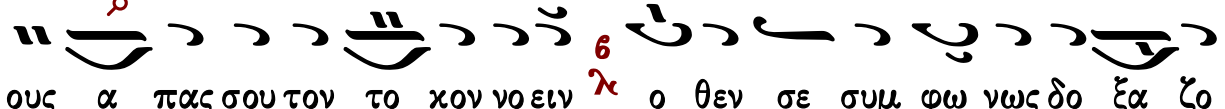
Χ αι ροις α νασα μη τρο πα αρ θε νον κλε ε ος α παν

 γαρ ευ δι νητον ευ λα λον στο μα ρη τρε ευ ον ου

 σθε νει σε με ελ πειν α ξι ως ι λιγ γι α δε νου

 ους α πας σου τον το κον νο ει ο θεν σε συμ φω νως δο ξα ζο

 μεν

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ,
 λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ

εὐσεβείας ἔρασταί, παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ψδὴ η

Ἦχος δὲ Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματῆριον 1905 σ.185#

Αἰ νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου μεν

τον Κυ ρι ον

Χει ει ρας εκ πε τα σας Δα νι ηλ λε ον των

χα σματα εν λακ κω ε φρα ξε πυ ρος δε δυ ναμιν ε

σβε σαν α ρε την πε ρι ζω σα με ε νοι οι ευ σε βει

ας ε ρα σται Παι δες κραυ γα ζον τες ευ λο γει τε παν τα

τα ε ρ γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ο ο ο ο ο ν

ψδὴ η

Ἦχος δὲ Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.453

Χει ει ρας εκ πε τα σας Δα νι ηλ λε ον των χα

σμα τα εν λακ κω ε φρα ξε ⁶ λχ πυ ρος σε δυ υ να μιν

ε σβε σαν ⁶ λχ α ρε την πε ρι ζω σα α με ε νοι ^π ρ οι ευ

σε βει ας ε ρα σται ⁶ λχ παι δεσ κραυ γα ζον τες ευ λο γει

τε ^π ρ παν τα τα ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ον ⁶ λχ

* Κυ ρι ο ο ο ο ον ⁶ λχ

Χοροὶ Ἰσραήλ, ἀνίχμοις ποσί,
πόντον ἐρυθρόν, καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες,
ἀναβάτας τριστάτας, δυσμενεῖς ὄρωντες ἐν αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελλον
Ἄσσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

ψδδα

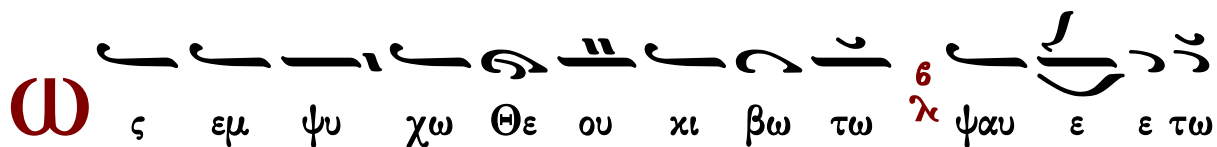
Ἦχος ⁴ ρι Βα

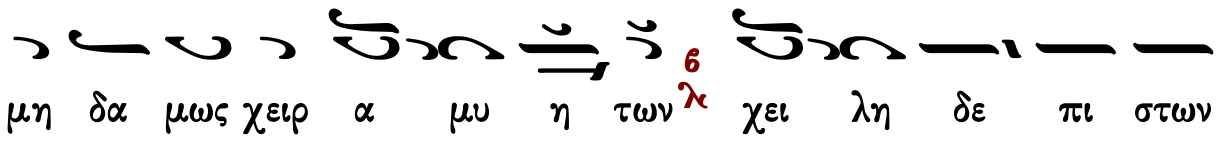
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.307#

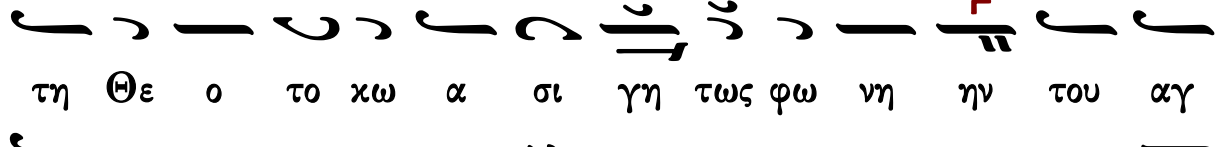
Χ ο ροι Ισ ρα ηλ α νι κμοις πο σι ⁶ λχ πον τον ε

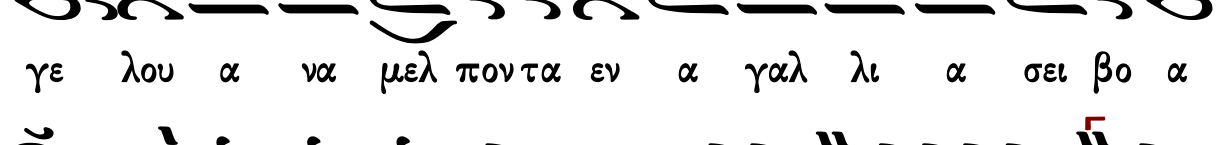
ρυ θρο ον και υ γρον βυ θο ον δι ε λα σαντες ⁶ λχ α

να βα τας τρι στα τας δυσ με νεις ο ρω ων τες εν αυ

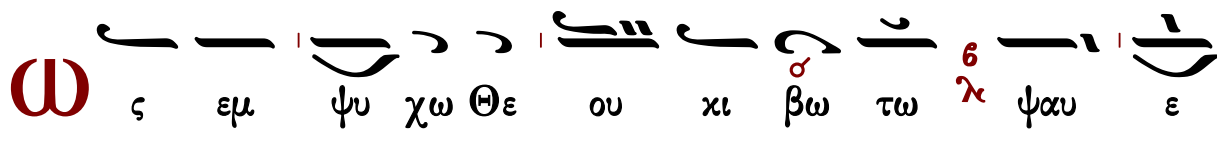

 Ω ς εμ ψυ χω Θε ου κι βω τω ⁶ψαυ ε ε τω ^λ

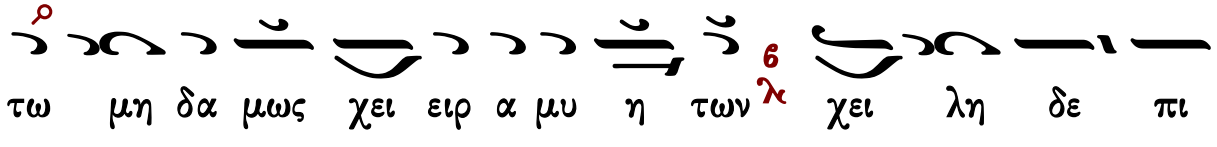

 μη δα μως χειρ α μυ η των ⁶χει λη δε πι στων ^λ

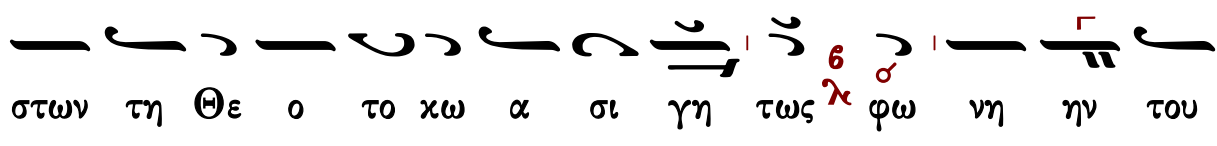

 τη Θε ο το κω α σι γη τως φω νη ην του αγ ^Γ

 γε λου α να μελ ποντα εν α γαλ λι α σει βο α

 τω ^πχαι ρε κε χα ρι τω με νη ο Κυ ρι ος μετα σου ου ⁶^λ

 Ω ς εμ ψυ χω Θε ου κι βω τω ⁶ψαυ ε ^λ

 τω μη δα μως χειρ ειρ α μυ η των ⁶χει λη δε πι ^λ

 στων τη Θε ο το κω α σι γη τως ⁶φω νη ην του ^λ

 αγ γε λου α να μελ ποντα ⁶εν α γαλ λι α ^λ

σει βο α τω ^π9 χαι ρε Κε χα ρι τω με νη ο Κυ ρι

ος με τα σου ου ου ου ου ⁶λ

Ὡς Ἰωάνν τον προφήτην,
ἐλυτρώσω τοῦ κήτους, Χριστέ ὁ Θεός,
κάμὲ τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων,
ἀνάγαγε καὶ σῶσόν με, μόνε φιλάνθρωπε.

ψδῆς

Ἦχος δὲ Ββ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Τριώδιον Β
2003 σ.564

Ω ς Ι ω ναν τον προ φη την ^Δδ ε λυ τρω σω του

κη τους Χρι στε ο Θε ος ⁶λ κα με του βυ θου των πται

σμα των ^π9 α να γα γε και σω σον με μο ο νε φι λαν θρω

⁶λ
πε

Ὡφθησαν, αἰ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, νοτίδος ἄμοιροι,
καὶ ἀνεκαλύφθη θαλάσσης, κυμαινούσης τὰ θεμέλια, τῇ καταιγίδι νεύματι·
ταύτης γὰρ ἐπετίμησας, περιούσιον λαὸν δὲ ἔσωσας, ἄδοντα, ἐπινίκιον ὕμνον σοι Κύριε.

ψδῆα

Ἦχος δὲ Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.336#

Ω φθη η σαν αι πη γαι της α βυ υ υσ σου νο

τι ι δος α μοιροι και α νε κα λυ φθη θα λα ασ

σης κυ μαι νου σης τα θε με λι α τη κα ται

γι δι νευ μα α τι τα αυτης γαρ ε πε τι μησας

πε ρι ου σι ον λα ον δε ε ε σω ω σας α α δον τα ε

πι νι κι ον υ μον σοι Κυ ρι ε

Ἦχος πλ.α´

Ἀγγέλων σύστημα,

ἀνθρώπων σύλλογος, τὸν βασιλέα καὶ κτίστην τοῦ παντός, ἱερεῖς ὑμνεῖτε,
εὐλογεῖτε Λευῖται, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ η

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.458

Ἀ γ γε λων συ στη μα αν θρω πων συλ λο γος ^{κ̣ ᾠ̣} τον βα
σι λε α και κτι στην του παν τος ι ε ρεις υ μνει τε ^{κ̣ ᾠ̣}
ευ λο γει τε Λευ ι ται ^{κ̣ ᾠ̣} και υ περ υ ψου ου τε
εις παν τας τους αι ω ω ω ω νας ^{κ̣ ᾠ̣}

Ἀκήχοα Κύριε τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην,

κατενόησα τὴν οἰκονομίαν σου, καὶ ἐδόξασά σε, μόνη φιλόανθρωπε.

ᾠδὴ δ

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὴ Παρακλητικὴ
2004 σ.Β307

Ἀ κη κο α Κυ ρι ε την α κο η ηνσου και ε
φο βη θην ^{κ̣ ᾠ̣} κα τε νο η σα την οι κο νο μι αν σου ^{κ̣ ᾠ̣}

καί ε δο ξασα σε μο ο νε φι λαν θρω ω πε $\times \dot{\eta}$

Ἀκήχοα Κύριε τὴν ἐκ τοῦ τάφου σου ἔγερσιν,
καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλόνηρωπε.

$\psi\delta\eta\delta$

Ἦχος $\lambda \pi \dot{\eta}$ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Τριῶδιον σ.160
Μουσική Παρακλητική σ.Β307

α κη η κο α Κυ ρι ε την εκ του τα α φου

σου ε γερ σιν $\times \dot{\eta}$ και ε δο ξασα σε μο ο νε φι λαν

θρω ω πε $\times \dot{\eta}$

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ,
τῷ ποιήσαντι θαυμαστὰ τέρατα,
ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ᾧδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

$\psi\delta\eta\alpha$

Ἦχος $\lambda \pi \dot{\eta}$ Κε

Ἀπόστολου Παπαχρήστου
Νέον Εἰρμολόγιον 1998 σ.324

α σω μεν τω Κυ ρι ω τω ποι η σαν τι θαυ μα στα

τε ρατα $\times \dot{\eta}$ εν ε ρυ θρα θα λα σση $\times \dot{\eta}$ ω δη ν ε πι νι κι ον

ο ο τι δε δο ξα α σται $\times \dot{\eta}$

Γῆν ἐφ' ἣν οὐκ ἔλαμψεν, οὐκ εἶδεν ἥλιος ποτέ,
ἄβυσσον, ἣν οὐχ ἔώρακε γυμνήν, τὸ κύτος οὐρανοῦ, Ἰσραὴλ διώδευσεν ἀβρόχως, Κύριε,
καὶ εἰσήγαγες αὐτόν εἰς ὄρος ἀγιάσματος σου, ἄδοντα, ψάλλοντα, ἐπινίκιον ᾠδὴν

ᾠδὴ α

ᾠχος λ π ᾠ κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.455

Γ ἦν ἐφ ἦν οὐκ ε λαμ ψεν οὐκ εἰ δὲν ἠ λι ος πο τε
α βυ σ σον ἦν οὐχ ε ω ρα κε γυ μνην το κυ τος ου ρα
νου Ἰσ ρα ἠλ δι ω δευ σεν α βρο χως Κυ ρι ε
καὶ εἰσ ἠ γα γες αὐ τον εἰς ο ρο ος α γι α σμα τος σου
α δον τα ψαλ λον τα ε πι νι κι ον ω δην

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ,
στερέωσόν μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ δοξάζειν σου τὴν σωτήριον Ἀνάληψιν.

ᾠδὴ γ

ᾠχος λ π ᾠ κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.417#

Δ υ να μει ει του Σταυ ρου σου Χρι στε στε ρε ω σον
μου την δι α νοι αν εἰς το υ μνει ει ν και δο ξα ζει ν

σου την σωτηριον Α να λη η ψιν $\chi\grave{\eta}$

Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν,
τῆς δυναστείας τοῦ Σταυροῦ σου,
ὡς παράδεισος ἠνοίγη δι' αὐτοῦ, καὶ ἐβόησα·
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

$\psi\delta\eta\delta$

Ἦχος $\lambda\ \pi\ \grave{\eta}\ \text{Κε}$

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.417#

Εἰσακήκοα Κυριε την ακοην της δυνα
στειας του Σταυρου ου σου ως πα ρα δεισος η νοι γη δι αυ
του $\chi\grave{\eta}$ και ε βο η σα δο ξα τη δυ να α μει σου Κυ ρι
ι ε $\chi\grave{\eta}$

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντές σοι
δόξαν ἀναπέμπομεν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν ὅτι ἐκτὸς σοῦ Θεὸν
ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

$\psi\delta\eta\zeta$

Ἦχος $\lambda\ \pi\ \grave{\eta}\ \text{Κε}$

Απόστολου Παπαχρήστου
Νέον Εἰρμολόγιον 1998 σ.328

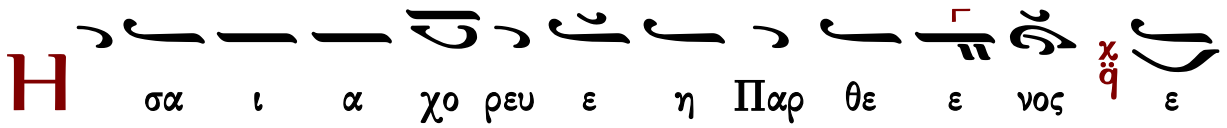
Εκ νυκτος ορθρι ζον τες σοι δο ξαν α να πεμ

Επιταεθνηοθεοοοςεβασιλευ
 σεν οθεοοςκαθηταιεπιθρονουαγιιου
 αυτουκαιψαλλομεναυτωσυνετωςωσβασιλεικαιθε
 ω

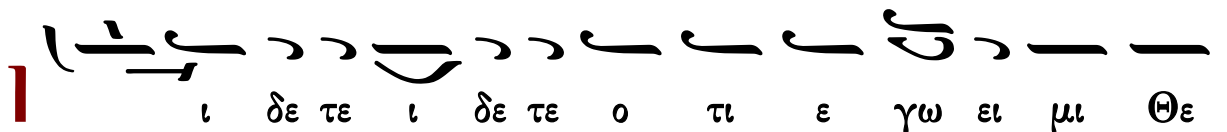
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
ὁ βλέπων ἀβύσσους, καὶ ἐπὶ θρόνου δόξης καθήμενος, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερένδοξος.

Ευλογητοςειοθεοοςοβλεεπωνα
 βυυσουςκαιεπιθρονουδοοξηςκαθημενος
 ουπερουμενητοςκαιυπερ ενδοξος

Ἦσαίτα χόρευε,
ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν υἶόν τὸν Ἐμμανουήλ, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον,
ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ, ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Η σα ι α χο ρευ ε η Παρ θε ε νος **χ̣ ῥ̣** ε
 ςχεν εν γα στρι **χ̣ ῥ̣** και ε τε κεν Ὑι ον τον Εμ μα νου ηλ **χ̣ ῥ̣**
 Θε ον τε και αν θρωπον Α να το λη ο νομα αυ τω **χ̣ ῥ̣**
 ον με γα λυ νον τες **χ̣ ῥ̣** την Παρ θε νον μα κα ρι
 ζο ο μεν **χ̣ ῥ̣**

Ἴδετε, ἴδετε,
 ὅτι ἐγὼ εἶμι Θεός, ὁ σάρκα ἐνδυσάμενος, βουλήσει ἐκουσία, ἵνα σώσω τὸν Ἀδάμ, τὸν ἐκ
 πλάνης πεσόντα, τῇ παραβάσει διὰ τοῦ ὄφεις.

Ι ι δε τε ι δε τε ο τι ε γω ει μι Θε
 ος **γ̣ ῥ̣** ο σαρ κα εν δυ σα μενος βου λη σει ε κου σι

πρὸς σέ ὀρθρίζω, καὶ σοὶ κραυγάζω·
τὴν ψυχὴν μου φώτισον, τὴν ἐσκοτισμένην,
Χριστὲ ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

ᾠδὴ ε

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.456

Ὁ να βαλ λο μενος φω ω ως ως ι μα τι ον
προς σε ορ θρι ζω και σοι κραυγαζω την ψυ χην μου φω τι
σον την ε σκο τι σμε ε νην Χρι στε ως μο νος ευ
σπλααγ χνος

Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός,
τοὺς ὑμνολόγους σώσας παῖδας, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ ζ

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.418#

Ὁ εν κα μι ι νω πυ ρος τους υ μνο λο γους σω
σας παι δας ευ λο γη τος ο Θε ος ο των πα τε ρων η
μων

Ὁ ληστῆς ἐν τῷ σταυρῷ

Θεὸν εἶναι σε πιστεύσας Χριστὲ ὠμολόγησέ σε εἰλικρινῶς ὡς ἐκ καρδίας.
Μνήσθητί μου Κύριε βοῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακαρισμὸς

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματῆριον
1820 σ.149*

Ο λη στης εν τω σταυ ρω Θε ον ει ναι σε πι στευ σας
Χρι στε ω μο λο γη σε ε σε ει λι κρι νως ως εκ καρ
δι ας μνη σθη τι μου Κυ ρι ε βο ω ων εν τη βα σι λει
α σου

Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει σου,
καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίθουσας, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου,
τὴν Ἐκκλησίαν σου στερεώσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε.

ᾠδὴ γ

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματῆριον 1905 σ.231#

Ο πη ξας επ ου δε νος την γη ην τη προσ τα ξει
σου και με τε ω ρι σας α σχε τως βρι θου σαν ε πι
την α σα λευ τον Χρι στε πε τραν των εν το λων σου

την εκκλησιαν σου στερεωσον μονεαγα

θε και φιλανθρωπε

φιλανθρωπεεε

Ὁ ὑπερυψούμενος,
τῶν πατέρων Κύριος, τὴν φλόγα κατέσβεσε, τοὺς παῖδας ἐδρόσισε, συμφώνως
μελωδοῦντας· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ ζ

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.457

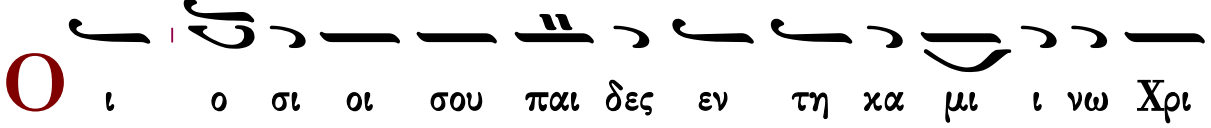
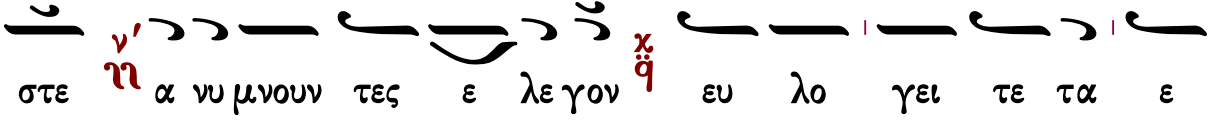
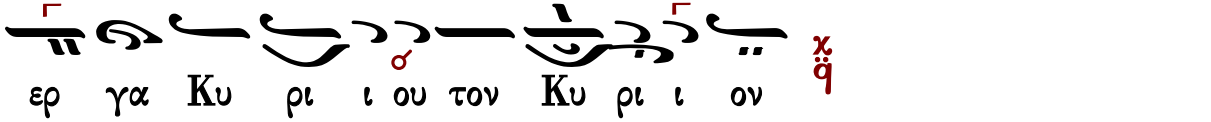
Ὁ υπερυψουμενος των πατερων Κυριος την

φλογα κατεσβεσε τους παιαιαιδας εδροσισε συμ

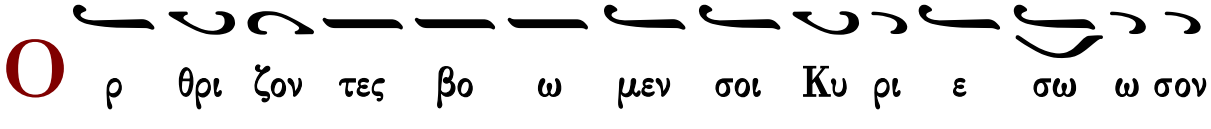
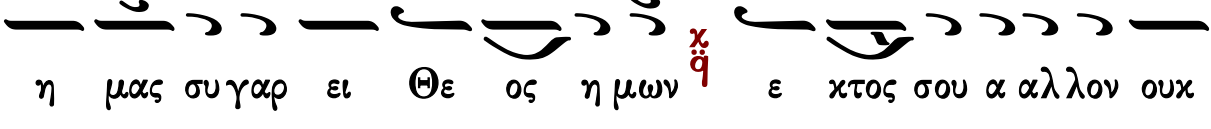

φωνως μελωδουοντας ο Θεος ευλογητο ο

ο οος ει

Οἱ ὅσοι σοῦ παῖδες,
ἐν τῇ καμίνῳ Χριστέ, ἀνυμνοῦντες ἔλεγον·
Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

 Ο ἰ ο σι οἰ σου παι δες ἐν τῇ κα μι ἰ νω Χρι

 στε ἡ α νυ μνου ν τες ε λε γον χ ᾠ εὐ λο γει τε τα ε

 ερ γα Κυ ρι ἰ ου τον Κυ ρι ἰ ον χ ᾠ

Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε,
Σῶσον ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

 Ο ρ θρι ζον τες βο ω μεν σοι Κυ ρι ε σω ω σον

 η μας συ γαρ ει Θε ος η μων χ ᾠ ε κτος σου α αλλον ουκ

 οι δα α μεν χ ᾠ

Ὅτι ἐποίησέ σοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός,
Παρθένον ἀναδείξας σε, Ἄγνην μετὰ τὴν κύησιν, ὡς τεκοῦσαν ἀσπόρως, τὸν ἑαυτῆς
ποιητὴν· διό σε Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ὅτι ἐποίησέ σοι μεγάλαι ἐξουσία

τοῦ Παρθενονάδειξά σε ἀγνήν μετὰ τὴν κυή

σιν ὡς τέκουσαν ἀσποῶρος τὸν εαυτῆς ποιήτην

διοσεθεὸ τοκέμεγαλυνόμεν

Πυρὸς σβεστήριον,
τῶν παιδῶν ἢ προσευχῆ, ὀροσίζουσα κάμινον, κήρυξ τοῦ θαύματος μὴ φλογίζουσα, μηδὲ
συγκαίουσα, τοὺς ὑμνολόγους Θεοῦ, τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ ζ

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρημολόγιον 1903 σ.457

Πυρὸς σβεστήριον τῶν παιδῶν ἢ προσευχῆ ὀρο

σίζουσα κάμινον κήρυξ τοῦ θαύματος μὴ φλο

γίζουσα μηδὲ συγκαίουσα τοὺς ὑμνολόγους Θεοῦ

τῶν πατέρων ἡμῶν

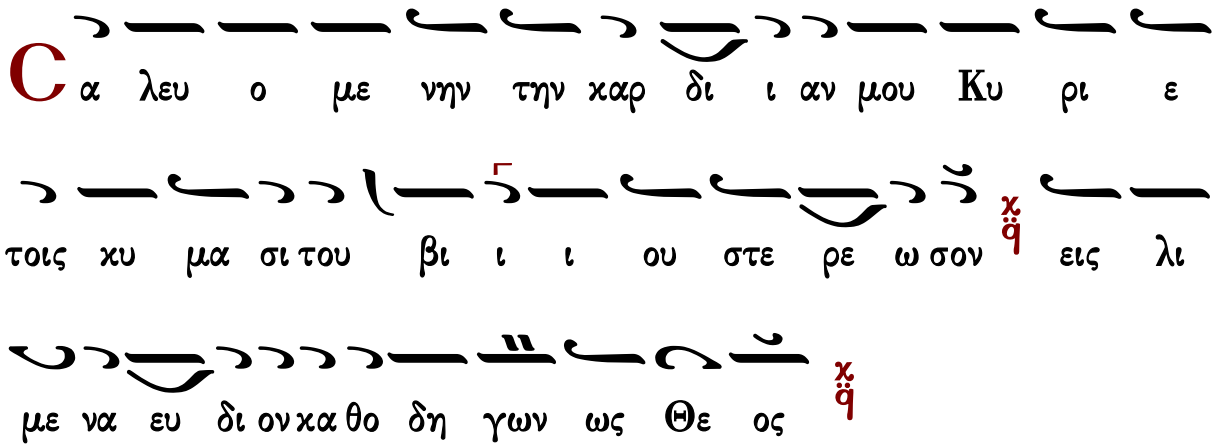
Σαλευομένην τὴν καρδίαν μου Κύριε,

τοῖς κύμασι τοῦ βίου στερέωσον εἰς λιμένα εὐδίου, καθοδηγῶν ὡς Θεός.

ψδὴ γ

ᾠχος λ π ῥ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.455

 α λευ ο με νην την καρ δι ι αν μου Κυ ρι ε
 τοις κυ μα σι του βι ι ι ου στε ρε ω σον ^{χ ῥ} εις λι
 με να ευ δι ον κα θο δη γων ὡς Θε ος ^{χ ῥ}

Σὲ τὴν μακαρίαν ἐν γυναιξί,
καὶ εὐλογημένην ὑπὸ Θεοῦ, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

ψδὴ θ

ᾠχος λ π ῥ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὴ Παρακλητικὴ
2004 σ.Β311

 ε την μα κα ρι αν εν γυ ναι ξι ^{γ ῥ} και ευ λο γη
 με ε νην υ πο Θε ου ^{χ ῥ} των αν θρω πων το γε ε νος
 εν υ μνοις με γα λυ νο ο μεν ^{χ ῥ}

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν,
καὶ λόγον Μητέρα Θεοῦ, τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον ἀφράστως κηύσασαν, οἱ πιστοὶ
ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

C ε την υ περ νουν και λο γον μη τε ε ρα Θε
ου την εν χρο νωτον α χρονον α φρα α στως κυ η σασαν
οι πι στοι οι ο μο φρο νως με γα λυ νο
με ε ε εν x̣ ᾠ̣

Σοὶ τῷ παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ παῖδες,
παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελπον.
Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

A ι νου μεν ευ λο γου μεν προ σκυ νου ου μεν
τον Κυ ρι ον x̣ ᾠ̣

C οι τω παντουρ γω εν τη κα μι νω παι δες παγ κο
σμι ον πλε ξαντες χο ρει αν ε μελ πον x̣ ᾠ̣ παν τα τα ερ γα τον

Κυ ρι ον υ μνει ει τε και υ περ υ ψου ου τε εις

παν τας τους αι ω ω ω ω νας

αι ω ω να α ας

Σπερέωσον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σῆ δυνάμει,
καὶ κατάβαλε αἰρετικῶν τὰ φρούαγματα, καὶ ἀνύψωσον τὸ κέρας ἡμῶν.

ψδὴ γ

Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β307

τε ρε ω ω σον η μας ο Θε ος τη ση δυ να

μει και κα τα βα λε αι ρε τι κων τα φρου α γμα

τα και α νυ ψωσον το κε ρας η μων

Τὰ ἔργα τῆς οἰκονομίας σου Κύριε,
ἐξέστησαν τὸν προφήτην Ἀββακούμ·
ἐξῆλθες γὰρ εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου,
τοῦ σῶσαι τοὺς χριστοὺς σου ἐλήλυθας.

ψδὴ δ

Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β307

Τ α ερ γα της οι κο νο μι ας σου Κυ ρι ε ^{ν'} εξ

ε στη σαν τον προ φη την Αβ βα κουμ ^χ ^η εξ ηλ θες γαρ

εις σω τη ρι ι αν λα ου ου σου ^χ ^η του σω σαι τους

χρι στου ους σου ^σ ε λη λυ υ θας ^χ ^η

Τὴν θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν,
προβλεπτικῶς ὁ Ἄββακούμ, Χριστέ ἐν τρόμῳ ἐβόα σοι·
εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.

ᾠδὴ δ

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.456

Τ ην θει αν εν νο η σας σου κε νω σιν προ βλε πτι

κως ο Αβ βα κουμ Χρι στε εν τρο ο ο μω ε βο α

σοι ^χ ^η εις σω τη ρι ι αν λα ου ου σου ^χ ^η του σω σαι τους

χρι στου ους σου ε λη λυ υ θας ^χ ^η

Τὴν τάλαιναν ψυχὴν μου,

νυκτομαχοῦσαν τῷ σκότει τῶν παθῶν, προφθάσας οἴκτειρον, καὶ λάμψον νοητὴ ἥλιε,
ἡμεροφαιεῖς ἀκτῖνας ἐν ἐμοί, τοῦ διαυγαῖσαι τὴν νύκτα τὸ φῶς.

ψδὴ ε

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.456

Τ ἡν τα λαιναν ψυ χη ἡν μου νυ κτο μα χου σαν τω σκο
τει των πα θων προ φθα σας οι κτει ρον ^{κ̣ ᾠ̣} και λαμ ψον νο η
τε Η λι ε η με ρο φα εις α κτι νας εν ε
μοι ^{κ̣ ᾠ̣} του δι αυ γα ασαι την νυ κτα εις φως ^{κ̣ ᾠ̣}

Τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν Χριστὸ ὁ Θεός,
πρὸς σέ ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου ἐκ νυκτός,
ἐπίφανον ἐπ' ἐμὲ τὸ πρόσωπόν σου.

ψδὴ ε

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὴ Παρακλητικὴ
2004 σ.Β309

Τ ο φως το α λη θι νον Χρι στε ε ο Θε ος ^{γ' ᾠ̣}
προς σε ορ θρι ζει το πνε ευ μα μου εκ νυ κτος ^{κ̣ ᾠ̣} ε
πι φανον επ ε με το προσ ω πο ον σου ^{κ̣ ᾠ̣}

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων,
γεννηθέντα Υἱὸν καὶ Θεόν, καὶ ἐπ' ἔσχατων τῶν χρόνων, σαρκωθέντα, ἐκ Παρθένου
Μητρός, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ῥοδὴ η

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.419#

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων γεννηθέντα Υἱὸν
καὶ Θεὸν καὶ ἐπ' ἔσχατων τῶν χρόνων σαρκωθέντα
ἐκ παρθένου μητρός ἱερεῖς ὑμνεῖτε λαὸς
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας
αἰῶνας

Τὸν ποιητὴν τῆς κτίσεως,
ὃν φρίττουσιν ἄγγελοι, ὑμνεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ῥοδὴ η

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικὴ Παρακλητικὴ
2004 σ.Β311

Τὸν ποιητὴν τῆς κτίσεως ὃν φρίττουσιν ἄγγελοι
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

τας τους αι ω ω νας

Τοῦ κήτους τὸν προφήτην ἔλυτρώσω,
ἐμὲ δὲ ἐκ βυθοῦ τῶν ἀμαρτημάτων, ἀνάγαγε Κύριε καὶ σῶσόν με.

ψδῆς

ᾠχος λ̣ π̣ ῥ̣ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β309

Του κη τους τον προ φη την ε λυ τρω ω σω ῥ̣ ῥ̣ ε

με δε εκ βυ θου ου των α μαρ τη μα των ῥ̣ ῥ̣ α να γα γε

Κυ ρι ε και σω σο ον με ῥ̣ ῥ̣

Τοὺς ἐκ νυκτὸς προσκυνοῦντάς σε Χριστέ
ἐλέησον καὶ εἰρήνην δώρησαι,
διότι φῶς εἶ καὶ τὰ σὰ προστάγματα,
ἐγένοντο ἰάματα τοῖς δούλοις σοῦ φιλόθρωπε.

ψδῆς

ᾠχος λ̣ π̣ ῥ̣ Κε

Απόστολου Παπαχρήστου
Νέον Ειρμολόγιον 1998 σ.327

Τους εκ νυ κτος προσ κυ νουν τας σε Χρι στε ε λε η

σον και ει ρη νην δω ρη σαι ῥ̣ ῥ̣ δι ο τι φως ει ει και

τα σα προσ τα γμα τα ε γε νον το ι α μα τα τοις

δου λους σου φι λαν θρω ω πε $\chi \dot{\eta}$

Τους ἐκ νυκτός Χριστέ προσκυνοῦντάς σε,
ἐλέησον καί εἰρήνην δώρησαι, διότι φῶς καί τὰ σά προστάγματα,
ἰάματα τοῖς δούλοις σοῦ φιλάνθρωπε.

ᾠδὴ ζ

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Τριώδιον Β
2003 σ.568

Τους εκ νυ κτος Χρι στε προσ κυ νουν τας σε η' ε

λε η σον και ει ρη νην δω ρη σαι $\chi \dot{\eta}$ δι ο τι φως

και τα σα προσ τα γμα τα $\chi \dot{\eta}$ ι α μα τα τοις δου λους

σου φι λαν θρω ω πε $\chi \dot{\eta}$

Τῷ Σωτῆρι Θεῷ,
τῷ ἐν θαλάσῃ λαόν, ποσὶν ἄβρόχοις ὀδηγήσαντι, καὶ Φαραῶ πανστρατιᾶ
καταποντίσαντι· αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ α

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.416#

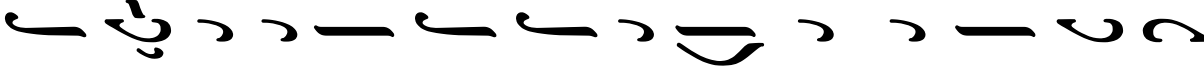
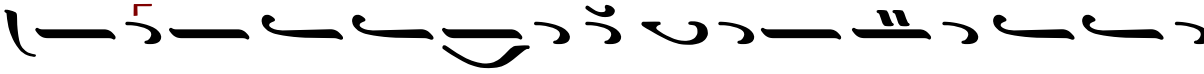

Τω Σω τη η ρι Θε ω τω εν θα λασ ση λα ον

πο σιν α βρο χοις ο δη γη σαν τι και Φα ρα ω

παν στρα τι α κα τα πον τι σαν τι αυ τω μο

νω α σω μεν ο ο τι δε δο ξα α σται

Ὡς τὸν προφήτην τοῦ θηρός,
 ἐρρῶσω Κύριε, καμὲ τοῦ βυθοῦ τῶν ἀκαθέκτων μου παθῶν, ἀνάγαγε δέομαι, ἵνα
 προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με, πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

ψδὴς

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
 Ειρμολόγιον 1903 σ.457

Ως τον προ φη την του θη ρος ερ ρυ σω Κυ ρι ε

κα με του βυ θου των α κα θε κτων μου πα θων α

να α α γα γε δε ο μαι ι να προσ θε σω του ε πι

βλε ψαι με προς να ον τον α γι ο ο ο ο ον σου

Ἦχος πλ.β´

Ἄβυσσος ἐσχάτη,
ἀμαρτημάτων ἐκύκλωσέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων,
ὡς Ἰωῆς τῷ Δεσπότη βοῶ σοι· ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε.

ῥοδὴ ς

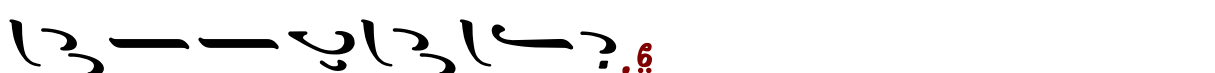
Ἦχος λ π τ Βϛ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.357*

 βυ σ σ ο ς ε σ χ α τ η α μ α ρ τ η μ α τ ω ν ε κ υ υ κ λ ω

 σ ε μ ε και τ ο ν κ λ υ δ ω ν α μ η κ ε τ ι φ ε ε ε

 ρ ω ν ω ς Ι ω ν α ς τ ω δ ε σ π ο τ η η β ο ω σ ο ι εκ φ θ ο

 ρ α ς μ ε α ν α γ α γ ε ε

Ἀκήχοα Κύριε, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην,
κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ῥοδὴ δ

Ἦχος λ π τ Βϛ

Ἀπόστολου Παπαχρήστου
Νέον Εἰρμολόγιον 1998 σ.150

 α κ η κ ο α α α Κυ υ υ υ ρ ι ι ι

 ε τ η ν α κ ο η η η ν σ ο υ ο υ και αι αι ε ε ε φ ο ο

βη η η θην κα τε νο η σα τα α ερ γα α σου

και αι αι εξ ε ε ε ε ε στη η ην δο ξα τη δυ

να α α α μει ει ει σου Κυ υ ρι ι ε ε

ὥδη δ

Ἦχος λ π Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.147

α κη κο α Κυ ρι ε την α κο η ην σου και

ε φο βη θην κα τε νο η σα τα ερ γα σου και

εξ ε ε στην δο ξα τη δυ να α μει σου Κυ ρι ι ε

ε

Ἀκήκοεν ὁ προφήτης τὴν ἔλευσίν σου Κύριε,
καὶ ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι, καὶ ἔλεγεν·
Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ὥδη δ

Ἦχος λ π Βε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.326#

Α κη κο εν ο ο Προ φη της την ε λευ σιν σου

Κυ ρι ε και ε φο βη η θη ο τι μελ λεις εκ

Παρ θε νου τι κτε σθαι και αν θρω ποις δει κνυ σθαι αι και ε λε

γεν α κη κο α την α κο ην σου και ε φο βη η

θην δο ξατη δυ να α μει σου Κυ υ ρι ι ε ε

ᾠδὴ δ

Ἦχος λ π Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ147

Α κη κο εν ο ο προ φη της την ε λευ σιν

σου Κυ ρι ε και ε φο βη η θη ο τι μελ λεις

εκ Παρ θε νου τι κτε σθαι και αν θρω ποις δει κνυ σθαι αι

και ε λε γεν α κη κο α την α κο ην σου και ε φο

βη η θην δο ξα τη δυ να μει ει σου ου

Ἄπορει πᾶσα γλῶσσα,
εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν, ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ
ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ
χριστιανῶν εἶ προστάτις, σέ μεγαλύνομεν.

ῶδὴ θ

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.283#

Α πο ρει πα α σα γλωσ σα ευ φημει ει ν προς α ξι αν

ι λιγ γι α δε νους και υ περ κο σμι ος υ μνει ν σε Θε

ε ο το κε ο μως α γα θη υ παρ χου σα την πι στιν

δε χου και γαρ τον πο θον οι δας τον εν θε ον η μων σου

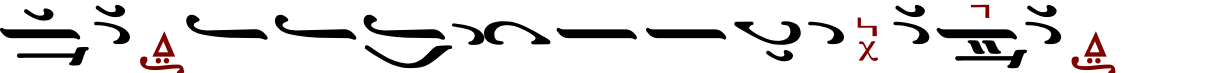
υ γαρ χρι στι α νων ει προ στα τισ σε ε μεγα λυ νο μεν

Ἄσπόρου συλλήψεως,
ὁ τόκος ἀνερμήνευτος, Μητὸς ἀνάνδρου, ἀφθορος ἡ κύησις. Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις
καινοποιεῖ τὰς φύσεις· διὸ σε πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως
μεγαλύνομεν.

ῶδὴ θ

Ἦχος λ Βε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.329#

Ασπορου συληψεως ο τοκος ανερμηνευ

 τος μητρος ανανδρου αφθορος ηκυησις Θε

 ου γαρ η γεννησις και αινοποιει τας φυυσεις δι

 ο σε πασαι αι γενεαι ως Θε ο νυμφον μη

 τερα ορθοδοξως μεγαλυνομεεν

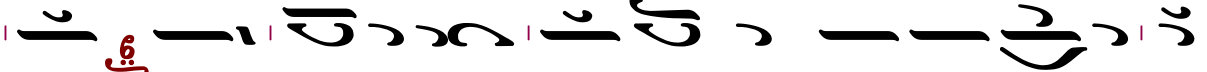
Ἄφραστον θαῦμα!

ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμενος, τοὺς ὁσίουσ Παῖδας ἐκ φλογός, ἐν τάφῳ νεκρός, ἄπνους κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ ζ

Ἦχος λ π Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.162*

Αφραστον θαυμα ο ενκαμινω

 ρυσαμενος τους οσιιους παιαιδας εκ φλο

 γος εν ταφω νεκρος απνους κατατιθεται

εις σωτηριανημωντων μελωδουντων λυ

τρωτα ο Θεος ευλοογητος ει

Βοηθός και σκεπαστής ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν,
οὗτός μου Θεός, και δοξάσω αὐτόν,
Θεός τοῦ Πατρός μου και ὑψώσω αὐτόν·
ἐνδόξως γάρ δεδόξασται.

ψδη α

Ἦχος λ π Β̅ϛ̅

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.325#

Βοηθός και σκεπαστής ἐγένετό μοι εἰς σω

τηριαν σουτος μου Θεός και δοξάσω αὐτόν

Θεός του Πατρός μου και ὑψώσω αὐτόν ἐνδοξως γάρ

δεδοξασται

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
ἄγγελος τοῖς ὀσίοις παισί, τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
τύραννον ἔπεισε βοᾶν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ψδη ζ

Ἦχος λ π Β̅ϛ̅

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασματάριον
1905 σ.289#

Δρο σο βον μεν την κα μι νον ειρ γα σα το Αγ
 γε λος τοις ο σι οις παι σι τους Χαλ δαι ους δε κα τα φλε
 γον προ στα γμα Θε ου τον τυ ραννον ε πει σε βο αν
 ευ λο γη τος ει ο Θε ος ο των πα τε ρων η μω
 ων

ψδζ

Ἦχος λ π Β8

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.462

Δρο σο βον μεν την κα μι νον ειρ γα σα το αγ γε
 λος τοις ο σι οις παι σι τους Χαλ δαι ους δε κα τα φλε γον
 προ στα γμα Θε ου τον τυ ραννον ε πει σε βο αν ευ
 λο γη τος ει ο Θε ος ο των πα τε ε ρων η

μω ων

Ἐβόησα, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου,
πρὸς τὸν οἰκτιρμονα Θεόν, καὶ ἐπήκουσέ μου, ἐξ Ἄδου κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν, ἐκ
φθορᾶς τὴν ζωὴν μου.

ψδὴ ε

Ἦχος λ π Β΄

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.328#

Ε β ο η σα εν ο λη καρ δι α μου προ ος τον οι
κτιρ μο να Θε ον και ε πη κου σε ε μου εξ α δου κα
α τω τα του και α νη γα γεν εκ φθο ρας τη ην ζω ην
μου

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα φιλόνηρωπε,
φῶτισον δέομαι, καὶ ὀδηγήσον καμέ, ἐν τοῖς προστάγμασί σου,
καὶ δίδαξόν με Σωτὴρ ποιεῖν τὸ θέλημά σου.

ψδὴ ε

Ἦχος λ π Β΄

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.327#

Ε κ νυ κτος ορ θρι ζοντα φι λαν θρω πε φω τι σον δε ο

μαί και ο δη γη σον κα με ε εν τοις προσ τα γμα σι ι

σου και δι δα ξο ον με Σωτηρ ποι ειν το θε ε λη μα σου

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις,
δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν, ὕδατι ἐφλέξας· ἅπαντα γὰρ δράς Χριστέ, μόνῳ τῷ
βούλεσθαι· σέ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

ψδὴ η

Ἦχος λ π Βϛ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματᾶριον
1905 σ.291#

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου μεν τον Κυ

ρι ον

Ε κ φλο γος τοις ο σι ι ι οις δρο σον ε πη

γασας και δι και ου θυ σι αν υ υ δα τι ε φλεξας

α παν τα γαρ δρας Χρι στε μο νωτω βου λε σθαι σε

υ περ υ ψου μενεις παν τας του ουσ αι ω ω να α α α

ας

ῥοδή η

Ἦχος λ π Βε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.291#

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου μεν τον Κυ

ρι ον

Ε κ φλο γος τοις ο σι ι ι οις ὄρο σον ε πη

γα σας και δι και ου θυ σι αν υ υ δα τι ε φλε

ξας α παν τα γαρ ὄρας Χρι στε μο νω τω βου λε σθαι

σε υ περ υ ψου μεν εις παν τας του ους αι ω ω

να α α α ας

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς,
ἢ ἀρετὴ σου Χριστέ,
καὶ τῆς σῆς αἰνέσεως Κύριε,
τὰ σύμπαντα πεπλήρωται.

Ε κα λυ ψεν ου ρα νους η α ρε τη σου Χρι στε και
 της σης αι νε σε ως Κυ ρι ε τα συμ παν τα πε πλη ρω
 ω ται αι

Ἐκστηθι φρίττων οὐρανέ,
 καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις
 οἰκῶν, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται, ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς
 ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν προσ κυ νου μεν τον Κυ ρι
 ον
 Ε κ στη θι φριτ των ου ρα νε και σα λευ θη τω σαν τα
 θε με λι α της γης ι δου γαρ εν νε κροις λο γι ζεται

ο εν υ ψι στοις οικων και τα φωσμι κρω ξε νο δο

χει ται ον Παι δες ευ λο γει τε Ι ε ρεις α νυ

μνει τε λα ο ος υ περ υ ψου ου τε εις παν τας

του ους αι ω νας ω ω να α ας

Ἐν τῇ στερραῖ τῆς πίστεώς σου πέτρα,
τὸν λογισμὸν ἐδράσας τῆς ψυχῆς μου, στερέωσον, Κύριε.
Σὲ γὰρ ἔχω Ἀγαθέ, καταφυγὴν καὶ στερέωμα.

ᾠδὴ γ

Ἦχος λ̣ π̣ Δε̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ309

Ε ν τη στερ ρα της πι στε ω ως σου πε τρα τον λο

γι σμον ε δρα σας τη ης ψυ χης μου στε ρε ω σον

Κυ ρι ε σε γαρ ε χω α γα θε κα τα φυ γηην και

στε ρε ω ω μα α

Ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον, Χριστέ,

πέτραν τῶν ἐντολῶν σου στερέωσόν μου τὴν διάνοιαν.

ψδὴ γ

Ἦχος λ π ς Βϛ Ϟ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.460

Επι την ασαλευτον Χριστε πετραν των ε εν το

λων σου στερεωσον μου την διαανοιαια αν

Ἡ τὸ χαῖρε δι' ἀγγέλου δεξαμένη,
καὶ τεκοῦσα τὸν κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε τοὺς σέ μεγαλύνοντας.

ψδὴ θ

Ἦχος λ π ς Βϛ Ϟ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.464

Ητο χαιρε διαγγελου δεξαμενη και τε

κου ου ου σα τον κτιστην τον ιδιον Παρθενε

σωωζετους σεεμεγαλυνοοντας

Ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν,
ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν,
ἀλλὰ μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν πατέρων Θεός.

ψδὴ ζ

Ἦχος λ π ς Βϛ Ϟ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.328#

Ημαρτομενηνομησαμενηδικησαμενε

νω πι ο ον σου ου δε συν ε τη ρη σα μεν ου

δε ε ποι η σα μεν κα θως ε νε τει λω η μιν αλ λα μη πα

ρα δω ω ης η μας εις τε ε λος ο των πα τε ε

ρων Θε ο ος

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον,
ὄν οὐ τολμᾷ ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα, διὰ σοῦ δὲ πάντα γνεώραθη βροτοῖς, Λόγος
σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

ᾠδὴ θ

Ἦχος λ π Βϛ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασματάριον
1905 σ.292#

Θ ε ον αν θρω ω ω ποις ι δειν α δυ να τον ον

ου τολ μα Αγγε λων α τε νι σαι τα τα γμα τα δι α

σου δε παν α γνε ω ρα θη βρο τοις Λο γος σε σαρκω

με νος ον μεγα λυ νον τες συν ταις ου ρα νι αις

στρα τι αις σε μα κα ρι ι ζο ο με ε εν

Θ ε ον ανθρωποις ι δειν α δυνατον ον ου τολμα
 αγ γε λων α τε νι σαι τα τα γματα δι α σου δε παν
 α γνε ω ρα θη βρο τεις Λο γος σε σαρκω με νος ον με
 γα λυ νον τες συν ταις ου ρα νι αις στρα τι αις σε
 μα κα ρι ι ζο ο με εν

Θεὸν Πατέρα δημιουργόν,
 ὁμοούσιον Υἱὸν καὶ θεῖον Πνεῦμα, οἱ ἐν φλογὶ νεανίαι ἄδειν προτρέπονται.
 Εὐλογεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου
 μεν τον Κυ ρι ον

Θ ε ο ν πα τε ρα δη μι ου ρ γον ο μο ου σι ο ν Υι

ον και θει ει ο ν Πνευ μα οι εν φλο γι νε α νι αι

α α α δειν προ τρε πον ται ευ λο γει ει ει τω

τον Κυ ρι ο ν πα σα κτι ι ι σις και υ

περ υ ψου ου τω εις παν τας του ους αι ω νας

* παν τας τους αι ω ω ω να α α α ας

Θεοφανείας σου Χριστέ,

τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκράυγαζεν· Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ γῆ ἀγαλλιάσονται.

ᾠδὴ ε

Ἦχος λ π̣ Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.161*

Θ ε ο φα νει ας σου Χρι στε της προς η μας συμπα

θως γε νο με νης Η σα ι ας φως ι δων α νε

σπε ρον εκ νυ κτος ορ θρι ι ι σας ε κραυ γα ζεν α

να στη η η η σον ται οι νε κροι και ε γερ

θη σον ται οι εν τοις μνη μει οις και πα α α

αν τες οι εν τη γη α γαλ λι ι α α σοον ται αι

Ἴδετε, ἴδετε,

ὅτι ἐγὼ εἶμι Θεός, ὁ μάννα ἐπομβρήσας, καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πέτρας, πηγάσας πάλαι ἐν ἐρήμῳ τῷ λαῷ μου, τῇ μόνη δεξιᾷ, καὶ τῇ ἰσχυί τῇ ἐμῇ.

ὠδὴ β

Ἦχος λ π Δι

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικὸν Τριῶδιον Β
2003 σ.482

δε τε ι δε τε ο τι ε γω ει μι Θε ος ο

μαν να ε πομ βρη σας και το υ δωωρ εκ πε τρας πη

γα σας πα λαι εν ε ρη μω τω λα ω ω μου τη

μο νη δε ξι α και τη ι σχυ ι τη ε μη η

Κύματι θαλάσσης,

τὸν κρύψαντα πάλαι, διώκτην τύραννον, ὑπὸ γῆς ἔκρυψαν, τῶν σεσωσμένων οἱ παῖδες,
ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ῥοδὴ α

Ἦχος λ π Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.159*

Κ υ μα τι θα λα ασ σης τον κρυ ψαν τα πα α
α λαι δι ω κτην τυ ραν νον υ πο γης ε κρυ ψαν
των σε σω σμε νων οι παι δες ἀλλ η μεις ως αι νε α
νι δες τω Κυ ρι ω α σω μεν εν δο ξως γαρ δε ε δο
ο ξα α σται αι

Κύριος ὢν πάντων καὶ κτίστης Θεός,
τὸ κτιστὸν ὁ ἀπαθής, πτωχεύσας σεαυτῷ ἤνωσας, καὶ τὸ Πάσχα, οἷς ἔμελλες θανεῖν,
αὐτὸς ὢν σεαυτὸν προετίθης. Φάγετε βοῶν τὸ Σῶμά μου, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

ῥοδὴ γ

Ἦχος λ π Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.352*

Κ υ ρι ος ων πα αν των και κτι στης Θε ος το κτι
στον ο α πα θης πτω χευ σας σε αυ τω η νω σας και το

πασχαις εμελλεσθα νειν αυτος ων σε αυ τον προ ο

ετι θης φα γε τε βο ων το σω μαμου και πι ι στει στε

ρε ω θη σε ε σθε ε

ῥδῆ γ

Ἦχος λ π Ββ χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.83*

Κυριος ων πα αν των και κτι στης Θεος το κτι στον

ο α πα θης πτω χευ σας σε αυ τω η νω σας και το πα

σχαις ε μελλεσθα νειν αυτος ων σε αυ τον προ ο ετι

θης φα γε τε βο ων το σω μαμου και πι ι στει στε

ρε ω θη σε ε σθε ε

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ,

καθορῶσα ἐν τάφῳ, ὃν ἐν γαστρὶ ἄνευ σπορᾶς, συνέλαβες Υἱόν· ἀναστήσομαι γὰρ καὶ
δοξασθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύστως ὡς Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ
μεγαλύνοντας.

Μ η ε πο δυ ρου μου Μη τερ κα θο ρω σα εν

τα φω ον εν γα στρι α νευ σπο ρας συν ε λα βες Υι

ον α να στη η η σο μαι γαρ και δο ξα σθη σο μαι

και υ ψω σω εν δο ο ξη α παυ στως ως Θε ος τους εν

πι στει και πο θω σε με γα α λυ υ νο ον τα ας

* τα α ας
 τὸ τέλος

Μνήσθητί μου ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου,
ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν με, ὡς μόνος φιλόνητος.

Μ η σθη τι μου ο Θε ος ο ο Σω τηρ μου ο ταν ε

ε ελ θης εν τη βασι λει α σου και σω σον με ως μο

ο νος φι λαν θρω ω πο ος

Νόμων πατρώων οί μακαριστοί,
ἐν Βαβυλῶνι νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύοντος κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστου,
καὶ συνημμένοι, ᾧ οὐκ ἔχωνεύθησαν πυρί, τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελλον τὸν ὕμνον.
Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ η

Ἦχος λ π Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρημολόγιον 1903 σ.359*

Ν ο μων πα τρω ω νων οι μα κα ρι στοι εν Βα βυ

λω νι νε οι προ κιν δυ νευ οντες βα σι λευ ον τος κα

τε πτυ σαν προ στα γης α α λο γι στου και συν ημ με ε

νοι ω ουκ ε χω νευ θησαν πυ ρι του κρα τουν τος ε πα ξι

ον α νε μελ πο οντον υ μνον τον κυ ριον υ μνει τε ε τα

ερ γα και υ περ υ ψου τε εις παν τας του ους αι ω

νας

Ξενίας δεσποτικῆς,

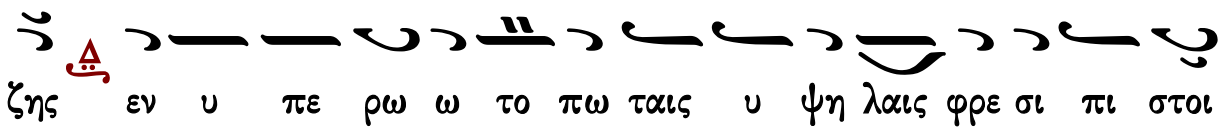
καὶ ἀθανάτου τραπέζης, ἐν ὑπερώῳ τόπῳ, ταῖς ὑψηλαῖς φρεσί, πιστοὶ δεῦτε ἀπολαύσωμεν, ἐπαναβεβηκότα λόγον, ἐκ σοῦ μαθόντες, ὃν μεγαλύνομεν.

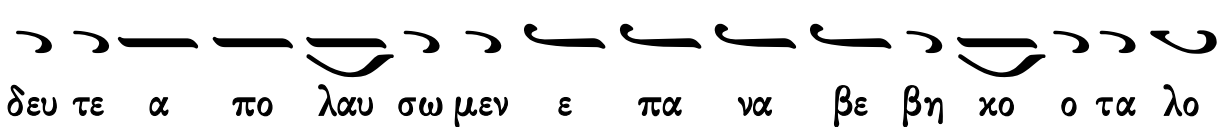
ψδὴ δ

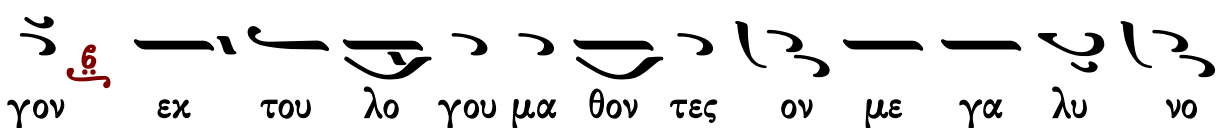
Ἦχος λ π τ Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.361*

 ε ν ι α ς δ ε σ π ο τ ι κ η ς και α θ α ν α του ου τρα πε

 ζ η ς εν υ πε ρ ω ω το π ω τ αι ς υ ψ η λ αι ς φ ρ ε σ ι π ι σ τ ο ι

 δ ε υ τ ε α π ο λ α υ σ ω μ ε ν ε π α ν α β ε β η κ ο τ α λ ο

 γ ο ν εκ του λο γ ο υ μα θ ο ν τ ε ς ο ν με γ α λ υ ν ο

 με εν

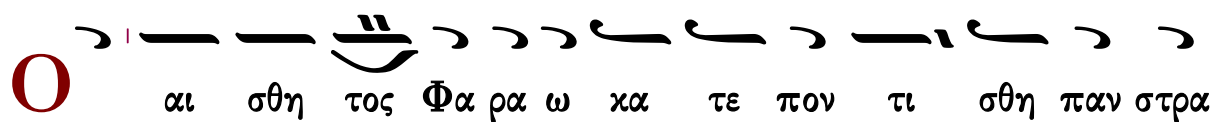
Ὁ αἰσθητὸς Φαραῶ,

κατεποντίσθη πανστρατί, Ἰσραὴλ δὲ διελθὼν, ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, ἀνεβόα· Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν, ὅτι δεδόξαται.

ψδὴ α

Ἦχος λ π τ Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ145

 Ο αι σθη τος Φα ρ α ω κα τε π ο ν τι σθη π α ν σ τ ρ α

τι Ισ ρα ηλ δε δι ελ θων εν με σω της θα λασ σης

α νε βο α Κυ ρι ω τω Θε ω η μων α σω

μεν ο ο τι δε δο ο ξα α στ αι

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ,
Χριστέ, φώτισον τὴν καρδίαν μου, ἐκ νυκτός σοι κραυγάζοντος, καὶ σῶσόν με.

ᾠδὴ ε

Ἦχος λ π Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ148

Ο το φως α να τελ λων τω κο σ μ ω Χρι στε φω τι

σον την καρ δι αν μου εκ νυ κτο ος σοι κραυ γα ζον τος

και σω σον με ε

Ὁ τῶν ὁσίων σου παίδων,
τὸν ὕμνον ἐπακούσας, καὶ τὴν κάμινον καιομένην δροσίσας, εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

ᾠδὴ ζ

Ἦχος λ π Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ151

Ο των ο σι ων σου παι δων τον υ μνον ε ε πα

κου σας και την καμινον και ο μενηνδρο σι σας

ευλογητος ει Κυριι εε

Οί ὄσιοί σου παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ,
τὰ Χερουβὶμ ἐμιμήσαντο, τὸν τρισάγιον ὕμνον ἀναβοῶντες·
Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε τὸν Κύριον.

ψδὴ η

Ἦχος λ π Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ152

Ο ι ο σι οι σου παι αιδες εν τη καμινω τα

Χε ρου βιμ ε μι μη σαν το τον τρισ α γι ον υ υ μνον

α να βο ων τες ευ λο γει τε υ μνει τε και

υ περ υ ψου ου τε τον Κυ ρι ι ο ον

Οί παῖδες ἐν Βαβυλῶνι,
καμίνου φλόγα οὐκ ἔπτηξαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον·
Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

ψδὴ ζ

Ἦχος λ π Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.358*

Ο ι παιδες εν Βαβυλωω νικαμινου

φλοοογα ουκ επτηξαν **ε** αλλ εν μεσωφλογοςεμ

βληθεντεςδροσιζομενοιεψαλλον **α** ευλογητος

εικυριεοθεοςτωνπατερωνημων **ε**

Ὁν στρατιαὶ οὐρανῶν δοξάζουσι,
καὶ φρίττει τὰ Χερουβὶμ καὶ τὰ Σεραφίμ,
πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ η

Ἦχος λ π̣ Βε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰμολόγιον 1903 σ.329#

Α ι νου μεν ευλογουμεν και προσκυνου μεεν τον Κυ

ριον **ε**

Ο ν στρατιαουραωνδοξαζουσι και φριττειταΧερου

βιμ και τα Σεραφιμ **ε** πασαπνοη και κτιις

υ μνει τε ευ λο γει ει τε και υ περ υ ψου ου τε εις

παν τας του ους αι ω ω να α ας

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ,
Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου Ἄγαθέ,
καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

ᾠδὴ γ

Ἦχος λ π Β8

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματᾶριον
1905 σ.285#

Ο υκ ε στιν Α γι ος ως συ Κυ ρι ε ο Θε

ος μου ο υ ψω σας το κε ρας των πι στων σου Α γα θε

και στε ρε ω σας η μας εν τη πε τρα της ο μο λο

γι α ας σου

ᾠδὴ γ

Ἦχος λ π Β8

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.460

Ο υκ ε στιν α γι ος ως συ Κυ ρι ε ο Θε ος

μου ο υ ψω σας το κε ρας των πι στων σου α γα θε και

 στε ρε ω σας η μας εν τη πε τρα της ο μο λο γι ι
 α ας σου ου

Προκατιδών ὁ προφήτης,
 τοῦ μυστηρίου σου τὸ ἀπόρρητον, Χριστέ προανεφώνησεν Ἐθου κραταιάν, ἀγάπησιν
 ἰσχύος, πάτερ οἰκτίρμον· τὸν μονογενῆ Υἱὸν γὰρ ἀγαθέ, ἰλασμόν εἰς τὸν κόσμον
 ἀπέστειλας.

ᾠδὴ δ Ἦχος λ π̄ B̄ —
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰμολόγιον 1903 σ.354*

Προ κα τι δων ο ο προ φη της του μυστη ρι ου σου

 το α πορ ρητον Χρι στε προ α νε φω νη σεν ε θου κρα

 ται αν α γα πη σιν ι σχυ ος πα τε ρι οι κτιρ μον τον

 μο νο γε νη υι ον γαρ α γα θε ι λα σμον εις τον

 κο ο σμον α πε στει ει λα ας

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω,
 τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν, σεαυτὸν τῷ πεσόντι, κενώσαντα ἀτρέπτως, καὶ μέχρι παθῶν,
 ἀπαθῶς ὑποκύψαντα, Λόγε Θεοῦ. Τὴν εἰρήνην παράσχου μοι φιλόανθρωπε.

Προς σε ορθριζω τον διευσπλαγχνιαν σε
 αυτον τω πεσον τι κενωσαν τα αα τρεπτως και με
 χριπαθων απαθως υποκυψαντα Λογε Θεου την ει
 ρη η η νην παρασχου μοι φιλα ανθρωω πε

Πρόσεχε, οὐρανὲ καὶ λαλήσω,
 καὶ ἀνυμνήσω Χριστόν, τὸν ἐκ Παρθένου σαρκί, ἐπιδημήσαντα.

Προσεχεου ρα νε και αι λαλησω και ανυμνησω Χρι
 στον τον εκ Παρθενου σαρκι επιδημησαντα

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων,
 κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἢ κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμᾶμενον,
 θάμβει πολλῶ συνέχεται. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σοῦ Κύριε, κραυγάζουσα.

ε τον ε πι υ δα των κρε μα σαν τα πα σαν

την γην α σχε ε τως η κτι σις κα α τι δου σα εν τω

κρα νι ι ι ω κρε μα μενον θαμ βει πολ λω συν ει

χε το ουκ ε στι ιν Α α γι ι ος πλην σου Κυ ρι ε κρα αυ

γα α ζου ου σα α

Στερέωσον, Κύριε,
ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου,
σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου,
ὅτι μόνος Ἅγιος ὑπάρχεις καὶ Κύριος.

ᾠδὴ γ

Ἦχος λ π Β8

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.326#

τε ρε ω σον Κυ ρι ε ε πι την πε ε τραν

των εν το λω ων σου σα λευ θει σαν την καρ δι ανμου

ο τι μο νος α γι ος υ πα αρ χεις και Κυ υ ρι ι

ο ος

ψδὴ γ

Ἦχος λ π Β8

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.460

Ο τε ρε ω σον Κυ ρι ε ε πι την πε τραν των
εν το λων σου σα λευ θει σαν την καρ δι αν μου ο
τι μο νος α γι ος υ πα αρ χεις και Κυ ρι ι ος

Στήλην κακίας ἀντιθέου,

Παῖδες θεῖοι παρεδειγμάτισαν, κατὰ Χριστοῦ δὲ φρουαττόμενον ἄνομον συνέδριον,
βουλεύεται κενά, κτεῖναι μελετᾷ, τὸν ζωῆς κρατοῦντα παλάμη· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ
δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

ψδὴ η

Ἦχος λ π Β8

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.362*

Ο τη λην κα κι ι ας αν τι θε ου παι δες θει ει ει
οι πα ρε ε δει γμα τι σαν κα τα Χρι στου δε φρου ατ
το με νον α νο μον συν ε δρι ον βου λευ ε ται κε

να κτει ναι μελε τα τον ζω ης κρα τουν τα α πα λα μη ον

πα σα κτι ι σις ευ λο γει δο ξα ζου σα εις του ους αι ω

νας

Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη,
στέρνοις κητώις Ἰωνᾶς· σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων, τοῦ παθόντος, καὶ ταφῆς δοθέντος, ὡς
ἐκ θαλάμου τοῦ θηρός ἀνέθορε, προσεφώνει δὲ τῇ κουστωδίᾳ. Οἱ φυλασσόμενοι μάταια
καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπετε.

ῥοδῆς

Ἦχος λ π Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.161*

Συν ε σχε ε θη αλλ ου κα τε σχε θη στερ νοις

κη τω οις Ι ω νας σου γαρ τον τυ πον φερων του πα

θον τος και τα φη δο θε ε εν το ος ως εκ θα λα

α μου του θη ρος α νε θο ρε προσ ε φω νει δε τη

κου στω δι α οι φυ λασ σο ο ο με νοι μα ται α

και ψευδη ελεον αυτοις εγκατελειπε

ετεε

Τὴν ἐκ Παρθένου παρουσίαν σου,
προορῶν Ἀββακούμ, ἐξεστηκῶς ἐβόα·
σὺ ἐκ Θαιμᾶν σαρκούμενος, ἦκεις Λυτρωτά, τὸν Ἀδὰμ ἀπωσμένον, ἀνακαλέσασθαι.

ψδὴ δ

Ἦχος λ π Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.160
(προσαρμογή ποιητικού ΛΛ)

Τὴν εκ Παρθενου ου παρουσιαν σου προο

ρων Αββακουμ εξεστηκως εβοα συ εκ Θαι

μαν σαρκου μενος η ηκεις λυτρωτα τον Α

δαμ απωσμενον ανακαλεεσασθαι

αι

Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν,
προορῶν Ἀββακούμ, ἐξεστηκῶς ἐβόα·
σὺ δυναστῶν διέκοψας, κράτος ἀγαθέ, ὁμιλῶν τοῖς ἐν Ἄδῃ, ὡς παντοδύναμος.

Τήν εν Σταυρω σου ου θειαν κενωσιν προ ο
ρων Αββα κουμ εξεστηκως εβοα συδυνα
στων διι εκοψας κραατος αγαθεομιλων
τοις εν Ααδηως παντοοδυυνααμοος

Τὴν πρὸς τὸ βάπτισμά σου ἔλευσιν,
προορῶν Ἀββακούμ, ἐξεστηκῶς ἔβόα·

Εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου, ὕδατα πολλὰ, ἐπεβίβασας Σῶτερ διαταράσσοντας.

Τήν προς το βαπτισμα σου ελευσιν προ ο
ρων Αββα κουμ εξεστηκως εβοα εις θαλασ
σαν του ους ιππους σου υυδατα πολλα επε
βιβασας Σωωτερ διατααραασσοοντα

ας

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ,
καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

ῥδὴ θ

Ἦχος λ π Βϛ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.364*

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ και εν
δοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ τὴν
ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν τὴν
ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν

Τμηθεῖση τμηθεῖση, πόντος Ἐρυθρός,
κυματοτρόφος δὲ ξηραίνεται βυθός, ὁ αὐτὸς ὁμοῦ, ἀόπλιος γεγωνὴς βατός,
καὶ πανοπλίταις τάφος, ῥδὴ δὲ θεοτερπῆς ἀνεμέλπετο,
ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ῥδὴ α

Ἦχος λ π Βϛ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.351*

Τμηθεῖση τμηθεῖση, πόντος Ἐρυθρός, κυματο

τρο φος δε ξη ραι νε ται βυ θος ο αυ τος ο μου α

ο πλοις γε γο νως βα τος και παν ο πλι ι ταις τα

φος ω δη δε θε ο τερ πης α νε μελ πε το εν δο ξως

δε δο ξασται Χρι στος ο Θε ος η μω ων

ψδὴ α

Ἦχος λ̣ ς̣ Β̣ϛ̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.81*

Τμη θει ση τμα α ται πον τος ε ρυ θρος κυ μα το

τρο φος δε ξη ραι νε ται βυ θος ο αυ τος ο μου α

ο πλοις γε γο νως βα τος και παν ο πλι ι ταις τα

φος ω δη δε θε ο τερ πης α νε μελ πε το εν δο

ξως δε δο ξασται Χρι στο ος ο Θε ος η η μω ων

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν,

ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, ἐν εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ
σοι. Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

ψδῆς

Ἦχος λ π Βϛ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.288#

Του βι ου την θα λασ σαν υ ψου με νην καθορων
των πει ρα σμων τω κλυ δω νι τω ευ δι ω λι
με νι σου προσ δρα μων βο ω σοι α να γα γε εκ φθο ρας
την ζω ην μου Πο λυ ε λε ε ε

ψδῆς

Ἦχος λ π Βϛ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειμολόγιον 1903 σ.462

Του βι ου την θα λασ σαν υ ψου με νην καθορων των
πει ρα σμων τω κλυ δω νι τω ευ δι ω λι με ε
νι σου προσ δρα μων βο ω σοι α να γα γε εκ φθο ρας την
ζω ην μου πο λυ ε ε λε ε ε ε

ει δε ναι Λο γε Θε ου τον ον των Θε ον εκ ζο φου των
 πται σμα α των α να κα λου με ε νο ον

Τῷ κήτει καταποθείς,
 τῷ τῆς ἀμαρτίας, κραυγάζω σοι Χριστέ·
 Ὡς τὸν προφήτην, ἐκ φθορᾶς με ἐλευθέρωσον.

ᾠδὴς

Ἦχος λ̣ π̣ Δι̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μουσική Παρακλητική
 2004 σ.Γ150

Τω κη η τει κα τα πο θεις τω της α μαρ τι
 ας κραυ γα ζω σοι Χρι στε ως τον προ φη την εκ φθο
 ρας με ε λευ θε ρω ω σο ον

Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης,
 συνδεόμενοι οἱ ἀπόστολοι, τῷ δεσπύζοντι τῶν ὅλων, ἑαυτοὺς Χριστῷ, ἀναθέμενοι,
 ὠραίους πόδας ἐξαπενίζοντο, εὐαγγελιζόμενοι πᾶσιν εἰρήνην.

ᾠδὴ ε

Ἦχος λ̣ π̣ Βε̣

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
 Εἰρμολόγιον 1903 σ.356*

Τω συν δε σμω τη ης α γα πης συν δε ο μενοι οι α

πο στο λοι τω δε σπο ζον τι των ο λων ε αυτους Χρι

στω α να θε μενοι ω ραι ους πο ο δας εξ α πε νι ζον το

ευ αγ γε λι ζο μενοι πα σι εν ει ρη νη

Τῶν παιδῶν τὴν ᾠδὴν,
ἐκμιμούμενος βοῶ, συμπάλλων τοῖς παισίν·
Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ η

Ἦχος λ π Δι

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.572

των παι δων την ω δην εκ μι μου μενος βο ω συμ

ψαλ λων τοις παι σιν ευ λο γει τετα ερ γα Κυ ρι ι

ου τον Κυ ρι ι ο ον

Χριστός μου δύναμις,
Θεός και Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας
καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἑορτάζουσα.

ᾠδὴ δ

Ἦχος λ π Ββ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀνασασματάριον
1905 σ.286#

Χριστος μου δυναμις Θεος και Κυριος η σε
 πτη Εκκλησια θεοπρεπως μελπεια να κρα
 ζουσα εκδιανοι ας κα θα ρας εν Κυριω
 εορταζουσα

ᾠδὴ δ

Ἦχος λ π Β̅ϛ̅

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.461

Χριστος μου δυναμις Θεος και Κυριος η σε πτη
 Εκκλησια θεοπρεπως μελπεια να κρα ζουσα εκ
 διανοι ας κα θα ρας εν Κυριω εορ
 τα αζουουσα

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ,
 ἐν ἀβύσσῳ ἴχνησι, τὸν διώκτην Φαραῶ, καθορῶν ποντούμενον, Θεῶ ἐπινίκιον ᾠδὴν,
 ἔβόα, ἄσωμεν.

ᾠδὴ α

Ἦχος λ π Β̅ϛ̅

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ανασασματαρίον
1905 σ.283η

Ω ς εν η πει ρω πε ζευ σας ο Ι σρα ηλ εν

α βυσ σω ι χνε σι τον δι ω κτην Φα ρα ω κα θο

ρων πον του με νον Θε ω ε πι νι κι ον ω δην ε

βο α α σω ω με εν

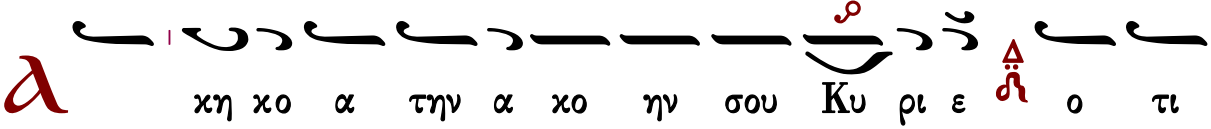

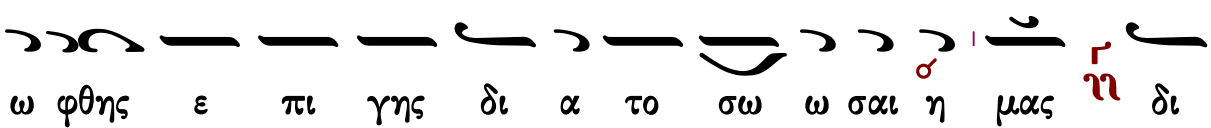

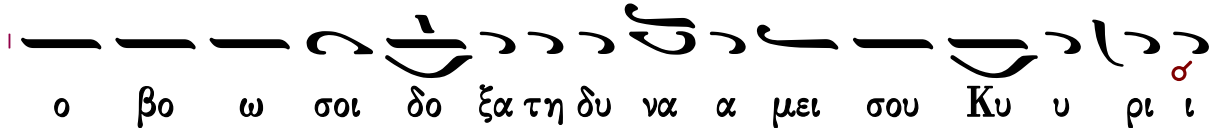
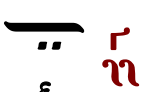

Ἦχος βαρὺς

Ἀκήχοα τὴν ἀκοήν σου Κύριε,
ὅτι ὤφθης ἐπὶ γῆς, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς.
Διὸ βοῶ σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ὠδὴ δ

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὴ Παρακλητικὴ
2004 σ.Γ295

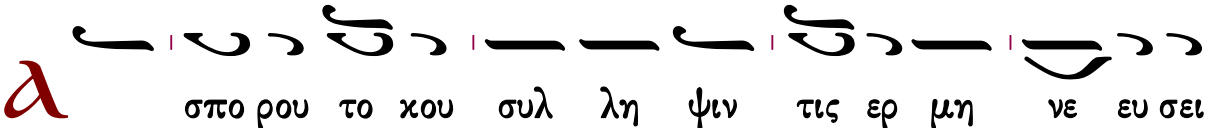

 Α κη κο α την α κο ην σου Κυ ρι ε ο τι
 ω φθης ε πι γης δι α το σω ωσαι η μας δι
 ο βο ω σοι δο ξα τη δυ να α μει σου Κυ υ ρι ι
 ε

Ἀσπόρου τόκου σύλληψιν,
τίς ἐρμηνεύσει βροτῶν; ἀφθόρου τόκου γέννησιν, τίς μὴ θαυμάσει γηγενῶν; διὸ σε αἶ
φυλαὶ τῆς γῆς, Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

ὠδὴ θ

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὴ Παρακλητικὴ
2004 σ.Γ300

 Α σπο ρου το κου συλ λη ψιν τις ερ μη νε ευ σει
 βρο των α φθο ρου το κου γεν νησιν τις μη θαυ μα σει

γη γε νων ρη δι ο σε αι φυ λαι της γης πη Θε ο το

κε με γα λυ υ νο ο μεν ρη

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ

τῷ βυθίσαντι πᾶσαν τὴν δύναμιν, Φαραῶ ἐν θαλάσῃ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ α

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.573

α σω μεν τω Κυ ρι ι ω τω βυ θι σαν τι πα

σαν την δυ να μιν Φα ρα ω ω εν θα λα ασ ση η ε πι

νι κι ον ω δην ο τι δε δο ο ξα α σται η

Ἄφλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα,

βάτος Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μωσεῖ καὶ παιῖδας ζῆλος Θεοῦ, τρεῖς ἀναλώτους τῷ πυρὶ ὑμνωδοὺς ἔδειξε.

Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ η

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.467

α φλε κτος πυ ρι ι εν Σι να πρσ ο μι λου σα βα τος

 Θε ον ε γνω ρι σε τω βρα δυ γλωσ σω και δυσ η η χω

 Μω σει και παι δας ζη λος Θε ου τρεις α να λω τους τω

 πυ ρι υ μνω δους ε δει ξε παν τα τα ερ γα Κυ ρι ι ου

 τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε και υ περ υ ψου ου τε εις παν

 τας τους αι ω ω νας

Βυθῶ ἀμαρτημάτων,
 περιπεσῶν ἀγαθέ, ὡς Ἰωνᾶς ἐκ τοῦ κήτους βοῶ σοι.
 Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, καὶ σῶσόν με φιλόανθρωπε.

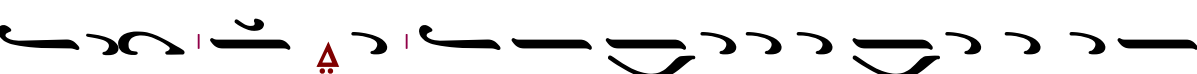
ψῆδς

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μουσική Παρακλητική
 2004 σ.Γ297

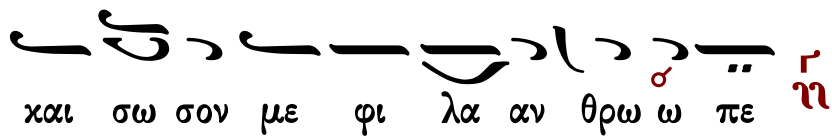
B υ θω α μαρ τη μα α των πε ρι πε σων

 α γα θε ὡς Ι ω να ας εκ του κη η τους βο ω

 ω σοι α να γα γε εκ φθο ραας την ζω ην μου

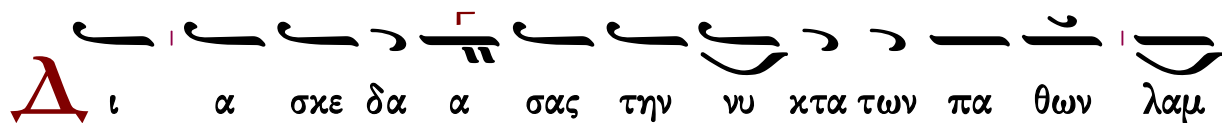
και σωσον με φιλανθρωπωπε

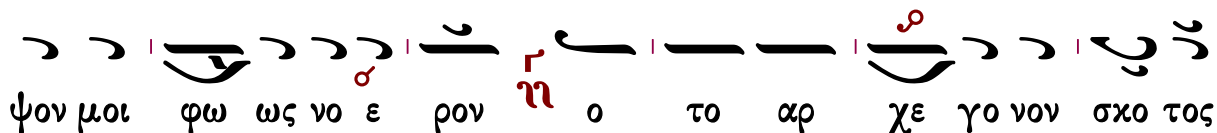
Διασκεδάσας τὴν νύκτα τῶν παθῶν,
λάμπσον μοι φῶς νοερόν, ὃ τὸ ἀρχέγονον σκότος, τῆς ἀβύσσου διώξας, καὶ τὸ
πρωτόκτιστον φῶς, καταλάμπσας τῷ κόσμῳ, δημιουργὲ τοῦ παντός.

ὦδὴ ε

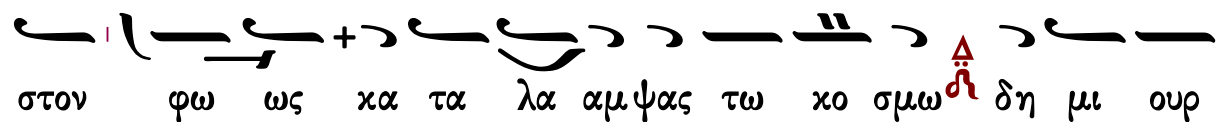
Ἦχος Γα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ. Γ296

Δι ασκεδα ασας την νυκτα των παθων λαμ

πον μοι φως νοερον ο το αρχεγονον σκοτος

της αβυσσου διωωξας και το πρωτοκτι

στον φως καταλαμπσας τω κοσμο δημιουρ

γεε του παντος

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου,
καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην Κύριε.

ὦδὴ δ

Ἦχος Γα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ. Γ295

Εισακηχοατην ακοη η η σου και εφοβη
 η θην κατενοησατα εργασου και εξεστην
 Κυυριε

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς Χριστὲ ὁ Θεός,
 ἐν τῇ σῆ ὀικονομίᾳ, ἡ ἀρετὴ τῆς ἀφράστου, σοφίας σου φιλόανθρωπε.

ψδὴ δ

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μουσική Παρακλητική
 2004 σ.Γ295

Εκααλυψεν ουρανοους Χριστε ε ο Θε
 ος εν τη ση οικονομια η η αρετη
 της αφραα του σοφιας σου φιλανθρωωπε

Ἐστερεύθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ,
 ὑψώθη κέρασ μου ἐν Θεῷ μου,
 καὶ ἐπλατύνη ἐπ' ἔχθρους μου τὸ στόμα μου.

ψδὴ γ

Ἦχος Γα

Απόστολου Παπαχρήστου
 Νέον Ειρμολόγιον 1998 σ.345

Ε στε ρε ω θη η καρ δι ι α μου εν Κυ

ρι ι ω υ ψω θη κε ε ρας μου εν Θε ω ω μου

και ε πλα τυν θη επ ε χθρους μου το στο ο μα α

μου

* επ ε χθρους μου το στο μα μου ου ου ου

Ἐστερεώθη τῇ πίστει, Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία·
καὶ γὰρ ἀπαύστως ἐν ὕμνοις, βοᾷ μελωδοῦσα·
Ἅγιος εἶ Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

ῥοδὴ γ

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ294

Ε στε ρε ω ω θη τη πι ι στει Χρι στου η Εκ

κλη σι ι α και γαρ α παυ στως εν υ μνοις βο α

α με λω δου ου σα α γι ος ει Κυ ρι ε και σε υ

παι δας πε ρι ε σω σας υ μνου ουν τας και λε γον

τας ευ λο γη τος ει εις τους αι ω νας Κυ ρι ε

ο Θε ος ο των πα τε ε ρων η μων

Κάμινον παῖδες,

πυρίφλεκτον πάλαι, δροσοβολοῦσαν ὑπέδειξαν, ἕνα Θεὸν ἀνυμνοῦντες καὶ λέγοντες·
ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

ᾠδὴ ζ

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.467

Κ α μι νον παι αι δες πυ ρι φλε κτον πα α λαι δρο

σο βο λου ου σαν υ πε δει ξαν ε να Θε ον α νυ μνου

ουν τες και λε γον τες ο υ περ υ ψου με νος των

πα τε ε ρων Θε ος και υ περ ε εν δο ο ξος

Κατανοῶν ὁ προφήτης,

τὴν ἐπ' ἔσχάτων σου Χριστέ ἔλευσιν, ἀνεβόα·

τὴν σὴν εἰσακήκοα Κύριε δυναστεῖαν, ὅτι πάντας τοῦ σῶσαι, τοὺς χριστοὺς σου ἐλήλυθας.

Κ α τ α ν ο ω ν ο π ρ ο φ η η τ η ς τ η ν ε π ε
 σ χ α τ ω ν σ ο υ Χ ρ ι σ τ ε ε ε λ ε υ σ ι ν α ν ε β ο ο α τ η ν
 σ η ν ε ι σ α κ η κ ο α Κ υ υ ρ ι ε δ υ ν α σ τ ε ι ε ι α ν ο
 τ ι π α ν τ α ς τ ο υ σ ω σ α ι τ ο υ ς χ ρ ι σ τ ο υ ς σ ο υ ε λ η η λ υ υ
 θ α ς

Κύριε ὁ Θεός μου,

ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας σε ἱκετεύω, παράσχου μοι ἄφεσιν, τῶν παραπτωμάτων μου, καὶ πρὸς φῶς τῶν σῶν προσταγμάτων, τάς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Κ υ υ ρ ι ε ο Θ ε ο ς μ ο υ ε κ ν υ κ τ ο ς ο ρ θ ρ ι ι σ α ς
 σ ε ι κ ε τ ε υ ω π α ρ α α σ χ ο υ μ ο ι α φ ε σ ι ν
 τ ω ν π α ρ α π τ ω μ α τ ω ν μ ο υ και π ρ ο ς φ ω ς τ ω ν σ ω ν π ρ ο ς τ α

γμα των τας ο δους μου κα τευ θυ νον δε ε ο ο

μαι ς

ψδθ ε

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ296

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος μου εκ νυ κτος ορθρι ι σας

σε ι κε τε ευ ω πα ρα α σχου μοι α φε

σιν των πα ρα πτω μα των μου και προς φως τον σων

προσ τα γμα των τας ο δους μου κα τευ θυ νον δε ε

ο ο μαι ς

Μή τῆς φθορᾶς διαπίερα

κυοφορήσασα, καὶ παντεχνήμονι Λόγω σάρκα δανείσασα, Μητέρα ἀπείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου πλαστοουργοῦ σου, σὲ μεγαλύνομεν.

ψδθ θ

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.468

Μ η της φθο ρα ας δι α πει ρα κυ ο φο ρη σα σα

και παν τε χνη μο νι Λο γω σα αρκαδα νει σα σα ^πμη τε ρ α

πει ραν δρε Παρ θε νε Θε ο το ο κε ^ρδο χει ον του α

στε κτου χω ρι ον του α πει ρου πλα στου ρ γου σου σε μεγα

λυ υ νο ο μεν ^ρ

Μήτηρ Θεοῦ καὶ Παρθένος τίκτουςα,
καὶ παρθενεύουσα πάλιν, οὐχὶ φύσεως ἔργον, ἀλλὰ Θεοῦ συγκαταβάσεως·
ὅθεν ὡς μόνην τῶν θείων θαυμάτων, καταξιωθεῖσαν σε, ἀγνή μεγαλύνομεν.

ὠδὴ θ

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰμολόγιον 1903 σ.468

Μη τηρ Θε ου και Παρ θε νος τι κτου σα και παρ θε

νευ ουσα πα λιν ου χι φυ υ σεωσ ε ε ρ γον αλ λα Θε

ου συγ κα τα βα σεωσ ο θενωσ μο νην των θει ων θαυ μα

των κα τα ξι ω θει σαν σε α γνη με γα λυ υ νο

ο μεν η

Ναυτιῶν τῷ σάλῳ,
τῶν βιοτικῶν μελημάτων, συμπλοῖς ποντούμενος ἀμαρτίαις, καὶ ψυχοφθόρῳ θηρὶ
προσριπτούμενος, ὡς ὁ Ἰωῆς Χριστὲ βοῶ σοι· Ἐκ θανατηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε.

ψδῆς

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.466

Ναυτιων τῶ σα λῶ των βι ο τι κῶ ων με λη
 μα α των συμ πλο οῖς πον του με νος α μαρ τι αις και
 ψυ χο φθο ρω θη ρι ι προσ ρι πτου με νος ὡς ο
 Ι ω νας Χρι στε βο ω ω σοι εκ θα να τη φο ρου
 μεβυ θου α να α γα α γε

Νεύσει σου πρὸς γεώδη,
ἀντιτυπίαν μετήχθη, ἢ πρὶν εὐδιάχυτος, ὑδάτων φύσις Κύριε·
ὄθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ἄδει Ἰσραὴλ σοι, ὠδὴν ἐπινίκιον.

ψδῆα

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασμάταριον 1905 σ.335*

N ευ σει σου προς γε ω ω δη αν τι τυ πι ι αν με τη

 η χθη η πριν ευ δι α χυ τος υ δα των φυ σεις Κυ ρι

 ε ο θεν α βρο χως πε ζευ σας α δει Ισ ρα ηλ σοι

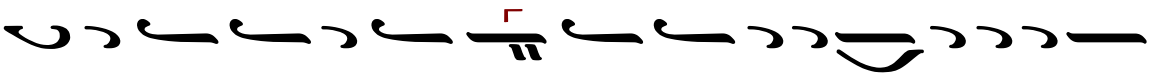

 ω δην ε πι νι ι κι ι ον

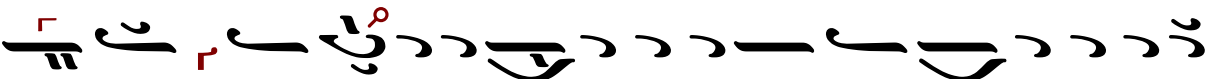
ψδὴ α

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.464

N ευ σει σου προς γε ω ω δη αν τι τυ πι ι αν με τη

 η χθη η πριν ευ δι α χυ τος υ δα των φυ σεις Κυ ρι ε

 ο θεν α βρο χως πε ζευ σας α δει Ισ ρα ηλ σοι ω

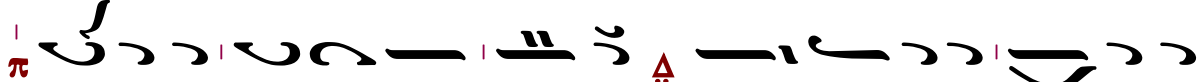

 δην ε πι νι ι κι ι ον

ψδὴ α

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ199

N ευ σει σου προς γε ω ω δη αν τι τυ πι ι αν με τη

η χθη η πριν ευ δι α χυτος υ दा των φυ σεις Κυ ρι ε

π ρ ο θεν α βρο χως πε ζευ σας α δει Ισ ρα ηλ σοι ω

δην ε πι νι ι κι ι ον

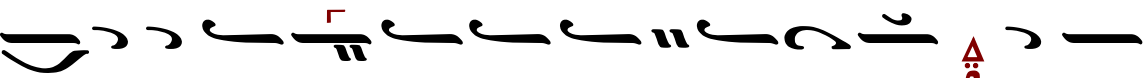
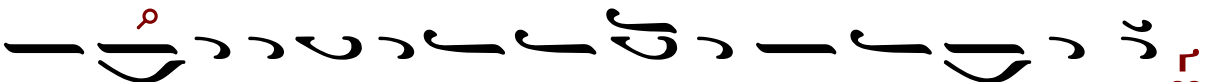

Νύξ ἀφεγγής τοῖς ἀπίστοις Χριστέ,

τοῖς δὲ πιστοῖς φωτισμός, ἐν τῇ τρυφῇ τῶν θείων λόγων σου· διὰ τοῦτο πρὸς σέ ὀρθρίζω,
καὶ ἀνυμνῶ σου τὴν Θεότητα.

ψδὴ ε

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.466

N υξ α φεγ γη ης τοις α πι ι στοις Χρι στε τοις δε

πι στοις φω τι σμος εν τη τρυ φη των θει ων λο γων σου

δι α του το προς σε ορ θρι ι ζω και α νυ μνω σου την

θε ο ο τη η τα

Ο δι' ἐμὲ ἀνασχόμενος

τῆς ἐν σταυρῷ προσηλώσεως

δέξαι μου τὴν ἄγρυπνον αἴνεσιν Χριστέ ὁ Θεὸς ὡς φιλόανθρωπος.

Κάθισμα

Ἦχος Γα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ. Γ271

 Ο δι ε με ε α να σχο με νος της εν Σταυ

 ρω ω προσ η λω σεως δε ξαι μου την α γρυ πνον αι

 νε σιν Χρι στε ο Θε ο ος ως φι λα αν θρω ω πος

Ὁ Ἰωῆς ἐκ κοιλίας ἄδου ἐβόα·

Ἄνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου· ἡμεῖς δὲ σοι βοῶμεν,

παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς».

ᾠδή

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειμολόγιον 1903 σ. 466

 Ο Ι ω να ας εκ κοι λι ας α α δου ε βο ο

 α α να γα γε εκ φθο ρα ας την ζω η ην μου η μεις

 δε σοι βο ω ω μεν παν το δυ να με Σω τηρ ε

 λε η σον η μας ε λε η σον η μα α α ας

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου ἀχραντε,
τῶν προφητῶν ὑπάρχει, καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα·
διό σε Θεοτόκον, ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον

Ἦχος Γα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ278

Ὁ καρπος της κοιλι-ας σου α-χραντε των προ-
φητων υ-παρχει και του νο-ο μου το πληρωμα δι-
ο σε Θεο-τοκον εν ε-πι γνωσει δο-ξα ζον-τες
ευ-σε βως μεγα-λυ υ-νο ο-μεν

Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς,
παντοδυνάμῳ σου λόγῳ, στερεώσας Κύριε Σωτήρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ
Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρα,
τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

ψδὴ γ

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ.337*

Ὁ κατ αρχας τους ου-ρα-νους παν-το-δυ-να-α-μω-σου
λο-ο-γω-στε-ρε-ω-σας Κυ-ρι-ε-Σω-τηρ και-τω

παν τουρ γω και θει ω πνευ μα τι πα α σαν την δυ να μιν

αυ των εν α σα λευ τω με πε τρα της ο μο λο

γι ας σου στε ρε ε ω ω σον

ᾠδὴ γ

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειμολόγιον 1903 σ.465

Ο κατ αρχας τους ου ρα νους παν το δυ να α μω σου

λο ο γω στε ρε ω σας Κυ ρι ε Σω τηρ και τω

παν τουρ γω και θει ω Πνευ μα τι πα α σαν την δυ να μιν αυ

των εν α σα λευ τω με πε ε τρα της ο μο λο γι

ας σου στε ρε ε ω ω σον

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ202

Ο κατ αρχας τους ουρα νους παν το δυ να α μω σου
 Λο ο γω στε ρε ω σας Κυ ρι ε Σω τηρ και τω
 παν τουρ γω και θει ω Πνευ μα τι πα σαν την δυ να μιν αυ
 των εν α σα λευ τω με πε ε τρα της ο μο λο
 γι ας σου στε ρε ε ω ω σον

Ὁ οὐρανοὺς τῷ λόγῳ στερεώσας,
 καὶ τὸ τῆς γῆς θεμέλιον ἐδράσας, ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν,
 στερεώσόν μου τὸν νοῦν, εἰς τὸ θέλημά σου, [μόνε] φιλόνηρωπε.

ψδδα

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
 Εἰρμολόγιον 1903 σ.465

Ο ου ρα νους τω λο γω στε ρε ω ω σας και το της
 γης θε με λι ον ε δρα α σας ε πι υ δα α των πολ
 λων στε ρε ω σον μου τον νουν εις το θε λη μα α

σου φιλάνθρωπε

ψδὴ γ

Ἦχος Γα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ294

Ουρανούς τω λογωστέρω ωσας και τω της

γης θεμελιον εδρασας επιυδατων πολ

λων στερωσον τον νουν εις το θελημα σου

μο ονε φιλάνθρωπε

Ὁ πατρικούς κόλπους μὴ λιπών,

καὶ καταβάς ἐπὶ τῆς γῆς, Χριστέ ὁ Θεός, τὸ μυστήριον ἀκήχοα τῆς οἰκονομίας σου, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλόνηρωπε.

ψδὴ δ

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.465

Οπατρικους κολπους μη λιπων και κατα

βας επι της γης Χριστε ε ο Θεος το μυστηρι

ον α κη κο α της οι κο νο μι ας σου ^π και ε δο ξα σα

σε μο νε φι λα αν θρω ω πε ^ρ

Ὁ στερεώσας τῷ λόγῳ σου τὴν οἰκουμένην,
ἥτις οὐ σαλευθήσεται, στερέωσον καὶ ἡμῶν τὴν διάνοιαν, εἰς τὸν φόβον σου Κύριε.

ᾠδὴ γ

Ἦχος Γα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικὴ Παρακλητικὴ
2004 σ. Γ295

Ο στε ρε ω ω σας τω λο γω σου την οι κου με

νην ^Δ η τις ου ου σα λευ θη σε ται ^ρ στε ρε ω σον και

η μων την δι α νοι αν εις τον φο ο βον σου Κυ υ ρι ι

ε ^ρ

Ὁ τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός,
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ ζ

Ἦχος Γα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικὴ Παρακλητικὴ
2004 σ. Γ299

Ο των πα τε ρων και η μων Θε ος ^Δ ευ λο γη

το ος ει εις τους αι ω ω νας

Οί ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός

ἐμβληθέντες ὅσοι Παῖδες, τὸ πῦρ εἰς δρόσον μετέβαλον, διὰ τῆς ὑμνωδίας, οὕτω βοῶντες·
Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ῶδη ζ

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.426#

Ο ἰ εν κα μι νω του πυ ρος εμ βλη θε εν τες ο
σι οι παι αι δεσ το πυρ εις δρο ο σον με τε βα
λον δι α της υ μνω δι ι ας ου τω βο ω ω ν τες
ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ε
ρων η μων

Ὁρθρίζει τὸ πνεῦμα μου πρὸς σέ ὁ Θεός,
διότι φῶς εἶ καὶ τὰ σά προστάγματα,
ἐγένοντο ἰάματα τοῖς δούλοις σου φιλόθρωπε.

ῶδη ε

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ297

Ο ρ θρι ι ζει το πνευ μα μου προς σε ο Θε

ος δι ο τι φω ως ει και τα σα προσ τα γμα τα

ε γε νον το ι α μα τα τοις δου λοις σου φι λα αν

θρω ω πε

Οι ὀρθρίζοντες Λόγε,

πρὸς δόξαν σὴν καὶ αἶνον, ἀνυμνοῦμεν ἀπαύστως,

τὸν τύπον τοῦ σταυροῦ σου, ὃν ἔδωκας ἡμῖν, ὄπλον εἰς βοήθειαν.

ὠδὴ ε

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ297

Ο ι ορ θρι ζον τες Λο γε προς δο ξαν σην και αι αι

νον α νυ μνου μεν α παυ στως τον τυ πον του Σταυ ρου

ου σου ον ε δω κας η μιν ο πλον εις βο η η

θει ει αν

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα ξύλου ζωῆς,

τὴν ἐλπίδα ἔχοντες τοῦ σταυροῦ σου, Κύριε δόξα σοι.

ἀπόστιχο σταυρώσιμο

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ270

Ο υ κ ε τ ι κ ω λ υ ο μ ε θ α ξ υ λ ο υ ζ ω η ς τ η ν ε λ
 π ι δ α ε χ ο ν τ ε ς τ ο υ Σ τ α υ ρ ο υ ο υ σ ο υ Κυ υ ρ ι ε
 δ ο ο ξ α α σοι

Πανύμνητε, τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα,
ὡς τὸν ἀναρχὸν Λόγον, ἀσπόρως συλλαβοῦσα, καὶ σεσαρκωμένον Θεόν,
τεκοῦσα ἀνθρώποις, πιστοὶ πάντες σε αἰεὶ μεγαλύνομεν.

ὠδὴ θ

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ301

Π α ν υ μ ν η τ ε τ ω ν ο υ ρ α ν ω ν υ ψ η λ ο τ ε ρ α
 τ ο ν α ν α ρ χ ο ν Λ ο γ ο ν α σ π ο ρ ω ς σ υ λ λ α β ο υ ο υ σ α
 σ ε σ α ρ κ ω μ ε ν ο ν Θε ο ν τ ε κ ο υ ο υ σ α α ν θ ρ ω π ο ι ς
 π ι σ τ ο ι π α ν τ ε ς σ ε α ε ι ε ι μ ε γ α λ υ υ ν ο ο μ ε ν

Πόντω ἐκάλυψε Φαραῶ σὺν ἄρμασιν,

ὁ συντρίβων πολέμους ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, ἄσωμεν αὐτῷ, ὅτι δεδόξασται.

ὠδὴ α

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.420#

Π ο ο ν τ ω ε κα λυ ψε Φα ρα ω συν αρ μα σιν
ο συν τρι βων πο λε ε μους εν υ ψη λω βρα χι ο
νι α σω μεν αυ τω ο τι δε δο ο ξα α σται

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν τοῦ παντός Δημιουργόν,
τὴν ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν εἰρήνην, διότι φῶς τὰ προστάγματα σου, ἐν οἷς με
καθοδήγησον.

ὠδὴ ε

Ἦχος Γα

Απόστολου Παπαχρήστου
Νέον Εἰρμολόγιον 1998 σ.349

Π ρος σε ορθρι ι ζω τον του παν τος δη μι ουρ
γον την υ περ ε ε χου σαν παν τα νουν ει ρη η
νην δι ο τι φως τα προσ τα γμα τα α σου εν
οις με κα θο δη η γη η σον

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω καὶ σοὶ κραυγάζω εὐσπλαγχνε Κύριε,

τὴν ἔσκοτισμένην ἁμαρτίαις μου ψυχὴν
τῷ φωτὶ καταλάμψας τῶν ἐντολῶν σου καθοδήγησον.

ᾠδὴ ε

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὴ Παρακλητικὴ
2004 σ.Γ297

Π ρος σε ορθρι ι ζω και σοι κραυ γα ζω ε ευ
σπλαγ χνε Κυ ρι ε την ε σκο τι σμε νην α μαρ τι
αις μου ψυ χην τω φω τι κατα λαμ ψας των εν το
λων σου κα θο δη η γη η σον

Πυρὸς φωτεινότερον φλογὸς ἐναργέστερον
τὸ ξύλον ἀνέδειξας τὸ τοῦ σταυροῦ σου
καταφλέγον ἁμαρτίας τῶν νοσοῦντων
καὶ φωτίζον διανοίας τῶν ὑμνούντων
τὴν ἐκούσιόν σου σταύρωσιν Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Κάθισμα

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὴ Παρακλητικὴ
2004 σ.Γ272

Π υ ρος φω τει νο τε ρον φλο γος εν αρ γε στε ρον
το ξυ λον α νε δει ξας το του Σταυ ρου ου σου κα τα

φλε γον α μαρ τι ας των νο σουν των και φω τι ζον δι

α νοι ας των υ μνου ουν των την ε κου σι ον σου σταυ ρω

σιν Χρι στε ο Θε ος δο ο ξα α σοι

Σὲ τὴν ἀχραντον,

Μητέρα καὶ Παρθένον, τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασαν, καὶ τεκοῦσαν σαρκί, ὕμνοις μεγαλύνομεν.

ὠδὴ θ

Ἦχος Γα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.573

ε την α χραν τον Μη τε ρα και παρ θε ε νον την

τον α χω ωρη τον Λο ο γον εν γα στρι χω ρη σα σαν

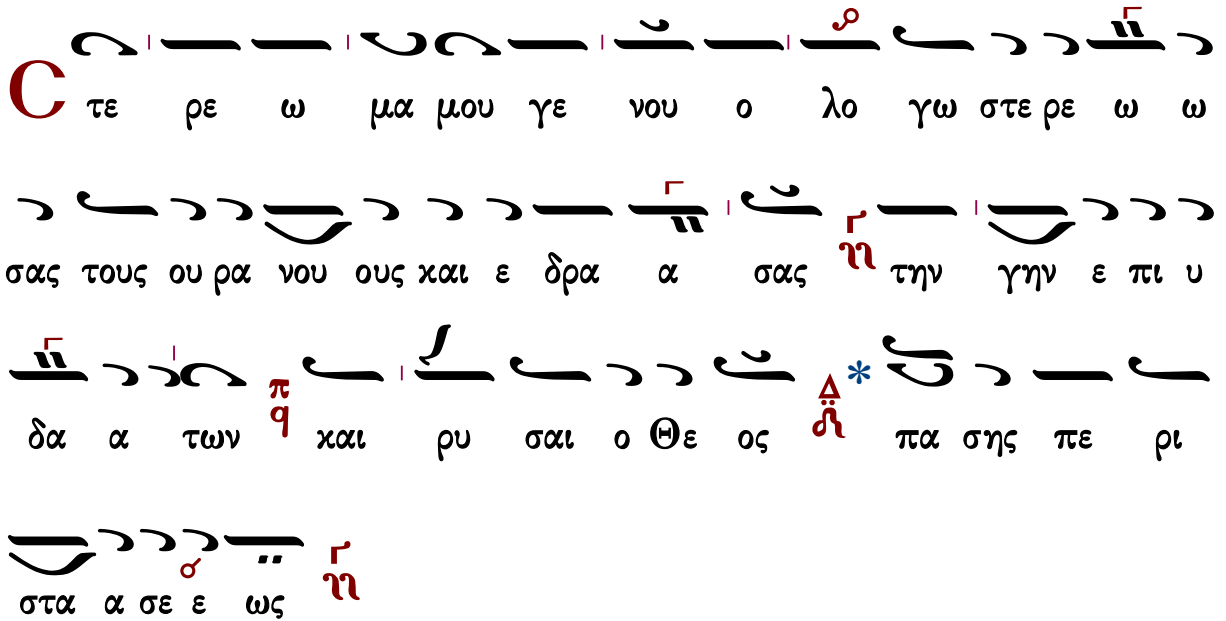
και τε κου ου σαν σαρ κι υ μνοις με γα λυ υ νο ο

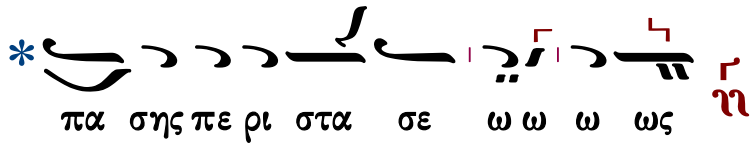
μεν

Στερέωμά μου γενοῦ

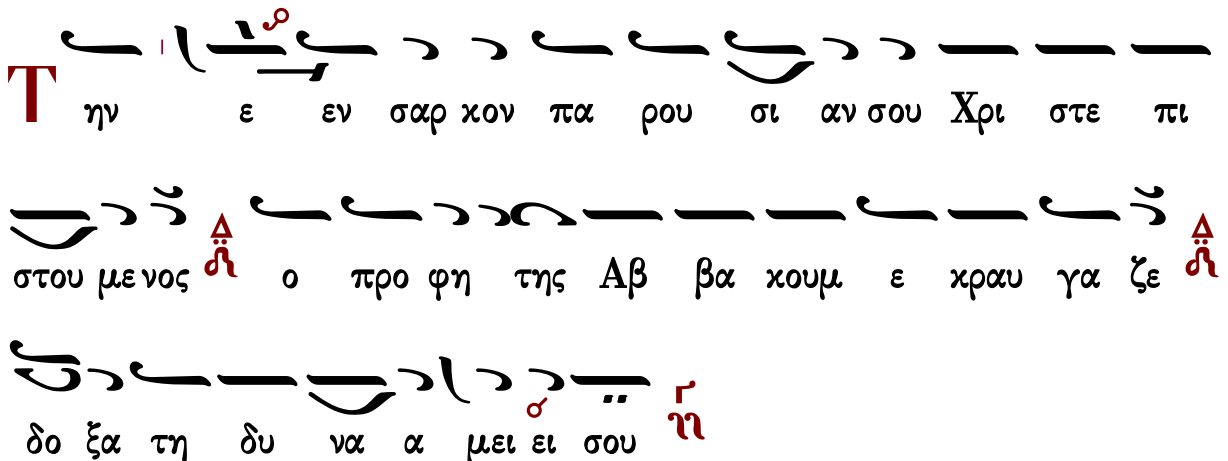
ὁ λόγῳ στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐδράσας,

τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων, καὶ ῥῦσαι ὁ Θεός, πάσης περιστάσεως.

 τε ρε ω μα μου γε νου ο λο γω στε ρε ω ω
 σας τους ου ρα νου ους και ε δρα α σας την γην ε πι υ
 δα α των και ρυ σαι ο Θε ος πα σης πε ρι
 στα α σε ε ως

 πα σης πε ρι στα σε ω ω ω ως

Τὴν ἕνσαρκον παρουσίαν σου Χριστέ,
πιστούμενος ὁ προφήτης, Ἀββακούμ ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου.

 την ε εν σαρκον πα ρου σι αν σου Χρι στε πι
 στου μενος ο προ φη της Αβ βα κουμ ε κραυ γα ζε
 δο ξα τη δυ να α μει ει σου

Τὴν ἐξ ὑψους δύνάμιν τοῖς μαθηταῖς,

Χριστέ, ἕως ἂν ἐνδύσησθε ἔφης, καθίσατε ἐν Ἱερουσαλήμ, ἐγὼ δὲ ὡς ἐμὲ Παράκλητον ἄλλον, Πνεῦμα τὸ ἐμὸν τε καὶ Πατὴρ ἀποστελῶ, ἐν ᾧ στερεωθήσεσθε.

ψδὴ γ

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.421#

Τὴν ἐξ ὑψους δύνάμιν τοῖς μαθηταῖς Χριστέ
ἐως ἀνδύσησθε ἕφης καθίσατε ἐν Ἱερουσαλήμ
ἐγὼ δὲ ὡς ἐμὲ Παράκλητον ἄλλον Πνεῦμα
τὸ ἐμὸν τε καὶ Πατὴρ ἀποστελῶ ἐν ᾧ
στερεωθήσεσθε

Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα,

καὶ κατὰ φύσιν Παρθένον, τὴν μόνην ἐν γυναιξὶν εὐλογημένην,
ἄσμασιν οἱ πιστοί, κατὰ χρέος μεγαλύνομεν».

ψδὴ θ

Ἦχος Γα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικὴ Παρακλητικὴ
2004 σ.Γ301*

Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα καὶ κατὰ φύσιν
Παρθένον τὴν μόνην ἐν γυναιξὶν εὐλο

γη με νη ην α σμα σιν οι πι στοι και τα χρε ος με

γα λυ υ νο ο μεν

Τὸ διὰ τὸν φόβον σου

ληφθὲν Κύριε, ἐν γαστρὶ τῶν προφητῶν, καὶ κυηθὲν ἐπὶ τῆς γῆς πνεῦμα σωτηρίας, ἀποστολικάς καρδιάς κτίζει καθαρὰς, καὶ ἐν τοῖς πιστοῖς εὐθὲς ἐγκαινίζεται· φῶς γὰρ καὶ εἰρήνη, διότι τὰ σὰ προστάγματα.

ψδῆε

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.424#

Το δια τον φο ο βον σου λη φθεν Κυ ρι ε εν

γα στρι των προ φη των και κυ η θεν ε πι της γης πνευ

μα σωτη ρι ι ας α πο στο λι κας καρ δι ας κτι

ζει κα θα ρας και εν τοις πι στοις ευ θε ες εγ και νι

ζε ται φως γαρ και ει ρη η νη δι ο τι τα σα προ στα α

γμα α τα

Τὸν μόνον ἀναρχον βασιλέα τῆς δόξης,

ὄν εὐλογοῦσιν, οὐρανῶν αἱ δυνάμεις,
ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ψδὴ η

ἤχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.467

Τ ον μονο ναρχον βασι λε α της δο ο ξης ον
ευ λο γου ου σιν ου ρα νω ων αι δυ να α μεις υ μνει τε ι
ε ρεις λα ος υ περ υ ψου ου τεεις παν τας τους αι
* ω ω νας

Τὸν μόνον ἀναρχον βασιλέα τῆς δόξης,
ὄν εὐλογοῦσιν, οὐρανῶν αἱ δυνάμεις,
καὶ φρίττουσι τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε ἱερεῖς,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

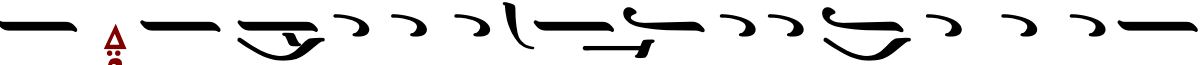
ψδὴ η

ἤχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ299

Τ ον μονο ναρχον βασι λε α της δο ο ξης
ον ευ λο γου σιν ου ρα νω ων αι δυ να α μεις και φριτ

 του σι των αγ γε λων αι τα ξεις υ μνει τε ι ε

 ρεις λα ος υ περ υ ψου ου τε εις παν τας τους αι ω

 ω νας

Τὸν φοβερὸν τοῖς Χερουβίμ,
 καὶ θαυμαστὸν τοῖς Σεραφίμ, καὶ τοῦ κόσμου ποιητὴν,
 ἱερεῖς καὶ δούλοι, καὶ πνεύματα δικαίων, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ᾠδὴ η

Ἦχος Γα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
 Μουσικόν Τριώδιον Β
 2003 σ.573

T ον φο βε ρον τοις Χε ρου βιμ και θαυ μα στον τοις Σε ρα

 φιμ και του κο σμου ποι η την ι ε ρεις και δου λοι

 και πνευ μα τα δι και αι ων υ μνει τε τον Κυ υ ρι ι

 ον

Τὸν ὑπ' ἀγγέλων ἀσιγήτως,
 ἐν ὑψίστοις δοξαζόμενον Θεόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, γῆ καὶ ὄροι καὶ βουνοὶ καὶ βυθός,
 καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων, ὕμνοις αὐτὸν ὡς κτίστην, καὶ λυτρωτὴν εὐλογεῖτε.

Τον υπαγγελων ασιγη η τως εν υψι
 στοις δοξαζομενον Θεον οι ουρανοι των ουρα
 νων γη και ορη και βουνοι και βυθος και πανγεενος
 ανθρωπων υυμνοις αυτον ως κτιστην και λυ
 τρωτη ηνευλογει ειτε

Τους ἐν καμίνῳ παῖδας μιμούμενοι,
 οἱ τοῦ Πνεύματος τὴν δρόσον δεξάμενοι, ἐν πίστει κραυγάζομεν·
 Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Τους εν καμινω παιιδας μιμουμενοι
 του Πνευματος την δροσον δεξαμενοι εν πιστει κραυ

γα ζομεν ἦ ευ λο γει τετα ερ γα Κυ ρι ι ουτον Κυ υ

ρι ι ον ἦ

Τους ἐν καμίνῳ παιῖδας οὐχ ἤψατο,
οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τότε οἱ τρεῖς, ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνουν, καὶ εὐλόγουν
λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ ζ

Ἦχος Γα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικὴ Παρακλητικὴ
2004 σ. Γ299

Τ ους εν κα μι νω παι αι δας ουχ η ψα το ου

δε ε πα ρη νω χλη σε το πυρ το τε οι τρεις ως εξ ε

νο ος στο μα τος υ μνου ν και ευ λο γου ν λε γον τες ευ

λο γη τος ο Θε ος ο των πα τε ε ρων η μων ἦ

Τῶ ἐκτινάξαντι Θεῶ,
τὸν Φαραὼ ἐν θαλάσῃ Ἐρυθρᾷ,
ἐπινίκιον ᾠδὴν ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ α

Ἦχος Γα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικὴ Παρακλητικὴ
2004 σ. Γ293

Τω εκτιναξαντι Θεω τον Φαρωενθλασ

ση Ερυθρα η επι νικιον ωδηνασωμεν ο ο

τι δε δοοξαασαι η

Τῶ συνεργήσαντι Θεῶ,
Μωϋσῆ ἐν Αἰγύπτῳ, ἐξαγαγεῖν τὸν Ἰσραήλ,
αὐτῶ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

ῥδῆ α

ἤχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ293

Τω συνεργησαντι Θεω Μωυση εν Αι

γυυπτω εξαγαγειν τον Ισραηλ η αυτωμο

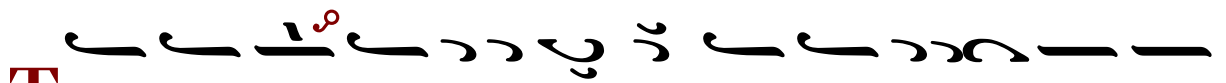

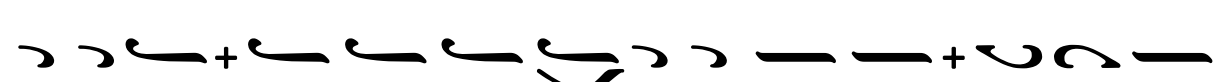

νω ασωμεν ο ο τι δε δοοξαασαι η

Τῶ συντρίψαντι πολέμους, ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
καὶ ἀναβάτας τριστάτας βυθίσαντι, ἄσωμεν αὐτῶ,
ὡς λυτρωτῆ ἡμῶν Θεῶ, ὅτι δεδόξασται.

ῥδῆ α

ἤχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ294

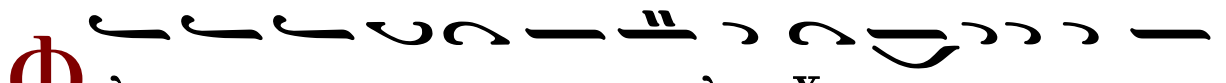
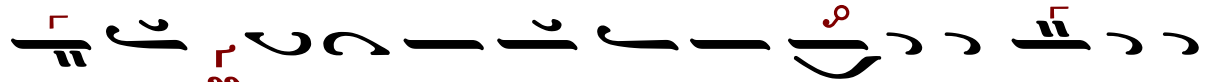

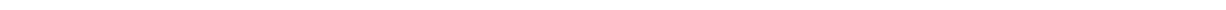

Τ ω συν τρι ψαν τι πο λε μους εν βρα χι ο νι αυ
 του και α να βα τας τρι στα α τας βυ θι σαν τι α σω
 μεν αυ τω ως λυ τρω τη η μων Θε ω ο τι δε
 δο ο ξα α σται

Φλόγα πυρός τούς ἀγγέλους,
 Χριστέ ἀπειργάσω, τούτων ἡμῖν τὸ θερμὸν ὑπεμφαίνων,
 καὶ πνεῦμα πάλιν τὸ ταχὺ διαγράφων. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Προσόμοιο τῶν ἀσωμάτων

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μουσική Παρακλητική
 2004 σ.Γ258

Φ λο γα πυ ρος τους αγ γε λους Χρι στε ε α πειρ γα
 α σω του των η μιν το θερ μον υ πεμ φαι αι νων
 και πνευ μα πα λιν το τα χυ υ δι α γρα α φων παν το
 δυ να με Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

Φ λο γα πυ ρος τους αγ γε ε λους Χρι στε ε α πειρ
 γα α σω του των η μιν το θερ μον υ πεμ φαι αι
 νων και πνευ μα πα λιν το τα χυ υ δι α γρα α φων παν
 το δυ να με Κυ υ ρι ε δο ο ξα α σοι

Ἵπερέβης τὰς δυνάμεις τῶν οὐρανῶν,
 ὅτι ναὸς ἐδείχθης θεϊκός, εὐλογημένη Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσα Χριστόν, τὸν Σωτῆρα τῶν
 ψυχῶν ἡμῶν.

Υ περ ε βης τας δυ να μεις των ου ρα νων ο τι
 να ος ε δει χθης θε ι κος ευ λο γη με νη Θε ο το
 ο κε ως τε κου σα Χρι στον τον Σω τη ρα των ψυ

χων η μωωων η

Ωραϊος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρω̄σιν,

ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπὸς, Χριστὸς ἐστὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βρω̄ σὺν τῷ ληστῇ. Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακαρισμός

Ἦχος Γα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασματοάριον
1820 σ.204*

Ω ραι ος ην και κα λος εις βρω ωσιν ο ε με

θα να τω σας καρ πος Χρι στος ε στι το ξυ λον της ζω

ης εξ ου φα γων ου θνη η σκω αλ λα βο ω συν τω

λη στη η μνη σθη τι μου Κυ ρι ε εν τη βα σι λει

ει α α σου η

Ἦχος πλ. δ'

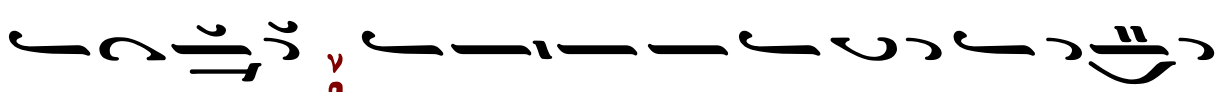
Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν,
καὶ πταισμάτων καταιγίς με ταραττει, καὶ πρὸς βυθὸν βιάως συνωθεῖ ἀπογνώσεως, ἀλλ'
αὐτὸς τὴν κραταιὰν χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ, κυβερνήτα καὶ διάσωσον.

ᾠδὴς

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰμολόγιον 1903 σ.473

 Α βυ σ σ ο ς α μα ρ τι ω ν και π ται σ μα τ ω ν κα ται γι ι ς

 με τα ρα τ τει ^ν δ̣ και π ρ ο ς β υ θ ο ν β ι αι ω ς σ υ ν ω θ ει α

 πο γ ν ω σε ω ς α λ λ αυ τ ο ς τ η ν κ ρ α τ αι αν χ ει ρ α μο ι ε ε

 κ τει ν ο ν ω ς τ ω Π ε ε τ ρ ω ω κ υ β ε ρ ν η τ α και δι α σω ω

 σ ο ν ^ν δ̣

Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν,
καὶ πταισμάτων καταιγίς με ταραττει, καὶ πρὸς βυθὸν βιάως συνωθεῖ ἀπογνώσεως, ἀλλ'
αὐτὸς τὴν κραταιὰν χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ ἐκ βυθοῦ φθορᾶς ἀνάγαγε.

ᾠδὴς

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὴ Παρακλητικὴ
2004 σ.Γ458

 Α βυ σ σ ο ς α μα ρ τι ω ν και π ται σ μα τ ω ν κα ται γι ι ς

μετα ρατ τει και προς βυ θον βι αι ως συν ω θει α

πο γνω σεως αλλ αυ τος την κρα ται αν χει ραμοι ε εκτει

νον ως τω Πε ε τρω και εκ βυ θου φθο ρας α να α

γα α γε

Ἄγγελοι καὶ οὐρανοί,
τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης ἐποχούμενον, καὶ ὡς Θεὸν ἀπαύστως δοξαζόμενον, εὐλογεῖτε,
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ η

Ἦχος λ π ρι Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρημολόγιον 1903 σ.400#

αι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου με εν

τον Κυ ρι ον

α γ γε λοι και ου ρα νοι τον ε πι thro νου δο ξης ε

πο χου με νον και ως Θε ον α παυ στως δο ο ξα ζο με

νον ^γ ευ λο γει τε υ μνει ει τε ε και υ περ υ

ψου ου τε εις παν τας τους αι ω ω να α α ας ^γ

Ἀκήχοα Κύριε τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην,
ὅτι ἀρρήτω βουλῇ, Θεὸς ὢν ἀτίδιος, ἐκ τῆς Παρθένου προῆλθες σαρκωθεῖς.
Δόξα τῇ δόξῃ σου Χριστέ, δόξα τῇ δυνάμει σου.

ᾠδὴ δ

Ἦχος λ π ς Νη

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικὴ Παρακλητικὴ
2004 σ. Γ456

α κη η κο α Κυ ρι ε την α κο η ην σου

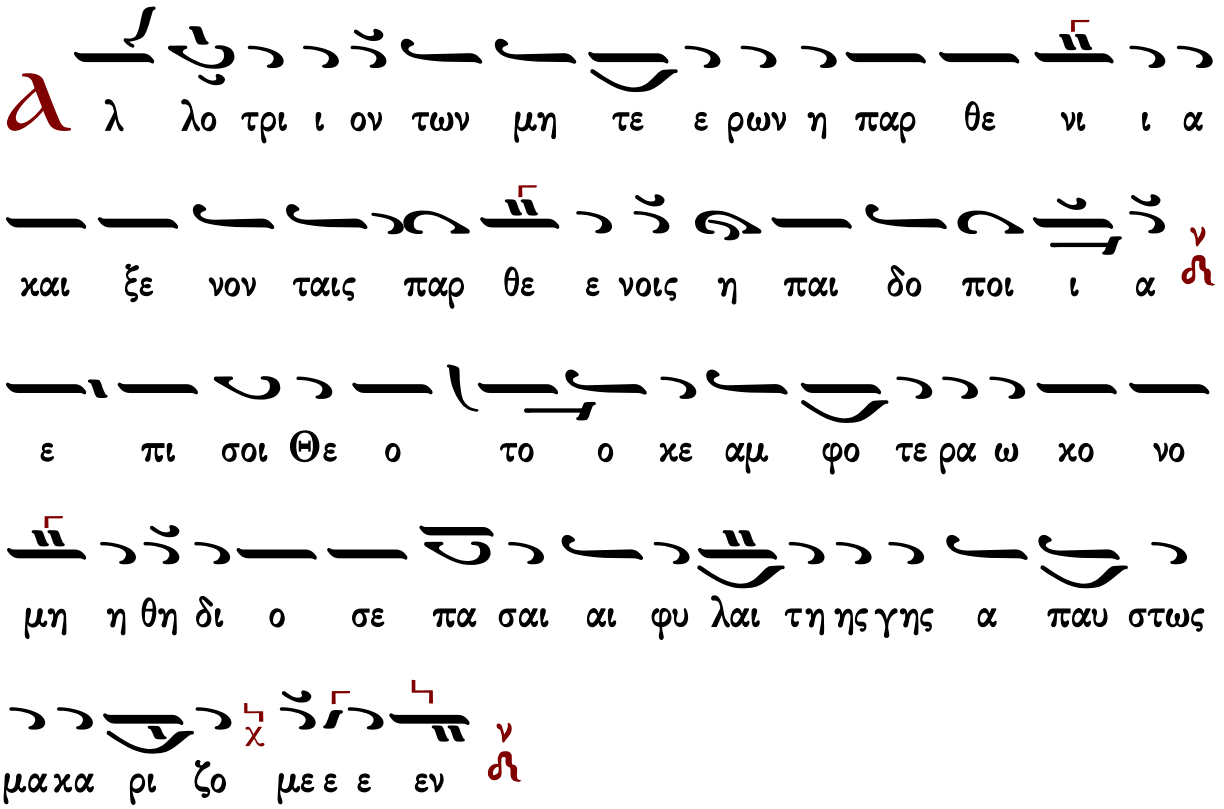
και ε φο βη η θην ο τι αρ ρη η τω βου λη Θε

ο ος ων α ι δι ος εκ της Παρ θε ε ε νου προ ηλ

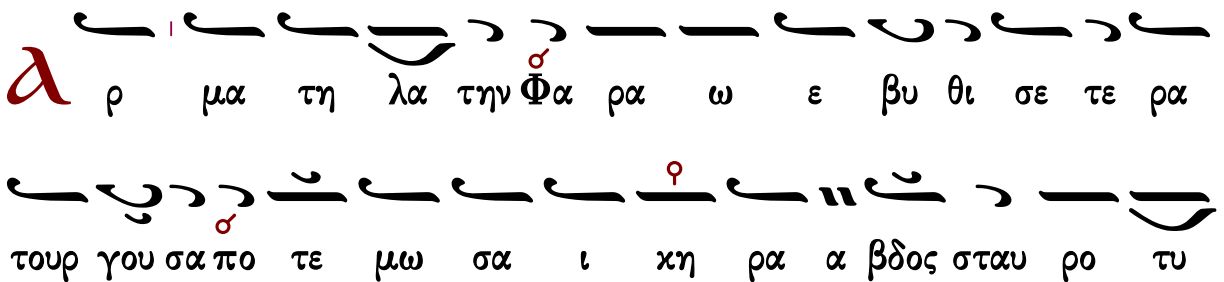
θες σαρκωθεις ^γ δο ο ξατη δο ξησου Χρι στε δο ξατη δυ

να μει ει σου ^γ

Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία,
καὶ ξένον ταῖς παρθένοις ἢ παιδοποιία, ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε ἀμφοτέρα ὠκονομήθη.
Διό σε πᾶσαι αἰ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

 Α λ λο τρι ι ον των μη τε ε ρων η παρ θε νι ι α
 και ξε νον ταις παρ θε ε νοις η παι δο ποι ι α
 ε πι σοι Θε ο το ο κε αμ φο τε ρα ω κο νο
 μη η θη δι ο σε πασαι αι φυ λαι τη ης γης α παυ στως
 μακα ρι ζο με ε ε εν

Ἄρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε,
 τερατουργοῦσα ποτέ, μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν,
 Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

 Α ρ μα τη λα την Φα ρα ω ε βυ θι σε τε ρα
 του ρ γου σα πο τε μω σα ι κη ρα α βδος σταυ ρο τυ

πως πληξα σα και δι ε λου σα θα λασσαν Ισ ρα ηλ

δε φυ γα δα πε ζον ο δι την δι ε σω σεν α σμα

τω Θε ω α να μελ πον τα

ᾠδὴ α

Ἦχος λ π δι

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.18/1366

Α ρ μα τη λα την φα ρα ω ε βυ θι σε τε ρα

τουρ γου σα πο τε μω σα ι κη ρα βδος σταυ ρο τυ

πως πληξα σα και δι ε λου σα θα λασσαν Ισ ρα

ηλ δε φυ γα δα πε ζον ο δι ι την δι ε σω

σεν α σμα τω Θε ω α να μελ πον τα

Ἄσεβείας ὄργανα ἄλιον μέλος,
εὐσεβείας δὲ αἱ θεοφθόγγοι, ἐκελάδου φάρμιγγες.
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

α σε βει ας ορ γα να α λι ον με ε λος ευ

σε βει ας δε αι θε ο φθογ γοι ε κε λα δουν φορ μιγ

γες ευ λο γει τε παν τα τα ε ερ γα Χρι στον εις

τους αι ω νας

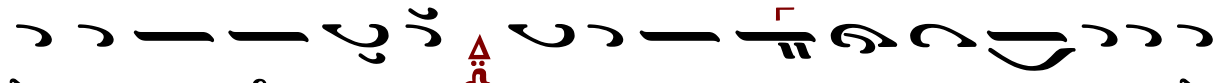
Χρι στον εις τους αι ω ω να α α ας

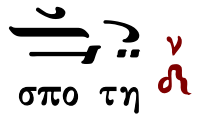
Ἄσμα ἀναπέλψωμεν λαοί,
τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ [ἐκ] δουλείας, ῶδὴν ἐπινίκιον,
ἄδοντες καὶ βοῶντες· Ἄσωμέν σοι τῷ μόνῳ Δεσπότη.

α σμα α να μελ ψω μεν λα οι τω θαυ μα

στω Θε ω η μων τω α παλ λα ξαν τι τον Ισ ρα

 η η λ εκ δου λει ας ^Δω δη η η ην ε πι νι κι ον α α

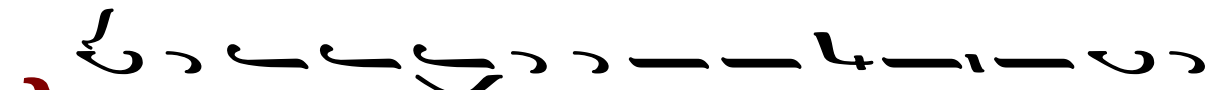
 δον τες και βο ων τες ^Δα σω με εν σοι τω μο ο νω δε

 σπο τη ^ν

ψδὴ α

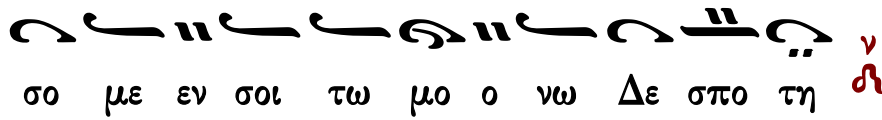
Ἦχος λ π δι Νη

Απόστολου Παπαχρήστου
 Νέον Ειρμολόγιον 1998 σ.231#

Ασμα α να μελ ψω μεν λα οι τω θαυ μα στω Θε

 ω η μων τω α παλ λα ξαν τι τον Ισ ρα ηλ δου λει

 ας ^Δω δην ε πι νι κι ον α α δον τες και βο ων τες α

 σο με εν σοι τω μο ο νω Δε σπο τη ^ν

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ
 τῷ βυθίσαντι πᾶσαν τὴν δύναμιν Φαραῶ ἐν θαλάσῃ,
 ἐπινίκιον ψδὴν, ὅτι δεδόξασται.

ψδὴ α

Ἦχος λ π δι —^ρ

Απόστολου Παπαχρήστου
 Νέον Ειρμολόγιον 1998 σ.359

Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ ἰωάννη τω βυθίσαντι

πασαντην ὑναμιν Φαράω ἐν θαλάσση ἐ

πινικιον ὠδὴν ὅτι δεδόξασται

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ πάντες λαοί,
τῷ ἐν θαλάσῃ Ἐρυθρᾷ, τὸν Φαραὼ βυθίσαντι,
ἐπινίκιον ὠδὴν ἄδοντες, ὅτι δεδόξασται.

ὠδὴ α

Ἦχος λ ρι Νη

Ἀπόστολου Παπακρήστου
Νέον Εἰρμολόγιον 1998 σ.360

Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ ἰωάννη τω ἐν

θαλάσῃ Ἐρυθρατον Φαράω βυθίσαντι ε

πινικιον ὠδὴν ἄδοντες ὅτι δεδόξα

σται

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ,
τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ,
ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ,
ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

ψδῆα

Ἦχος λ π ρι Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειμολόγιον 1903 σ.469

Ἀ σω μεν τω Κυ ρι ω τω δι α γα γον τι τον λα
 ον αυ του εν Ε ρυ θρα θα λα σ ση ο τι μο
 νος εν δο ξως δε δο ξα σται

ψδῆα

Ἦχος λ π ρι Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ453

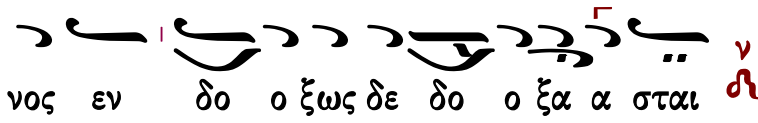
Ἀ σω μεν τω Κυ ρι ι ω τω δι α γα γον τι τον λα
 ον αυ του εν Ε ρυ θρα θα λα σ ση ο τι μο νος εν
 δο ο ξως δε δο ο ξα α σται

ψδῆα

Ἦχος λ π ρι Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον
2003 σ.229

Ἀ σω μεν τω Κυ ρι ι ω τω δι α γα γον τι
 τον λα ον αυ του εν ε ρυ θρα θα λα σ ση ο τι μο

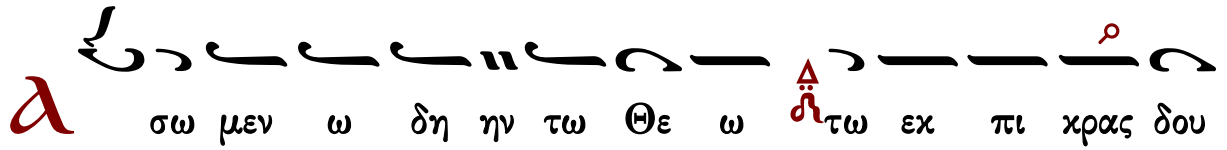
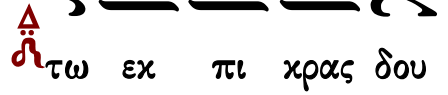
νοσ εν δο ο ξως δε δο ο ξα α σται

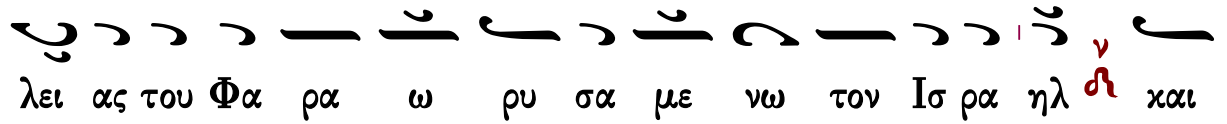

Ἄσωμεν ὡδὴν τῷ Θεῷ,
τῷ ἐκ πικρᾶς δουλείας, τοῦ Φαραὼ ρυσαμένῳ τὸν Ἰσραήλ,
καὶ ἐν πυρίνῳ στύλῳ, καὶ φωτὸς νεφέλῃ καθοδηγήσαντι, ὅτι δεδόξασται.

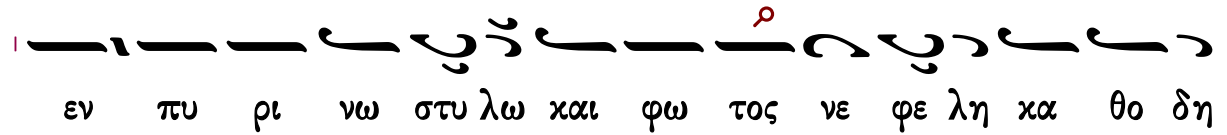
ὡδὴ α

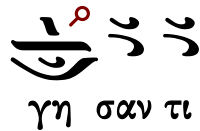
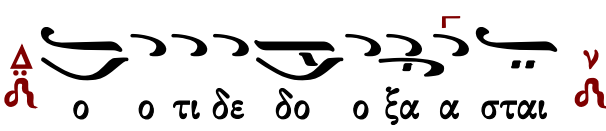
Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ι Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.574

 σω μεν ω δη ην τω Θε ω

 λει ας του Φα ρα ω ρυ σα με νω τον Ισ ρα η λ

 εν πυ ρινω στυ λω και φω τος νε φε λη κα θο δη

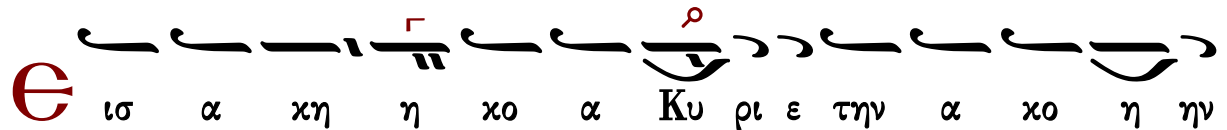
 γη σαν τι

Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν σου
καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐδόξασα τὸ κράτος σου Δέσποτα.

ὡδὴ γ

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ι Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.485

 Εἰ σα κη η χο α Κυ ρι ε την α κο η η η

σου και ε φο βη η θην ^Γ ^ο ^Δ ^δ ^α κα τε νο η σα τα ερ γα σου

και ε δο ξα σα το κρα α τος σου Δε ε σπο ο τα ^ν ^δ ^α

Εἰσακήκοα Κύριε τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον,
κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

ψδὴ γ

ᾠχος λ π δ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.227*

Ε ι σα κη η κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι ι ας

σου το μυ στη ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα σου και ε

δο ξα σα σου την Θε ο τη τα ^Γ ^δ ^α

Ἐκ σαρκός σου βολίδες Θεότητος ἐξεπορεύοντο,
προφητῶν καὶ ἀποστόλων· ὅθεν οἱ πρόκριτοι, μέλποντες ἀνεβῶν
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ψδὴ θ

ᾠχος λ π δ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.89/1437

Ε κ σα ρ κο ς σου βο λι ι δε ς Θε ο τη τος εξ

ε πο ρευ ον το ^ε ^λ ^α προ φη των και α πο στο λων ο θεν

οι προκριτοι ^ν με ελποντες α νε βο οων δο ξατη δυ

να αμεισου Κυ υρι ι ε ^ν

Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου,

δυσσεβοῦς λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς.

Ὅμως τρεῖς παῖδας οὐκ ἔδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον, ἀλλ' ἀντηχούντι
δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἔφαλλον·

ὁ ὑπερῦμνητος τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ῥοδῆς

Ἦχος λ π ρι Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.231*

ε εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν νου δυσ σε

βους λα ους εκλο νησε ^β πνε ον α πει λης και δυσ φη μι

ι α ας θε ο στυ γους ^ν ο μως τρεις παι δας ουκ ε δει μα

τω ω ω σε ^Δ θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ βρο μι ον ^ν

αλλ αν τη χουν τι δρο σο βο λω Πνευμα α τι πυ ρι συν

ον τες ε ψα ααλ λον ^Δ ο υ περ υ μνη η το ος

των πατερων και ημων Θεος ευλογητος ει

Ἐν πεδίῳ Δειραῖ

ποτε ὁ τύραννος κάμινον ἔστησε, πρὸς τιμωρίαν τῶν θεοφόρων ἐν ἧ οἱ τρεῖς παῖδες ὁμολογοῦντες ἓνα Θεὸν τρισῶς ἀνύμνου λέγοντες, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ῶδηζ

Ἦχος λ π ρι Νη

Απόστολου Παπαχρήστου
Νέον Ειρμολόγιον 1998 σ.373

Εν πεδίῳ Δειραῖ ο τυραννος

καμινον εστησε ἔλ προς τιμωριαν των θεο

φορων εν η οι τρεις παιδες ομολογουντες

ενα Θεον τρισως ανυμνου λεγοντες ἄ ο των

πατερων ημων Θεος ευλογητος ει

Ἐξ ὄρους κατασκίου,

Λόγε ὁ προφήτης, τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκουῖσθαι, θεοπτικῶς κατενόησε καὶ ἐν φόβῳ ἔδοξολόγει σου τὴν δύναμιν

ῶδηγ

Ἦχος λ π ρι Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.471

Ε ξ ο ρους κα τα σκι ου Λο γε ο προ φη της της
 μο νης Θε ο το κου μελ λον τος σαρ κου σθαι θε ο
 πτι κως κα τε νο ο η σε και εν φο βω ε δο
 ξο λο γει σου την δυ να α μιν

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός,
 καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς,
 καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διὸ σε Θεοτόκε, ἀγγέλων καὶ
 ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

ψδθ θ

Ἦχος λ π δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειμολόγιον 1903 σ.476

Ε ξ ε ε στη ε πι του τω ο ου ρα νος και της
 γης κα τε πλα γη τα πε ρα τα ο τι Θε ος ω φθη
 τοις αν θρω ποις σωμα τι κως και η γα στηρ σου γε γο
 νεν ευ ρυ χω ρο τε ε ρα των ου ρα νων δι ο

ο σε Θεο το κε αγ γε ε λων και αν θρω πων τα

ξι αρ χι αι με γα λυ νου σιν

λυ νου σι ι ι ι ν

Ἐπέβης ἐφ' ἵππους,

τοὺς ἀποστόλους σου Κύριε, καὶ ἐδέξω χερσὶ σου, ἡνίας αὐτῶν, καὶ σωτηρία γέγονεν, ἡ ἵππασία σου, τοῖς πιστῶς μελωδοῦσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ᾠδὴ δ

Ἦχος λ π ρι Νη

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.73/2410

επε ε βης εφ ι ιπ πους τους α πο στο

λους σου Κυ ρι ε και ε δε ξω χερ σι σου η νι

ας αυ των και σω τη ρι α γε γο νεν η ιπ πα

σι α σου τοις πι στωως με λω δου σι δο ξα τη

δυ να αμει σου Κυ υ ρι ι ε

Ἐπταπλασίως κάμινον,

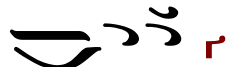

τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι,
περισωθέντας τούτους ἰδῶν, τὸν δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν ἀνεβόα· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε,
ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

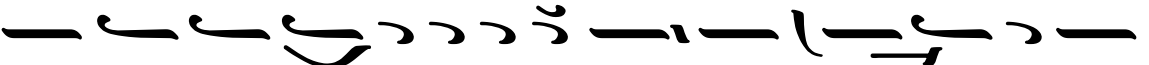
ᾠδὴ η

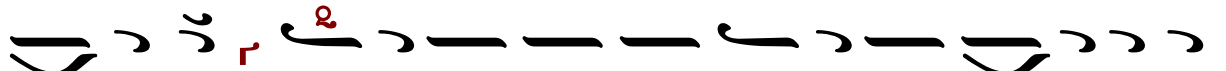

Ἦχος λ π ς ᾠ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.474

Α ἰ νου ου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου μεν τον

Κυ ρι ον

Ε πτα πλα σι ως κα μι νον των Χαλ δαι αι ων ο

τυ ραν νος τοις θε ο σε βε σιν εμ μα νως εξ ε καιυ

σε δυ να μει δε κρειτ το νι πε ρι σω θεν τας του ου

τους ἰ δων τον δη μι ουρ γον και λυ τρω την α νε

βο α οι παι δες ευ λο γει τε ε ι ε ρεις α νυ μνει

τε λα ος υ περ υ ψου τειεις παν τας τους αι ω νας

Ἐστερεώθη, ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ,
ὑψώθη, κέρασ μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη,

ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου,
εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου.

ῥοδὴ γ

ᾠχος λ π ρι Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.397#

στε ρε ω θη η καρ δι ι α μου εν Κυ
ρι ι ω υ ψω θη κε ρας μου εν Θε ω ω μου ε
πλα τυν θη επ ε χθρου ους μου το στο μα μου ευ φραν θην εν σω
τη ρι ω ω σου

ῥοδὴ γ

ᾠχος λ π ρι Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὴ Παρακλητικὴ
2004 σ.Γ455

στε ρε ω θη η καρ δι ι α μου εν Κυ
ρι ι ω υ ψω θη κε ρας μου εν Θε ω μου ε
πλα τυν θη επ ε χθρου ους μου το στο μα μου ευ φραν θην εν
σωτη ρι ι ω ω σου ρι ω σου ου ου ου

Εὐλογεῖτε παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι,
Δημιουργὸν πατέρα Θεόν, ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον

μεταποιήσαντα, καὶ ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

ψδὴ η

Ἦχος λ ρ δὲ Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.225#

Αἰ νου μεν εὐ λο γου μεν και προσ κυ νου ου με εν

τον Κυ ρι ον ρ δὲ

Εὐ λο γει ει τε Παι αι αι δεσ της Τρι α δος ισ

α ριθ μοι δη μι ουρ γον Πα τε ρα Θε ον ρ δὲ υ μνει ει

τε τον συγ κα τα βαν τα λο ο ο γον ρ δὲ και το πυρ

εις δρο ο σον με τα ποι η σαν τα ρ δὲ και υ περ υ ψου

τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον ρ δὲ Πνε ευ μα παν α

γι ον εις τους αι ω να α α ρ δὲ

Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ,
ὁ ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς,
ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ευλογητος Κυριος ο Θεος του Ισραηλ ο εγειρας κεραι σωτηριαιας ημιν εν οικω Δαβιδ του παιδος αυτου εν οιοις επεσχεψατο ημας ανατολη εξ υψους και κατευθυνη ημας εις οδον ειρηνης

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή,
τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ ὕψιστος, ἐκὼν κατῆλθεν μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἀχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Εφριξε πασα ακοη την απορρητον Θεου συγκαταβασιν οπως ο Υψιστος εκων κατηλ

 θε με χρι και σω ματος παρ θε νι κης α πο γα στρος

 γε νο με νος ανθρω πος ^ν δι ο την α χραν τον Θε

 ο το κο ον οι πι στοι οι μεγα λυ υ νο ο μεν ^ν

Ἐχρημάτισε Χριστέ,

σφραγὶς καὶ στέφανος τῶν ἀποστόλων σου, ὁ ἐπ' ἐσχάτων κληθεὶς τῶν χρόνων, σπουδῆ πάντας ὑπερβάλλον δέ, μεθ' οὗ ὁ λαὸς τῆς Ἐκκλησίας ψάλλει σοι, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ψδδζ

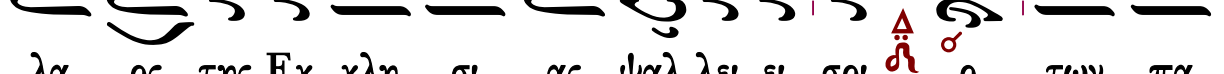
Ἦχος λ π δι Νη

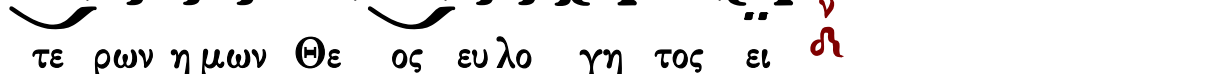
πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
 Μουσικὸν Μηνολόγιον
 2007 σ.241/996

 Ε χρη μα τι σε Χρι στε σφρα γις και στε φα νος των

 α πο στο λων σου ^ε ο επ ε σχα των κλη θεις των χρο ο

 νων ^α σπου δη παν τας υ υ περ βαλ λων δε ^ν μεθ ου ο

 λα ος της Εκ κλη σι ας ψαλ λει ει σοι ^α ο των πα

 τε ρων η μων Θε ος ευ λο γη τος ει ^ν

Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον ἔτεμε,

καὶ εἶδεν ἥλιος γῆν, ἣν οὐκ ἐθεάσατο, ἀλάστορα ἐχθρὸν τὸ ὕδωρ κατεπόντισε, καὶ ἄβατον διῆλθεν Ἰσραήλ, ὧδὴ δὲ ἀνεμέλπετο· τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ὦδὴ α

Ἦχος λ π ς Νη

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ453

Η κε κομ με νη την α α το μον ε τε με

και ει δεν η η λι ος γην ην ουκ ε ε θε α σα το

α λα στο ρα ε χθρον το υ δωρ κα τε πον τι σε και

α βα τον δι ηλ θεν Ισ ρα ηλ ω δη δε α νε μελ

πε το τω Κυ ρι ω α σω ω μεν εν δο ξως γαρ δε δο

ο ξα α σται

Θάλασσαν ἔπηξας,

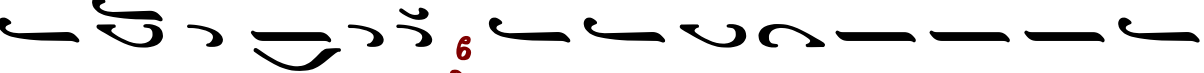
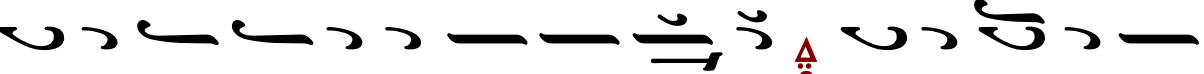

βυθίσας σὺν ἄρμασι τὸν ἀλαζόνα Φαραῶ καὶ λαὸν διέσωσας ἀβρόχως Κύριε, καὶ εἰσήγαγες αὐτοὺς εἰς ὄρος ἀγιάσματος, βοῶντας·

Ἄσωμέν σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὧδὴν ἐπινίκιον, τῷ ἐν πολέμοις κραταιῷ.

ὦδὴ α'

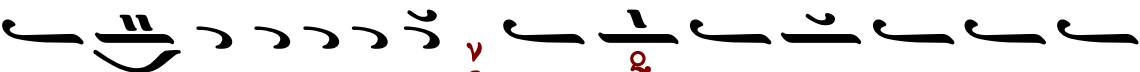
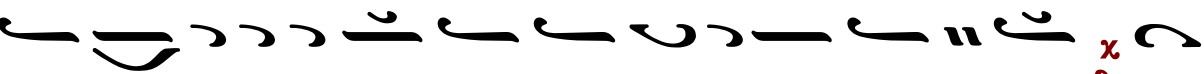
Ἦχος λ π ς Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρημολόγιον 1903 σ.396#

Θ α α λασ σαν ε πη ξας βυ θι σας συν αρ μα σι τον

α λα ζο να Φα ρα ω ^γ**δ** και λα ον δι ε σω σας

α βρο χως Κυ ρι ε ^β**λ** και ει ση γα γες αυ τους εις

ο ρος α γι α σμα τος βο ων τας ^Δ**δ** α σω μεν σοι τω

Θ ε ω η η μων ^Δ**δ** ω δη η η ην ε πι νι κι ον τω εν πο

λε μοις κρα ται ω ^β**λ**

Θεοῦ συγκατάβασιν,
 τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν Βαβυλῶνί ποτε· διὰ τοῦτο οἱ παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, ἀγαλλομένῳ ποδί,
 ὡς ἐν λειμῶνι χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ ζ Ἦχος λ π δ
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.473

Θ ε ου συγκατα βα σιν ^γ**δ** το πυρ η δε σθη εν Βα

βυ λω ω νι πο τε δι α του το οι παι αι δεσ ^κ**λ** εν

 τη κα μι νω α γαλ λο με ε νω πο δι ως εν λει μω

 νι χο ρευ οντες ε ψαλ λον ευ λο γη το ος ο Θε

 ος ο των πα τε ε ρων η μων

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός,

ὁ πρὶν γενέσθαι τὸ πᾶν, καὶ πρὸ τοῦ στῆναι τὴν γῆν καὶ τὸν οὐρανόν, γινώσκων τὰ πάντα, ὡς ὅλος ὢν ἐν Πατρὶ, καὶ ὅλον φέρων ἐν ἐμοί.

ῶδη β

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη

Απόστολου Παπαχρήστου
Νέον Ειμολόγιον 1998 σ.363

 ι δε τε ι δε τε ο τι ε γω ει μι Θε ος

 ο πριν γε νε σθαι το παν και προ του στη η ναι την

 γην και τον ου ρα νον γι νω ω σκων τα παν τα ως

 ο λος ω ων εν Πα τρι και ο λον φε ρων εν ε μοι

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν,

ὁ καθιέρωσας ἀπαρχὴν ὑμῖν δεκτὴν, τὴν ἐξ ἡμερῶν ὅλου τοῦ ἔτους ἀποδεκάτωσιν, καὶ ταύτην δοῦς τῷ λαῷ μου, εἰς ἐκλύτρωσιν παθῶν, εἰς σωτηρίας ἀρχήν.

ι δε τε ι δε τε ο τι ε γω ει μι ο Θε ος

υ μων ο κα θι ε ρω σας α παρ χην υ μιν

δε κτην την εξ η με ρων ο λου του ε τους α πο

δε κα τω σιν και ταυ την δου ους τω λα ω μου εις

εκ λυ τρω σιν πα θων εις σω τη ρι ας αρ χην

Ὁ εἰρμός οὗτος, ἐλάχιστα διαφέρων μετρικῶς τοῦ ἐπομένου, εἶναι ἀμφίβολον ἂν εἶναι ἴδιος εἰρμός. Μᾶλλον εἶναι τροπάριον πεποημένον κατὰ τὸν ἐπόμενον εἰρμόν. Ὑπὲρ τοῦτου συνηγορεῖ τὸ ὅτι τὸ τριαδικὸν καὶ τὸ θεοτοκίον τῆς ᾠδῆς, εἰς ἣν ἐπιγράφεται οὗτος, ἀπαντοῦν καὶ εἰς τὸν κανόνα τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀπόκρεω ὑπὸ τὸν ἐπόμενον εἰρμόν.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἶμι ὁ Θεὸς ὑμῶν,
ὁ πρὸ τῶν αἰῶνων γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐκ τῆς Παρθένου ἐπ’ ἐσχάτων, πλήν
ἀνδρὸς κυηθεὶς, καὶ λύσας τὴν ἁμαρτίαν, τοῦ προπάτορος Ἀδάμ ὡς φιλόανθρωπος.

ι δε τε ι δε τε ο τι ε γω ει μι ο

Θε ος η μων ο προ των αι ω νων γεν νη
 θεις εκ του πα τρος και εκ της παρ θε νου επ ε σχα
 α α των πλην αν δρος κυ η θεις και λυ υ σασ την α μαρ τι
 ι αν του προ πα τορος Α δα αμωσ φι λα ανθρω ω πος

ψδθ β

Ἦχος λ π ς Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μουσικόν Τριώδιον Β
 2003 σ.245

ι δε τε ι δε τε ο τι ε γω ει μι ο Θε ος υ
 μων ο προ των αι ω νων γεν νη θεις εκ του Πα
 τρος και εκ της Παρ θε νου επ ε σχα των πλην αν
 δρο ος κυ η θεις και λυ υ σασ την α μαρ τι αν του
 προ πα τορος Α δα αμωσ φι λα ανθρω ω πος

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός,

ὁ πάλαι τὸν Ἰσραὴλ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ διαγαγὼν, καὶ θρέψας καὶ σώσας, καὶ ἐκ δουλείας πικρᾶς, ἐλευθερώσας Φαραῶ.

ι δε τε ι δε τε ο τι ε γω ει μι Θε
 ος ο πα λαι τον Ισ ρα ηλ εν Ε ρυ θρα θα λασ ση
 δι α γα γων και θρε ε ψας και σω σας και εκ δου
 λει ει ας πι κρας ε λευ θε ρω σας Φα ρα ω

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ·

πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἔβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

λα σθη τι μοι Σω τηρ πολ λαι γαρ αι α νο μι αι
 μου ου και εκ βυ θου των κα κων α να γα γε δε ο μαι
 προς σε γαρ ε βο η σα και ε πα κου σο ον μου ο Θε ος

της σωτηρίας μου

ριάς μου ου ου

Ἴνα τί με ἀπόσω,

ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκοτός τὸν δεῖλαιον· ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

ῥοδῆ ε

Ἦχος λ π ρι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.471

Ἴνα τί με ἀπόσω ἀπὸ τοῦ προσώπου σου

τὸ φῶς τὸ ἄδυτον καὶ ἐκάλυψε με τὸ ἀλλότριον

σκοτός τὸν δεῖλαιον ἀλλ' ἐπίστρεψόν με καὶ πρὸς τὸ

φῶς τῶν ἐντολῶν σου τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον

δέομαι

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν,

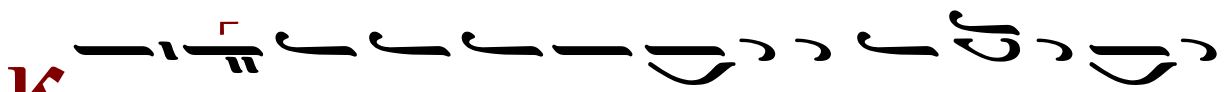
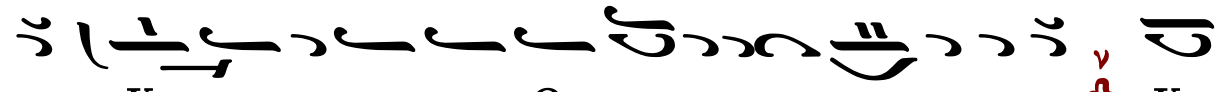

εἰρήνην δὸς ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς,

Κύριε, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

ῥοδῆ ε

Ἦχος λ π ρι Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.398#

Κ υ υ ρ ι ε ο Θε ος η μων ει ρη νη νος η

 μιν Κυ υ ρ ι ε ο Θε ος η μων κτη σαι η μας ^γ **Κυ**

 ρ ι ε ε κτος σου α α α αλλον ουκ οι δα μεν το ο νο

 μα σου ο νο μα ζο ο μεν ^γ **Κυ**

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν,
 οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι παρθένη ἀγνή, σὺν ἄσωμάτοις χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

ψδὴ θ

Ἦχος λ π δὲ —

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
 Ειρμολόγιον 1903 σ.476

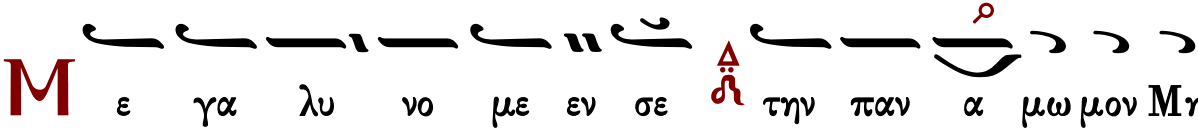

Κ υ ρ ι ι ως Θε ο το κον ^γ **Κυ** σε ο μο λο γου ου

 μεν οι δι α σου σε σω σμε νοι Παρ θε ε νε α γνη ^γ **Κυ**

 συν α σω μα τοις χο ρει αις σε μεγα λυ νον τες ^γ **Κυ**

Μεγαλύνομέν σε, τὴν πανάμωμον Μητέρα,
 Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾗ ἐπεσκίασε τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

ψδὴ θ

Ἦχος λ π δὲ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μουσικόν Τριώδιον Β
 2003 σ.579

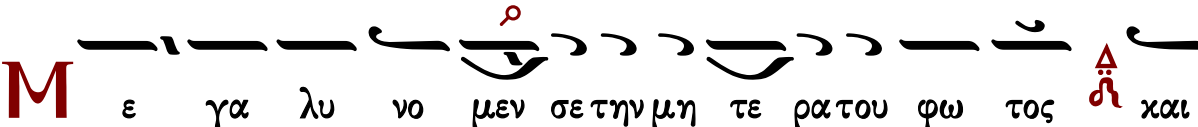

Μ ε γ α λ υ ν ο μ ε ε ν σ ε τ η ν π α ν α μ ω μ ο ν Μ η
 τ ε ρ α Χ ρ ι σ τ ο υ τ ο υ Θ ε ο υ ε ν η η ε π ε σ κ ι α
 σ ε τ ο Π ν ε υ μ α τ ο π α ν α α γ ι ι ο ν

Μεγαλύνομέν σε, τὴν Μητέρα τοῦ φωτός,
 καὶ δοξάζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε,
 ὡς τεκοῦσαν Χριστόν, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν

ὠδὴ θ

Ἦχος λ π ρι Νη

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
 Μουσικόν Τριώδιον Β
 2003 σ.579

Μ ε γ α λ υ ν ο μ ε ν σ ε τ η ν μ η τ ε ρ α τ ο υ φ ω τ ο ς κ α ι
 δ ο ξ α ζ ο μ ε ν σ ε Θ ε ο τ ο ο κ ε π α ρ θ ε ν ε ω ς τ ε
 κ ο υ σ α ν Χ ρ ι σ τ ο ν τ ο ν σ ω τ η ρ α τ ω ν ψ υ χ ω ν η η μ ω ν

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστέ Σωτῆρ
 τοῦ κόσμου ὡς περ τοῦ ληστοῦ ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας, μόνε
 οἰκτίρμον, τῆς οὐρανοῦ βασιλείας σου.

Μακαρισμός

Ἦχος λ π ρι Νη

Πέτρου Εφεσίου
 Αναστασματᾶριον
 1820 σ.233*

Mνη σθη τι η μων Χρι στε σω τηρ του κο σμου ωσ περ
 του λη στου ε μνη σθησ ε πι ξυ λου ^γ και κα τα ξι

 ω σον παν τας μο ο νε οι κτιρ μον της ου ρα νι ου

 βα σι λει ει ας σου ^γ

Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων,
 καὶ λαῶν ἀπειρῶν προσκυνούντων, εἰκόνι τῇ ἐν Δεηρᾶ, τρεῖς παῖδες μὴ πεισθέντες, τὸν
 Κύριον ἀνύμνουں, καὶ ἔδοξολόγουں, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας

ᾠδὴ η

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
 Εἰρμολόγιον 1903 σ.475

Mου σι κων ορ γανων συμ φω νου ουν των ^γ και λα

 ων α πει ρων προσ κυ νουν των ^γ ει κο νι τη εν Δε η ρα

 τρεις παι δες μη πει σθεν τες τον Κυ ρι ον α νυ μνου ουν

 και ε δο ξο λο ο γουν εις παν τας τους αι ω νας ^γ

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου με εν

τον Κυ ρι ον

Μ ου σι κων ορ γων συμ φω νου ουν των και λα

ων α πει ρων προσ κυ νου των ει κο νι τη εν Δε η

ρα τρεις Παι δες μη πει σθεν τες τον Κυ ρι ον α νυ

μουν και ε δο ξο λο ο γουν εις παν τας τους αι ω νας

Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε παράδεισος,
ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὑφ' οὗ τὸ τοῦ σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν γῆ,
πεφυτούργηται δένδρον. Δι' οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτόν, σὲ μεγαλύνομεν.

Μ υ στι κος ει Θε ο το κε Πα ρα δι σος α γε

ωρ γη τως βλα στη σασα Χρι στον ^Δυφ ου τοτου Σταυ ρου

ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ του ουρ γη ται δε εν

δρον ^γδι ου νυν υ ψου με ε νου προσ κυ νου ουν τες αυ

τον σεμεγα λυ νο ο μεν ^γδι

Μυστικῶς ὁ προφήτης

προορῶν ἐκ Παρθένου σε Λόγε σαρκούμενον μελωδικῶς ἀνεβόα·
δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ὠδὴ δ

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ι Νη

Απόστολου Παπαχρήστου
Νέον Ειμολόγιον 1998 σ.367

Μυ στι κως ο προ φη της προ ο ρων εκ Παρ θε

νου σε Λο γε σαρ κου με νον ^εμε λω δι κω ως α νε

βο α δο ξατη δυ να αμει σου Κυ υρι ι ε ^γδι

Νικηταί τυράννου,

καὶ φλογὸς τῇ χάριτί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες
ἐβόων· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου με εν

τον Κυ ρι ον ρι

Ν ι κη ται τυ ραν νου και φλο γος τη χα ρι τι σου γε

γο νο τες ρι οι των εν το λων σου σφο δρα αν τε χο με

νοι παι αι δεσ ε βο ων ρι ευ λο γει τε παν τα τα ερ

γα τον Κυ ρι ον ρι και υ περ υ ψου τε εις παν τας τους

αι ω νας ρι

* ω ω να α α ας ρι

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις,
παλάμας, Ἰωῆς, σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφῶς.
Ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον ἀνάστασιν ὑπεξωγράφησε, τοῦ σαρκί
προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει τὸν κόσμον φωτίσαντος.

N ο τι ου θη ρο ος εν σπλα ααγγχοις πα λα μας Ι

ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α σας ^γ _{δλ} το σω

τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ που σα φως ο

ο θεντρι η μερος εκ δυς την υ περ κο σμι ον α να στα

σιν υ πε ζω γρα φη η σε ^ο _{δλ} του σαρ κι προσ πα γεν τος

Χρι στου ουου του Θε ου και τρι η με ρω ε γε ε ερσει

τον κο ο σμον φω τι σα αντος ^γ _{δλ}

‘Ο δι’ ἀγγέλου παιῖδας,
ἔκ πυρός διασώσας, καὶ τὴν βροντῶσαν κάμινον, μεταβαλὼν εἰς δρόσον,
εὐλογητὸς ὁ Θεός ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ψδλζ

Ἦχος λ π δλ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ461

O δι αγ γε λου παι δας εκ πυ ρο ος δι α

σω σας και την βρον τω σανκαμι νον με τα βα λων εις

δρο σον ευ λο γη τος ο Θε ος ο των πα τε ρων η

μων

Ὁ διά βρώσεως τοῦ ξύλου

τῷ γένει προσγενόμενος θάνατος, διά σταυροῦ κατήρηται σήμερον

τῆς γὰρ προμήτορος ἢ παγγενῆς κατάρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς ἀγνῆς

Θεομήτορος, ἣν πᾶσαι αἱ δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

ψδθ

Ἦχος λ π ς Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ465

Ο δι α βρω σε ω ως του ξυ υ υ λου τω γε

νει προσ γε νο με νος θα νατος δι α σταυ ρου κα τη ρη

ται σημε ρον της γαρ προ μη το ρος η παγ γε νης

κα τα ρα δι α λε λυται τω βλα στω της α γνης Θε

ο μη το ρος ην πα σαι αι δυ να α μεις των ου

ρα νω ων μεγα λυ νου ουσιν ^ν _{δλ}

Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας,

θεογνωσίᾳ φαιδρύνᾳς τὰ πέρατα, φώτισόν με πρὸς ὕμνον καὶ δοξολογίαν σου Κύριε.

ᾠδὴ ε

Ἦχος λ π δλ Νη

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ457

Ο εκ νυ κτος α γνοι ας θε ο γνω σι α φαι

δρυ νας τα πε ρα τα ^ν _{δλ} φω τι σο ον με προς υ μνον και

δο ξο λο γι ι ανσου Κυ υ ρι ι ε ^ν _{δλ}

Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν θεμελιώσας

καὶ οὐρανοὺς τῷ λόγῳ στερεώσας,

εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ ζ

Ἦχος λ π δλ Νη

Απόστολου Παπαχρήστου
Ειρμολόγιον 1998 σ.234#

Ο εν αρ χη την γην θε με λι ω σας και ου

ρα νους τω λο γω στε ρε ω σας ^ν _{δλ} ευ λο γη το ος

ει εις τους αι ω νας Κυ ρι ι ε ο Θε ος ο των πα τε

ρων η μων

Ὁ προφήτης Ἀββακούμ,
τοῖς νοεροῖς ὀφθαλμοῖς προεώρα Κύριε, τὴν παρουσίαν σου· διὸ καὶ ἀνέκραζεν· Ἀπὸ
Θαιμᾶν ἤξει ὁ Θεός· Δόξα τῇ δόξῃ σου Χριστέ, δόξα τῇ συγκαταβάσει σου.

ῥδὴ δ

Ἦχος λ π ρι Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.397#

Ο προ φη της Αβ βα κουμ τοις νο ε ροι οις ο

φθαλ μοις προ ε ω ρα Κυ ρι ι ε την πα α ρου σι αν σου

δι ο ο και α νε κρα ζεν α πο Θαι μα αν η ξει ο Θε

ος δο ο ξα τη δο ξη σου Χρι στε δο ξα τη συγκατα βα

σει ει σου

Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι,
τὰ ὑπερῶα Χριστέ, ὁ τιθεὶς θαλάσση ὄριον ψάμμον, καὶ συνέχων τὸ πᾶν,
σέ ὑμνεῖ ἥλιος, σέ δοξάζει σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον, πᾶσα [ἡ] κτίσις τῷ δημιουργῷ,
καὶ κτίστη εἰς τοὺς αἰῶνας

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου με εν

τον Κυ ρι ον

Ο στε γα α ζων εν υ δα σι τα υ πε ρω ω

α αυ του ο τι θεις θα λασ ση ο ρι ον ψα α α μ μ ο ν

και συν ε χων το παν σε ε υ μνει η λι ος σε δο

ξα α ζει σε λη η νη σοι προς φε ρει υ μνον πα σα κτι ι σις

τω δη μι ουρ γω και κτι στη εις τους αι ω ω νας

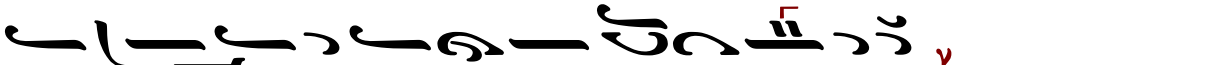
* ω ω να α α ας

Ὁ στερεώσας ἐν τῇ χειρὶ σου,
Λόγε Θεοῦ τοὺς ουρανοὺς ἐν τῷ φωτισμῷ, τῆς σῆς ἀληθοῦς ἐπιγνώσεως, στερέωσον καὶ
ἡμῶν, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων τὰς καρδίας.

ψδὴ γ

Ἦχος λ π δὲ —

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.470*

 στε ρε ω σας εν τη χει ρι σου Λο ο γε

 Θε ου τους ου ρα νους εν τω φω τι σμω της σης α

 λη θους ε πι γνω σε ως στε ρε ω σον και η μων των ε

 πι σοι οι πε ποι θο των τας καρ δι ι ας

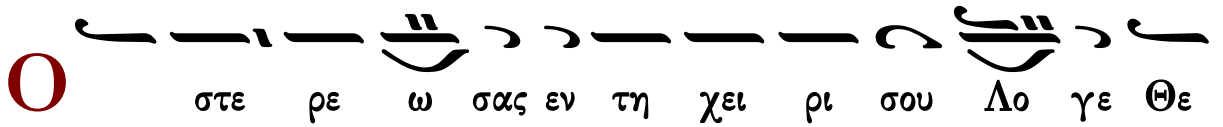
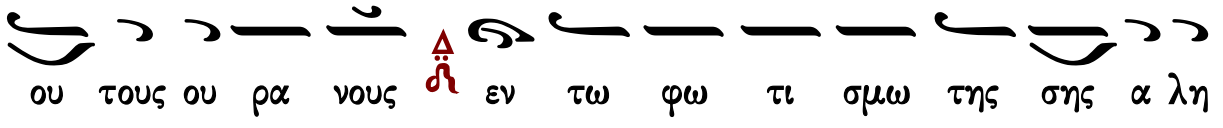
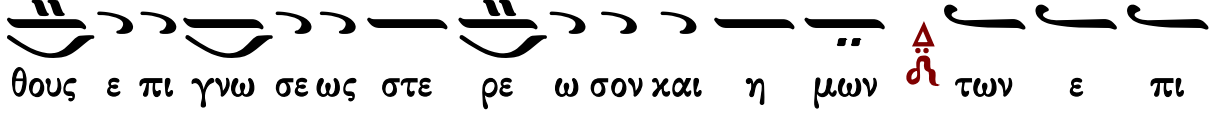

ψδὴ γ

Ἦχος λ π δὲ Νη

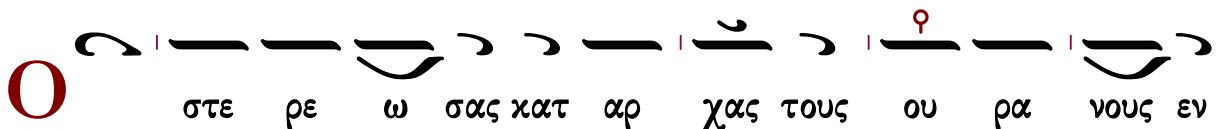
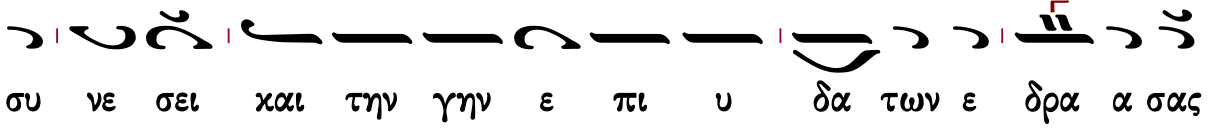
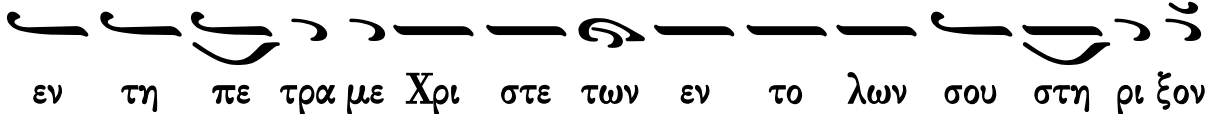
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.246/8*

 στε ρε ω σας εν τη χει ρι σου Λο ο γε

 Θε ου τους ου ρα νους εν τω φω τι σμω της σης α

 λη θους ε πι γνω σε ως στε ρε ω σον και η μων των ε

 πι σοι οι πε ποι θο των τας καρ δι ας

 α α α ας

 στε ρε ω σας εν τη χει ρι σου Λο γε Θε

 ου τους ου ρα νους ρι εν τω φω τι σμω της σης α λη

 θους ε πι γνω σεως στε ρε ω σον και η μων ρι των ε πι

 σοι οι πε ποι θο των τας καρ δι ας ρι

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει,
 καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ,
 τῶν ἐντολῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος, μόνε φιλόνηρωπε.

 στε ρε ω σας κατ αρ χας τους ου ρα νους εν

 συ νε σει και την γην ε πι υ दा των ε δρα α σας

 εν τη πε τρα με Χρι στε των εν το λων σου στη ρι ξον

ο τι ουκ ε στι πλη ην σου α γι ος μο νε φι λαν θρω

πε φι λαν θρω πε ε ε ε

ψδδγ

Ἦχος λ π δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.22/1370

Ο στε ρε ω σας κατ αρ χας τους ου ρα νους εν συν

ε σει και την γην ε πι υ δα των ε δρα α σας εν

τη πε τρα με Χρι στε των εν το λων σου στη ρι ξον ο

τι ουκ ε στι πλη ην σου α γι ος μο νε φι λαν θρω πε

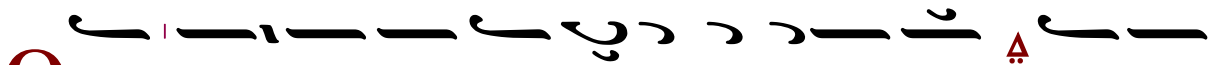

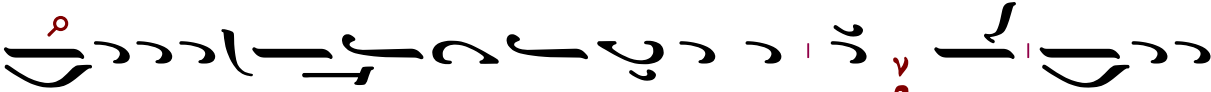

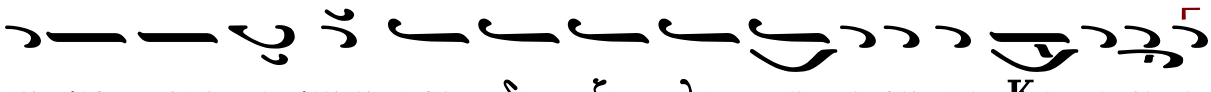

λαν θρω πε ε ε ε

Ὁ στερεώσας λόγῳ τοὺς οὐρανοὺς,
καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας πολλῶν,
στερέωσόν με πρὸς ὕμνον καὶ δοξολογίαν σου Κύριε.

ψδδγ

Ἦχος λ π δι Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ455

Ο στε ρε ω σας λο γω τους ου ρα νους και την

 γην ε πι υ δα α των ε δρα σας πολ λων στε ρε ω σο

 ον με προς υ μνον και δο ξο λο γι ι αν σου Κυ υ ρι ι
 ε δ

Ὁ στερεώσας λόγῳ τοὺς οὐρανοὺς,
 καὶ τὴν γῆν ἐδράσας Θεός, καμὲ στερέωσον βοῶντα σοὶ τὸν ὕμνον ἅγιος εἶ Κύριε.

ψδὴ γ

Ἦχος λ π δ Νη

Απόστολου Παπακρήστου
 Νέον Ειρμολόγιον 1998 σ.365

Ο στε ρε ω σας λο γω τους ου ρα νους και την γην

 ε δρα σας Θε ος κα με στε ρε ω ω σον βο ων τα

 σοι τον υ υ μνον α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε ε

 *   ε δ
 Κυ ρι ε ε ε ε

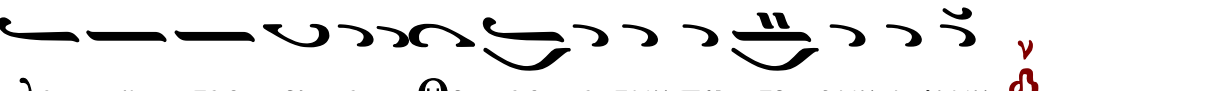
Ὁ τοὺς παῖδας δροσίσας ἐν καμίνῳ,
 καὶ παρθένον φυλάξας, τὴν τεκοῦσαν σε μετὰ τόκον,

εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ ζ

Ἦχος λ π ρι Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.474

Ο τους παιδας δροσισας εν καμινω και Παρθε

 νον φυλαξας την τεκουσαν σε με τα το κον ^ν _{ρι} ευ

 λογητος ει ο Θεος ο των πατερων ημων ^ν _{ρι}

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας,
καταντήσαντες παῖδες, ἐν Βαβυλωνί ποτε, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς
καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ ζ

Ἦχος λ π ρι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.474

Ο ι εκ της Ιουδαίας ^ρ _{ρι} καταντησαντες παιδες

 εν Βαβυλωωνι ποτε τη πιστει της Τριαδος

 την φλογα της καμινου κατεπατησαν ψαλλοντες

 ο των πατερων ημων Θεος ευλογητος ει ^ρ _{ρι}

Οἱ θεωρήμονες παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ,

σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνην,
καταπατοῦντες ὑπέψαλλον
εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ψδὴ η

Ἦχος λ π ρι Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.475

Αἰ νου μεν εὐ λο γου μεν και προσ κυ νου ου με εν

τον Κυ ρι ον

Οἰ θε ορ ρη μο νες παι δες εν τη κα μι ι νω

συν τω πυ ρι και την πλα α νην κα τα πα τουν τες

υπ ε ψαλ λον εὐ λο γει τε τα ε ερ γα Κυ ρι

ι ου τον Κυ ρι ι ον

Κυ ρι ο ο ο ον

Οἱ τῆς Χαλδαίας καμίνου,
τὴν πανώλεθρον δύναμιν σβέσαντες, μορφῇ ἀγγέλου συγκαταβάντος, τῷ δημιουργῷ
νεανίαι ἐκραύγαζον· Εὐλογητὸς εἶ καὶ αἰνετός, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ψδὴ ζ

Ἦχος λ π ρι Νη

Απόστολου Παπαχρήστου
Ειρμολόγιον 1998 σ.373

Ο ι της Χαλ δαι ας κα μι ι νου την παν ω λεθρον

δυ ναμιν σβε σαν τες ⁶ λ μορ φη αγ γε λου συγ κα τα βαν

τος ^Δ δι τω δη μι ουρ γω νε α νι αι ε κραυ γα

ζον ^γ δι ευ λο γη το ος ει και αι νε τος ο Θε ος ο

των πα τε ε ρων η μων ^γ δι

Ὁρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ ὁ Θεός,
διότι φῶς τὰ προστάγματα, τῆς παρουσίας σου
ἐν αὐτοῖς οὖν καταύγασον, τὸν νοῦν ἡμῶν Δέσποτα,
καὶ ὁδήγησον, ἐν τρίβῳ ζωῆς.

ψδγ ε

Ἦχος λ π δι Νη

Απόστολου Παπαχρήστου
Ειρμολόγιον 1998 σ.233#

Ο ρ θρι ι ζει το πνευ μαμου προς σε ε ο Θε ος ^Δ δι

δι ο τι φως τα προσ τα γμα τα της πα ρου σι ας σου ^γ δι

εν αυ τοι οις ουν κα ταυ γα σον τον νουν η μων Δε σπο τα

καὶ ὁ δὴ γησον ἐν τρι βωζωῆς

ὠδὴ ε

Ἦχος λ π ς Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.472

Ὁ ρ θρι ι ζει το πνευ μα μου προς σε ε ο Θε ος

δι ο τι φως τα προσ τα γμα τα της πα ρου σιας σου

ἐν αυ τοι οἰς ουν κα τα γαυ στον τον νουν η μων δε σπο τα

καὶ ὁ δὴ γησον ἐν τρι βωζωῆς

Ὅρθρίζοντες βοῶμέν σοι

Κύριε σῶσον ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

ὠδὴ ε

Ἦχος λ π ς Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὴ Παρακλητικὴ
2004 σ.Γ457

Ὁ ρ θρι ζον τες βο ω μεν σοι Κυ ρι ε σω ω σον

η μας συ γαρ ει Θε ος η μων ε κτος σου α αλλον ουκ

οι δα α μεν

Ὅρους παρῆλθες τῆς φύσεως,
τὸν Δημιουργὸν συλλαβοῦσα καὶ Κύριον, καὶ πύλη σωτηρίας τῷ κόσμῳ γέγονας·
διό σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ θ

Ἦχος λ π ς Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.579

Ὅ ρους πα ρη ηλ θες της φυ σε ως τον δη μι
ουρ γον συλλα βου σα και Κυ ρι ον και πυ λη σω τη
ρι ι ας τω κο σμω γε γονας δι ο σε Θε ο
το κε α κα τα παυ στως μεγα λυ υ νο ο μεν

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος,
καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος,
ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις,
οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σοῦ Κύριε.

ᾠδὴ γ

Ἦχος λ π ς Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.278

Ο υκ ε στιν α α γι ος ως ο Κυ ρι ος και
ουκ ε στι δι και ος ως ο Θε ος η μων ον υ

μνει ει πα σα κτι σις ουκ ε στιν α γι ος πλην σου Κυ υ

ρι ι ε

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος,
καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος,
ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις·
οὐκ ἔστι σοι ὅμοιος, δεδοξασμένε Κύριε.

ᾠδὴ γ

Ἦχος λ δὲ Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.470#

Ο υκ ε στιν α α γι ος ως ο Κυ ρι ος και ουκ

ε στι δι και ος ως ο Θε ος η μων ον υ μνει ει

πα σα κτι σις ουκ ε στι σοι ο μοι ος δε δο ξα σμε

νε Κυ ρι ε ε ε ε

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε,
καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ
ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλόνηρωπε.

ᾠδὴ γ

Ἦχος λ δὲ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.470#

Ουρανίας αψιδος οροφουρ γε ε Κυριε και

της Εκκλησιας δομητορ συμεστερεωσον εν

τη αγαπητηση των εφετων η ακροτης

των πιστων το στηριγμα μο νε φιλανθρωπε

φιλανθρωπε ε ε ε

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ,
κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως,
καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶντες·
Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ψδδζ

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.473

Παιαιδες Εβραιων εν καμιινω κατεπατη

σαν την φλογα θαρσαλεως και εις δροσον το πυρ

μετεβαλον βοωωτες ευλογητος ει Κυριε

ο Θεος εις τους αιωνας

Παῖδες θεοσεβεῖς ἐν Βαβυλῶνι,
εἰκόνι χρυσῇ οὐ προσεκύνησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ καμίνου, πυρὸς δροσιζόμενοι,
τὴν ᾠδὴν ἀνέμελπον λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ ζ

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ456

Παιαιδες θεοσεβεις εν Βαβυλωνι

εικο νι χρυση ου προσεκυνησαν αλλ εν με

σωκα μι νου πυρος δροσιζομενοι την ωδη ν α

νε μελπον λεγοντες ευλογη το ος ο Θεος ο των

πατερων ημων

Πρὸς τὸν δυνάμενον σφῆζειν με Κύριον,
ἐκ βυθοῦ ἀμαρτιῶν ἐβόησα, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνήγαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλόανθρωπος.

ᾠδὴ ζ'

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη

Απόστολου Παπαχρήστου
Νέον Ειρμολόγιον 1998 σ.371

Προς τον δυναμενον σφειν με Κυριον εκ

βυ θου α μαρ τι ων ε βο η σα ^γδλ και εκ φθο ρας

αν η γα α γε την ζω ην μου ως φι λα ανθρω ω ποσ ^γδλ

* λαν θρω πο ο ο ος ^γδλ

Πρόσεχε, οὐρανέ καὶ λαλήσω,
καὶ ἀνυμνήσω Χριστόν, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

ψδὴ β

Ἦχος λ π δλ Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.469

Π ρο σε ε χε ου ρα νε ε και λα λη σω και α νυ

μνη η σω Χρι στον ^Δδλ τον εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη

ρι αν η μων ^γδλ

Ῥάβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται·

τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα, τῇ στειρευούσῃ δὲ πρῶην, Ἐκκλησίᾳ νῦν ἐξήνησε, ξύλον σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

ψδὴ γ

Ἦχος λ π δλ Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.225#

Ρ α βδος εις τυ υ πον του μυστη ρι ου πα ρα λαμ

βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ κρι νει τον ι ε ρε

ε α ^γ _{δλ} τη στει ρευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α νυν

εξ ην θη η σε ^Δ _{δλ} ξυ λον Σταυ ρου εις κρα τος και στε ρε ω ω

μα ^γ _{δλ}

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον,
Θεοῦ Μητέρα τοῦ Ἰψίστου,
σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν,
διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν,
τὴν ὑψηλοτέραν τῶν ἀχράντων δυνάμεων,
ἀσιγήτοις δοξολογίαις μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ θ

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ λ̣ Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειμολόγιον 1903 σ.476

C ε την α πει ρο γα μον Θε ου μη τε ρα του Ἰ

ψι στου ^Δ _{δλ} σε την υ περ νουν κυ η σα σαν δι α λο

γου τον ον τως Θε ον ^γ _{δλ} την υ ψη λο τε ραν των α

χρα αντωνδυ να μεων ^Δασι γη η τοις δο ξο λο

γι αιςμεγα λυ νο ο μεν ^γα

Σὲ τὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς μεσῖτιν,
πᾶσαι γενεαὶ μεγαλύνομεν
σωματικῶς γὰρ ἐσκήνωσεν ἐν σοί, τὸ πλήρωμα Παρθένε τῆς Θεότητος.

ψδθ θ

Ἦχος λ π δι Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.488

ε την ου ρα νου και γης με σι τιν ^Δπα σαι γε νε αι

με γα λυ νο μεν ^γσω μα τι κως γαρ ε σκη νω σεν

εν σοι ^Δτο πλη ρω ω μα Παρ θε νε της Θε ο ο τη η

ος ^γα

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς,
ἐπ' εὐθείας ῥάβδω, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι,
τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἤνωσεν,
ἐπ' εὐρους διαγράψας τὸ ἀήττητον ὄπλον.
Διὸ Χριστῷ ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

ψδθ α

Ἦχος λ π δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.225#

Γ
C ται ρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ας ρα βδω

την Ε ρυ θραν δι ε τε με τω Ισ ρα ηλ πε ζευ σαν τι γ δλ

την δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις αρ μα σι κρο

τη σας η νω σεν δλ επ ευ ρους δι α γρα ψα α ας το α

ητ τη τον ο ο πλον δι ο Χρι στω α σω μεν δλ τω

Θε ω η μων ο τι δε δο ξα σται δλ

Στερέωμά μου Σωτήρ υπάρχεις,

καταφυγή μου και δύναμις, σαλευθεισαν την καρδιάν μου, στερέωσον εις τον φόβον σου, οτι ουκ εστιν αγιος, ως συ ο Θεος ημων.

ψδλ γ

Ἦχος λ π δλ Νη

Απόστολου Παπαχρήστου
Νέον Ειρμολόγιον 1998 σ.365

C τε ρε ω μα μου Σω τηρ υ πα α αρ χεις γ δλ κα

τα φυ γη μου και δυ να μις γ δλ σα λευ θει σαν την καρ δι

αν μου στε ρε ω σον εις τον φο βον σου ο τι ουκ ε στιν

α γι ι ος ως συ υ ο Θε ο ος η η μων

ος η μω ω ω ν

Στερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν,
ὁ τοὺς οὐρανοὺς τῷ λόγῳ στερεώσας,
εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε ζωοδότα εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠδὴ γ

Ἦχος λ ρι Νη

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ. Γ456

τε ρε ω σον η μων τον νουν και την καρ δι αν

ο τους ου ρα νους τω λο γω στε ρε ω σας εις το

υ μνειν και δο ξα α ζειν σε ζω ο δο τα εις σω τη

ρι αντων ψυ χω ων η η μων

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα,
τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε,
σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἔσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

C — | | | | | | | | | | | | |
C υ ει το στε ρε ω μα των προσ τρε χο ον των σοι

| | | | | | | | | | | | | | |
Κυ ρι ε σου ει το φως των ε σκο ο τι σμε νων και

| | | | | | | |
υ μνει σε το πνευ μα μου

Σύ μου ἰσχύς, Κύριε,
σύ μου καὶ δύναιμις, σὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπῶν,
καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ προφήτῃ Ἀββακούμ σοι
κραυγάζω· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε.

C | | | | | | | | | | | | | | |
C υ μου ι σχυς Κυ ρι ε σου μου και δυ να μις σου

| | | | | | | | | | | | | | |
Θε ο ος μου σου μου α γαλ λι α μα ο πα τρι κους

| | | | | | | | | | | | | | | |
κο λ πους μη λι πων και την η με τε ε ραν πτω χει αν

| | | | | | | | | | | | | | |
ε πι σχε φα με νος δι ο συν τω προ φη τη Αβ βα

κουμ σοι κραυ γα ζω ^Γα τη δυ να μει σου δο ξα φι λαν

θρω πε ^Γα

Συνεχόμενον δέξαι με φιλόνηρωπε,
ἐκ πταισμάτων πολλῶν,
[καί] προσπίπτοντα τοῖς οἰκτιρμοῖς σου,
ὡς τὸν προφήτην Κύριε, καὶ σῶσόν με.

ᾠδὴς

Ἦχος λ π ς Νη

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.246/8*

Cυν ε χο ο με νον δε ξαι με φι λαν θρω πε εκ

πται σμα των πολ λων ^γα και προσ πι πτον τα τοις οι κτιρ μοις

σου ^Δως των προ φη την Κυ ρι ε και σω ω σο ον με ^γα

* σω σον με ε ε ε ^γα

ᾠδὴς

Ἦχος λ π ς Νη

Απόστολου Παπαχρήστου
Ειρμολόγιον 1998 σ.234#

Cυν ε χο με νον δε ξαι με φι λαν θρω πε ^γα εκ

πται σμα των πολ λων προσ πι πτον τα τοις οι κτιρ μοις σου Δ

ως τον προ φη την Κυ ρι ε και σω ω σο ον με ν

Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμῶμεν,
λαοὶ Θεοτόκον τὴν τὸ θεῖον πῦρ ἐν γαστρὶ ἀφλέκτως συλλαβοῦσαν ὕμνοις ἀσιγήτοις
μεγαλύνωμεν.

ᾠδὴ θ

ᾠχος λ π ρι Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.477

Τ ην α γνην εν δο ξως τι μη σω μεν ν λα οι οι Θε

ο το κον την το θει ον πυ υρ εν γα στρι α φλε κτως

συλ λα βου σαν υ μνοις α σι γη τοις μεγα λυ νω ω μεν ν

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον,
καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἢ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

ᾠδὴ ς

ᾠχος λ π ρι Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.300

Τ ην δε ε ε η η σιν εκ χε ω προς Κυ ρι ον Δ

και αυ τω α παγ γε λω ω μου τας θλι ι ψεις ο τι κα

κων η ψυ χη μου ε πλη η σθη και η ζω η μου τω α δη

προσ ηγ γι σε και δε ο μαι ως Ι ω νας εκ φθο ρας

ο Θε ος με α να γα γε να γα γε ε ε ε

Τῆς τῶν παθῶν με ἀχλύς,
ὡς ἐκ νυκτὸς βαθυτάτης λυτρούμενος,
ὀρθρίζειν ἀξίωσον, τὸ πνεῦμά μου δέομαι,
ἐν φωτὶ ἡμέρας, τῶν σῶν προσταγμάτων Χριστέ.

ὠδὴ ε

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειμολόγιον 1903 σ.472

Τ ης των πα θων με α χλυ υ ος ως εκ νυ κτος βα θυ

τα της λυ τρου μενος ορ θρι ι ζειν α ξι ω σον το

πνε ε ευ μα μου δε ο μαι εν φω τι η με ε

ρας των σων προσ τα γμα των Χρι στε

Τὸν ἀναρχον βασιλέα τῆς δόξης,
ὃν φρίττουσι στρατιαὶ τῶν ἀγγέλων, ὑμνεῖτε ἱερεῖς,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ῥοδὴ η

Ῥχος λ π ρι Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.475

Τὸν ἀναρχον βασιλέα τῆς δόξης ὃν φρίττουσι
του σου στρατιῶν αἱ δυνάμεις ὑμνεῖτε
ἱερεῖς λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας

Τὸν ἀόρατον μορφῆ,
θεϊκῆ δεξαμένη, ἀπειρόγαμε Παρθένε καὶ Μήτηρ, ὕμνοις τὸν τόκον σου μεγαλύνομεν.

ῥοδὴ θ

Ῥχος λ π ρι Νη

Απόστολου Παπακρήστου
Νέον Εἰρμολόγιον 1998 σ.380

Τὸν ἀόρατον μορφῆ θεϊκῆ δεξαμένη
νη ἀπειρόγαμε Παρθένε καὶ μηήτηρ
ὕμνοις τὸν τόκον σου μεγαλύνομεν

Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι,
στρατιαὶ τῶν ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ η

ᾠχος λ π ρι Γα

Πέτρου Βυζαντίου,
Ειρμολόγιον 1825 σ.143#

Α ι νου ου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου μεν τον

Κυ ρι ον

Τ ον βα σι λε ε ε α των ου ρα νων ον υ μνου ου σι

στρα τι αι των αγ γε ε λων υ μνει τε και υ πε ρυ ψου

τειεις παν τας του ους αι ω ω να α α ας

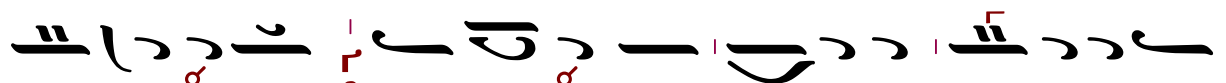

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα,
δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ ἔλεγεν·
Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Κοντάκιον Μ. Παρασκευῆς

ᾠχος λ π ρι Γα

Ἰωάννου Καστρινάκη
Αὐτόμελα 2009 σ.186

Τ ον δι η μας σταυ ρω θε εν τα δευ τε παν τες υ υ

μνη σω ω μεν αυ τον γαρ κα τει δε Μα ρι ι α ε

πι του ξυλου και αι ε λε ε γεν ει και σταυ ρον υ

πο με ε νης συ υ παρ χεις ο Υι ος και Θε ο ος

μου ου ου ου

Τὸν ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας,
ἐπὶ τὴν ψυχάλωτον ὁδὸν αἰὶ πλανώμενον,
τῷ φωτὶ τῆς γνώσεώς σου Κύριε,
ποδηγῶν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου καθοδήγησον.

ᾠδὴ ε

Ἦχος λ π ς Νη

Απόστολου Παπαχρήστου
Ειρμολόγιον 1998 σ.369

Τ ον εκ νυ κτος α γνω σι ι ας ε πι την ψυ

χα λω τον ο δον α ει πλα νω με νον τω φω τι της

γνω σε ως σου Κυ ρι ε πο δη γων με εν τη τρι ι βω

των εν το λων σου καθο δη η γη η σον

Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα,
καὶ ἐν βάτῳ, πυρὶ τὸ τῆς Παρθένου, τῷ Μωϋσῆ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου με εν

τον Κυ ρι ον

Τ ον εν ο ο ρει α γι ω δο ξα σθε εν τα και

εν βα τω πυ ρι το της Παρ θε νου τω Μω υ

ση μυ στη ρι ον γνω ρι σαν τα Κυ ρι ον υ μνει ει

τε και υ περ υ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας

αι ω ω να α α ας

Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίω δοξασθέντα,
καὶ ἐν βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῆ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου με εν

τον Κυ ρι ον

Τ ον εν ο ρει α γι ω δο ξα σθε εν τα και εν

βα τω το κον τον της α ει παρ θε νου τω Μω

υ ση μυ στη ρι ον γνω ρι σαν τα Κυ ρι ον υ μνει

τε και υ περ υ ψου ου τε εις παν τας τους αι ω να α

α ας

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων γεννηθέντα,
καὶ ἐκ Μητρὸς ἐπ' ἔσχάτων σαρκωθέντα,
ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ψδὴ η

Ἦχος λ π ς Νη

Απόστολου Παπαχρήστου
Νέον Ειρμολόγιον 1998 σ.377

Τ ον εκ Πα τρος προ αι ω νων γεν νη θε εν τα και

εκ μη τρος επ ε σχα των σαρκω θεν τα ^γδλ ι ε ρει εις

ευ λο γει ει τε λα ος υ περ υ ψου ου τε εις παν τας

τους αι ω νας ^γδλ

* παν τας τους αι ω ω να α α ας ^γδλ

Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου διασκέδασον,
φωτοδότα Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τὸ ἀρχέγονον σκότος διώξας τῆς ἀβύσσου, καὶ δώρησαί μοι
τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων σου Λόγε, ἵνα ὀρθρίζων δοξάζω σε.

ὠδὴ ε

Ἦχος λ π δλ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ457

Τον ζο φον της ψυ χης μου δι α σκε δα σον ^ελκ φω το

δο τα Χρι στε ο Θε ος ^γδλ ο το αρ χε γο νον σκο

ο τος δι ω ξας της α βυσ σου ^γδλ και δω ρη σαι αι μοι το

φως των προσ τα γμα α των σου Λο γε ^Δδλ ι να ορ θρι

ι ζων δο ξα α ζω ω σε ^γ ρι

Τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας ἔλυτρώσω Κύριε
τῆ δεξιᾷ σου τῆ κραταιᾷ ὡς ἐκεῖνον ἔσωσας καὶ ἡμᾶς διάσωσον.

ᾠδὴ α

ᾠχος λ π ρι Νη

Απόστολου Παπαχρήστου
Νέον Ειρμολόγιον 1998 σ.361

Τ ο ν Ι σ ρ α η λ εκ δου λει ει ας ε λυ τρω σω Κυ ρι

ε ρι τη δε ξι α σου τη κρα ται α ρι ως ε χει νον

ε σω ω σας και η μας δι α α σω ω σον ρι

ᾠδὴ α'

ᾠχος λ π ρι ^ρ

Απόστολου Παπαχρήστου
Νέον Ειρμολόγιον 1998 σ.361

Τ ο ν Ι σ ρ α η λ εκ δου λει ει ει ας ρι ε λυ τρω σω

Κυ ρι ε ρι τη δε ξι α σου τη κρα ται α ως ε χει

νον ε σω σας και η μας δι α α σω ω σον ρι

Τὸν Ἰωανᾶν ἐν τῷ κήτει Κύριε,
μονώτατον κατώκισας, ἐμέ δὲ τὸν πεπεδημένον, ἐν ἄρχυσι τοῦ ἐχθροῦ,
ὡς ἐκ φθορᾶς ἐκεῖνον διάσωσον.

Τ ον Ι ω ναν εν τω κη τει Κυ ρι ε μο νω τα τον
κα τω κι σας ε με δε τον πε πε δη με νον εν α αρ
κυ σι του ε χθρου ως εκ φθο ρας ε κει ει νον δι α
α σω ω σον

Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῶ νομοθέτη,
ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ τόκον τὸν τῆς ἀειπαρθένου,
εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Τ ον προ δη λω θεν τα εν ο ο ρει τω νο μο
θε τη εν πυ ρι και βα τω το κον τον της α
ει παρ θε νου εις η μων των πι στω ων σω τη

ρι ι αν υ μνοις α σι γη τοις μεγα λυ υ νο ο μεν

ὠδὴ θ

Ἦχος λ π ρι Νη

Ἀπόστολου Παπαχρήστου
Νέον Ειρμολόγιον 1998 σ.235#

Τον προ δη λω θε εν τα εν ο ο ρει τω νο μο

θε τη εν πυ ρι και βα τω το ο κον τον της α ει παρ

θε νου εις η μων των πι στω ων σω τη ρι

αν υ υ μνοις α σι γη τοις * μεγα λυ νο ο μεν

* μεγα λυ νο με ε ε εν

Τὸν φόβον σου Κύριε, ἐμφύτευσον ταῖς καρδίαις τῶν δούλων σου,
καὶ γενοῦ ἡμῖν στερέωμα, τοῖς σέ ἐν ἀληθείᾳ, ἐπικαλουμένοις.

ὠδὴ β

Ἦχος λ π ρι Νη

Ἀπόστολου Παπαχρήστου
Νέον Ειρμολόγιον 1998 σ.364

Τον φο ο βον σου Κυ ρι ε εμ φυ τευ στον ταις καρ

δι ι ι αις των δου λων σου και γε νου η μιν στε

ρε ω ω μα τοις σε εν α λη θει ει α ε πι κα λου

με νοις

ε πι κα λου με ε νοι οι οι οις

Τῷ ἐκτινάξαντι ἐν θαλάσῃ

τὴν τυραννίδα Φαραῶ καὶ τὸν Ἰσραὴλ διὰ ξηραῶς ὁδηγήσαντι, ἄσωμεν τῷ Χριστῷ ὅτι δεδόξασται εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ α

Ἦχος λ π ρι Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ454

Τ ω εκ τι να α ξαν τι εν θα λασ ση την τυ

ραν νι δα Φα ρα ω και τον Ισ ρα ηλ δι α ξη

ρα ας ο δη γη σαν τι α σω μεν Χρι στω ο τι

δε δο ξασται εις τους αι ω νας

Τῷ συντρίψαντι πολέμους, ἐν βραχίονι αὐτοῦ,

καὶ διαβιβάσαντι τὸν Ἰσραὴλ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ,

ἄσωμεν αὐτῷ, ὡς Λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ α

Ἦχος λ π ρι Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ454

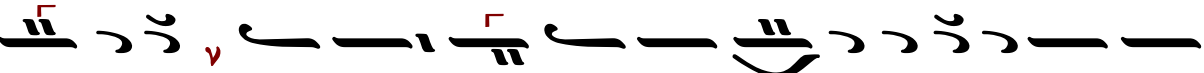

T ω συν τρι ψαν τι πο λε ε ε μους ⁶ λ εν βρα χι ο

νι αυτου ^γ δ και δι α βι βα σαν τι τον Ισ ρα ηλ εν

Ε ρυ θρα θα λασ ση ^Δ δ α σω μεν αυ τω ως Λυ τρω

τη η μων Θε ω ο τι δε δο ο ξα σται ^γ δ

Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμινος,
 πυρὶ φλογιζομένη, ἐδροσίζετο Πνεύματι, Θεοῦ ἐπιστασία, οἱ παῖδες ὑπέψαλλον·
 Εὐλογητὸς [εἶ] ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων.

ψδδζ

Ἦχος λ π δι Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
 Εἰρμολόγιον 1903 σ.399#

T ων Χαλ δαι αι ων η κα μι νος πυ ρι φλο γι ζο

με ε νη ^Δ δ ε δρο σι ι ζε το Πνευ μα τι Θε ου ε πι στα

σι ι α ^γ δ οι παι αι δες υ πε ψα αλ ον ευ λο γη

τος ει ο Θε ος ο των πα τε ρων η μων ^γ δ

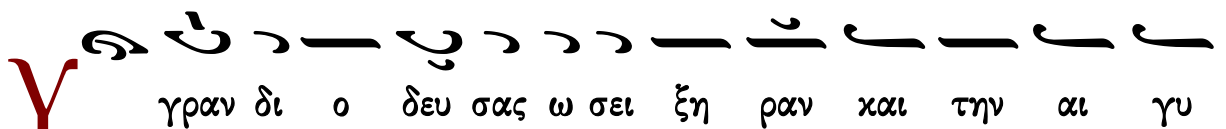
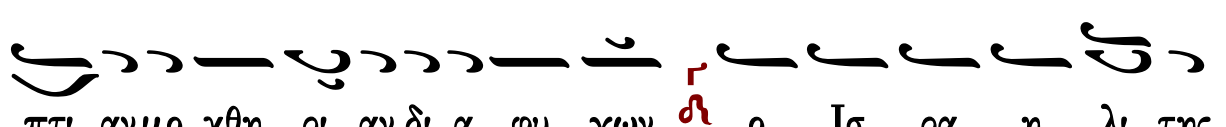
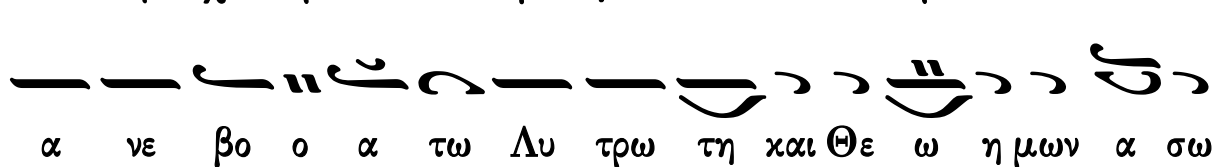

 Των Χαλδαιων η καμινος πυρι φλογι

 ζομε ενη εδροσι ιζετο Πνευματι Θεου επιστα

 σια οι παιαιδες υπεψαλλον ευλο

 γη το ος ο Θεος ο των πατερων ημων

Υγραν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν,
καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα, τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ
ἡμῶν ἄσωμεν.

 Υγραν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν καὶ τὴν αἰγυ

 πτιανμοχθηρίαν διαφυγῶν ὁ Ἰσραηλίτης

 ἀνεβόα ἠτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσω

μεν **Γ**
Δ

Φώτισον ἡμᾶς τοῖς προστάγμασί σου Κύριε,
καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν φιλόνηρωπε.

ῥοδὴ ε

Ἦχος **λ π δὲ** **ν**

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.471

Φ ω τισον η μας τοις προσ τα γμα σι σου Κυ ρι ε και
τω βρα χι ο νι σου τω υ ψη λω την σην ει ρη νην πα
ρα σχου η μιν φι λαν θρω πε **Γ**
Δ

Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν,
ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ῥοδὴ ς

Ἦχος **λ π δὲ** **Νη**

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.472

Χ ι τω να μοι πα ρα σχου φω τει νον **Δ**
Δ ο α να
βαλ λο μενος φως ως ι μα τι ι ον πο λυ ε λε ε Χρι
στε ε ο Θε ος η η μων **ν**
Δ

Ω τρισμακάριστον ξύλον!

ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ βασιλεὺς καὶ Κύριος, δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ
δελεασθεὶς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ψῶδῃ ε

ᾠχος λ π ρι Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.228*

Ω τρισμακαριιστον ξυυυλον εν ω ε τα

ααθη Χριστος ο βασιλευς και Κυριος διου

πεπτωκεν ο ξυλωαπατηησας τω εν σοι δε

λεασθεις Θεω τω προσπαγε εντι σαρκι τω

παρεχοντι την ειρηνηνταις ψυχαις ηημων

Ως τὸν προφήτην ἐρρύσω,

ἐκ βυθοῦ κατωτάτου, Χριστέ ὁ Θεός, κάμῃ τῶν πταισμάτων μου,

ῥῦσαι ὡς φιλόανθρωπος, καὶ κυβέρνησον τὴν ζωὴν μου δέομαι

ψῶδῃ ς

ᾠχος λ π ρι Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὴ Παρακλητικὴ
2004 σ.Γ460

Ως τον προφητην ερρυυσω εκ βυθου κατω

τα του Χριστε ο Θεος καμει των πταισμων

μου ρυσαι ως φι λαν θρωπος και κυ βερ νησον την ζω ην μου

* δε ε ο μαι

* δε ο μαι αι αι

Ὡς ὕδατα θαλάσσης φιλάνθρωπε,
τὰ κύματα τοῦ βίου χειμάζει με, διό, ὡς Ἰωῆς σοι κραυγάζω Λόγε, ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς
τὴν ζωὴν μου, εὐσπλαγχνε Κύριε.

ψδλς

Ἦχος λ π ς Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.398#

ω ς υ δα τα θα λασ σης φι λαν θρω πε τα κυ μα τα του

βι ου χει μα ζει με δι ο ως Ι ω να ας σοι κραυ

γα ζω Λο ο γε α να α γα γε εκ φθο ρας την ζω

ην μου ε ευσπλαγ χνε Κυ ρι ι ε

ΤΕΛΟΣ

ΤΩ ΔΕ ΔΩΡΕΟΔΟΤΗ ΘΕΩ
ΔΟΞΑ, ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ

